

Bozk, ktorý priniesol slzy

Prečo prehrávame,

keď sa podvolíme

LISA BEVERE

Drahé priateľky,

hriech a hanba sú súrodenci: dvojité paralyzér, ktorý nás zaslepuje, aby sme nevideli Božiu lásku a bráni nám v slobode. Iba pravda nás môže oslobodiť a Ježiš nám zaslúbil, že Jeho pravda nás "skutočne oslobodí" (Ján 8:36). Ženy utrpeli veľký útok z rúk nepriateľa, ktorý sa ich pokúsil okradnúť o dôstojnosť a pochovať v odsúdení.

Kniha *Bozk, ktorý priniesol slzy* je posolstvom z Božieho srdca Jeho milovaným dcéram. On vás stvoril k tomu, aby ste túžili po intimite, romantike a vášni. Boli ste stvorené, aby ste boli oveľa viac ako len byť objekt sexuálnej túžby a aby ste našli viac ako len sexuálne uvoľnenie. Božia moc a Božie Slovo teraz môžu znova uspať túžby, ktoré boli príliš skoro prebudené. On vo vašom živote obnoví úctu, silu a moc, rovnako, ako to urobil pre mňa.

Posielam túto knihu Vám a ďalším vedúcim po celom svete ako výraz lásky a podpory. Prosím, zdieľajte túto knihu a ďalšie voľné materiály, ktoré sú prístupné online na [CloudLibrary.org](https://www.cloudlibrary.org), s každým koho poznáte. Prajem si, aby ste uchopili všetku krásu a hojnosť, ktoré pre vás Boh pripravil, akonáhle sa ponoríte do právd vpísaných do týchto stránok! Milované, toto zjavenie lásky a milosti navždy zmenilo smer môjho života. Modlím sa, aby ste boli naveky premenené, zatiaľ čo budete objavovať to, čo je pre vás, Jeho drahé deti, v Božom srdci ukryté. Budem rada, keď mi napíšete, ako sa vás a tých, o ktorých sa staráte, toto posolstvo obohatilo.

S pozdravom,

Lisa Bevere

LisaBevere@ymail.com

Slová uznania pre knihu *Božk, ktorý priniesol slzy*

Lisa Bevere je jedna z najtransparentnejších, najpriamejších a najtrefnejších žien, ktoré poznám. Preto môžete veriť, že to, o čo sa podelila v tejto knihe, vychádza z množstva modlitieb, usporiadaného života, poznania Boha na osobnej úrovni a srdca odhodlaného pomáhať ľuďom. V čase, kedy ženy túžia vstúpiť do všetkého, čo pre ne Boh má, sú klamané a je im kradnuté nepriateľom ich duše. Lisa hovorí do tohto problému pravdou, jasnosťou a štýlom, ktorý vtiahne čitateľa a nenechá odísť. Viem to, lebo keď som raz začala čítať túto knihu, nevedela som ju položiť. Táto kniha je v dnešnej dobe zúfalo potrebná a mala by si ju prečítať každá žena bez ohľadu na vek. Škoda, že ja som nemala prístup k takýmto informáciám, keď som bola tínedžer.

—STORMIE OMARTIAN

Autorka bestselleru *The Power of a Praying Wife*

Lisa použila Božie slovo, aby vrhla „pravdivé svetlo“ na to, ako Boh pôvodne zamýšľal veci v porovnaní so skresleným obrazom, ktorý sa z toho stal. Toto je skvelá kniha pre moju dcéru a vašu a hociktorú inú, ktorá by chcela nájsť slobodu v Božom pláne pre mužov a ženy.

—STEVE ARTERBURN

Autorka bestselleru *Every Man's Battle, Avoiding Mr. Wrong, a Finding Mr Right*; a zakladateľka organizácie Women of Faith

Lisa sa zaoberá ústrednými témami ženskej sexuality, krásou, milosťou a silou. Boh volá všetky ženy, aby získali späť ten pravý plán pre svoju sexualitu. Verím, že Lisa sa dotkla Božieho srdca a vrátila ženám odev sexuálnej dôstojnosti. V Božom srdci i v srdci tejto knihy Lisy Bevere je obnovenie. Pôvabne a presvedčivo opísala zámery Božieho srdca pre čistotu ženskej sexuality. Vrelo odporúčam túto knihu každej Božej dcére bez ohľadu na vek. Tiež ju vrelo odporúčam ako skvelý zdroj k štúdiu pre mládežníckych vedúcich, poradcov a rodičov, ktorí milujú svoje dcéry.

—DOUGLAS WEISS PH.D.

Výkonný riaditeľ poradenského centra
Heart to Heart Counseling Center

V tejto oči otvárajúcej knihe sa Lisa Bevere odvažuje odpovedať na otázky o sexe, ktoré sa ženy pýtajú a väčšina vedúcich sa im vyhýba. Jej odvaha a nekompromisný postoj robia z tejto knihy „povinné čítanie“ pre rodičov i mládežníckych vedúcich. A čo je najdôležitejšie, túto knihu by si mala prečítať každá žena, ktorá úprimne hľadá Božiu múdrosť, aby mohla žiť v čistote v tomto perverznom svete.

—NANCY ALCORN

Prezidentka a zakladateľka Mercy Ministries of America

Boh dáva Lise Bevere múdrosť a poznanie presahujúce jej vek a ja som z tejto knihy, ktorú napísala, naozaj nadšená. Obsahuje hlboké duchovne rady, ktoré požehnajú mladé ženy a pomôžu im uvoľniť sa z tlaku, ktorý na ne súčasná spoločnosť kladie. Táto kniha bude tiež užitočným návodom pre matky, mládežníckych vedúcich a pastorov slobodných.

—BETTY R OBISON

Spolu-moderátorka relácie *Life Today*

Moja drahá priateľka Lisa to znova dokázala! Touto mocnou knihou vyučuje a dotýka sa ženských srdc.

—SHERI ROSE SHEPHERD

Rečníčka a autorka *Fit for Excellence*
a Life Is Not a Dress Rehearsal

Lisa rozpráva s vedomým súcitom a náhľadom do hĺbok a najtajnejších túžob ženských srdc, a potom ich smeruje k Jedinnej Pravej Láske, ktorá jediná ich dokáže uspokojiť. Odhaľuje záludnosť a klamstvá tohto sveta, navracia hodnotu a dôstojnosť ženskosti.

—KATIE LUCE

Spoluzakladateľka služby Teen Mania

Ako ten, ktorý často píšem o sexuálnej čistote mužov, neustále dostávam otázku: “A čo my ženy? My tiež bojujeme so sexuálnym hriechom!” Ženy potrebujú počuť o tomto probléme od žien a Lisa je na to tá správna osoba. Boh doslova menil môj život cez knihy Beverovcov, a to veľakrát. Lisa si nepochybne dáva tú námahu modliť sa, postiť a hľadať Božie srdce v tejto oblasti, takže som presvedčený, že táto kniha zmení aj váš život.

—FRED STOEKER

Spoluautor knihy *Every Man's Battle, Every Woman's Desire*

LISA BEVERE

Bozk,

ktorý

priniesol

slzy

Prečo prehrávame,

keď sa podvolíme

SYLOW

Táto kniha je venovaná ženám, mladým aj starším, ktoré túžia snívať, ale už zabudli ako. Bozky nás nikdy nemali rozplakať... jedine, že by to bolo z radosti. Nech slová na týchto stránkach prebudia a posilnia sen vo vašom srdci. Je mojou modlitbou, aby ste si tieto pravdy vzali za svoje a odohnali každú tienistú spomienku, strach alebo nočnú moru, ktorá stojí medzi vami a nevýslovnou radosťou.

Utekajte do náručia svojho princa a naplňte svoj sen.

- Lisa Bevere

Kissed the Girls and made them Cry - Why women lose when they give in, Slovak by Lisa Bevere
Originally published as “Kissed the Girls and made them Cry - Why women lose when they give in” by Lisa Bevere © Messenger International
Messenger International, P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA
Copyright © Messenger International

Additional resources in Slovak by John and Lisa Bevere
are available for free download at: CloudLibrary.org
To contact the author: LisaBevere@ymail.com
This book is a gift from Messenger International and is NOT FOR SALE

Bozk, ktorý priniesol slzy - Prečo prehrávame, keď sa podvolíme, v slovenskom jazyku, Lisa Bevere
Copyright © 2020 Messenger International

Pôvodne vydané v anglickom jazyku s názvom: “Kissed the Girls and made them Cry - Why women lose when they give in” by Lisa Bevere © 2019 Messenger International
Messenger International, P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA
Ďalšie materiály v slovenskom jazyku od Johna a Lisy Bevere sú bezplatne dostupné na internetovej stránke: CloudLibrary.org

Táto kniha je dar od organizácie Messenger International a je NEPREDAJNÁ

Kontakt na autorku: LisaBevere@ymail.com

Copyright© 2020 Syloam pre slovenský jazyk

Vydavateľ: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia
Černyševského 11, 851 01 Bratislava
www.syloam.eu

Preklad: Mgr. Katarína Bačová
Jazyková úprava: Mgr. Martina Ficová
Redaktor vydavateľstva: Miroslav Fic
Grafika: Syloam.eu

Obsah

KAPITOLA 1	Boží príbeh na dobrú noc	11
KAPITOLA 2	Kde sa nachádzame?	25
KAPITOLA 3	Choď a už viac nehreš!	35
KAPITOLA 4	Prebudená láska	47
KAPITOLA 5	Šípková Ruženka	69
KAPITOLA 6	Pravá Popoluška	81
KAPITOLA 7	Čo robiť, keď sa prebudí romantická láska	93
KAPITOLA 8	Cti svojho otca	109
KAPITOLA 9	Živá obeť	121
KAPITOLA 10	Lámanie prekliatia	135
KAPITOLA 11	Vyvolená vášnivým, svätým Bohom	155
KAPITOLA 12	Moc čistoty	169
KAPITOLA 13	Nebezpečne oblečená	187
KAPITOLA 14	Život bez ľútosti	203
KAPITOLA 15	Prečo prehrávame, keď sa podvolíme	223
	Záver: Moc lásky	233
	O autorke	239
	PodĎakovanie	241

1 *Boží príbeh na dobrú noc*

Telefón zazvonil a prerušil zvyčajný chaos prebiehajúci v dome plnom štyroch chlapcov, ktorí si práve užívali letné prázdniny.

„Prosím?“ Bol to môj pastor.

„Lisa, rozmýšľal som, či by si dnes nechcela na mládeži hovoriť dievčatám o sexe?“ Zamrzla som a hlavou mi prebehla spomienka na nedávnu epizódu z talk show miestnej dennej stanice, ktorú som videla, keď som skladala prádlo. Ak bola táto reportáž správna, odkedy som ja bola na strednej, veci sa fakt zmenili. Podľa televíznej relácie dokonca už i mladší stredoškolskí študenti majú za sebou sexuálne skúsenosti, o ktorých som ja ani netušila, že existujú, keď som bola v ich veku.

„Dnes?!“ zakoktala som a k môjmu prekvapeniu som znervóznela.

„Áno“ pokračoval. „Takýto je plán. Oddelíme dievčatá od chlapcov. Ja si vezmem chlapcov a ty budeš s dievčatami v mládežníckej miestnosti.“

„Ale John dnes prilieta, bude ti vadiť, ak sa porozprávam najprv s ním?“ spýtala som sa nasmelo, bojujúc o trochu času.

„Nie, nevádi. Keď sa rozhodneš, zavolaj mne alebo vedúcemu mládeže.“

Zavesila som... trochu roztrášená. Čo sa to vlastne udialo? Všetkým cestujem po celej krajine a rozprávam pred veľkými skupinami žien rôznych vekových kategórií, tak prečo mám obavy zo skupiny našich tínedžeriek?

~ Dokonca už i mladší stredoškolskí študenti majú za sebou sexuálne skúsenosti, o ktorých som ja ani netušila, že existujú, keď som bola v ich veku.

Potrebovala som sa dať dokopy. Napokon, bola som manželka bývalého vedúceho mládeže. A tie dva roky som prežila bez ujmy na zdraví. Potom som si ale uvedomila, že mi nevádi tá veková skupina, ... ale tá téma. Vytočila som Johnov mobil. Zdvihol ho na nejakom letisku na ceste domov.

„Zlatko, náš pastor chce vedieť, či môžem dnes večer rozprávať s tínedžerkami na mládežníckej skupinke o sexe. Nevieš, čo mám robiť.“

... Vieš, ty máš prísť dnes večer domov a dal mi to vedieť dosť neskoro, a dokonca si ani nie som istá, čo by som im povedala. No, a vieš čo? Myslím, že veľa dievčat na strednej má už skúsenosť s orálnym sexom?!

Moja posledná poznámka to mala trochu zdramatizovať, ale Johna to nevyviedlo z miery. „V pohode, myslím, že by si do toho mala ísť.“

„Ale čo poviem tlupe tínedžeriek? Ja dokonca nemám ani dcéru a už mi nezostáva veľa času na prípravu,“ snažila som sa argumentovať.

„Máš tri hodiny, Lisa. Myslím, že by si do toho mala ísť,“ odpovedal John. Skvelé, takže sa pred tým neschovám. Ešte som začula, ako sa na poschodí chlapi začínajú hádať.

„To nie, chlapi budú doma príliš hluční na to, aby som si niečo pripravila... a aj tak, čo by som mala hovoriť o sexe?!“

„Boh ti to ukáže. Počuj, už nastupujem do lietadla. Zavolaj pastorovi a povedz mu, že so mnou je to v pohode.“

„Nuž, ja si nie som veľmi istá... ale už choď. Zavolaj mi, keď pristaneš,“ utrúsila som. Samozrejme, že s tým bol John v pohode - on to nemusel robiť. Neznášam, keď chcem mať výhovorku a on mi žiadnu nedá. Rozhliadla som sa po jeho kancelárii v nádeji, že nájdem nejaké knihy na túto tému. Medzitým som vytočila číslo na svojho pastora, stále si nie príliš istá tým, čo poviem.

„Ahoj, John je s tým v pohode.“ A než som si to stihla uvedomiť, dala som slovo. „Fantastické! Počúvaj, nechcem, aby si to prehnela s prípravami. Bude to takto: Budeme mať spoločné chvály a uctievanie a potom pôjdu dievčatá s tebou. Budú mať možnosť vyplniť kartičky, pokiaľ budú chcieť napísať nejaké otázky. Prvú pol hodinu na ne budeš odpovedať, druhú ich môžeš vyučovať a potom to rozpustíme.“

„Budem môcť vidieť tie otázky vopred?“ Odpoveď znela „nie.“ To ma znepokojilo ešte viac.

„Hej, vedel si, že predtým, ako som sa stala kresťankou, som bola dosť slušná, teda na to, že som bola neveriaca? Myslím tým, že nemám nijaké úžasné svedectvo o čistote alebo takom niečom. Myslím, že niekto iný by bol na to určite vhodnejší.“

„Nuž, nemyslím, že by si mala hovoriť svoje svedectvo (keď už bolo jasné, že žiadne nemám). Chceme, aby si hovorila o čistote a dala im zopár priamych odpovedí. Zvládneš to na jedničku.“

A potom zavesil. Položila som telefón a rozmýšľala o tom, ako som sa do tohto vôbec dostala. Mala som milión vecí, ktoré bolo treba urobiť. Znamenalo to ďalší večer bez mojich detí, a skutočne

som sa v tom okamihu necítila byť kvalifikovaná rozprávať na túto tému. Vybehla som z Johnovej kancelárie a zvolala mojich štyroch chlapcov, aby som ich oboznámila s touto neľahkou úlohou. „Chalani, ja naozaj potrebujem vašu spoluprácu. Maminu zavolali, aby hovorila na mládeži dievčatám, a to už o tri hodiny. Naozaj sa potrebujem pripraviť. Idem do tatinovej kancelárie. Prosím, prosím, prosím, doprajte mi pokoj. Neotravujte ma, jedine že by niekto krvácal. Budte k sebe dobrí. Chodte von nadýchať sa čerstvého vzduchu alebo na poschodie alebo do pivnice, ale nechcem nikoho na tomto poschodí. Nechcem počuť žiadne hádky. Rozumeli ste?”

Pozreli sa na seba a potom prikývli. Rozpoznali výraz zúfalej ženy. Zaliezla som späť do Johnovej kancelárie a začala vyťahovať konkordanciu a s tým materiály. Kútikom oka som zahliadla môjho deväťročného syna Aleca, ako sa na mňa pozerá cez sklenené dvere Johnovej kancelárie. Chvatom som otvorila.

„Čo je Alec?” spýtala som sa netrpezlivo.

„Ale nič, len ťa sledujem,” odpovedal nenútene.

„Ale to nebola jedna z možností. Máš byť hore, dole alebo vonku! Chod!” trvala som na svojom.

„No dobre” pokrčil plecami a odkrival preč.

Deti! Znova som sa uzavrela do svojej polo-samoty a otvorila *Výkladový slovník Matthew Henryho*, ale nevedela som, kde začať. Vytiahla som *Rozšírený preklad anglickej Biblie* a prešla som si všetky známe verše o čistote a smilstvách a smilníkoch, keď vtom znova zazvonil telefón. Už ma to začalo štváť. Prudko som zodvihla.

„Haló?” Bol to znova môj pastor. „Hej, Lisa. Počuj, dnešok sa ruší. Proste to nemôžeme uskutočniť tak skoro. Ale dnes by sme to chceli oznámiť. A uskutočníme to budúci týždeň. Budeš v meste?”

Zacítila som šancu! Možno už niečo budúci týždeň mám. Schmatla som diár a prezrela budúci týždeň.

„Som doma.”

„Skvelé - tak to urobíme vtedy.”

A zase položil. Pocítla som čiastočnú úľavu z toho, že mám týždeň na prípravu namiesto troch hodín (čo vlastne ani neboli tri hodiny, lebo som sa ešte potrebovala osprchovať a uvariť večeru). Nadýchla som sa a dala vedieť deťom, že život sa môže vrátiť do starých kolají, a do zvyšku dňa som vykročila s oveľa ľahším pocitom.

Celý budúci týždeň som myslela na stretnutie a jeho obsah som si niesla v srdci. Skutočne som hľadala Boha a skúmala Písmo a svoje vlastné srdce ohľadom otázok, o ktorých som vedela, že im budem musieť čeliť. Dovolila som si odborne odhadnúť, že mi prinajmenšom položia otázku, ako ďaleko je povolené „zájsť“, ako keby bola naša individuálna sexualita parkúr alebo skôr preteky na bicykloch. Skúmala som Písmo, aby som našla jasnú a jednoznačnú odpoveď, a pri tom som zistila, že tá, ktorú som ja dala svojim deťom, keď boli malé, by teraz neobstála.

Koniec koncov som z tých matiek, ktoré povedali svojim deťom, že Magic Johnson sa nakazil HIV, pretože pobozkal príliš veľa dievčat. A potom ma prekvapilo, že nechcú dať svojim príbuzným bozk na rozlúčku. Nechcela som ich zťažovať detailami, keď boli ešte takí “maličkí”.

Keď mal môj najstarší syn dvanásť, poslala som ho na seminár o dvorení a sľúbila som mu, že pre neho dohodnem manželstvo. Dokonca som mu ponúkla, že keď budem na cestách, budem rozdávať prihlášky na jeho budúcu manželku. V jednom momente sa mi ho skoro podarilo presvedčiť, keď som mu vysvetlila koľko peňazí ušetrí, ak ich nebude míňať na randenie. Mohol by ich použiť, aby si kúpil celkom slušné auto.

Ale teraz som musela byť vážna. Na tom stretnutí bude niekoľko stoviek dievčat, ktoré sa neuspokoja s mojou teóriou dohodnutých manželstiev. Úprimne som sa modlila: *Otče, ja skutočne potrebujem odpovede pre tieto dievčatá. Chcem im odovzdať Tvoju múdrosť, nie môj vlastný názor alebo názor niekoho iného. Mám im povedať, že je to ok držať sa za ruky, pokiaľ neposunú hranice ďalej? Alebo myslíš, že bozkávanie je v pohode? Naozaj to potrebujem vedieť.*

Čakala som, ale žiadna odpoveď neprichádzala. Tak som vstala a išla sa osprchovať. Zajtra bude deň D. Ako som sa sprchovala, predstavovala som si, akým smerom to zajtra večer asi povediem, kým som nezačula Ducha Svätého, ako ku mne prehovoril a obrátil moju pozornosť iným smerom.

Povedal mi: „Ty hľadáš pravidlá, ktorými obmedzíš ich správanie. Ale pravidlá ich nezadržia. To zmocnenie, ktoré potrebujú, musí vychádzať zo vzťahu. Zmeň svoj pohľad z toho, čo *nemôžu robiť*, na to, čo *môžu*. Povedz im, že pokojne môžu zájsť so svojimi chlapcami tak ďaleko, ako by zašli aj pred zrakmi svojich otcov. Pretože otcovia sú ochrancovia a strážcovia cností svojich dcér.”

Bola som nadšená! Nebolo to o pravidlách a ja som sa nemohla vydať touto cestou. To by obmedzilo diskusiu na prednášku o pravidlách a zanechalo by to tínedžerov bezmocných a mňa frustrovaných.

~ *Môžu zájsť so svojimi chlapcami tak ďaleko, ako by zašli aj pred zrakmi svojich otcov.*

Namiesto toho je to o vzťahu s ich nebeským Otcom a o úcte k ich pozemským otcom. Nie je to o obmedzeniach, morálke ani etickom kódexe vytesanom na studenom kameni, ale o živých slovách zapísaných do ich srdc. Vyskočila som zo sprchy, osušila sa a začala som si písať asi šesť strán poznámok.

Nasledujúci večer som dorazila tesne po začiatku chvál a uctievania, a pripadala som si príliš nápadná, akoby som tam

nepatřila. Ako žena po štyridsiatke som evidentne medzi všetkými tými tínedžermi vytŕčala. Ani som sa tam nemohla nenápadne vkradnúť. Predstavovala som si, ako ma musia vnímať oni. Ako matku “votrelkyňu”, ktorá prišla špehovať ich mládež. Keď sa chvály skončili, po celej sále sa rozdávali biele kartičky na zaznamenanie obávaných otázok. Usmiala som sa na zopár dievčat, ktoré sedeli blízko pri mne a povzbudila som ich, aby napísali čokoľvek, čo by chceli. Dúfala som, že budú milé aspoň zo strachu, že môžem rozoznať ich rukopis.

„Och, ja mám iba otázku ohľadom oblečenia,” priznala sa jedna nevinne. Prikývla som seabedome a usmiala sa, pričom som si pomyslela: *Skvelé! Otázku o oblečení zvládnem. Toto bude jednoduchšie, ako som si myslela. Nemusela som sa tak stresovať.*

Keď boli kartičky vyplnené, všetky dievčatá vyšli z hlavnej sály do mládežníckej miestnosti na konci chodby. Ako prechádzali dverami, zbierali sa od nich vyplnené kartičky. Nemohla som si nevšimnúť, aký hlučný a divoký bol náš odchod z hlavnej miestnosti. Trápne som čakala opodiaľ v uličke, pokiaľ niektorí mládežnícki vedúci vyzbierajú otázky od asi štyristo dievčat a pozorovala som dievčatá, ako sa pchajú na svoje miesta. Keď boli všetky miesta zaplnené, dievčatá sa rozložili aj na zemi. Potom mi podali všetky kartičky a mikrofón a ja som sa usadila na pódiu, aby som zahájila prvú časť: odpovede na otázky.

Ani jeden týždeň navyiac ma nemohol pripraviť na otázky, ktoré som v ten večer dostala. Prvá z nich bola otázka, či súhlasím, že nemenovaný chlapec z cirkvi (na tej kartičke bolo meno) bol ten najsexi muž na svete. Odpovedala som, že nesúhlasím. Povedala som dievčatám, že podľa mňa je ten najsexi muž na svete môj manžel.

Ďalšia otázka mala niečo dočinenia s oblečením: *Je to ok, keď sa oblekam sexi? Koľko nahého tela môžem naraz ukázať?*

Pozrela som sa na prítomné dievčatá. Mnohé z nich mali na sebe sukne, pri ktorých som sa obávala toho, čo sa stane, keď si sadnú. Iné vystavovali holé pupky s piercingom visiacim nad bedrovými riflami alebo šortkami akoby naschvál stiahnutými tak nízko, ako to len šlo. Na upresnenie som sa opýtala: „Pýtate sa, či si myslím, že je v pohode obliekať sa vyzývavo?“ Väčšina prikývla, potešené, že som pochopila ich otázku.

„Iste, je to skvelý nápad. Rovno sa oblečte ako prostitútky, pokiaľ chcete prilákať sukničkárov. Je to ako rybárčenie – návnada, ktorú zvolíš, určí to, akú rybu chytiš. Takže ak chceš uloviť chlipného chalana, určite sa obliekaj vyzývavo.

~ Je to ako rybárčenie – návnada, ktorú zvolíš, určí to, akú rybu chytiš.

Boli trochu zaskočené, tak som pokračovala: „Nehovorím, že je zlé sa obliekať atraktívne alebo moderne, ale obliekať sa vyzývavo je vhodné iba za zatvorenými dverami medzi manželom a jeho manželkou.”

Podelila som sa o to, čo nosím v spálni, kde je iba môj manžel, ale bolo by nevhodné to mať na sebe pri prechádzke so psom alebo na nasledujúce ráno, kým miešam vajíčka pre mojich synov. Často, keď mi synovia pomáhajú skladať vyprané prádlo a nájdu jemne zafarbené alebo zvláštne tvarované spodné prádlo, vysvetlím im, že ide o prádlo „mama+otec“. Pokrčia ramenami a hodia mi to so slovami: „Ty to zlož. Ja si nie som istý, ako to má byť.”

Ďalšia otázka od dievčat bola, na ktorých častiach tela je povolený piercing?“ Na čo som sa odvolala na Bibliu: uši a nosy (Ez 16:12). Odporučila som, aby sa držali ďalej od všetkého, čo nie je vyrobené z chrupavky.

Celkom dosť otázok sa týkalo postoja Biblie k homosexualite. Hovorí o tom niečo? Je to zlé? Ako môže byť láska medzi

ktorýmkoľvek dvoma ľuďmi zlá, či sú to už homosexuáli alebo nie? Ako odpoveď som im dala odkazy na samostatné štúdium a vysvetlila som im, že správna vec (láska) v nesprávnom nastavení (sexuálne prejavy medzi dvoma ľuďmi rovnakého pohlavia) je stále zlá. Je to nesprávny spôsob, ako naplniť správnu potrebu. Prekrútenie správneho, Bohom stanoveného prejavu sexuality. Boli aj iné otázky ohľadom orálneho sexu, a niektoré dokonca príliš vulgárne, surové a dosť neúctivé na to, aby som ich spomínala. Ale potom prišla tá veľká. Teraz ma nechápte zle. Prešla mi rukami už niekoľkokrát predtým, ale neustále som sa ju snažila oddialiť a schovať na koniec kôpky. Bola to najčastejšie položená otázka nasledovaná hneď rôznymi verziami otázky: *Je to ok obliekať sa sexi?* Už som sa tomu nemohla ďalej vyhýbať - bol to okamih, na ktorý čakali: najočakávanejšia otázka... *Ako ďaleko, je príliš ďaleko?*

— *Ako ďaleko, je príliš ďaleko?*

Keď som sa podelila o odpoveď, ktorú mi Duch Svätý dal, šepkanie a chichot ustali, takže by ste počuli spadnúť špendlík. Každé dievča si ten scenár predstavovalo v hlave. *Pred mojím otcom? Ako by to vyzeralo? No tak, my nerobíme také veci pred našimi otcami!*

Toto je pravda. Pre väčšinu z nás platí, že všetko čo by sme robili v sexuálnej oblasti, by sme robili za zatvorenými dverami, v tmavých kútoch, pod rúškom noci, v aute alebo v drogovom či alkoholovom opojení. Keby sme boli dosť bezočivé, možno by sme vyvádzali v tmavej izbe nášho domu, zatiaľ čo by rodičia spali niekde inde, ale nikdy nie za svetla, triezve, priamo pred našimi otcami!

Ticho v miestnosti pretrvávalo a ja som vedela, že to bola správna odpoveď na zlú otázku položenú generáciou zmätených a zraniteľných dievčat. Najviac alarmujúcim zistením pre mňa bola skutočnosť, že som stála pred stredoškolskou *kresťanskou* skupinou dievčat pod vedením dynamického, zapáleného, horlivého mládežníckeho pastora. Vedela som, že vedúci tejto mládežníckej skupiny túžili po svätosti a Božom ohni, ktorý by rozprúdil túto mládež a priniesol

prebudenie a obnovu. Vedela som, že títo vedúci osobne usilujú o čistotu. Kde nastal problém? Čoskoro som porozumela.

Odovzdala som svoje poslanstvo a ukončila som stretnutie o 21.00. Tí, ktorí chceli ostať na modlitbu alebo sa iba porozprávať a opýtať sa viac otázok, boli vyzvaní, aby zostali a rozprávali sa s niektorým z vedúcich mládeže alebo so mnou.

Bola som šokovaná koľko dievčat zostalo. Ich výraz tváre bol odlišný od toho priam otvoreného vzdoru, ktorý som videla, keď som prišla do miestnosti na začiatku. To, čo som počúvala ďalšie dve hodiny, zlomilo moje srdce. Mladé dievčatá, ktoré sa triasli od bolesti a hanby zo sexuálneho násillia a obťažovania z rúk tých, ktorým dôverovali: priateľov, chlapcov, strýkov, bratov, otčimov, dokonca aj otcov. Mladé dievčatá sužované tým, ako sa im v hlave prehrávajú sexuálne nabité predstavy z perverzných filmov, videoklipov, fotiek alebo internetových stránok. Mladé dievčatá, ktoré sa cítili byť pošpinené nečistými rozhovormi alebo vtipmi, ktorých boli súčasťou alebo ktoré počuli, alebo zahanbené menami, ktorými ich oslovovali. Iné boli zapletené v masturbácii.

Všetky tieto tajomstvá zahaľovali ich mladé životy ako čiernobiely film alebo prilepená špina, a nie a nie ju zmyť. Zaplietlo sa to do ich životov ako zápach z ohňa, takže všetci mohli vedieť, že už prešli nečistým ohňom. Tieto dcéry nemali žiaden bezpečný prístav, kde by si mohli jednoducho odpočinúť a pospať si bez toho, aby zápasili s obrazmi v ich hlavách, predstavami, hlasmi alebo tieňmi z ich minulosti. Boli izolované od pokoja strachom a hanbou. Niektoré boli vyzbrojené pravidlami, ale zistili, že je to neúčinná ochrana pred útokmi vedenými proti ich mysliam. Príliš často, keď aj telo uniklo fyzickému násilliu, myseľ nie. Ony túžili byť zachránené rytierom v žiarivej zbroji. Uniknúť z čiernej veže tieňov, do ktorej boli uväznené, ale rytieri nikde. Príliš často to boli muži v ich živote, ktorí ich sklamali, zneužili alebo opustili, zanechali ich zraniteľné a nedôverčivé.

~ *Túžili byť zachránené... utiecť z tmavých tieňov, ktoré ich uväznili, ale rytieri nikde.*

Povedali mi príbehy o zneužívaní – tak nepatrnom, že by sme sa mohli pomýliť a považovať ho za neškodné:

rodičia, ktorí spolu s ich deťmi pozerajú filmy plné sexuálnej promiskuity, narážok a často aj čiastočnej nahoty v súkromí ich domovov alebo v tmavom kine. Mladé dievčatá zdieľali, ako nepríjemne sa cítili, keď také veci pozerali so svojimi rodičmi, no najmä s *otcami*.

Cítili hanbu a nepokoj, potom sa pozreli na svojich rodičov a všimli si, že nimi to ani nepohlo. Po niekoľkých takých filmoch alebo televíznych reláciách odohnali tieto nepríjemné pocity preč, ale neboli už schopné vidieť svojich rodičov v rovnakom svetle ako predtým. Keď videli svojho otca pozeráť sa na nahé poprsie inej ženy prezentujúcej sa sexuálne vyzývavým správaním, bolo to ako keby aj ich vlastné panenské poprsie bolo rovnako odhalené. Po tomto zážitku sa cítili zraniteľné a zneuctené a ani nevedeli prečo.

Ale ako sa dcéra môže cítiť v bezpečí a chránená, ak sa jej otec zabáva na promiskuite? Bude schopná vnímať jeho ochranu, nesúhlas alebo sklamanie, keď otec nie je na blízku, ak to nezažila, keď pri nej bol? Čo sa stane, keď sa malé dievčatá nebudú cítiť v bezpečí?

Možno ste sa tak nikdy necítili, ale zistili ste, že ste sa sexuálne vypli a uzavreli kvôli hnusnému bezbožnému obrazu, ktorý táto spoločnosť prezentuje. Zdá sa, akoby ten zlý poškrvrnil obraz zdravej túžby a lásky a premenil ju na lacný okamih žiadostivosti. Preto sa túžba samotná a prebudenie túžby v akejkoľvek podobe stáva strašidelnou predstavou. A potom sa divíte, ako ste mohli vymeniť bezpečie a obmedzenia zákona za žiadosť a opustenie.

A prečo, prečo, *prečo mám písať* knihu na tému cností sexuálnej čistoty, keď sa zdá, že to nikoho nezaujíma, že nikto nepočúva?

A komu by som ju písala? Odpoveď znie, že táto kniha je určená pre dcéry, ktoré sú v procese čakania. Je pre matky, aby to mali na pamäti. Je pre každého, kto spadol a túži znova vstať. A tiež pre tých, ktorí sa uchovali čistí, aby poznali a plne si uvedomili svoju odmenu a boli povzbudení k tomu, aby zostali silní.

Táto kniha je list pre generáciu matiek a poradcov, ktorí majú súcit s dcérami tejto generácie, aby mohli byť chránené od našich zlyhaní, aby zdedili zaslúbenia a nie bolesti. Je to nástroj pre matky, ktoré majú pocit, že svojim dcéram nemôžu povedať nie, pretože pred rokmi ony samé povedali áno.

Toto nie je kniha príkazov a zákazov... je to kniha obnovenia. Záblesk toho, ako Boh vidí veci, zjavenie Jeho pôvodného zámeru. Niektorí by to mohli nazvať neuskutočniteľnou rozprávkou, ale ja verím, že to môže byť pravda. Pravidlá nás nikdy neoslobodia, rovnako ako strach a kontrola nás nikdy neochránia. Je to pravda, ktorá nás oslobodzuje, tá, ktorá siaha ďalej než všetky klamstvá, ktoré nás v súčasnosti obklopujú. Pravda je ranným úsvitom, ktorý prišiel po ťažkej, dlhej noci plnej tmy a strašného sklamaní a zúfalstva.

Počula som, že ak chcete, aby niekto počúval, povedzte to cez príbeh. Zistila som, že je to pravda už pred mnohými rokmi, keď som svojim deťom rozprávala príbehy v mojej izbe. Boli to pochabé, vymyslené príbehy o rodine z doby osídľovania, ktorá sa vydala na západ a zažívala množstvo dobrodružstiev. Rozprávala som ho, keď sme všetci zaspávali. Často mi do toho deti tu a tam skočili, keď už zaspávali a znova sa prebudili.

Rovnako aj ja som prerušovane zaspávala a zasa sa vracala k rozprávaniu, a keď niektoré z detí práve zostalo hore, zastavilo ma a opravilo, pokiaľ som niečo vynechala alebo poplietla nejaké detaily. Vždy som ohromená tým, ako si

~ Ale ako sa dcéra môže cítiť v bezpečí a chránená, ak sa jej otec zabáva na promiskuite?

všetky tie príbehy pamätajú, jasne a detailne, tak ako ani ja nie. Prečo som vám to hovorila? Pretože verím, že Boh vám chce povedať príbeh na dobrou noc, aby ukolísal do spánku to, čo bolo tak hrubo prebudené.

~ *Boh vám chce povedať príbeh na dobrou noc, aby ukolísal do spánku to, čo bolo tak hrubo prebudené.*

Príbeh, ktorý jemne uspí vaše a vráti ich späť, kde budú čakať a odpočívať.

Príbeh, ktorý vráti to, čo bolo predčasne prebudené späť do stavu snenia. Na miesto, kde obavy sú umlčané a nádej je obnovená. Do prístavu, kde nie je hanbe povolený vstup a kde všetko je čerstvé, nové a čisté ako kvety po jarnom daždi. Ale predtým, než sa do toho pustíme, poďme sa spolu modliť:

~ *Drabý nebeský Otče,*

Ty si Stvoriteľ neba a zeme. Ty si aj autorom intimity. V mojom živote sú oblasti, ktoré boli prebudené predtým, ako nastal ten správny čas... oblasti mojej sexuality, ktoré mali ešte odpočívať a snívať, ale sa predčasne prebudili a rozhoreli. Prosím ťa, aby si sa dotkol týchto miest svojim uzdravujúcim dotykom. Prosím Ťa, aby svetlo Tvojej pravdy prišlo a rozptýlilo všetky tiene v týchto oblastiach môjho života, ako budem čítať tieto riadky. Verím, že Ty sám to môžeš urobiť, pretože Ty si všemocný a vševediaci. Otvor oči môjho srdca, aby som Ťa mohla poznať a kráčať po Tvojich cestách. Nech to, čo má spať, zasa usne. Rozptýľ môj strach a pritiahni ma do bezpečia Tvojich krídel. Otvor moje srdce a vyrozprávaj mi svoje príbehy, aby som mohla poznať Tvoj zámer a porozumieť mu.

*S láskou,
tvoja dcéra*

2 Kde sa nachádzame?

V predchádzajúcej kapitole som sa podelila o to, ako som surovo precitla do reality, v ktorej sa my ako ženy a dcéry najvyššieho Boha nachádzame vo vzťahu k sexualite. Ale ako presne sme sa ocitli v tomto zúfalom a zraniteľnom štádiu? Bol to jeden zlý krok alebo ich bolo viac, ktoré nás priniesli na cestu porušenia? Flirtovali sme s tými, ktorí nás okradli o našu dôstojnosť a potom nás zanechali nahé a bezmocné? Ako sa stala krása našej ženskej postavy a tajomstvo našej sexualita tak lacnou a bežnou záležitosťou?

~ *Ako sa stala krása našej ženskej postavy a tajomstvo našej sexualita tak lacnou a bežnou záležitosťou?*

Ako sme sa vzdialili od nádeje a zaslúbenia detských rozprávok do tienia a zúfalstva vyčerpávajúcich a cynických nočných môt?

Sny ustupujú nočným morám vtedy, keď venujeme pozornosť šepotu a čiernym klamstvám toho zlého a zatvárame naše uši a srdcia hlasu Múdrosti, ktorá na nás hlasno volá na uliciach (Prís 1:20). Sny sa menia na nočné mory, keď sa pokúšame naplniť naše potreby nesprávnym a nevhodným spôsobom. Zo snov sa stanú nočné mory vtedy, keď nás ťažké jarmá, bremená a starosti deformujú a tlačia nás k zemi. Sny ustúpia nočným morám, keď dovoľíme odohnať našu nádej a sny a potom nás paralyzujú na našich cestách (Joz 1:9).

Nechcem tu podávať najnovšie fakty a čísla, aby som vypichla doslovnú štatistickú pozíciu toho, kde sa nachádzame (ako

napríklad percento rozvedených rodín, slobodných matiek alebo počet tínedžerov, ktorí majú sexuálnu skúsenosť pred svadbou). Takéto štatistiky si môžete nájsť aj samé. Nechcem teraz hovoriť k vašej múdrosti a myšli. Chcem hovoriť... Chcem hovoriť priamo k vášmu srdcu. Chcem zdôrazniť našu *duchovnú* pozíciu, ktorú ako ženy máme: verím, že sme nahé a chytené do pasce našej nočnej mory.

Ženy po celom svete volajú: “Nepáči sa mi, čo vidím. Chcem späť svoje šaty! Chcem obnoviť svoju dôstojnosť, úctu a tajomnosť. Chcem potlačiť strach. Chcem byť zmocnená a slobodná!”

~ *Chcem zdôrazniť našu duchovnú pozíciu, ktorú ako ženy máme: verím, že sme nahé a chytené do pasce našej nočnej mory.*

Žijeme v nočnej more, pretože ako neposlušné deti sme uverili klamstvu, že rebélia nás oslobodí. Ale nakoniec sú to práve ženy, ktoré trpia najviac, keď sa znesväcujú zákony lásky. Toto nie je nový boj... je to ten istý, ktorému čelili v záhrade Eden, keď had zašepkal: „*Vzoprite sa Bohu a budete múdri a slobodní!*“ Tak sme siahli po ovocí, jedli z neho a zavreli oči a na okamih si užili jeho omamnú chuť.

Ale keď sme otvorili oči, zistili sme, že niečo nie je v poriadku. Boli sme nahé, zahalené v hanbe. Otočili sme sa k Adamovi, ale on bol tiež nahý a príliš zaneprázdnený svojimi vlastnými problémami, aby nám pomohol a obnovil nás. Koniec koncov sa tiež cítil zahanbený a bezmocný, a obviňoval nás z toho! Takže muž a žena utiekli a schovali sa, a pokúsili sa zakryť svoju nahotu predtým, ako príde Boh do Záhrady. S Jeho príchodom obviňovanie ešte len začalo.

~ *Nakoniec sú to práve ženy, ktoré trpia najviac, keď sa znesväcujú zákony lásky.*

Adam: „To žena, ktorú si mi dal - dala mi jesť zo stromu a ja som jedol”(Gn 3:12).

Eva: „To had ma oklamal a ja som tiež jedla” (Gn 3:13).

Boh: „Dám nepriateľstvo medzi teba a ženu... budeš túžiť po svojom manželovi a on bude nad tebou panovať” (Gn 3:15-16).

Všimnite si, že Adam obviňuje oboch, ženu aj Boha... “to žena, ktorú si mi dal.” Čo je toto za poznámku? Čo sa stalo s radostným prehlásením “kosť z mojich kostí a telo z môjho tela” (Gn 2:23)?

~ *Zákon vyžaduje a panuje, ale láska vedie a dáva.*

Ako rýchlo sa jeho postoj zmenil! Niečo sa tu skutočne stalo... tí dvaja už neboli jedno, pretože už neboli nahí

a hanbili sa. Hanba už priniesla rozdelenie a oddelila ich.

Potom bol rad na žene a ona úprimne odpovedala: ”Bola som oklamaná a jedla som.” V jej slovách necítiť žiadne obviňovanie, ale počujem výčitky svedomia a ľútosť. V nejakom bode si už ale uvedomuje svoju stratu. Navždy bude v spore s hadom. Bude túžiť po svojom mužovi, ale on nad ňou bude panovať. Tu je náš prvý náznak zákona (poznatie dobrého a zlého) v protiklade s tým, keď dominuje láska. Pretože zákon vyžaduje a panuje, ale láska vedie a dáva.

Muži príliš často, rovnako ako Adam, reagujú na svoje vlastné pocity bezmocnosti tak, že pristupujú k ženám ako veciam, ktoré je potrebné kontrolovať. V niektorých krajinách si môžu vynútiť túto kontrolu tým, že ju uzákonia, a naopak v iných krajinách sa budú správať v rozpore so zákonom. Ženy sú tu často považované za majetok, sexuálny objekt, ktorý treba dobyť, kontrolovať alebo využiť.

A tak zápas začína. V boji o moc je stratené pôvodné ušľachtilé poslanie žien byť doplnením muža a jeho pomocou. Stratený je aj obraz silného muža, ochrancu a zaopatrovateľa. V túžbe byť obnovení a opäť celí, sa zlomení a zranení Adamovia a Evy odvracajú jeden od druhého a hľadajú svoje naplnenie inde.

Pozornosť zlomených mužov upútala homosexualita, ktorá zvýšila svoju výnimočnosť tým, že im sľúbila naplnenie cez jednotu s inými mužmi. Ale to nie je možné. Pokiaľ je niečo kompletné, prináša to život; mužov nemôžu doplniť iní muži, tak ako ženy nikdy nemôžu nájsť doplnenie v iných ženách.

Pred pádom si Adam prezeral celé stvorenie v jeho slávnej dokonalosti a nenašiel nikoho, kto by ho dopĺňal, až kým nestretol Evu. Slobodný muž Adam a jeho krásny náprotivok Eva by spolu boli neporaziteľní, ale satan jednoducho nemohol len tak stáť opodiaľ a pozeráť sa na to.

~ *Božie dcéry, pozemskí synovia
Adama vás nemôžu zachrániť pred týmto
hadom... chce to nebeského Princa*

Prevrátil čistú a dokonalú Božiu pravdu tak, že spochybnil Božiu dobrotu a múdrosť. Oklamal Evu, aby si vzala zo zakázaného ovocia, a ona sa otočila a podala ho mlčiacemu Adamovi po svojom boku. Ten zlý a otec lží ich odlákal od Božej prítomnosti, a v tomto procese ich okradol o ich pozíciu autority a moci. Potom prilial olej do ohňa, keď im nahovoril, že oni sú si navzájom nepriateľmi. A tento boj medzi oslabenými, nahnevanými mužmi a zranenými, nahnevanými ženami pokračuje, pretože obaja vinia toho druhého z ich bolesti a chcú, aby to ten druhý napravil. Ale ani muž, ani žena nemôžu uzdraviť tieto miesta... iba Boh nás môže znova obnoviť, aby sme sa mohli vrátiť do záhrady našich snov. Prorokovaný boj

~ *Keď sú ženy ponížené a zbavené
svojej dôstojnosti, sú tiež zahanbení i
muži...*

medzi ženou a hadom stále zúri (Gn 3:15). Božie dcéry, pozemskí synovia Adama vás nemôžu zachrániť pred týmto hadom... chce to nebeského Princa. Hadov cieľ je stále ten istý: obrať Evine dcéry o ich dôstojnosť, silu, úctu a zanechať ich tak bezmocné.

V niektorých kultúrach sa mu to darí dosiahnuť skrze neprávosti a nabáda ich, aby vyzliekli svoj odev a odhalili svoju krásu na obdiv všetkým. V iných kultúrach sa had snaží presadzovať zákony proti ženám, aby ich skryl pred očami iných tým, že ich zahalí od hlavy po päty do tmavých šiat. V oboch kultúrach, či už je žena zahalená alebo nahá, je pokrytá hanbou a jej krása je predvádzaná ako skazený koreň žiadostivosti a trápenie mužov. Ale keď sú ženy ponížené a zbavené svojej dôstojnosti, sú tiež zahanbení i muži, pretože žena je slávou muža (1Kor 11:7) Keď ju vyzlečie, zneuctí sám seba. Stráca svoju Bohom danú túžbu chrániť ju a s tým aj jeho predurčenie ku skutočnej autorite. Rovnako ako sme boli pripravené o náš ženský odev sily a úcty, boli muži olúpení o svoju skutočnú mužskú autoritu.

Keď ženskosť a cnosť už nie sú považované za vznešené, sú ženy pokúšané znížiť sa k zvädzaniu a obliekajú sa do odevu zmyselnosti. Pokiaľ ženy nikdy nenaviažu na pôvodný zámer ich ženskej krásy, úcty a dôstojnosti, stanú sa neskutočne zraniteľné voči sexuálnemu vykorisťovaniu.

Nanešťastie neponúkame svojim dcéram príklady žien oblečených v čistote, kráse a sile. Ani si nie som istá, či väčšina z nás vie, ako taká žena vyzerá. Pozrime sa okolo seba na vzory, z ktorých by si mohli naše dcéry vybrať. Sú bombardované sexuálnymi narážkami ešte predtým, ako im narastú prsia. Mladé dievčatá sa pokúšajú prispôbiť vzorom sexuálne žiadúcich žien ešte skôr, ako vôbec

~ Chceme, aby ste mali odvahu pozrieť sa na boj, ktorý v skutočnosti vediete: Boli ste hadom okradnuté o silu, dôstojnosť a odev!

vedia, čo to sex je. Na obálkach časopisov máme primálo atraktívnych a silných obrazov čistoty, ktoré

by mohli byť ich vzormi, ak teda vôbec nejaké sú. A výber pre staršie ženy nie je lepší.

Chcem, aby ste mali odvahu pozrieť sa na boj, ktorý v skutočnosti vediete: Boli ste hadom okradnuté o silu, dôstojnosť a odev!

Potrebujete to vidieť a byť pobúrené. Lebo jedine tak budete mať dosť odvahy bojovať proti svojmu skutočnému nepriateľovi a venovať svoju úplnú oddanosť vernému a pravému Kráľovi. Potom nájdete odev, ktorý prikryje vašu nahotu nádherou. Zobudíte sa a uvedomíte si, že to nie sú muži alebo naši manželia, proti ktorým vedieme vojnu, ale proti nepriateľovi našich duší. Musíme sa prebudiť z nočnej mory a začať volať po obnove nášho sna.

Prehováram k volaniu, ktoré je hlboko v našej duši... k tomu prázdnomu, tajnému miestu, ktoré sex nemôže

~ *Muži nie sú váš problém a nie sú ani vašou odpoveďou!*

naplniť. Túžite po hlbšej láske, intimite a spoločensťve, než aké by vám nejaký muž mohol dať. Túžite po bezpečnejšom prístave, než aké môžete nájsť na zemi. Voláte po láske nebeského Princa. A ja ti musím povedať jedno tajomstvo, či už tomu veríš alebo nie... On po vás tiež zúfalo túži. To On zasial toto semienko túžby do hlbokých štrbín vášho srdca a iba On jediný môže uspokojiť tieto túžby. Ak budeme hľadať naše naplnenie na nesprávnych miestach, budeme ustavične sklamané. Muži nie sú váš problém a nie sú ani vašou odpoveďou! Musíme pozdvihnúť svoje oči k nebu, pretože naša pomoc prichádza od Pána, Stvoriteľa neba i zeme (Ž 121:1-2). Iba vtedy a tam nájdeme náš zdroj a vráti sa nám naša sila a úcta. Prečo sme my ženy také zraniteľné?

Očividne žijeme v dobe bezprávia a nespravodlivosti (Mt 24:12). Keď bezzákonní muži vládnu svojou egoistickou vládou, láska zomiera a naša ochrana sa vytráca. Keď túžba po hriechu vládne obyvateľom národa, jemná rovnováha rodiny je narušená a srdcia

žien sú roztrhané na franforce. Túžby sa začínajú presúvať a meniť a zdá sa, že klamstvá sa menia na pravdu. List Rimanom opisuje tento súčasný a zrýchľujúci sa stav v nasledujúcich veršoch:

Preto pre túžby ich srdc vydal ich Boh napospas nečistote, takže sami zneuctovali vlastné telá. Božiu pravdu zamenili za lož a úctu a službu preukazovali stvorenstvu namiesto Stvoriteľovi, ktorý je požehnaný naveky. Amen. (Rím 1:24-25)

Keď meníme pravdu za lož a slúžime vlastným túžbam radšej než živému Bohu, degradujeme sa a znižujeme sa k sexuálnej nečistote. Keď sú naše srdcia zamerané na sexuálne túžby, Boh nás nechá ísť vlastnou cestou. Rovnako ako nebránil Adamovi a Eve v honbe za ich túžbou v Záhrade, nebráni ani nám v honbe po našich vlastných túžbach. Chce, aby bol On našou skutočnou túžbou, ale ak po ňom netúžime, nechá nás ísť za tým, čo chceme, dokonca, aj keď je to pre nás škodlivé.

Preto ich Boh vydal napospas hanebným vášňam. Lebo ich ženy zamenili prirodzený styk za protiprirodzený. Podobne aj muži zanechali prirodzený styk so ženou a rozpálili sa rozkošníckou vášňou jeden voči druhému; muži s mužmi páchali hanebnosti a sami na sebe si odniesli zaslúženú odplatu za svoje poblúdenie. (Rím 1:26-27)

Keď je pohnútkou iba pôžitok a motiváciou nie je túžba dať život, nebude trvať dlho a ani smilstvo a sexuálna nečistota nedokážu uspokojiť naše chute. Takáto túžba vedie do stále ohavnejších a zahanbujúcich žiadostí, ktoré neprestávajú ísť špirálou nadol.

A pretože odmietli uznať Boha, vydal ich Boh napospas ich skazenému rozumu, takže robia, čo sa nesluší. (Rím 1:28)

Keď je poznanie Boha odmietnuté, zdedíme stav mravnej skazenosti a pochabosti, nezlúčiteľný s morálkou a svätosťou. V tomto stave je dobro stratené a my zakopávame v tme od zlého k horšiemu. Je to Boh, ktorý spôsobil, že sme mravne skazení? Samozrejme, že nie! Jeho vrcholnou túžbou je naša obnova, čo samozrejme znamená, že Jeho najvyššia túžba je, aby naše srdcia patrili Jemu. Ale keď si dupneme nohou a povieme: "Nie! Ja chcem to, čo chcem ja!" Boh ustúpi a nechá nás, aby sme mali to, čo naše tvrdohlavé ja požaduje. Keď sa muži cítia oslabení, vyhľadávajú sexuálne zážitky, aby sa znova cítili silnými. Keď sú muži ponížení, urobia všetko preto, aby sa znova cítili mocní. V tejto atmosfére volajú na otcov a skutočných vodcov, ale príliš často žiadnych nenachádzajú.

~ Trest nikdy nebol Božou motiváciou. On prehlasuje slobodu!

Bez zbožných príkladov, ktoré by nasledovali, sa frustrovaní vzdávajú vodcovstva a opustia svoje ženy a deti emocionálne a veľmi často aj fyzicky. Ženy vidia to prázdne miesto a snažia sa pozíciu, z ktorej muži rezignovali, zaplniť, ale nemôžu. A tak ženy a deti uviaznu v pasci. Po celom svete oslabení a nahnevaní muži týrajú ženy a deti, aby mali pocit, že ich sila je späť. Ale to nefunguje. Neposlušnosť prináša zajatie a meč. Ale náš trest nikdy nebol Božou motiváciou. On chce prehlásiť slobodu! Počúvaj Jeho pozvanie:

Podťe, vyjasnime si to! — hovorí Hospodin. Keby boli vaše hriechy ako šarlát, zbelejú sťa sneh, a keby boli červené ako purpur, budú ako vlna. Ak budete ochotne poslúchať, budete jesť dobré dary zeme. (Iz 1:18-19)

Vyzýva nás, aby sme boli rozumné, aby sme sa statočne a pravdivo pozerali na stav, v ktorom sa nachádzame a uvedomili si, že to nie je pekný pohľad! Naše hriechy nie sú svetloružové... kričia šarlátovo červenou a žiadajú si byť upokojené krvnou obeťou. Ale Boh nechce našu tmavočervenú obeť, pretože Princ už cenu zaplatil. Boh nás túži očistiť. Namiesto toho, aby nám dával „jedlo“, ktoré nás

nenakfmi (sex bez intimity, manželstvo bez zmluvy), ponúka nám to najlepšie z krajiny... ak budeme najprv ochotní a potom aj poslušní. Ochotní činiť pokánie a uznať, že sme zišli z cesty. Ochotní Mu slúžiť s radosťou, pretože On je dobrý, verný a pravdivý. Ochotní

~ *Bitka sa vždy viedla o ženské srdcia a Boh žiada vaše zlomené, pomliaždené a zranené srdce.*

poddať sa v poslušnosti Jeho Slovu, pretože Jeho Slovo je zákonom lásky, života a slobody. Ochotní vziať

svoj kríž a ukryť svoj život v Kristovi, Slove, ktoré sa stalo telom a nasledovať Jeho príklad. Slová Joela nás vyzývajú aj dnes:

Teraz však — znie výrok Hospodina — vráťte sa ku mne celým srdcom a pôstom, plačom a nárekom! Roztrhnite si srdcia a nie rúcha, vráťte sa k Hospodinovi, svojmu Bohu! Veď je milostivý a milosrdný, trpezlivý a veľmi ľútostivý, lebo mu je ľúto spôsobiť pohromu. (Joel 2:12-13)

Boh volá k tejto generácii: *Teraz teda! Keď všetko vyzerá beznádejné a vy sa cítite takí špinaví a bezmocní. Teraz teda! Keď všetci zlyhali a všetko, čo ste skúsili vás sklamaro... Ja vás nesklamem! Aj keď to vyzerá, že je príliš neskoro... nie je! Navráťte sa ku Mne celým svojim srdcom.*

Bitka sa vždy viedla o ženské srdcia a Boh žiada vaše zlomené, pomliaždené a zranené srdce. Pozýva vás, aby ste sa odvrátili od tejto nočnej mory a vrátili sa k Jeho snu, pretože od počiatku vekov On hľadal nevestu... práve takú, ako ste vy.

Volá uväznené ženy odvsadial: *Oslobod' sa od pút a buď moja! Uchvátila si mi srdce, sestra moja, snúbenica, očarila si ma jediným pohľadom, jedinou retiazkou svojho náhrdelníka. (Vl'p 4:9)*

Vzali ste Mu srdce... teraz pre Neho niečo urobte a nechajte Ho vziať to vaše. Otvorte svoje srdce láske a pravde, ktoré nájdete na týchto stránkach a nechajte nech vo vás ožijú. Boli sme pobozkané

týmto svetom a to nás zanechalo v slzách... ale aj teraz Princ volá a sľubuje lepšie veci pre tých, ktorí odpovedajú na Jeho lásku.

Ozval sa môj milý a povedal mi: Vstaň, moja priateľka, kráska moja, a pod!

Pozri, veď zima prešla, dážď ustal, odťahol preč. Kvety sa zjavujú na zemi, čas spevu sa priblížil, aj hlas hrdličky počuť v našom kraji. (Vl'p 2:10-12)

~ *Drabý nebeský Otče,
počujem tvoje volanie... "Teraz teda!" Vezmi moje srdce a ochraňuj ho. Odpusť mi, že som uverila klamstvám a obrátila sa Ti chrbtom. Uvedomujem si, že moje hriechy sú červené ako šarlát a ďakujem Ti za život Tvojho Syna, ktorý bol daný za mňa, aby som mohla byť znova biela ako sneh. Jeho preliata krv je pre mňa vzácna. Ďakujem, že ma prebúdzáš a ukazuješ mi môj skutočný stav. Už nechcem byť nahou, zahanbenou a ovládanou strachom... Chcem môj odev späť! Odvraciam sa od vzorov zmyselnosti a bezprávia a opäť prijímam úctu, silu, tajomnosť a ušľachtilosť, ktoré si do mňa skryl. Daj, nech sa Tvoja pravda pre mňa stane reálnejšou viac než hociktoré oblasti klamstva alebo otroctva v mojom živote, aby som mohla byť úplne slobodná a celkom Tvoja.*

*S láskou,
Tvoja dcéra*

3 *Chod'a už viac nehreš*

V predchádzajúcej kapitole sme hovorili o dávnom boji, ktorý zúri medzi nepriateľom našich duší, satanom a dcérami Evy. Satan je vo svojich pokusoch zahanbiť, okradnúť a zneuctiť ženy veľmi neoblomný a vytrvalý od čias Záhrady až po dnešok. Smutné na tom je, že jeho najkrutejší útok je zamaskovaný do masky náboženstva. Nikde v Biblii nie je tento problém zreteľnejší, ako v príbehu o žene pristihnutej pri cudzoložstve. Je to ohromný a výstižný príklad krutosti zákona a náboženstva v protiklade s krásou Božej milosti a lásky. Chcem sa s vami pozrieť na tento príbeh bližšie a možno ho tentokrát uvidieť v celkom inom svetle.

Za ranného šera sa pripájame k veľkému zástupu, ktorý už je zhromaždený v chrámovej sieni, aby počúval mladého rabína menom Ježiš. Pre nás ženy je najmúdrejšie len potichu vklznuť dovnútra ešte predtým, ako slnko rozžiari deň a odhalí našu prítomnosť. Ježiš je úplne iný ako ostatní učitelia zákona, a dokonca sa nezdráha sedieť uprostred tých, ku ktorým hovorí. Z tohto muža ide jemná sila a zároveň mocná múdrosť, akú svet doteraz nevidel ani nepočul. Keď hovorí, počuť hlas ďalšieho, ktorého nevidíme... v Jeho slovách počuť slová Boha Otca.

A predsa Ho kontroverznosť prenasleduje všade kamkoľvek ide. Hovorí o Božej láske tak slobodne, že uzdravenie prúdi k chorým a postihnutým. Náboženský vodcovia Ho nenávidia, ale obyčajní

Ľudia nie... tí Ho milujú. Ženy by sa nemali zaplietať s ničím kontroverzným. Varovali vás, že sa od Neho máte držať ďalej, ale jednoducho nemôžete. Toto ráno vás Jeho prítomnosť neodolateľne priťahuje. Znova túžite počuť slová, ktoré hovorí. Sú to slová chytľavej piesne, ktorú vaše srdce túži spievať nahlas. A tak tam na Neho čakáte v tomto nezvyčajne tichom dave plnom očakávaní... Slúbil, že dnes ráno znova príde a bude vyučovať.

Zavčasu ráno však vošiel zase do chrámu a všetok ľud prišiel k Nemu; posadil sa a vyučoval ich (Jn 8:2)

Objavuje sa spolu so svojimi učeníkmi už na svitaní a nebo sa za Ním mení na nádherné pozadie zafarbené odtieňmi ohnivých farieb. Jeho črty je ťažké rozoznať uprostred žiary úsvitu za Ním a žiariaceho sa ranného slnka pred Ním. Po niekoľkých pozdravoch a objatiach s ľuďmi v dave sa posadí, aby vyučoval. Pozorne Ho počúvate so srdcom upnutým na každé Jeho slovo. Ale na obzore čakajú problémy.

Ponad hlavy Ježiša a Jeho učeníkov vidíte, ako sa približuje iná skupinka. Ich nahnevané hlasy a tmavé postavy zápasia s niekým, koho nevidieť. Ako vchádzajú do chrámu, spoznávajú ich rúcha a vidíte, že to sú náboženský vodcovia. Postava v strede zostáva skrytá, až pokiaľ sa nepostavia medzi Ježiša a dav. Potom je hodená k Ježišovým nohám. Je to neupravená žena zvierajúca zvyšky látky alebo plachty, pokúšajúca sa zakryť svoju nahotu, ale nestačí to. Je jasné, že bola násilne vytiahnutá z lôžha hanby. Rozmýšľate nad tým, kde je ten muž. Vodcovia sa neuspokoja s tým, že je schúlená na zemi. Postavia ju, aby ju všetci videli.

Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu, pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku a povedali Mu: Majstre, túto ženu pristihli, keď cudzoložila, "a Mojžiš (nám) v zákone prikázal takéto ukameňovať; čo povieš Ty?" (Jn 8:3-5)

~ Čo povie Ježiš zjavne vinnej žene? Aký súd vynesie nad tými, ktorí si podľa zákona zasluhujú smrť?

Čo povie Ježiš takejto žene? Aký bude jej osud? Samozrejme, že týchto vodcov táto žena vôbec nezaujíma. Oni požadujú odpoveď od Ježiša, pretože:

*Ale to povedali, aby Ho pokúšali a mohli obžalovať.
(Jn 8:6a)*

Ach, ale aj vy čakáte na Jeho odpoveď. Tak ako každá ďalšia žena v dave v tento deň potrebujete počuť, čo povie. Čo povie Ježiš žene, ktorá je zjavne vinná? Aký súd vynesie nad tými, ktorí si podľa zákona zasluhujú smrť?

Samozrejme, táto žena je iba zámienkou oveľa väčšieho sprisahania. Je to tá dávna snaha, ako podkopať autoritu Boha a skutočným zámerom je len nájsť príležitosť pre náboženských vodcov, aby mohli diskvalifikovať Ježiša. Sledujte Ho.

Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. (Jn 8:6b)

Na začiatku sa na ňu ani len nepozrie, ani im neodpovedá. Len sa skloní a píše do piesku. Boží prst píše v piesku písmená, ktoré pre nás nie sú zapísané. Odmieťa sa na ňu pozrieť, vediac, že takáto zahanbená a vystrašená žena by aj tak neverila tomu, že Jeho pohľad by mohol byť iný ako plný opovrhnutia. On sa svojim pohľadom nepripojí k tým, ktorí na ňu hľadajú odsúdením. Možno práve vo svojich spomienkach vidí inú, ktorá sa rovnako pokúšala zakryť svoju nahotu v Záhrade pred dávnymi časmi.

Ked' sa však neprestávali spytovať, vzpriamil sa a riekol im: Kto je z vás bez hriechu, nech prvý hodí po nej kameňom. A zase sa zohol a písal po zemi. (Jn 8:7-8)

Obviňujúci hlas poznania dobrého a zlého volá po satisfakcii, zatiaľ čo Kráľ slávy píše do piesku. Možno v ich hlasoch Ježiš počuje obviňujúci hlas hada: *Môžeš ju teraz zakryť, ale ja nakoniec aj tak znova obnažím a zahanbím to, čo si prikryl! Ona sa nikdy nepoučí. Musí zomrieť v Tvojich rukách... taký je zákon!* Tentokrát neodpovedá na hadove obvinenia. Všetko bude onedlho vyriešené. Hovorí iba k tým, ktorí ju obviňujú a teraz stoja pred Ním. Vyzýva tých, ktorí sú bez hriechu, aby prví hodili kameňom a vracia sa späť k slovám v piesku. A vy tam stojíte so zadržaným dychom a čakáte.

Keď to počuli, odchádzali po jednom, počnúc od starších, takže zostal sám a žena, ktorá bola v prostriedku. (Jn 8:9)

Stačilo, aby jeden človek hodil prvý kameň a potom by sa ostatní, ktorí zodvihli kamene, bez váhania pridali.

~ *Ježiš je bez hriechu, ale odmieta hodiť kameňom po tejto žene.*

Ale nikto z prítomných ho hodiť nemohol. Alebo tam snád je niekto bez hriechu? Áno, je tam jeden. Ježiš je bez hriechu, ale On odmieta hodiť po tejto žene kameňom. On je tým jediným spravodlivým sudcom, ale neprišiel na to, aby ju odsúdil, ale aby ju zachránil. Zostáva ticho, až kým všetci jej žalobcovia neodídu. Odchádzajú potichu a možno aj trochu zahanbení, pretože práve bola pred celým zástupom odhalená ich vlastná hriešnosť, zatiaľ čo sa pokúšali nachytať Ježiša. Ježiš čaká, až kým sa celkom nevytratia prítomní a nedoznie aj posledný obviňujúci hlas, a až potom sa prihovára žene:

Ježiš sa vzpriamil a riekol jej: Žena, kde sú? Nikto ťa neodsúdil? Odpovedala: Nikto, Pane! Nato jej povedal Ježiš: Ani ja ťa neodsudzujem, choď a odteraz viac nehreš. (Jn 8:10–11)

Všimnite si, že ona tam zostáva, až kým Ježiš nevstáva a neprehovorí k nej. Ona sa

~ *V Jeho očiach vidí odpustenie, milosť a lásku, a je tam ešte niečo... je to bolesť?*

neuspokojí len so slovami, ktoré povie o nej, ale túži počuť, ako Ježiš prehovorí priamo k nej. Akonáhle odišiel posledný z jej žalobcov, mohla utiecť a ukryť sa niekde v tieni, ale ona tam čaká... nahá a zahanbená pred Ním. Je už unavená zo života v temnote. Zostáva, pretože chce odpustenie a vyslobodenie. S Jeho slovami teraz môže odísť... vykúpená od smrti a pred zrakmi všetkých ospravedlnená, zbavená každej štipky odsúdenia. S týmito darmi je zmocnená zanechať život plný hriechu.

Dvíha hlavu a ich pohľady sa stretávajú. V Jeho očiach vidí odpustenie, milosť a lásku, a vidí tam ešte niečo iné... je to bolesť? Rozumejúc tomu, čo sa práve odohralo, možno k nej prichádza nejaká ďalšia žena z davu a kladie jej na plecía svoje vlastné šaty, aby zakryla jej nahotu. Možno tou ženou, ktorá ju prikrýva, si práve ty.

Všade vládne ticho, keď táto žena mlčky kráča ulicou, po ktorej ju len pred pár minútami vliekli násilím. Slnko už jasne svieti a pre ňu nastal nový deň, deň novej nádeje a prísľubu. Ježiš sa zastaví, kým žena odchádza.

Potom zase prehovoril k nim Ježiš: Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života. (Jn 8:12)

Už viac nie je dcérou smrti a tmy, ale života a svetla. Toto bola dcéra Izraela, ináč by nespadala do právomoci a rúk týchto náboženských vodcov. Porušila zmluvu a padla do zajatia hriechu. Ale táto neverná dcéra sa stretla s milosrdným Princem a už nikdy nebola taká istá.

Zákerný nepriateľ priviedol ženy tejto generácie k nahote a previneniu pred svätým Bohom. Dokonca sa teraz had vysmieva Princovi a poukazuje Mu na našu hanbu. Čo sa má stať s týmito dcérami smilstva a cudzoložstva? Nemajú s Tebou zmluvu? Prečo sú tak často nájdené v posteli so svetom? Koľkokrát im ešte odpustíš

a vyslobodíš ich z odsúdenia a smrti? Je to bolestivá otázka pre zlomeného Princa. Pre Neho existuje iba jediná odpoveď: „*Ja ťa neodsudzujem. Chod' a viac nehreš.*“ Môžeme si byť isté, že takto odpovedá, keď sa pozerá na náš hriech a hanbu, pretože máme zaslúbenie v *Židom 13:8*: *Ježiš Kristus je ten istý, včera, dnes i naveky.*

Práve kvôli Jeho slovu a zaslúbeniu je čas, aby sme ako ženy povstali a zakryli svoju nahotu a nahotu iných, aby sme tak skutočne mohli ísť a už viac nehrešiť. Je čas prehlásiť toto zaslúbenie a moc nad dcérami, ktoré sú stále uväznené v hanbe.

Lebo zjavila sa milosť Božia, spásonosná všetkým ľuďom, vychovávajúca nás, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete, očakávajúc blahoslavenú nádej a zjavenie slávy nášho veľkého Boha a Spasiteľa Krista Ježiša, ktorý sa vydal za nás, aby nás vykúpil zo všetkej neprávosti a očistil vzácny ľud, horliaci za dobré skutky. (Tít 2:11–14)

Toto je skvelá správa! Hriech už viac nemá nad nami moc. Môžeme sa od neho odvrátiť a povedať nie! Ježiš rozšíril milosrdenstvo a zmocnil nás Božou milosťou. Nedostávame rozsudok,

~ *Hriech už viac nemá moc nad našimi životmi.*

ktorý si zasluhujeme. Je nám odpustené a sme znovu narodené a prešli sme zo smrti do života. Milované dcéry, nepriateľ vašich duší nechce, aby ste toto vedeli. Chce, aby ste zostali v hanbe, a tak boli držané hriechom. Chce, aby ste si mysleli, že nad hriechom nemáte žiadnu moc, ale to jednoducho nie je pravda. Ak to budeme skúšať v našej vlastnej sile, istotne zlyháme, ale v našich bojoch už nie sme samé. Sme v Nóm a naše zbrane sú mocné!

Bola nám daná sloboda a nádej na slávnú budúcnosť. Nemáme žiaden dôvod obávať sa návratu nášho Pána a Spasiteľa, pretože nás vykúpil z hriechu a učinil nás Jeho vlastnými. Predtým sme boli horliví robiť zle... ale teraz túžime horlivo robiť dobre! Keď sme

sa skutočne obrátili, aj naše prirodzené túžby sa zmenili. On nám odpúšťa a potom premieňa našu prirodzenosť slovami: „*Chod' a viac nehreš.*“ To nie je podmienka odpustenia... odpustenie už bolo dané. Je to voľba istoty a viery v lepšie veci. Predtým, než som sa znovu-zrodila, smilstvo a opilstvo boli pre mňa vzrušujúce. To boli veci, na ktoré som sa tešila vo svojom voľnom čase. Dychtila som po takýchto veciach. Ale keď som sa znovu-zrodila, moja túžba hrešiť odišla.

Ježišove slová k ženám, ktoré sú vinné ako ja, by mohli byť parafrázované takto: ”Neodsudzujem ťa... Odpúšťam a oslobodzujem ťa od rozsudku a odsúdenia hriechu. Teraz chod' a už viac nehreš. Si slobodná!” Nikdy by sme si neboli schopní zaslúžiť milosť, ktorú sme dostali, rovnako ako by sme nikdy nedokázali chodiť v zbožnosti a odolávať hriechu a svetským žiadostiam bez Božej milosti. Hriech už viac nemá legálne právo nad našimi životmi. Pretože...

Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapriahnuť zase do jarma otroctva!(Ga 5:1)

Stojte pevne! Stavajte sa proti akémukoľvek odsúdeniu, ktoré by sa vás pokúšalo vziať späť do života v hriechu. Postavte sa proti každému tieňu hanby minulosti, uplatňujte vaše právo povedať nie bezbožnosti. Možno bolo pre vás v minulosti ťažké povedať nie, kvôli pocitu viny a hanby, ale teraz ste od svojej minulosti oslobodené a vaša minulosť neurčuje vašu budúcnosť! Vaša budúcnosť je jasná a slobodná!

~ *Náboženstvo nemôže zakryť našu nahotu. Muži nemôžu zakryť našu nahotu. Iba On môže.*

*Povstaň a zaskvej sa,
pretože prichádza tvoje svetlo a sláva Hospodinova
vychádza nad tebou.*

*Lebo, hľa, tma kryje zem a temnota národy,
ale nad tebou vychádza Hospodin a Jeho sláva sa zjavuje
nad tebou. (Iz 60:1–2)*

Je čas vystúpiť z tieňov hriechu do Jeho svetla. Naši žalobcovia v tichosti odídu spred Jeho tváre, a On dokonca aj dnes vstáva a hovorí “Ja ťa neodsudzujem. Teraz choď a opusti tmu! Ja som to Svetlo, ktoré si hľadala, tak už viac nehreš.” Ale my máme strach, že to ani nie je možné, pretože okolo seba vidíme tak veľa tmy. A na to On odpovedá: „Viem, že vidíš tmu na zemi a aj na ľuďoch vôkol, ale ja som Svetlo, ktoré ťa osvetľuje!“ Ježiš znova obnovil našu prikrývku slávy, ktorú sme stratili v Záhrade.

Náboženstvo nemôže zakryť našu nahotu. Muži nemôžu zakryť našu nahotu. Iba On môže zakryť našu nahotu jemným ľanovým rúchom, žiariacim a čistým.

*Potom uvidíš a budeš žiarit, začuduje sa ti a poteší srdce.
(Iz 60:5)*

Vráťme sa späť k tejto neznámej žene, prichytenej pri cudzoložstve. Je v príbehu bez mena, pretože by ňou mohol byť ktokoľvek, lebo nikto z nás nie je bez hriechu a až príliš často sa aj my zaplietame s mužmi, náboženstvom alebo svetom, aby sme získali uistenie. Ale tieto veci nás vždy sklamú. Skôr či neskôr vás hriech a náboženstvo sklamú. Ježiš dal tejto žene bez mena, z ktorej urobili verejnú atrakciu, dôstojnosť, silu a úctu. Ježiš sa pozeral ďaleko za to, čo bolo na prvý pohľad zrejmé, a tento jej súčasný stav prijať ako trvalý. Skôr či neskôr vás hriech a náboženstvo sklamú. V podstate jej povedal: „Tvoja minulosť nie je tvoja budúcnosť! Choď a viac nehreš! Hriech bol tvojou minulosťou, ale zbožnosť je tvojou budúcnosťou. Otroctvo bolo tvojou minulosťou, ale sloboda je tvojou budúcnosťou. Hanba bola tvojou minulosťou, ale dôstojnosť je tvojou budúcnosťou. Nahota bola tvojou minulosťou, ale odev krásy je tvojou budúcnosťou.” Ježiš robí oveľa viac, ako len dáva

tejto žene odpustenie... On ju prepúšťa slobodnú. Odpustenie je iba začiatok našej slobody, ale bez zmocnenia vykročiť ďalej vpred, slobodné od pút hriechu, by sme sa opäť zas našli chytené do pasce. Najprv sme zahrnuté milosrdenstvom a potom posilnené milosťou.

A hriech už nebude panovať nad vami, lebo nie ste pod zákonom, ale pod milosťou. (Rím 6:14)

Neboli sme dosť odvážne na to, aby sme vôbec uverili tomu, že môžeme naplniť Ježišov príkaz a viac nehrešiť. Zabudli sme na to, že v Ňom a s Ním nie je nič nemožné. A zahanbili sme Božiu milosť tým, že sme o nej kázali ako o povolení k hriechu, než aby sme o nej hovorili ako o duchovnom vstrojení viac nehrešiť.

Dokonca aj dnes, Duch živého Boha, ten, ktorý sa nazýva Svätý, volá na dcéry tejto zeme:

Prebud' sa, prebud' sa, Sion, obleč si svoju moc, obleč si svoje slávnostné šaty, sväté mesto Jeruzalem, lebo už nevstúpi do teba neobrezaný a nečistý človek.. (Iz 52:1)

Dcéry, prebudte sa, pretože čas je kratší než si myslíte. Oblečte si milosť Božiu a radosť Pánovu, pretože tá je vašou silou. K tejto sile pridajte nádej slávy a odev krásy. Snívajte o nebi a choďte ako kráľovské dcéry, kým ste tu na zemi. Môžete sa odvážiť dúfať, pretože

~ *Obávam sa, že až príliš dlho nebolo o milosti kázané ako o moci, ktorou víťazíme nad hriechom*

máte zmluvu s Bohom. A tí, ktorí sú mimo zmluvy, tí neobrezaní a poškrvrnení, oni k vám nevstúpia. Už vás viac nebude definovať sexuálny hriech, ani hanba vašej minulosti... vy ste slobodné! Hriech a hanba vás už nebudú napádať na skrytých miestach.

Stras zo seba prach a vstaň, zajatý Jeruzalem, roztrhni putá na svojej šiji, zajatá dcéra Sion. (Iz 52:2)

Pán hovorí: „Stras zo seba prach svojej minulosti. Postav sa nehanbiac sa a

~ Pravdu potrebujeme poznať o mnoho dôvernejšie, než ako sme poznali lož.

zaujmi svoju kráľovskú pozíciu authority. Prelomil som to zajatie hriechu a tieto putá ťa viac nedržia... Ja ťa držím. Odstráň ich zo svojho krku a oslobod' sa, moja vzácna nevesta!”

Máme Jeho milosť. Tá nás zmocňuje, aby sme sa oslobodili z pút okolo nášho krku! Moc otroctva je zlomená. Problém je v tom, že viac ako slovám nášho Vysloboditeľa, sme verili sile pút. Vyzývam vás, aby ste sa nepozerali na okovy, ktoré vidíte, ale na veci oku neviditeľné, pretože On nám aj teraz šepká pozvanie a zaslúbenie: „*Oslobod' sa od pút tvojej minulosti. Ich zovretie nie je také silné ako Môj nárok na teba, odváž sa veriť a odhod' ich!*“

Slová v 52. kapitole Izaiáša sú pre mňa slovami života. Takmer pred desiatimi rokmi som sa chvela pred týmto zaslúbením, ale keď som ho zmiešala s vierou, našla som v ňom neuveriteľnú slobodu od strachu, ako som to bližšie opisovala v mojej knihe *Out of control and loving it!* (Nemám veci pod kontrolou a milujem to!)

Odvzdávam vám to ďalej ako vzácne zaslúbenie a vzácny dar pre dcéry Najvyššieho Boha v oblasti vašej sexuálnej slobody.

Je čas, aby sme poznali pravdu a dovolili jej, aby nás oslobodila! Pravdu potrebujeme poznať omnoho dôvernejšie, než ako sme poznali lož. Aby mohla byť zlomená moc klamstva, chcem teraz odhaliť jednu lož, ktorá sa vznáša ako veľká ťažoba nad životmi zlomených žien.

Táto lož držala ženy v zajatí už príliš dlho. Ona je dôvodom, prečo si mladé ženy, ktoré už raz zlyhali v oblasti sexuality myslia, že stratili právo povedať nie. To je tiež dôvod, prečo dotýkanie sa prís cez tričko, je vystriedané láskaním sa nahých: „Nemala som mu dovoliť, aby sa ma dotýkal už hneď na začiatku, tak ako môžem teraz povedať nie?“ A argumentácia tu samozrejme nekončí, ale pokračuje

ďalej. Je to to isté klamstvo, ktoré nabáda dievčatá (častokrát ešte panny), aby sa nechali dotlačiť do vecí, pre ktoré sa potom neskôr cítia zneuctené. Takto sa potom vrátia domov, pozrú do zrkadla a vidia rozmazaný make up a zrazu je čistota a krása, ktorá tam ešte pred pár hodinami bola, preč.

Plačú teraz niektoré z vás? Pamätáte si, ako ste boli takto zahanbené a cítili ste sa bezmocne? Boli ste samé a nemali ste nikoho, kto by za vami stál. Nikto nekričal: „Dost! Nechaj ju ísť!” Nikto neochránil vašu česť.

Zistila som, že pre množstvo kresťanských žien – staré aj mladé - je ťažké povedať nie, pretože ťarcha viny a hanby z predchádzajúcich zlyhaní, ktorú si v sebe nesú, je pre nich oveľa ťažšia ako pre iné ženy. Uverili klamstvu, že: „Zlé dievčatá nemôžu povedať nie.“ Koniec koncov prišli k záveru, že stratili svoje právo na čistotu, dôstojnosť a úctu, a tak jediné, čo si zaslúžia je hanba. Intimita je v ich prípade len stratený sen. a to najlepšie v čo môžu ešte dúfať, je aspoň obchytávanie v tme.

Ale samozrejme toto je lož. Pozrime sa ešte raz na ženu prichytenú pri cudzoložstve. Bola vinná? Áno! Zaslúžila si odsúdenie? Áno! Bola to zajatá dcéra Sionu uväznená v jej minulosti? Áno! Ale Ježiš prišiel, aby prepustil zajatých na slobodu. Ona verila tomu, že hanba bola údelom pre jej život, až kým nepočula slová: „Choď, odíď z tohto miesta a už viac nehreš.”

Odchádza preč zmenená... už nikdy nebude taká istá. Výraz jej tváre je uvoľnený, držanie jej tela vzpriamené, zatiaľ čo sa vracia späť po ulici hanby. Ľudia, ktorých na ulici mína, na ňu hľadajú v nemom úžase. Nečakali, že ju ešte uvidia... predpokladali, že skončí mŕtva niekde pod hĺbou kameňov. Taký bol zákon! Ale stalo sa niečo nádherné... milosť zvíťazila nad odsúdením, bolo jej odpustené a bola oslobodená, aby mohla ísť a začať žiť nový život. Vlastne, táto žena stratila v Ježišovej prítomnosti svoj život. Namiesto toho, aby

ju ukameňoval, On vybral kamene z jej srdca. Toto nebol len nejaký ďalší neúspešný pokus, aby sa zmenila. Žena sa vrátila domov, aby sa umyla a obliekla. Hriech a hanba už viac neboli jej údelom, pretože sa stala trofejou milosrdenstva a milosti. Pozývam vás ako dcéry najvyššieho Boha, aby ste sa odvrátili od lži a uchopili pravdu, ktorá znie: „Ty nie si odsúdená, ty si ospravedlnená. Si slobodná zanechať za sebou každý hriech a hanbu, a ísť a viacej nehrešiť. Poďme sa modliť:

~ *Drabý nebeský Otče,*

moje srdce sa chveje pred krásou a mocou Tvojich zaslúbení a Tvojho Slova pre mňa. Verím, že Tvoje slovo zostáva naveky. Verím, že Ty si rovnaký včera, dnes i naveky. To znamená, že sa dívaš na môj hriech a hanbu vo všetkej jej ohavnosti a prehlasuješ: „Ja ťa neodsudzujem!” Viem, že si zaslúžim trest, ale Ty si mi dal milosť. Prijímam Tvoje odpustenie a odňatie môjho odevu hriechu a hanby. Činím pokánie z mojej minulosti a obliekam si Tvoju spravodlivosť, a stojím pred Tebou opäť nahá, ale nezahanbená. Prijímam milosť Božiu a hovorím rozhodné „nie!” bezbožnosti a svetským vášňam. Od tohto okamihu budem žiť v sebakontrole, počestne a zbožne. Už sa viac nebudem báť Tvojej prítomnosti alebo Tvojho návratu. Ježiš, Ty si dal svoj život, aby si vykúpil ten môj zo všetkej hriešnosti a očistil ma, aby som mohla byť celá Tvoja. Dychtím po tom robiť dobre, pretože hriech už viac nepanuje nado mnou. Ty si môj Pán a Spasiteľ. Keď si budem čítať a študovať Tvoje Slovo, prihováraj sa k môjmu srdcu nežne, ako to vieš len Ty. Odhadzujem svoje putá a zverujem svoju budúcnosť do Tvojich rúk.

*S láskou,
Tvoja dcéra.*

4 *Prebudená láska*

Bol neskorý príjemný júlový podvečer. Šoférovala som domov zo skvelej večere a krásneho času stráveného u mojej priateľky. Obaja naši manželia boli preč z mesta a my sme si užili pohodovú spontánnu spoločnú večeru aj s našimi všetkými šiestimi deťmi. Hrali sa na záhrade celé hodiny, zatiaľ čo my sme sedeli na terase pod hviezdami a rozprávali sa, až kým tí najmenší neboli už celkom unavení. Moji štyria chlapci boli cestou domov celkom potichu. Potom zrazu jeden z mojich synov prerušil ticho a vytiahol z vrečka kazetu.

„Mami, chcem, aby si si vypočula túto pieseň.“

Zo zadného sedadla sa okamžite ozvali hlasné povzdychy a protest.

„Nie, túto pesničku už zase nieeeee!!!!“

„Už ju počúval aspoň dvadsaťkrát!“

„Ja už tú citlivkársku pesničku nechcem počúvať!“

Takže už mi bolo jasné, že aspoň nebudem musieť počúvať žiadne silné basové údery alebo nejakú hlasno revúcu kresťanskú rapovú skupinu, ako tomu bolo po väčšinu leta. Od tohto som si

teda sľubovala, že to bude jemnejšie a príjemnejšie, čo by som v túto neskorú hodinu uvítala.

„Hej, chalani, upokojte sa! Ja som ju ešte nepočula a teraz by som si ju chcela vypočuť. Tak do toho, môžeš ju pustiť,“ povedala som.

Odpoveďou bolo ďalšie polohlasné šomranie od ostatných, ale chlapci boli príliš unavení na to, aby sa púšťali do ďalšej hádky. Pustili sme tú pásku a ja som so záujmom počúvala modernú kresťanskú kapelu, ako spievala veľmi vášnivú a sentimentálnu lúbostnú pieseň. Kútikom oka som si všimla, že môj syn v tejto piesni pozná každé slovo, každý tón a každú frázu. Očividne sa ju učil a ako ju spieval s takým precítením a nežnosťou, začala som sa cítiť trochu nesvoja. Tá pieseň bola vyznaním umelca o sile nehynúcej lásky a jeho sľubom položiť svoj život za objekt svojej lásky. Bola to prísaha z duše mladého muža naproti mladému dievčaťu, ktoré miloval. Ale niečo mi v tom celom nesedelo, niečo, čo nezaváňalo pravdou. Už som na svete žila dosť dlho na to, aby som vedela, že akokoľvek ušľachtilé tieto postoje sú, keď sa o nich spieva, len zriedkakedy sú tieto sľuby dodržané. Toto všetko mi v momente preblesklo myslou. Uvedomovala som si, že pre môjho syna je táto pieseň veľmi významná, preto som svoje slová chcela vyberať múdro a opatrne.

„Nie je to skvelá pieseň?“ opýtal sa ma so zasneným hlasom.

„Áno, je veľmi pekná... ale čo myslíš, že ten spevák sľubuje, že urobí? Čo tým myslíš?“ skúšala som.

„Sľubuje, že pre svoju lásku k nej urobí všetko. Že by pre ňu aj zomrel, ak by to bolo nevyhnutné,“ odpovedal môj syn.

“Myslíš, že by ten sľub dokázal dodržať? Tá pieseň je krásna, ale aké miesto vo svojom živote dal tomu dievčaťu? Je to ona, ktorá určuje smer jeho života alebo je to Boh?”

Viem, že si pravdepodobne myslíte presne to isté, čo vtedy môj syn... je to iba lúboštná pieseň! Je načase, aby chalani dokázali dať sľub aspoň k nejakým záväzkom. A ja súhlasím, ale celá tá vec ma prinútila rozmýšľať. Vedľa mňa sedel môj syn a spieval túto pieseň s takou vášňou, pretože niekde hlboko vo vnútri svojej duše túži niekoho milovať s takýmto zápalom, odovzdaním sa a takto ušľachtilo a obetavo. Táto pieseň hlboko v ňom vzbudila túžbu, ktorá predtým odpočívala v spánku, a ja som to vedela. Zamyslela som sa spätne nad dnešným večerom. Kým sa všetky ostatné deti hrali vonku, on zostal vo vnútri a prehrával si túto pieseň stále dookola a dookola,

~ Videla som prebudenie...
a príležitosť.

a dookola. Keď ho deti niekoľkokrát volali, aby sa k nim pridal do hry, zakaždým odmietol. Bol uchvátený

myšlienkou a krásou lásky tak veľkej, že by dokázal honbou po nej stráviť celý svoj život, a keby sa jej raz zmocnil, chránil by jej existenciu nadovšetko. Videla som prebudenie... a príležitosť.

~ Môžeš dovoliť romantickej láske, aby sa zobudila a byť potom frustrovaný, alebo môžeš zámerne prebúdzat iný druh lásky, tvoju vášeň pre Boha.

„Ty si vo veku, kedy sa láska začína prebúdzat. Musíš urobiť rozhodnutie. Môžeš dovoliť romantickej láske, aby sa zobudila a byť potom ďalších päť až osem rokov frustrovaný, až kým si

nenájdeš dievča, s ktorým sa napokon oženiš. Alebo môžeš zámerne prebúdzat iný druh lásky, tvoju vášeň pre Boha. Musíš si vybrať medzi týmito dvoma druhmi lásky, pretože je čas, aby sa jeden alebo ten druhý zobudil.“ Môžeš dovoliť romantickej láske, aby sa zobudila a byť potom frustrovaný, alebo môžeš zámerne prebúdzat iný druh lásky, tvoju vášeň pre Boha. Šalamún to vedel a rozumel tomu, a zapísal výzvu mladosti, ktorá platí na naveky:

Pamätaj na svojho Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti, kým neprídu zlé dni a nepriblížia sa roky, keď povieš: „Nemám v nich záľubu.“ (Kaz 12:1)

V ten večer som sa s ním jednoduchšou formou podelila s tým istým, s čím sa teraz zdieľam s vami. Je to v období našej mladosti, kedy sa láska v nás prebúdz a smeruje naše srdce. Aspoň by to tak malo byť. Ale my musíme aktívne kontrolovať a rozhodovať, ktorý druh lásky v nás povstane a začne udávať smer našim krokom. Musíme nechať romantickú lásku odpočívať a snívať, až kým nenastane čas na jej prebudenie, aby naša prirodzená vášeň zostala spiaca, ale zároveň musíme v sebe podnecovať vášnivú lásku naproti Bohu.

Môžeme intenzívne milovať v jednej oblasti, kým v inej vedome zostávame nečinní? Ja verím, že môžeme. Je to možné dosiahnuť rovnakým spôsobom, akým sme v sebe na začiatku prebudili lásku, ktorá je romantická, len je to s iným zameraním.

Aby som vám vysvetlila, ako je to možné, vrátim sa do ďalekej minulosti a opíšem vám svoje prvé skúsenosti s detskou zaľúbenosťou alebo s mojou mladou láskou zo základnej školy. Toto bola jednoznačne predzvesť toho, čo príde na strednej škole. Asi do piatej triedy som sa o chlapcov vôbec nezaujímal. Boli to tie tvory, ktoré nás s mojou najlepšou kamarátkou, Marci, vždy len hnevali, keď sme sa rozprávali na ihrisku alebo po ceste domov zo školy. Často sme sa držali za ruky, keď sme si medzi sebou odhaľovali aj tie najhlbšie tajomstvá našich

duší. Teda až pokiaľ sa k nám zakaždým nedorútil niekto z tých divokých chlapcov, nepretrhol naše zomknutie a

~ Odohráva sa to v našej mladosti, keď sa láska zobúdz a smeruje naše srdcia.

neukradol pritom jednej z nás čapicu (zvyčajne tú Marcinu, pretože ona bola z nás tá krajšia). Toto samozrejme znamenalo vojnu! A tak sme ich naháňali a dožadovali sa vrátenia ukradnutého vlastníctva, a pritom sme ich zasypávali spíškou vyhrážok od výmyslu sveta a nazývali ich dlhokánskym a dômyselným zoznamom všelijakých mien. Boli sme zaryté chlapčenské typy a odmietali sme sa nechávať šikanovať nejakými provokujúcimi chlapcami! V nejakom

momente si zrazu chlapci uvedomili, že sme vážne drsné, čapicu nám vrátili a my sme potom so smiechom bežali celou cestou domov s rukami víťazne zdvihnutými nahor. Ale po štvrtej triede sa Marci odsťahovala a ja som bola ponechaná, aby som s chlapcami bojovala sama. V piatej triede sa veci začali meniť. A ja som začala od chlapcov dostávať lístočky, aby som im napísala „môj zoznam“. Ak by ste nevedeli čo to je, „zoznam“ je poradie chlapcov zoradených zostupne podľa toho, ktorý sa mi páčil najviac. Zo začiatku mi to chvíľu trvalo a veľmi som sa týchto zábaviek nezúčastňovala. Ale potom sa mi do uší začali dostávať veci, ktoré ma zaujali a lákali ako napríklad:

„Lisa, ty si číslo tri na Stuartovom zozname a číslo dva na Rickyho.“

Vždy som na to odpovedala: „Ja nechcem byť na ich hlúpych zoznamoch!“

Ale začala som nad tým premýšľať... ak som bola číslo dva alebo tri, kto bol potom číslo jedna? Predsa to, že ich nemám rada, neznamená, že nechcem byť na ich zoznamoch jednička! Nebola som ja jednou z najrýchlejších bežcov z triedy? To sa určite muselo niekde rátať! Musela som predsa byť jednotka na zozname niekoho... otázka znela: koho? Potom som si všimla, že ten zoznam má moc sám o sebe. Dievčatá, o ktorých som si myslela, že sú nudné, lebo nerobili nič iné, len sa hrávali s bábikami Barbie, ma zrazu predbiehali na zoznamoch chlapcov, s ktorými som dovtedy zvykla hrať futbal s prázdnyimi plechovkami. A to len preto, lebo ony darovali tým zlodejom čiapok najvyššie miesta vo svojich zoznamoch. Možno by som si mala spraviť svoj vlastný zoznam alebo možno by som mala všetko vsadiť na meno jedného chlapca. Je pravda, že sa mi vtedy istý chlapec aj trochu páčil. On bol jediný, ktorého meno mi prišlo na myseľ, keď som bola nútená na túto otázku odpovedať na každej pyžamovej párty. Veď to poznáte, otázka, ktorá znela: „Viem, že sa ti nikto nepáči, ale ak by si sa mala za niekoho vydať (napr. keby

ti niekto priložil na čelo zbraň), koho by si si vybrala?" Ten chalan bol múdry, populárny a chutný... páčil sa všetkým dievčatám, takže som jeho meno nechcela nikdy vysloviť, lebo som vedela, že by sa mi ostatné dievčatá smiali. (Pamätáte? Bola som vyslovene chlapčenský typ.) Takže moja odpoveď bola vždy: „Nikto! Ja sa nikdy nevydám!”

Ale keď som potom na tých oslavách zaspávala v mojom spacáku, on bol ten, na koho som myslela a veci sa medzi nami začali meniť. Na školskom dvore a aj v triede ma dosť provokoval. A keď sme neskôr sedeli vedľa seba na hodine občianskej náuky, vždy sa so mnou rozprával. Dokonca sme si posielali hlboké a zmysluplné lístočky v znení: „Myslíš, že táto hodina je dobrá alebo nudná?” (zaškrtni jednu možnosť) Po čase som začula klebety, že som na jeho zozname postupovala hore, ale nedávala som nič najavo. Potom mi jedného dňa v škole poslal lístok. Naozaj chcel vedieť, kto bol prvý na mojom zozname. (Na mojom zozname, ktorý stále neexistoval!) Bez odpovede som ten lístok otočila a poslala späť s otázkou, kto bol prvý na tom jeho. Pokrčil moju správu a poslal mi ďalší kúsok papiera s vyhlásením: „Ja som sa pýtal prvý.” Poslala som ho späť so vzdorovitým: „No a? Ja som sa pýtala druhá!” V žiadnom prípade som sa mu nechystala povedať, že bol na mojom zozname prvý a riskovala, že na tom jeho ostanem druhá. Vymyslela som to tak, že ak ma on dá ako prvú, dám ho tiež na prvé miesto. Ale keby ma on dal na druhé miesto, aj ja by som ho potom posunula nižšie.

Tu zrazu boli moje myšlienky prerušené hlasom učiteľky, ktorá nás oboch upozornila, aby sme si prestali posielat lístočky, lebo nám ich vezme a prečíta nahlas pred celou triedou! Obaja sme sa začervenali a ostali sme sedieť so sklopenými očami dosť dlhý čas.

Potom mi pošepkal: „Napíš meno tej osoby na spodok topánky a ja si tiež napíšem meno na svoju, a potom si ich ukážeme naraz.” „Dobre,” súhlasila som, ale chystala som sa ho oklamať. Namiesto toho, aby som tam napísala meno, napísala som iné slovo. Až príliš som sa bála, že sa moje meno neobjaví na jeho podrážke. „Budem

počítať do troch a potom si to ukážeme, dobre?” povedal. Prikývla som s úsmevom pokúšajúc sa tváriť nad vecou, zatiaľ čo desaťročné srdce v mojom vnútri bilo ako o závod. „Raz, dva, tri,” zašepkal a zdvihol svoju podrážku, aby som ju videla. Boli na nej iniciálky P. B., čo bola prezývka, ktorú mi dal. Ja som nohu dvíhala trošku pomalšie a ukázala som na nej veľkými písmenami slovo BURN (tzn. horieť, pozn. prekladateľa). Nemusím asi hovoriť, že z toho vôbec nebol nadšený a ja som hneď vypadla z jeho náklonnosti, a rovnako aj z jeho zoznamu. Obaja sme sa začervenali a on so mnou po celý zvyšok hodiny neprehovoril už ani slovo, dokonca sa na mňa ani nepozrel. Teraz, keď mi bolo jasné, že som to pokazila, uvedomila som si, že sa mi naozaj páči! Ale on o mňa už stratil záujem. A bol tu ešte ďalší problém... do školy k nám začal chodiť jeden nový chlapec, John (nie môj manžel!), a všetkým dookola hovoril, že som na tom jeho zozname na prvom mieste. Všetkým dievčatám sa veľmi páčil, pretože bol v škole nový, len mne nie. Mne sa páčil ten, ktorého som stratila. Čím viac som počúvala, ako sa Johnovi páčim, tým viac som odmietala jeho pozornosť. Koniec koncov on ani nebol v mojej triede. Vídavala som ho len na školskom dvore, alebo keď sme sa míňali na chodbe cez prestávky. Vždy som vtedy otočila hlavu na druhú stranu a odmietala som akýkoľvek lístok, ktorý sa mi snažil poslať. Jedného dňa to už zašlo príďaleko. Kráčala som domov so zopár kamarátkami a tento John a jeho kamoš Eric išli kúsok za nami na bicykloch, a celý čas trúsili nejaké poznámky alebo si pospevovali komentáre v znení: „John má rád Lisu, John má rád Lisu.” Zúfalo som sa ich snažila ignorovať, ale teraz sa chichotali už aj moje kamošky, a dokonca sa tiež pridali k tomu pospevovaniu.

Moja tvár horela viac a viac. Otočila som sa, aby som tým chalanom darovala svoj najneprijemnejší hnusný výraz, hrozivo som na nich zdvihla ruku, keď ma John dobehol, ukradol moju čiapku a trielil na bicykli preč. Bežala som za ním, ako som len vládala a dobehla som ho pri jednom strome. Pustil bicykel, skočil za kmeň stromu a doberal si ma, mávajúc na mňa mojou čiapkou.

„Tak kto sa ti páči? Povedz mi to a ja ti vrátim čiapku,” žiadal.

Už som toho mala dosť. Ako sa opovažuje zobrať mi čapicu a ešte mi rozkazovať? Zobrala som zo zeme palicu, čo mi ležala pri nohách (no, pravdupovediac, to bola malá klada) a hrozivo som sa na neho zaháňala, kričiac:

„Vráť mi moju čapicu, lebo ináč ti rozbijem bicykel!”

Vôbec ho to nevyviedlo z miery. „Kľudne! Udri si do môjho bicykla. Je mi to jedno, pretože... ťa milujem!”

Čože?! Povedal “milujem”? Teraz sa už smiali všetci a ja som zúrila. Všetko pokazil! Skôr ako som si uvedomila, čo sa to deje, skočila som poza kmeň stromu a stála som len kúsok od neho. Požiadala som ho znova, aby mi vrátil čiapku, no on namiesto toho, aby mi ju podal, zopakoval svoje vyznanie lásky. A to mi stačilo!

Už som bola dosť ponížená... Zdvihla som tú palicu a dala mu ňou po hlave. Pustil čiapku, ja som pustila palicu, všetky moje kamarátky zhíkli a jeho kamaráti mu pribehli na pomoc. Bez toho, aby som sa uistila, že je v poriadku, som schmatla svoju čapicu, poriadne som si ju nasadila na hlavu, schytila som za ruky svoje kamarátky a vyrazili sme na dlhú cestu domov. Moja tvár ešte stále horela. Moje kamarátky nevedeli, čo si o tom majú myslieť. Bol John romantickým hrdinom? A ja hrozná? Bola som neústupčivá v ospravedlňovaní svojho správania. Varovala som ho... Nedal si povedať. Teraz ma už možno nechá na pokoji! Vošla som do domu a utekala do svojej izby, potom, ako som mame stihla povedať, že ten otravný chalan John mi vzal čiapku! Dokonca som sa zaprisahala, že si nikdy nevezmem nikoho, kto by sa volal John ako protest voči jeho správaniu. (Nikdy nehovor nikdy!)

V bezpečí mojej izby som sa pozbierala a začala som si robiť domáce úlohy. Uplynul nejaký čas a vtom zazvonil zvonček na dverách. Z okna mojej izby bolo vidieť na verandu a na nej stála

žena, o ktorej som vedela, že je to Johnova matka. Žalúdok sa mi zovrel, pretože som vedela, že som v šlamastike. Vykĺzla som na chodbu, aby som počula, čo sa hovorí pri dverách. Bolo to niečo v tomto znení: „Náš syn povedal vašej dcére, že sa mu páči a ona ho udrela po hlave konárom.“ Takmer som zakričala na protest, ale vtom som počula, ako moja mama hovorí: „Ale ja viem aj to, že jej zobral čiapku.“

Tlmený hlas Johnovej mamy povedal niečo o krvi a stehoch a moja mama sa začala ospravedlňovať. Ako len mohla?! Nasledovalo viac tlmených viet a v nich bolo aj uistenie, že mi dohovoria, a následne matka môjho nepriateľa odišla. Potom ako zavrela dvere, išla mama do obývačky za otcom, aby mu vyrozprávala celú tú nepríjemnú historku. Pozorne som počúvala, kedy na mňa začnú kričať, ale namiesto toho som počula smiech. Debatovali o mojom správaní. Práve včas som sa odplazila späť do mojej izby, pretože obaja už mierili za mnou porozprávať sa o tom. Snažili sa čo najlepšie mi vysvetliť závažnosť toho, čo môže spôsobiť udretie niekoho do hlavy konárom, bez ohľadu na to, či som ho vopred varovala alebo nie. Povedali mi, že som ho mohla dokonca zabiť, ale našťastie som mu iba rozbila lebku a museli mu urobiť pár stehov.

Cítila som sa hlúpo, pretože som vedela, že na druhý deň tam bude mať obvaz a všetci v škole to uvidia. Každý bude vedieť, že som to bola ja, kto udrel toho nového chlapca. „Fakt sa mu musíš veľmi páčiť,” povedala mi mama, keď za sebou zatvárala dvere. Ale ja som rozmýšľala, či by som sa mu ešte vôbec mohla páčiť po tom, ako som mu rozbila hlavu a museli mu to zašívajú? Možno iní chlapci to budú brať ako prejav toho, že sa mi páči. Alebo možno sa ma bude teraz báť! Išla som spať s myšlienkami na to, čo prinesie nasledujúci deň a cítila som sa aj trochu hlúpo a nesvoja. Druhé ráno bol v triede šum ako v úli. A keď som vošla, moja učiteľka mi venovala veľavravný pohľad. „Je pravda, že si udrela Johna a rozbila mu hlavu?” pýtala sa ma skupinka, ktorá sa zbehla okolo mňa. „Áno,” odpovedala som a snažila som sa znieť nonšalantne, aby som im dala najavo, že okolo

toho nemajú robiť žiadny rozruch. Spoza jednej lavice prehovorilo jedno Barbie-dievča: „Nemôžem uveriť, že si u neho stále na prvom mieste.” Presne som vedela, že on bol prvým na jej zozname. Táto malá blondínka bola doňho. Nemohla som uveriť tomu, že som ešte vôbec bola na jeho zozname! Wau! Moja mama mala pravdu... musela som sa mu fakt páčiť. V ten deň som sa rozhodla pustiť do éteru pikošku, že sa pohrávam s myšlienkou, že sa mi mohol aj páčiť a že by som ho mohla pridať na môj zoznam. (Koniec koncov, bolo to to najmenej, čo som mohla spraviť po tom, ako som ho vážne zranila!) Dokonca som si so sebou vzala aj lístok, ktorý mi v ten deň poslal na chodbe. Pravdupovediac, bola som fascinovaná jeho vytrvalosťou. Tento milý piatačik, menom John, mi zostal verný, až kým sa nasledujúce leto neodšťahoval s rodičmi preč. (Plakal, keď odchádzal.) Chodieval za mnou skoro každý večer, vždy sme stáli na našej prednej verande a zhovárali sa. Nemyslím, že som ho odvtedy ešte niekedy udrela a ako viete... nakoniec som aj skončila s Johnom.

~ Máme istotu v Jeho láske, pretože On nás miloval skôr, ako sme sa čo i len pozreli Jeho smerom.

Napokon, ako by som mohla odolať takejto neodbytnej, bezpečnej láske? To je dobrá otázka. Ako by ktokoľvek z nás mohol?

My milujeme, pretože on nás miloval prvý. (1Jn 4:19)

My sme schopní milovať, pretože Boh nás miloval ako prvý, dal nám pocit bezpečia a istoty. On je verný a my všetci sme pre Neho na Jeho zozname na prvom mieste. Toto nie je len prchavé flirtovanie, zalúbenosť na základnej škole alebo pubertálna láska na strednej, ktorá sa každý polrok mení alebo končí vždy s príchodom nového dievčaťa.

Máme istotu v Jeho láske, pretože On nás miloval skôr, ako sme sa čo i len pozreli Jeho smerom. Boh dokonca zašiel tak ďaleko, že

to zapísal do knihy, aby to mohol vidieť každý a nie iba na nejaký odtrhnutý kúsok papiera, ktorý sa časom vyhodí.

Prehlasuje, že Jeho láska trvá naveky. A zapečatuje to sľubom zmluvy.

„Miloval som ťa večnou láskou; preto som ti zachoval priazeň. (Jer 31:3)

Všimnime si, že Boh tu používa minulý čas. Hovorí: „Miloval som ťa”, ako keby tým chcel povedať: „Už pred dávny časom som sa rozhodol milovať ťa, a nikdy sa to nezmení. Preto som sa k tebe vystrel a urobil som všetko v Mojej moci, aby som si ťa pritiahol k Sebe. Aby som ťa zaujal a upútal tvoju pozornosť, nešetril som žiadnym prejavom dobrotivosti a láskavosti, aby si mala úplnú istotu, že Ja som pre teba pevne rozhodnutý.”

~ Nie, nie tam, dieťa moje; tvoje meno je vpísané do mojej dlane

Preto prvým krokom k prebudeniu našej lásky voči Bohu je *uvedomenie si a skutočné poznanie Jeho lásky k nám*. Potrebujeme mať

zjavenie, že aj keď naše správanie bolo neatraktívne a odpudzujúce, On sa k nám priblížil aj napriek nášmu nahnevanému výrazu a varovne vztýčenej palici v rukách, a šepol nám do ucha: „Milujem ťa.” Je to ako keby nám sám Boh posielal to vyznanie na lístku napísané Jeho rukou. Keď si to čítame, nechávame, aby dôležitosť tejto pravdy prenikla do hĺbky nášho srdca. My sa snažíme nájsť svoje meno napísané niekde na podrážke jeho topánky, ale On nám dvíha zrak, aby nám ukázal: „*Nie nie tam, dieťa moje; tvoje meno je vpísané do mojej dlane.*“ A potom otvára dľaň, aby nám ukázal ranu, ktorá tam nezmazateľne vyryla naše mená.

Alebo opovrhuješ bohatstvom jeho dobroty, trpezlivosti a zhovievavosti a nevieš, že Božia dobrota ťa vedie k pokániu? (Rim. 2:4)

Keď už sme raz konfrontované s touto pravdou, takou krásnou a nesmiernou, máme pred sebou ďalšie rozhodnutie. Ako na toto poznanie zareagujeme? Prijmeme Jeho objatie a opätujeme Mu ho späť alebo sa odvrátíme od dotyku Toho, ktorého nevidíme, aby sme mali kontakt s tými, ktorých môžeme vidieť a dotknúť sa ich? Musím priznať, že toto nie je ľahká križovatka, ale je to jedna z tých, na ktorej musí zastať a urobiť rozhodnutie každý z nás bez ohľadu na vek alebo vzťahy.

Ako kresťania a Kristovi učeníci jasne vieme, ktorú cestu si vybrať, ale spôsob, *akým* po nej kráčať, nám nie je vždy hneď jasný. Pretože prísľub okamžitého uspokojenia vyzerá spočiatku lepšie než opatrovaná nádej a oneskorená túžba.

Druhým krokom v prebúdzaní našej vášne pre Boha je, že budeme reagovať na Jeho ponuku posunúť sa ďalej; ďalej ako je len prijatie Jeho lásky a rozhodnúť sa, že Ho budeme nasledovať. Obraciame svoju tvár k Nemu, aby sme Ho mohli poznať tak, ako sme Ním poznaní.

Ale ako odpovíme niekomu, koho nevidíme? On je Princom zasľúbenia, ktorého zatiaľ nemôžeme vidieť ani sa Ho dotknúť. Je to akoby sme zaspali pod teplými slnečnými lúčmi na lúke plnej kvetov a neskôr sa prebudili, a našli krásny odkaz s prehlásením o nehynúcej láske Princa vesmíru voči nám, napísaný Jeho vlastnou rukou. Tento odkaz je nielen vyznaním Jeho lásky, ale zároveň nám v ňom ponúka záväzok manželstva. Sme premožené nesmiernou radosťou, keď držíme v roztrasených rukách tento odkaz a pohľadom skúmame kráľovský znak vedľa Jeho mena. Vyskočíme na nohy s búšiacim srdcom... ale kde je ten láskavý Princ, ktorý ma tak miluje? Musíme Ho spoznať... Musíme vidieť Jeho tvár. Rozhliadame sa okolo seba, ale nikde Ho nevidíme.

Čo by ste urobili? Myslím, že by ste Ho začali hneď hľadať. Som si istá, že by ste sa na Neho pýtali všetkých naokolo.

*Na svojom lôžku som po nociach hľadala toho, ktorého
lúbi moja duša. Hľadala som ho, ale som ho nenašla.
Vstanem teda a obídem mesto. Na uliciach a námestiach
pohľadám toho, ktorého lúbi moja duša. (Vlčp 3:1–2)*

Zrazu by sme prestali upierať zrak na svoj malý sebecký svet a rozhliadli by sme sa poriadne okolo seba. Uprene by sme sa dívali na každý východ aj západ slnka, len aby sme aspoň letmo zbadali čo i len kúsok z Neho. Zazreli by sme záblesk Jeho dobroty, a tá dobrota by sa tak stala našou vlastnou. Hľadeli by sme s údivom na hviezdy na oblohe, vychutnávajúc si Jeho vznešenosť, aby na oplátku časť ich brilantnosti mohla padnúť dole na nás. Stáli by sme tam premožení veľkoleposťou Jeho stvorenia, ktorá nás obklopuje všade navôkol, pretože teraz už nie sme iba stvorenstvom, ktoré prebýva na tvári zeme. To hlboké uvedomenie si Jeho lásky mení všetko.

Zrazu sa to stáva osobným, pretože my sme Jeho a On je náš. Každý deň sa pre nás stáva darom, každú kvetinu vnímame ako zasadenú nám osobne. Každú dobrú vec prijímame ako z Jeho

*~ Medzi láskou a hudbou je nádherne a
božské prepojenie. Rozpínajú a odkrývajú
sa navzájom.*

ruky, všetko nasávame a strážieme to blízko nášho srdca, dovoľujeme, aby nám Boh prejavoval lásku svojou krásou.

*Lebo jeho neviditeľnú skutočnosť, jeho večnú moc a
božstvo možno od stvorenia sveta poznávať uvažovaním
zo stvorených vecí. (Rím 1:20)*

Teraz reagujeme na svoje okolie ináč, pretože zrazu vo viditeľnej kráse okolo nás vidíme aj Jeho neviditeľné kvality a charakter.

Pozorujeme Jeho osobnosť v každom detaile, veľkom aj malom. Pretože sme milované, vyhľadávame Ho vo všetkom. Nie je to ako pri mojom pochabom piatackom nápadníkovi... namiesto toho,

aby som sa mu vyhýbala na chodbách, všade som ho vyhľadávala. Dôkladne som si prečítala každý lístok, ktorý mi napísal a odložila som si ho do mojej tajnej zásuvky u nás doma. Neskôr som si ho prečítala znova, už v súkromí mojej izby, pri zvuku ľúbostných piesní hrajúcich v pozadí. Pri ceste zo školy som spomalila a vliekla sa za mojimi kamarátkami, aby ma mohol dobehnúť a odprevadiť domov. Vyhľadávala som príležitosti, ako byť s ním. A tak by sme aj my mali vyhľadávať príležitosti byť s našim Princom.

Hudba sa pre takúto rozvíjajúcu lásku stáva prístavom. Medzi láskou a

~ Chvály vyzdvihujú pozíciu, moc a autoritu Boha v našich životoch.

hudbou je nádherné a božské prepojenie. Rozpínajú a odkrývajú sa navzájom. Hudba má schopnosť nás preniesť. Láska sa dokáže vznášať na krídlach hudby a prebúda pieseň v našom srdci. Slová ponorené v hudbe sa môžu dotknúť zákutí našich sŕdc, na ktoré nedosiahne nič iné. Každá z nás už zakúsila buď výbuch veľkej radosti alebo vtiahnutie do hlbokého smútku pod vplyvom sily nejakej piesne.

Hudba je tiež základným kľúčom k prebudeniu našej lásky k Bohu, pretože má schopnosť nás odviesť z minulej alebo prítomnej reality a preniesť nás do samotnej prítomnosti Boha. Hudba vyplavuje naše najskutočnejšie a najhlbšie emócie bližšie na povrch a prenáša nás do dimenzie blízko Božieho srdca. Vplyv, ktorý na nás hudba má, vzrastá v období dospievania. Dokáže za nás hovoriť, keď na to slová nestačia a naše emócie nás premáhajú. Dávid ako mládenec použil moc hudby ako nástroj k tomu, aby sa priblížil bližšie k Bohu, a tak dokázal zanechať samotu ďaleko za sebou, zatiaľ čo sa staral o ovce. Keď spieval v pustatine, cítil, že Božia prítomnosť bola s ním. Neskôr, už ako kráľ, opísal vzťah medzi hudbou a Bohom takto:

Ty, Svätý, tróniš nad chválami Izraela. (Ž 22:4)

Chvály vyzdvihujú pozíciu, moc a autoritu Boha v našich životoch. Opäť stojí za zmienku, že väčšina z nás na sebe badala najvýraznejší vplyv hudby práve v období dospievania. Sme k nej neodolateľne priťahovaní takmer presne v tom istom období, v ktorom sa v nás prebúda láska. Prichádza to vtedy, keď sme emocionálne najviac citliví, pretože hudba má moc nás upokojiť alebo rozvášniť. Vedeli ste, že na hudbe je pomazanie? Preto si ju musíte vyberať múdro. Čo myslím pomazaním? V Starej zmluve bolo pomazanie spojené s vyliatím oleja na kráľa, kňaza alebo proroka. Bolo to hmatateľné znázornenie Božieho Ducha. V Novej zmluve je pomazanie znázornené prebývaním a zmocnením Ducha Svätého, cez ktorého má byť zjavený Kristus. Takže zbožná, pomazaná hudba je zmocnená Duchom Svätým, aby nás priviedla do Jeho prítomnosti. Zažila som čas chvál, kedy som bola úplne premožená Jeho prítomnosťou. Aj keď som Ho nevidela svojimi očami, bolo to, ako keby obklúčil celé moje bytie. V tejto prítomnosti sa cítim úplne v bezpečí a milovaná. Čas sa vtedy zastaví a ja zahliadnem nebo. Vždy potom odchádzam z týchto stretnutí s ešte väčšou láskou a ešte väčším hladom po Bohu. Duchom vdýchnutá, život dávajúca hudba má moc uzdravovať, inšpirovať a utišovať naše duše. Keď potom znova počujem tú istú pieseň, či už je to o niekoľko dní alebo aj o niekoľko rokov neskôr, spomienka na stretnutie s Bohom robí to, že z minulosti sa stáva prítomnosť. Preto má hudba zároveň moc vytvárať spomienky. Keď sme boli s Johnom čerstvo vzatí, zobral ma do mesta St. Martin. Tam sme odpočívali a trávili sme spolu hodiny pri dlhých spoločných jedlách a na mesiacom ožiarených balkónoch. V našej hotelovej reštaurácii hrala hudba, a zakaždým tam znela neustále dookola jedna inštrumentálna pieseň, znova a znova. A teraz, dokonca aj

~ *Uctievanie zakaždým zmocňuje toho, kto uctieva ešte väčším zjavením objektu jeho túžby.*

po osemnástich rokoch, vždy keď počujem jej prvé tóny, som v okamihu prenesená späť na to miesto v tom čase.

V tom momente som opäť v reštaurácii, ktorá sa volá Waves (Vlny, pozn. prekladateľa) pri jemnom svetle blikajúcich sviečok a s výhľadom na trblietajúci sa

oceán pod hviezdny m nehom a potichu sa rozprávam so svojim manželom.

Hudba má moc nás emocionálne vziať na mnohé miesta. Preto je dôležité, aby sme si svoju destináciu vybrali múdro. Existuje hudba, pri ktorej plačeme s vlasteneckou hrdosťou. Všetkým nám sa už stalo, že sme to cítili pri spievaní našej národnej hymny; zvyčajne je jej efekt najviac citelný v časoch, keď národ prechádza ťažkosťami alebo víťazstvami.

Existuje hudba, ktorá so sebou prináša ťažobu a zúfalstvo, vedie ľudí k beznádeji, smrti a dokonca aj k samovražde. Iné piesne podnecujú hnev, nenávisť a rebélieu. Myslím si, že sa nenájde nik, kto by spochybňoval tento vplyv a moc hudby v spomínaných oblastiach.

Hudba má rovnako tiež moc podnecovať a prebúdzat aj romantické pocity. Má schopnosť stimulovať podvedomé sexuálne reakcie v ľudskom tele. Rôzne rytmy môžu viesť telo do stavu zintenzívneného vzrušenia, a keď sú k nim navyše pridané sexuálne nabité texty, vplyv tejto kombinácie je nepopierateľný.

Ak túžime kráčať v čistote, musíme sa obrniť proti vplyvu tohoto druhu hudby, lebo môže jednoducho prekonať prvú líniu vašej obrany a jej vplyv sa usídlí vo vašej mysli ... dokonca aj keď to nechcete. Nemusíte si dokonca ani sama tú pieseň pospevovať, napriek tomu je tam a jej slová sa vám opakujú stále dookola. Všetci sme už počuli, ako sa ľudia sťažujú: „Mám tú hlúpu pesničku zaseknutú v hlave!” Najlepší spôsob, ako sa zbaviť piesní s posolstvom, ktoré v sebe nechcete krímiť, je nahradiť ich spievaním a počúvaním iných piesní. Existujú piesne sveta a piesne neba. Nie všetky piesne sveta sú zlé, ale väčšina z nich ťa nepriblíži k Bohu, ale piesne neba áno. Keď ich spievame, týmito piesňami prehlasujeme našu lásku a túžbu po Bohu. Je to spôsob uctievania a uctievanie zakaždým zmocňuje toho, kto uctieva ešte väčším zjavením objektu jeho túžby. Nikdy v histórii ľudstva nebolo dostupné také množstvo

Duchom inšpirovanej, premieňajúcej hudby ako dnes. Využite ju na to, aby ste si mohli pomocou nej vychutnávať výsledie Božej prítomnosti... nemôže inak, ako vás pritiahnúť bližšie k Nemu, pretože zámerom hudby bolo vždy priviesť milencov bližšie k sebe.

Aby som to zhrnula, jedným zo spôsobov, akým prebudiť, posilniť a podnecovať vašu lásku k Bohu, je robiť to rovnakými krokmi, ako by ste to robili pri prebúdzaní romantickej lásky - navodenie tej správnej atmosféry pomocou piesne. K Bohu sa priblížite tak, že budete počúvať a spievať ľúbostné piesne o Ňom a pre Neho. Pavol opísal naplnenie Duchom týmto spôsobom:

*A neopijajte sa vínom, lebo v ňom je samopašnosť, ale
budte naplnení Duchom. Hovorte spoločne žalmy, hymny
a duchovné piesne, v srdci spievajte a oslavujte Pána.
(Ef 5:18–19)*

V tomto verši vidíme napomenutie, aby sme boli naplnení Duchom. Sme plnení vtedy, keď spievame nahlas, a keď z nášho vnútra znie hudba aj v srdci, ale tento verš nám ukazuje aj ďalší kľúč... našu komunikáciu o Bohu s ostatnými. Pavol tu nehovorí o nejakom neosobnom vydávaní svedectva ľuďom o Bohu, pretože častokrát môžeme sklznúť do toho, že je to len povrchné vykonávanie skutkov. Nie, toto by mal byť rozhovor vyplývajúci z lásky, slová, ktoré sú vylievané zo srdca, ktoré preteká. Pamätajte, že byť zamilovaná, je vzrušujúce a o tejto kráse sa budete chcieť podeliť s ostatnými.

Keď niekoho milujete, stále opakujete jeho vlastnosti ostatným. Chváľte sa tým, že ste s ním vo vzťahu. Keď majú priatelia spoločnú záľubu v niečom, je medzi nimi zároveň aj silné spoločné puto, ktorým ich táto záľuba spája. Takáto spoločná vášeň pre niečo sa dá prirovnať ku kruhu priateľov stojacich okolo táborového ohňa, vychutnávajúcich si naplno teplo a krásu ohňa, kým jeho žiara zaháňa tmú, ktorá ich obklopuje a udržuje divoké zvieratá v diaľke. Je medzi nimi spojenie, ktoré spôsobuje, že navzájom budujú

a posilňujú jedni druhých v pravde. Iný spôsob, ako ešte viac prebudiť a posilniť lásku k Bohu, je obklopiť sa priateľmi, ktorí o Ňom hovoria s láskou.

Budte si isté, že keď sa rozhodnete v sebe prebudiť vášň k Bohu, namiesto vášne pre opačné pohlavie, budete si musieť svojich priateľov vyberať múdro. Budete môcť byť omnoho ľahkovážnejšia, ak sa v tomto období života rozhodnete hľadať obyčajnú, pozemskú lásku. Ale ak sa rozhodnete nasledovať svoj sen o Princovi, potrebujete sa obklopiť ďalšími dámami, ktoré na Neho tiež čakajú. Viem, že sa to ľahšie povie, než urobí, ale verte mi, že oni tam niekde sú. Skutočné Kristove priateľky budú aj vašimi pravými priateľkami. Budú rozprávať správne, lebo aj žijú správne.

~ *Keď sa rozhodnete v sebe prebudiť vášň k Bohu, namiesto vášne pre opačné pohlavie, budete si musieť svojich priateľov vyberať múdro*

*Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem..
(Jn 15:14)*

Ježiš tu hovorí jasne. Ježišovi priatelia dodržiavajú Jeho prikázania a povzbudzujú ostatných, aby robili to isté. Ak vaši priatelia nasledujú Boha, všetci kráčate jedným smerom a máte spoločnú mapu a cieľ. Tento princíp platí, či ste mladá alebo stará... skutoční priatelia vás podnecujú, aby ste činili dobré skutky.

*Železo sa brúsi železom a jeden človek obrusuje druhého.
(Prís 27:17)*

Obklopiť sa ľuďmi, s ktorými sme jednotní v Duchu a máme spoločný zámer, je veľmi kľúčové. To neznamena, že budete spolu vždy vo všetkom súhlasiť, ale preto, že máte vzťah so Svätým Duchom, mali by ste zakaždým zostávať schopní sa nechať poučiť a chrániť jeden druhého.

~ *Skutoční priatelia vás vždy pozdvihnú vyššie a budú vás vyzývať žiť spôsobom, ktorý sa páči Bohu.*

So všemožnou bdelosťou chráň si srdce, lebo z neho pramení život. (Prís 4:23)

Nášmu srdcu náleží najväčšia priorita. Ak by do vašej izby prišiel zlodej a ukradol by vám všetky veci, v skutočnosti by nemal nič, pretože by sa nedokázal dotknúť vášho srdca. Jediný spôsob, akým je možné ukradnúť srdce, je vtedy, ak ste si ho pripútali k niečomu inému. V tom prípade by vaša strata mohla byť naozaj veľká. Toto je dôvodom, prečo nám Boh hovorí, aby sme Ho milovali z celého srdca, pretože v Ňom je naše srdce v bezpečí. Ďalším dôvodom, prečo si musíme strážiť naše srdce, je preto, že z neho pramení život. Iný preklad to hovorí takto:

Nadovšetko si stráž svoje city (náklonnosť). Pretože oni ovplyvňujú všetko ostatné v tvojom živote. (Prís 4:23, voľne preložené z TLB)

Iný opis srdca je uvádzaný ako “náklonnosť”. *Zameranie vašej náklonnosti bude udávať smer vašim rozhodnutiam.* Vaša náklonnosť v konečnom dôsledku ovplyvní každú oblasť vášho života. V tejto kapitole hovoríme o tom, ako prebudiť našu vášeň a lásku naproti Bohu, a to v sebe zahŕňa zamerať naše srdcia na Neho. A tu sa naskytá znova otázka, ako zamerať svoje srdce na Boha, ktorého nevidím?

Ak chcete zistiť, ako niečo urobiť, potrebujete sa poradiť s niekým, kto sa to už naučil robiť dobre. Kráľ Dávid vedel, ako hľadať Boha a ako si udržať vášeň naproti Nemu. Pýtal sa po Ňom tak ako dovtedy ešte žiadny človek. Toto hľadanie začal už vo svojej mladosti a zotrval v tom stále, aj keď už bol starým mužom. Dávid nikdy nepochyboval o Božej láske a vernosti, a prežil svoj život v neustálom vzdávaní vďaky Bohu.

~ Zameranie vašej náklonnosti bude udávať smer vašim rozhodnutiam.

Pamätný Dávidov zápis. Ochraňuj ma, Bože, k tebe sa utiekam! Hovorím Hospodinovi: „Ty si môj Pán! Bez teba niet šťastia pre mňa. Stále si predstavujem Hospodina, keď mi je po pravici, neklátim sa. Preto sa srdce teší a duša mi plesá, ba aj telo bude v bezpečí“ (Ž 16:1-2, 8-9)

Čo to tu Dávid robí? Predstavuje si Hospodina pred sebou. Ako to robí? Slovmi svojich úst vynáša na povrch to, čo vyznáva jeho srdce. Svoje srdce si smerujete vlastnými slovami, ktoré vyslovujete, pretože naše srdce je zakaždým odhalené slovami, ktoré vyznávame. A naopak, naše srdce je zároveň premieňané slovami, ktoré vyslovujeme. Dávid nám nielenže povedal, čo robil, ale dal nám aj presné slová, ktoré použil, aby sme aj my mohli prehlásiť tie isté vyznania. Vo svojom žalme nám Dávid ukazuje niekoľko veľmi mocných právd, ktoré si potrebujeme privlastniť za svoje:

1. Dokonca ani králi nemôžu ochrániť sami seba ... urobte Boha svojim útočiskom.
2. Oslovujte Ho môj, môj Pán... nech sa to stane pre vás osobné.
3. Povedzte Mu, že nie je nič, po čom túžite viac ako po Ňom.
4. Stavajte si Ho neustále pred seba.
5. Dávajte Mu prvenstvo a ctite Ho svojim životom.
6. Nasledujte Ho vo všetkom, čo robíte.
7. Pretože On je pri moci, vy budete stáť.
8. Pretože vy už nerozhodujete samé, relaxujte a radujte sa.
9. Odpočívajte v Ňom.

Keď vyznávate prehlásenia o vašej láske voči Bohu a o vašej zmluve s Ním, posilňujete tak puto medzi vami. Už je vám úplne oddaný, ale vy môžete prehlbiť svoj záväzok voči Nemu. Rovnako ako do nášho života prichádza spasenie, tak rovnakým spôsobom pokračujeme v našom ľúbení Boha.

Pretože ak svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. Lebo srdcom veríme v spravodlivosť, ale ústami vyznávame spásu. Písmo totiž hovorí: Nikto, kto verí v neho, nebude zahanbený. (Rím 10:9–11)

~ *Ked' vyznávate prehlásenia o vašej láske voči Bohu a o vašej zmluve s Ním, posilňujete tak puto medzi vami.*

V našom živote vstupujeme do vzťahov a potom ich všetky budujeme skrze slová a tomu

prislúchajúce skutky. Môžu to byť slová, ktoré prehlasujú záväzok, napríklad ako sľuby, prisahy alebo záväzky. Alebo to môžu byť slová znejúce menej formálne, ale rovnako významné, povedané v prítomnosti našej rodiny a priateľov. Slová nás navzájom zblížujú tým, že sú skrze ne odhaľované naše sny a obavy v bezpečnej a milujúcej atmosfére. Slová môžu priniesť uzdravenie a očistenie na tie najskrytejšie miesta v našich životoch, rovnako ako môžu zraniť a poškrvniť naše najhlbšie bytie.

Aby ste dokázali ochrániť vašu vášeň pre Boha a Jeho prítomnosť vo vašich srdciach, vyberajte svoje slová rovnako, ako si vyberáte svojich priateľov... múdro. Vedzte, že ich bude málo, ale budú cenní. On nám zaslúbil, že do našich srdc vyleje Svoju lásku skrze Svätého Ducha, ktorého nám dal (Rím 5:5). Potrebujeme Ho o to len požiadať.

~ *Drabý nebeský Otče,*

cítim to burcovanie. Volám po mojej láske naproti Tebe, aby sa prebudila a precitla ako odpoveď na Tvoju lásku. Bola som neverná, ale Ty si vždy zostával verný. Chcem Ťa poznať. Zjav mi Seba. Prichádzam k Tebe a modlím sa slovami Dávida, moje srdce sa utieka k Tebe. Ochraňuj ma, Bože, v Tebe sa ukryjem. Ty si môj Pán a okrem Teba nemám žiadnej dobrej veci. Ukrywam svoje srdce v Tvojej bezpečnej klenotnici. Neustále si Ťa staviam pred seba. Predstavujem si Ťa, ako kráčaš po mojej pravici, preto sa nesklátim. Verím tomu, a preto sa moje srdce raduje. Budem Ti spievať a chváliť Ťa nahlas z celého srdca a z celej duše. Lahnem si a budem odpočívať v pokoji a v bezpečí, pretože mám v Tebe útočisko a pod Tvojimi krídlami sa ukryjem.

*S láskou,
Tvoja dcéra.*

5 Šípková Ruženka

Sen je pranie, ktoré sa tvorí v tvojom srdci, keď tvrdo spí

(z Popolušky)

Svojimi ústami spievame a hovoríme príbehy, ktoré prezrádzajú prania našich srdc. Možno vás názov tejto kapitoly prekvapil, ale nemal by, pretože to bol Boh, ktorý pôvodne prišiel s týmto konceptom. Koniec koncov, On je jediný Kráľ vesmíru a Jeho Syn, Ježiš, pôvodný korunovaný Princ, je dokonalý Vysloboditeľ všetkých zajatých krások. Toto je jeden z Jeho ľúbostných príbehov a dobré ľúbostné príbehy majú záhrady a zámky, tnie a ovocie, brány a veže, lesy a polia, dobro a zlo, slávnych princov a spiace krásky.

~ On je jediný Kráľ vesmíru a Jeho Syn, Ježiš, pôvodný korunovaný Princ, je dokonalý Vysloboditeľ všetkých zajatých krások.

Tento príbeh vo svojej najjednoduchšej podobe rozpráva o údele uväznenej dcéry čakajúcej na zobudenie. Ak sa so mnou

ponoríte do tejto rozprávky, nájdete v nej úžasnú hĺbku a zmes pocitov zahŕňajúcich naše najtemnejšie strachy a najzúfalejšie sny.

Táto starodávna rozprávka prehovára k mužom i ženám, pretože je ako letný pohľad, zdvihnutá opona našej obmedzenej pozemskej perspektívy a nahliadnutie do tajomstiev a nádhery nebeských zaslúbení. Svojou jednoduchosťou detských slov zachytáva najhlbšie

a najvrúcnejšie túžby každej ženy... prebudiť sa z nočnej mory a byť navždy prenesená do svojho sna.

Táto nádej sa dotýka srdc mladých dievčat, ako aj starších žien. Predstavte si, aké by to bolo byť zachránené láskou väčšou a silnejšou než akékoľvek naše putá, láskou schopnou previesť nás cez hlboké emocionálne priekopy, ktoré obklopujú náš život.

~ Svojou jednoduchosťou detských slov zachytáva najhlbšie a najvrúcnejšie túžby každej ženy... prebudiť sa z nočnej mory a byť navždy prenesená do svojho sna.

Láska odvážna čeliť akémukoľvek drakovi, ktorý ohrozuje vaše srdce. Táto záchrana zahŕňa útek z temnej veže, ktorú sme si samy postavili, pretože sme až príliš často stavitelmi svojej vlastnej skazy.

Prelomilo by to deliace múry, ktoré sme si vybudovali, aby sme iných udržali mimo dosah. Aké pozoruhodné by bolo zistenie, že kým sme čakali v temnom spánku, milujúci a nevýslovne šľachetný princ sa prebojoval cez každú prekážku a horel túžbou zobudiť nás bozkom. Prosím, buďte ku mne zhovievavé, keď teraz popustím uzdu svojej fantázie a budem vykresľovať nášho Princa v nasledujúcom príbehu.

Aj keď existuje veľa verzií tejto rozprávky, väčšina začína kráľovskou oslavou narodenia dlho očakávanej dcéry kráľa a kráľovny. Vo svojom nadšení a zhone kráľ a kráľovná nechtiac nepozvali zlú vílu, čím ju urazili. Ona aj tak prišla, a kým ostatní hostia dávali princeznej rôzne dary, aby požehnali novorodenca, ona vyriekla kliatbu. Táto kliatba nemala okamžitý efekt... počkala si číhajúc v tieni zajtrajška, sľubujúc, že uspí ich dcéru, keď sa zmení z dievčata na ženu. Podľa tejto kliatby sa mala na pätnáste narodeniny pichnúť do prsta vretenom na kolovrátku a zomrieť. Ďalšia víla zakročila a zmenila prekliatie zo smrti na dlhý spánok. Kráľ a kráľovná boli vydesení a okamžite učinili opatrenia a vydali zákony, ktoré mali ich dcéru ochrániť. Dali spáliť všetky vretená

~ Oneskorené kliatby sú najnebezpečnejšie, pretože ako plynie čas, strácajú svoju bezprostrednú hrozbu.

a kolovrátky v ich kráľovstve a zakázali výrobu ďalších.

Ale oneskorené kliatby sú najnebezpečnejšie, pretože ako plynie čas, strácajú svoju bezprostrednú hrozbu. V tejto rozprávke uplynulo pätnásť rokov a kráľ aj kráľovná si boli istí, že všetky vretená boli už dávno zničené a že ich dcéra je v bezpečí.

Zaujímalo by ma, čo by sa stalo, keby si kráľ s kráľovnou skôr urobili čas na to, aby svoju dcéru naučili, ako s kolovrátkom bezpečne narábať, namiesto toho, aby všetky kolovrátky unáhľene zničili a vydali zákon proti ich používaniu.

Koniec koncov kolovrátky nie sú zlé... sú dobré. Čo keby bola ich dcéra šikovná a zručná v pradení? Nebol by dôvod sa obávať, že sa náhle pichne do prsta, pretože by vedela, ako s ním má opatrne zaobchádzať.

Čo teda? Samozrejme, všetko by bolo iné, a to čo bolo zakázané by stratilo svoju príťažlivosť a zaujímavosť. Ale oni to nespravili, pretože ako väčšina rodičov počúvali strach... a strach nie je nikdy dobrý alebo múdry radca. Keď strach vedie naše rozhodnutia, vždy sa uchýľujeme k extrémom, namiesto múdrosti a striedmosti. Aj dnes veľmi často jednáme rovnakým spôsobom. Ale vráťme sa k nášmu príbehu.

Dcéra rástla do krásy, múdrosti a pôvabu a jej rodičia si boli istí, že bude rovnako poslušná v ich neprítomnosti, ako keď sú prítomní. S touto falošnou istotou sa stali neopatrni a zlyhali v prehľadávaní odľahlých miestností v zámku, aby sa tak zbavili všetkých vretien. Na dcérine pätnáste narodeniny prijali od susedného kráľa pozvanie na návštevu. Keď odchádzali od dcéry, prikázali jej, aby bola poslušná a zostala na zámku, sľubujúc jej skorý návrat. Ale táto dcéra nikdy nepoznala takúto slobodu. Nemohla sa dočkať, kým preskúma celý zámok a

prehľadá každú vežu, aj tú, ktorú jej rodičia zabudli zabezpečiť. Keď sa ich koč dostal z dohľadu, jej srdce sa pohlo vzrušením. Dnes zažije dobrodružstvo, pretože zistí, čo sa ukrýva za dverami každej tajnej miestnosti. Samozrejme netrvalo dlho kým otvorila dvere, za ktorými našla starú ženu, ktorá priadla na kolovrátku. Princeznú hneď zaujal... ešte nikdy predtým taký prístroj nevidela. Pozorovala, ako sa koleso točí dookola a nadýchaná vlna sa napäto ovíja na závit. Nemohla tomu odolať, keď ju stará žena zavolala bližšie.

Urobila krok vpred a načiahla ruku. Stará žena súhlasne prikývla a zašepkala: „Len sa ho dotkni... vezmi vreteno do ruky.“ Spravila to a pichla sa do prsta, začala z neho tiecť krv. Odtiahla ruku späť, ale už bolo príliš neskoro, pocítila divnú slabosť. Starena sa usmiala a ukázala na posteľ, ktorá čakala v kúte. Bol ponurý a tmavý, ale bola príliš unavená na to, aby protestovala. Klesla na matrace, len aby nespadla na drevenú podlahu. Spánok ju náhle premohol ako vlna a taká premožená začula z diaľky zlomyselný smiech pohrdavej stareny. Tma obklopila jej rodný zámok a trne a bodliaky zakryli zámok pred zrakmi tých, čo zostali vonku.

Uplynulo mnoho, mnoho rokov a príbeh o tejto spiacej princeznej sa začal rozprávať na dvore najkrajšieho, najodvážnejšieho a najušľachtilejšieho zo všetkých princov. O jej zakliatí sa už rozprávalo tak dlho, že ani rozprávači tohto príbehu si už neboli istí, či bol príbeh pravdivý alebo vymyslený. Ale princ to vedel. Bol natolko pohnutý jej nešťastím, že okamžite zanechal potešenie dvora a odišiel, aby zachránil princeznú. Nasledujúce ráno vyrazil na cestu. Bolo to naliehavé... bolo načase, aby sa princezná prebudila.

Jeho cesta ho zaviedla ďaleko od domova, až po mnohých dňoch vstúpil na tmavé hranice vzdialenej krajiny. Ale nebol tam vítaný. Nakoniec sa s ním jedná stará žena podelila o príbeh, ktorý počula ako dieťa od svojej mamy, povest o osamelej princeznej stratenej v hlbokom tmavom lese, na druhej strane rozsiahlej a suchej divočiny, ktorá obklopovala ich mesto. Podakoval jej a vydal sa sám túto prastarú pustatinu prekonať.

Bola to dlhá, ťažká cesta a nemal dost zásob na celú cestu. Znovu a znovu bol v pokušení nechať sa odradiť zlým protivníkom, ktorý mu najprv ponúkol jedlo a potom aj trón svojho temného kráľovstva, za podmienky, že sa princ vráti späť, ale princ pokračoval v ceste. Nič, čo by mu ponúkol, by nezmenilo jeho túžbu podeliť sa o slávu otcovho kráľovstva s touto zajatou dcérou.

Prišiel k lesu, kde objavil hustú spleť krikov a stromov. Po mnohých dňoch si presekal cestu trnistou hrádzou a stúpал smerom k zámku. Réva z ocele sa vinula po hradbách a obtáčala sa okolo veže, až celkom premenila jej vzhľad, takže už nebola okrasou zámku, ale živou obludnosťou. Iba jedna osamelá veža ostala mimo dosah trňov. Princ vedel, že v tejto veži na neho čaká.

Načúval zlovestnému tichu, ktoré sa vznášalo nad trnistou stavbou. Akoby sa mu to miesto posmievalo: „Chod! Nikdy sa k nej nedostaneš... ona je moja, ale on si predstavil, že počuje iný hlas.“ Bol to jej šepot, ktorý ho slabučko nabádal, aby pokračoval. Bol jej poslednou nádejou. S obnovenou silou vytasil svoj mocný meč a presekával si cestu trnistým krovím smerom ku vchodu do veže. S každým úderom bol bližšie k okamžiku, kedy ju bude môcť prebudiť a ona bude jeho. Vykopol dvere.

Vzdych vo vnútri bol zatuchnutý, hustý a presýtený prachom. Rozbehol sa po točitom schodisku vedúcim do jej komnaty vo veži, prešiel dvermi, otvoril okno a jediným pohybom rozptýlil tmu. Zlatisté svetlo dopadlo na jej spiacu postavu. Zatiaľ čo spala, nezostarla ani sa nezašpinila; spánok jej bol k prospechu a vďaka tomuto odpočinku bola úchvatná.

Princ kráčal bližšie, ešte zadýchaný od namáhavého výstupu. Ale keď sa na chvíľu zastavil, aby sa pozrel, ako odpočíva, jej krása mu vyrazila dych. Princ bol taký dojatý, až zaplakal. Poháňaný túžbou, ktorá sa v ňom počas cesty prehlbovala, ju nežne objal. Jeho teplé pery na okamžik spočinuli na jej perách bez života, potom sa narovnal a čakal na jej reakciu.

Jej oči sa pod ťažkými viečkami začali chvieť a potom sa pomaly otvorili. Uvidela svojho princa a usmiala sa tým najsladším ospalým úsmevom, natiahla ruku k jeho tvári mokrej od slz. Keď sa prstami dotkla jeho slz, začala tiež plakať. Ocitla sa tvárou v tvár princovi, o ktorom celú dobu snívala. Tomu, ktorého nikdy nevidela, ale vždy ho poznala. Konečne, bol to On! Už sa od seba neodlúčia. Uchvátila jeho srdce jediným pohľadom. Uchopil jej ruku, ktorá mu spočívala na tvári a vášnivo ju pobožkal.

Potom ju jediným pohybom vzal do náruče a odnášal ju z ponureho temného väzenia do oslnivého slnečného svetla, kde na neho čakal jeho biely kôň. Zlá kliatba a chátrajúci zámok už sú za nimi. Všetko, čo bolo predtým, už nie je; minulosť je iba tieňom, ktorý prchá pred žiarou jeho lásky.

Našiel ju... kosť z jeho kosti, telo z jeho tela. Zbožňoval ju a ona Ho milovala láskou, o ktorej len snívala.

Už nikdy nebude sama, pretože už neboli dvaja, ale jeden. Ponáhľali sa do jeho kráľovstva, kde bola nevesta predstavená jeho Otcovi a celému domu. Ich spojenie bolo požehnané a svadobné lôžko pripravené. Tam ich telá tancovali piesňou ich duší. Teraz boli úplní a poznáte ten koniec... žili spolu šťastne na veky vekov.

~ Všetko zlé bolo dané do poriadku. Panna bola zachránená z temnej nočnej mory a bezpečne usadená v kráľovstve snov a svetla.

Všetko zlé bolo dané do poriadku. Panna bola vyslobodená z temnej nočnej mory a bezpečne usadená v kráľovstve snov a svetla. Tí dvaja našli jeden druhého.

“Na veky vekov” znamená odteraz stále, teraz, potom, bez prestania, navždy, pretože ani závoj smrti nemohol oddeliť túto lásku. Pretože On je Pánom života a tento tanec stále pokračuje v inom čase a na inom

mieste... kde čas nemá koniec, a kde je nevýslovná radosť a krása, ktorá sa ani nedá opísať.

~ Pretože On je Pánom života a tento tanec stále pokračuje v inom čase a na inom mieste...

Je to tiež váš sen, vaša túžba, váš príbeh? Verím, že áno, pretože Ježiš je váš Princ a vy v hĺbke svojej duše túžite po Jeho láske. Je to

nadčasový, nádherný príbeh. Je votkaný do jadra každej ženy. Je to tak silné a neodolateľné, že nevesta v každej z nás volá v jednote s Duchom: „Príd', Pane Ježišu. Vyber si ma a ja budem utekať.“

Niektoré z vás o tom môžu pochybovať: „Ako by toto mohol byť môj príbeh, môj sen, môj Princ? Ja som nevyrastala v paláci. Častokrát som sa pichla do prsta a ustúpila v bolesti, a nikto ma nezobudil z mojej nočnej mory.“

Dôvod, prečo spochybňujete pravdu je ten, že ste strávili príliš veľa času v tieni zúfalstva; vyrástli ste a zabudli na sny z vášho detstva. Je čas sa zobudiť na Jeho volanie a začať znova snívať. Môžem to povedať, lebo viem, že On je tu, čaká, kým sa obrátite Jeho smerom. Koniec ešte neprišiel a máme Jeho záruku a istý sľub, že ten deň nastane, kedy stretneme nášho verného a milujúceho Princa.

Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán. (Flp 2:9–11)

On jediný je veľkolepý, verný a pravý Princ, ktorý zanechal svoje nebeské kráľovstvo, aby išiel hľadať svoju uväznenú nevestu. On je ten, ktorý miluje našu dušu, ktorý na nás stále volá už veky vekov: *Pod' so mnou, moja láska!* On zlámal putá hriechu a vyhnal spánok smrti od Jeho milovaných a ponúka im tanec, oslavu a pripravuje ich na Jeho návrat. Jediná otázka, ktorá zostáva je, aká bude naša

odpoveď? Vystrieme k Nemu svoju ruku a prijmemo Jeho objatie? Alebo sa otočíme chrbtom od všetkého, čo pre nás urobil, aby sme boli

~ Je čas zobudiť sa na Jeho volanie a začať znova snívať.

Jeho a sklzneme späť do zlého spánku nevery? Až príde deň Jeho príchodu, ako nás nájde? Budeme na kolenách v uctievaní a radovať sa v úžase nad naplnením Jeho zaslúbení alebo budeme medzi tými, čo sa trasú od strachu? Verím, že sa prebudíte do pravdy a vaša tvár sa pozdvihne v úžase. Verím, že túto knihu držíte v ruke práve preto, že vaše srdce prahne po vašom Princovi.

V Biblii nájdeme ešte jednu spiacu krásku. Je to oblasť nášho života, ktorá by mala zostať spať a snívať, kým nepríde jej čas, aby sa prebudila. A tou je oblasť našej sexuálnej vášne. Tá má zatiaľ spať a jej túžba má pomaly rásť, kým nepríde ten správny čas. My nie sme tie, ktoré určujú, kedy sa má zobudiť. Ľudia sú neopatrní s načasovaním, ale Boh nie je. Sme napomínaní neprebúdať lásku, kým sama nebude chcieť (Vl'p 2:7). Preto môže byť naša sexualita alebo sexuálna reakcia na lásku prirovnaná k spiacej kráske. Samozrejme, táto krása nespí pod zlým kúzlom, ale sníva v očakávaní toho momentu. Ak Mu môžeme dôverovať, že nás zobudí z našich zajatí, istotne Mu môžeme dôverovať, že nás prebudí k radosti. Aby sme tomu porozumeli, pozrime sa na múdrosť z Veľpiesne:

Zaprisahávam vás, dcéry jeruzalemské, pri gazelách alebo laniach, neprebúdzajte a nerozniecujte lásku, kým sa jej samej nebude chcieť! (Vl'p2:7)

Toto sú také vášnivé a poetické slová, že si takmer viem predstaviť tú scénu. V diaľke sa pri pomaly tečúcom potôčiku pasie stádo gaziel na slnečných svahoch vzdialených pohorí. Pod pokrývkou hojdajúcich sa konárov sa niektoré placho pohybujú medzi jemnou trávou a občas zdvihnú svoje ladné krky, aby si pozreli tých, ktorí sledujú ich pokoj. Zdá sa, že ich veľké, žiarivé oči sa pozerajú

hlboko do vašej duše, keď ich hlavy klesnú, aby spásali viac čerstvej trávy. Čo však majú tieto ladne vzpriamené gazely a nevinné lane s veľkými očami spoločné s tým, ako sa prebúdza láska?

A keďže je táto výstraha namierená k dcéram Jeruzalema, sme do toho vôbec zahrnuté aj my? Práve sme hovorili, aká je to krása a nádej byť jedného dňa prebudené Princom, a tu sme vyzývané, aby sme samy nezobúdžali a nerozniecovali prirodzenú lásku, ale aby sme čakali. Sme k tomu vo Vělpiesni napomínané nie raz, nie dvakrát, ale trikrát. V preklade New Living Translation znie výstraha ako naliehavá žiadosť o sľub:

Sľúbte mi, ženy Jeruzalema, pri gazelách alebo laniach, neprebúdžajte a nerozniecujte lásku, kým nenastane ten správny čas! (Vělp 3:5, preložené z NLT)

Načasovanie, kedy má byť láska prebudená, je tu konkrétne upresnené ako: „nie... kým nepríde ten správny čas.” V tejto výstrahe je viac energie než v iných. Môžete si takmer predstaviť, ako stádo gaziel pohotovo a s ľahkosťou skáče po poliach a kopcoch a ako vám rýchlo mizne z dohľadu. Lane v tomto obraze už nie sú také pokojné; sú rozrušené a ostražité ako divá zver, ktorá sa prediera húštinou. Dvíhajú hlavy, parošie vztýčené do pozoru, zatiaľ čo sa za trhavého pohybu uší snažia zachytiť i ten najnepatrnejší zvuk; i pri obyčajnom prasknutí vetvičky okamžite vystrelia a sú preč. Nevieť prečo, ale z tohto verša mám dojem, že naše štvornohé priateľky utekajú pred niečím, nie za niečím. Tretie varovanie sa nachádza v 8. kapitole:

*Zaprisahávam vás, dcéry jeruzalemské, neprebúdžajte a nerozniecujte lásku, kým sa jej samej nebude chcieť!
(Vělp 8:4)*

Znova si všimnite, že sú to dcéry alebo ženy, ktoré sú zaprisahané nezobudiť lásku zo spánku, kým sama nebude chcieť. Nie je na nás

ju zobudiť, ale na našom Princovi. Verím, že keď prebudíme lásku skôr, ako má byť zobudená, prebehne tak rýchlo ako tie lane v húšti, v jeden okamih tam bude a vzápätí nám zmizne z dohľadu. Aby sme obdržali prísľub sexuálneho naplnenia bez strachu, že ho vyplašíme, je k tomu potrebná trpezlivosť.

Bratia moji, pokladajte to za radosť, keď prídu na vás rozličné skúšky, ved' viete, že ak sa vaša viera osvedčí, vedie to k vytrvalosti. A vytrvalosť nech je zavŕšená skutkami, aby ste boli dokonalí, bezúhonní a bez akéhokoľvek nedostatku. (Jk 1:2–4)

Boh chce, aby to bolo pre nás perfektné. Chce, aby bolo i dokonalé načasovanie. Chce, aby sme boli pripravené a dokonale ukotvené v zmluve, až sa naša láska prebudí. Chce, aby sme si slobodne užili v záhrade potešenia, kde nie je žiadna vina alebo hanba. Obdobie čakania spôsobuje v každom milujúcom väčšiu túžbu a chcenie, a čím väčšia túžba, tým silnejšia vášeň a dokonalejšie naplnenie. Tie najvzácnejšie veci v živote často prichádzajú za cenu čakania. Ale nakoniec to stojí za to, pretože naplnená túžba je stromom života. (Pr 13:12). Božie zaslúbenie so sebou vždy prináša život.

Pre lepšie porozumenie poďme preskúmať, kedy bola láska medzi ženou a mužom prebudená prvýkrát. Znova sa musíme pozrieť do Záhrady, kde sa Adam zúfalo snaží nájsť jeho náprotivok medzi zvieratami.

Obdobie čakania spôsobuje v každom milujúcom väčšiu túžbu a chcenie, a čím väčšia túžba, tým silnejšia vášeň a dokonalejšie naplnenie.

Ale samozrejme jeho spriaznená duša sa nenašla medzi zvieratami alebo v kráse záhrady.

Po bezvýslednom hľadaní bol Adam vyčerpaný a osamotený. Boh ho vyzval k odpočinku. Píše sa tu, že Boh *uviedol* Adama do

hlbokého spánku a zatiaľ čo Adam spal, bola stvorená Eva. Adam sníval a jeho sen ožil. Nikdy predtým nepoznal lásku, ale vedel, že ju spozná, keď ju uvidí. Boh Adama upokojil: *Odpočívaj sladko, pretože aj keď budeš zúfalo hľadať, nikdy nenájdeš to, čo hľadáš. Spi, snívaj, odpočívaj a dôveruj Mi a Ja naplním tvoju najhlbšiu túžbu, stvorím ju z tvojho boku.*

Adam si ľahol a sníval o tom, čo bude, čo musí byť, v čo iba dúfal, pretože láska vždy najprv začína snom. Aby sny mohli prejsť z nočnej hmly na denné svetlo, musíme ich najprv odovzdať Bohu. Naše sny sa naplnia, keď ich položíme na Jeho oltár. Naplnenie našej najhlbšej túžby často predchádza smrť a sklamanie.

Adam sa uložil a s ním aj jeho hľadanie. Adam veril, že keď položí svoj život, prebudí sa a jeho sen sa objaví pred ním. Napriek tomu, že láska je vždy našou túžbou a našim snom, musí odpočívať, kým ju nezobudí Princ lásky. Prečo by odopieral konečné naplnenie snov, ktoré do nás vložil?

*Splnil si mu túžbu srdca, neodoprel si mu žiadosť pier.
(Ž 21:3)*

Je čas odpočívať a snívať Boží sen, ktorý má pre vás v oblasti vášne a sexuality. Boh je verný, aby naplnil Svoje zaslúbenie a žiada od nás iba, aby sme dôverovali Jeho láske a Jeho snu, ktorý má pre nás. Musíme sa prebudiť z beznádejného, depresívneho spánku a odpočívať v Jeho zaslúbeniach. Máme Jeho sľub, že všetko má pod kontrolou.

*Ja poznám svoje zámery, ktoré mám s vami, znie výrok
Hospodina, sú to zámery pokoja a nie nešťastia; dám vám
budúcnosť a nádej. (Jer 29:11)*

On je našou zárukou, pretože nemôže klamať. Obráťme sa k Nemu v modlitbe s týmito prosbami:

~ Drabý nebeský Otče,
ďakujem Ti, že si poslal svojho Syna, aby zlomil každé puto a presekal každú prekážku, aby som sa mohla prebudiť z mojej nočnej mory a preniesť sa do sna, ktorý je od Teba. Prebúdzam sa do Tvojej spravodlivosti a prijímam svetlo pravdy. Nechám túto oblasť vášne odpočívať, až kým ju neprebudíš. Vypínam každý budík, ktorý by ma mohol prebudiť príliš skoro a utišujem svoju dušu Tvojimi zaslúbeniami. Verím, že Tvoje plány mi neublížia, ale že sa tešíš v dávaní nádeje a budúcnosti. Verím, že ma poznáš lepšie, ako sa dokonca poznám sama, a preto vkladám každý svoj nenaplnený sen na Tvoj oltár. Dávam Ti všetok môj strach a sklamanie. Budem odpočívať a snívať bezpečne v Tvojej náruči.

S láskou,
Tvoja dcéra

6 *Pravá popoluška*

Ako si Princ vyberá svoju nevestu? Prostredníctvom súťaže krásy? Zhromaždené sú najvyberanejšie dcéry zeme. Každá je dokonalá v kráse a postave, talentovaná, obdarovaná, bohatá a vzdelaná, mladá a silná. Keď sa pred Neho postaví, sú oslnivé a dych vyrážajúce. Každá je presvedčivá, keď mu hovorí, prečo by práve ona mala byť Jeho. Princ počúva pozorne so súhlasom, že každá z nich je lúbezná. Tieto ženy sú šľachtického rodu, elita... sú to tie, ku ktorým vzhliadame a chceme byť ako ony. Sú to prominentné ženy sveta. Napriek tomu, aj keď sú odiate v celej svojej nádhere, zrejme nie sú hodné Jeho majestátu. Ani jedna.

Slúbil však, že si jednu vyberie za svoju nevestu. Keď sa predstavila posledná, Princ si žiadal ďalšiu, ale už tam žiadna nebola. Princ vstáva zo svojho miesta a rozdeľuje more krásnych dcér, aby si pozrel ďalšie dcéry, tie, ktoré nemali odvahu sa pred Neho postaviť, tie ktoré zostali v tieni. Nežne a láskavo si prediera cestu množstvom znetvorených, dysfunkčných, mentálne postihnutých a škaredých žien a tlačí sa ďalej až do tmavého kúta, kde nachádza práve tú, ktorú hľadal.

Nie je na nej nič prekrásne... je škaredá, deformovaná a na prahu smrti. Nemá žiaden urodzený pôvod, počatá v hriechu a úplne odmietnutá aj jej vlastnými. Postaví sa nad jej schúlenú postavu a prehlási ju za svoju nevestu!

Náš princ neuprednostňuje vznešené dcéry tohto sveta... nie je to Jeho spôsob. Hľadá tie, ktoré sú prehliadané inými. Hľadá ich vonku, lebo sa často skrývajú na najbiednejších miestach a bývajú objavené v poľutovaniahodných podmienkach. To je Jeho poslanie, nájsť tieto odmietnuté, spútané a opustené, pretože On vášnivo miluje tých, ktorí sa nachádzajú v beznádejných a odporných situáciách.

Stratené vyhladáam, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním (Ez 34:16a)

Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasit', čo zahynulo. (Lk 19:10)

Podme Ho nasledovať v Jeho hľadaní. Toto je okno do života celkom odlišnej dcéry, než je ktokoľvek, koho poznáte. Jej narodenie nebolo plánované ani vítané s nadšením. Jej príchod nebol vítaný vo svetle a teple domova, prišla na svet náhlivo a bola ukrytá v studenej a šerej tme. Čo sa stane s týmito dcérami? S tými, v ktoré nikto nedúfal, nikto sa za ne nemodlil, boli počaté v okamžiku neistej vášne alebo dokonca horšie, v násilí, boli formované v lone zakázaných vzťahov alebo vzťahov za peniaze. Čo s nimi bude?

Maličké, narodené v skrytosti, no potom odvrhnuté. Zanechané bez toho, aby spoznali starostlivosť a teplo matkinho prsníka alebo obrysy otcovej tváre. Dcéry, ktorých otcovia nikdy nepremýšľali dvakrát nad ich osudom, a ktorých matky im nikdy nespievali pieseň, nikdy im neutreli slzy alebo sa ich láskavo dotkli. Naopak, nechali ich samé a nahé, v zime napospas smrti... bez mihnutia oka, bez zamyslenia.

Pozrime sa na jednu z nich... novorodené dievčatko. Vidíte ju? Je odhodaná na kraj poľa popri

~ Odvracia Boh hlavu od potomkov narodených z briechnu a vydáva ich hanbe?

prašnej ceste. Ponechaná smrti, pokiaľ sa nad ňou niekto nezľutuje. Kto sa však stará o tých, ktorí sú odmietnutí už pri narodení? Odvracia Boh hlavu od potomkov narodených z hriechu a vydáva ich hanbe?

Vo chvíli tvojho narodenia, v deň, keď si sa narodila, neodrezali tvoju pupočnú šnúru, na čistenie ťa neumyli vodou ani ťa neposolili solou, ani ťa nezavinuli do plienok. Oko sa nad tebou nezľutovalo, aby ti vykonalo čo len niečo z toho zo súcitu voči tebe, ale pohodili ťa na šíre pole, keď si sa narodila. (Ez16:4-5)

Táto scéna je odpudzujúca a srdcervúca - novonarodené dievčatko zmietajúce sa v spleti pupočnej šnúry. To, čo ju skôr udržiavalo pri živote, sa okolo nej teraz ovíja ako had. Na horúcom slnku pupočná šnúra tuhne a s každým pohybom sa ovíja okolo nej, viac a viac. Dievčatko je pokryté zvyškami po pôrode a stopami plodovej vody. Hlavičku má pomazanú krvou svojej matky a jej vlastná krv sa vylieva z odstrihutej pupočnej šnúry. Zmiešava sa s prachom zeme a mení sa na hrdzavé blato.

Pozrime teraz niekam inam... v tomto príbehu je aj ďalšia postava. Princ, ktorý kráča po poli. Možno je to čas rozjímania predtým, ako sa začne nový deň. Sledujme tohto šľachtica a pozerajme sa jeho očami vo chvíli, keď zazrie túto opustenú dcéru – alebo by to mohlo byť tak, že ju snáď dokonca hľadá? Počuje tichý plač a šum zlatých stebiel obilia. Zastaví sa a obzerá sa po poli. Znova to počuje... je to snáď nariekanie zraneného zvieraťa? Nie, je to volanie oslabnutého dieťaťa. Ale nevidí žiadnych pracovníkov. Ani matku nablízku. Načúva znova; tam to je, slnko stúpa hore k rannej oblohe a nariekanie utícha. Otočí sa a opatrne prechádza obilím. Steblá suchocú počas jeho chôdze, čo mu sťažuje nájsť jej polohu. A potom ju uvidí.

*Keď som prešiel okolo teba a videl som ťa trepotat' sa vo vlastnej krvi, povedal som ti, keď si ležala vo svojej krvi:
»Ostaň nažive! (Ez16:6)*

Leží tu zoslabnutá v kaluži krvi a ľudskej špiny, kope a máva okolo seba. Je to tak beznádejná a bezmocná scéna. Odvracia zrak a rozmýšľa, či je pre túto maličkú príliš neskoro. Je si takmer istý, že to je dieťa miestnej prostitútky, ktorá býva v nočných tieňoch. Dieťa by pre takéto zúfalé ženy nemalo žiadnu hodnotu. Vie, že to nie je dieťa niekoho, kto pracuje na jeho poli... oni by takto dieťa nikdy nevyhodili. Zamyslí sa... bolo by pre ňu lepšie, keby sa narodila a zomrela takto v tajnosti? Znova pozrie na špinavé bojujúce novorodeniatko.

Vidí niečo napísané na jej čele. Je to výrok smrti, slová vyrieknuté jej matkou: „Zomri!” Skláňa sa k nej a jej oči sa snažia na Neho zamerať; niečo hlboko v Jeho vnútri sa pohne. Zdvíha ju zo špiny a prikazuje: „Ži!” Volanie vychádza priamo z Jeho vnútra a jediným slovom tento Kráľ mení rozsudok smrti skrze moc života. Dieťatko sa pri tom zvuku zachveje a vztiahne ruku k Jeho tvár. V tieni Princa našlo dôvod na život.

~ Vidí niečo napísané na jej čele. Je to výrok smrti.

Rukami pokrytými krvou rýchlo odmotáva pupočnú šnúru a zastavuje krvácanie. Potom si jediným pohybom vyzlečie svoj kráľovský plášť a zabalí doň dievčatko. Rýchlo sa vracia do paláca, kde sa o ňu postará pestúnka, ktorá sa starala aj o Neho.

Na otázku, kto je to dieťa a ako dlho zostane, odpovie bez váhania: „Táto maličká je Moja ... koho bola predtým, na tom už nezáleží. Stratili na ňu všetky práva, keď ju nechali zomrieť bez mena. Ja som jej život zachránil. Ja som jej dobrodinec a zástanca.” Vykúpu ju a vydrhnú solou, kým sa všetka špina z jej hanebného narodenia nezmyje. Služobníctvom Princovej domácnosti je kojená a ošetrovaná, a keď už nepotrebuje koiť a je dosť silná, Princ ju umiestni do domu správcu polí a záhrad. Tam rastie do sily a občas beží, a hrá sa na poliach, netušiac, že na tej pôde bola preliata jej krv. Povedali jej iba, že ju Princ našiel a osvojil si ju. Princ ju často navštevuje a vždy je nablízku, dozerá na ňu a stará sa o všetko, čo potrebuje.

Vzrastaj ako plný kvet!« Ty si aj vyrástla, dospela a dozrela si do veku zrelosti. Prsia sa ti vyvinuli a vlasy ti narástli. Bola si však holá a nahá.. (Ez 16:7)

V nádherom a starostlivom prostredí rozkvitá ako kvetina na kráľovskej lúke, pretože sa Princ postaral, aby rozkvitla. Nič jej nechýba a má radostné detstvo. Keď sa na ňu pozriete, neuvidíte jedinú stopu po hanbe. Má vznešený vzhľad ako niekto, kto sa narodil v kráľovskej rodine. Je ako ohromujúci žiarivý klenot, odrážajúci a vyžarujúci svetlo lásky, ktorou bola tak štedro obdarovaná. Prsia sa jej spevnili; vlasy narástli a sú ako závoj jej rozkvitajúceho ženstva. Stále sa v nej skrýva dieťa a čas lásky ešte neprišiel, ale už skoro príde. Čas plynie.

Keď som prešiel okolo teba a videl som, že nadišiel tvoj čas, čas lásky, zastrel som ťa okrajom svojho pláštá, zakryl som tvoju nahotu, prisahal som ti lásku a uzavrel som s tebou zmluvu, znie výrok Pána, Hospodina, a tak si sa stala mojou.(Ez 16:8)

Princ opäť prichádza, a keď ona beží, aby Ho privítala, On vidí, že nastal čas. Už to nie je dieťa. Premena je ukončená... stala sa z nej žena. Jej prsia sú plné, jej boky zaoblené, jej nohy dlhé. Je dosť zrelá na to, aby mohla darovať svoju lásku ženy a prijať lásku muža. Napriek tomu nie je zabezpečená. Je pripravená na novú zmluvu.

Znova ju Princ zahaluje svojim rúchom, dáva jej ruku okolo ramien a berie ju na prechádzku. Sľubuje jej svoj život, nielen ako jej dobrodinec, ale tiež ako jej manžel. Odmieta princezné kráľovského pôvodu, aby sa navždy staral o túto opustenú dcéru, nájdenú na poli. Vie, že Ho milovala ako brata, záchrancu a živiteľa. Teraz žiada od nej lásku nevesty. Dievča nemôže uveriť, že jej najtajnejší sen sa stane skutočnosťou. Princ jej ponúka svoju lásku. Ona súhlasí celým svojim srdcom a opúšťa dom, aby vstúpila do kráľovského paláca, kde podstúpi proces očisťovania a skrášľovania. Služobné sa starajú o všetko, čo potrebuje, aby sa pripravila na stretnutie s Princom.

Poumýval som ťa vodou, opláchol som z teba krv a pomazal som ťa olejom. (Ez 16:9)

Jej skrášľovanie sa začína rituálnym očistením jej menštruačnej krvi, posvätením jej sexuality, oddelením jej prameňa pre Pána života. Do

~ Odmieta princezné kráľovského pôvodu, aby sa navždy staral o túto opustenú dcéru.

jej čerstvo umytej pokožky votrú voňavé masti a oleje, ktoré zvlhčujú, parfumujú a zmäkčujú každé suché a podráždené miesto. Je ako nová kožica pripravená na nové víno. Teraz sladko odpočíva a sníva o svojej budúcnosti s Princom. On je jediný muž, ktorý ju vždy tak hlboko miloval. Jediný, ktorý sa s ňou vždy nežne rozprával. Jeho láska, zabezpečenie a dobrota sú všetko, čo pozná. Odpočíva a sní sa v tomto teple. Príde čas, aby si vybrala oblečenie. Tu by si mala každá nevesta zaobstarat' vlastné šaty, ale tie jej osobne vyberá a zabezpečuje sám Princ.

Zaodel som ťa pestrofarebným rúchom, obul som ti obuv z tachašovej kože, zavinul som ťa do jemného ľanu a zahalil hodvábom. (Ez 16:10)

Na ničom nešetril. Jej rúcho je okúzľujúce ako kvety v Princovej záhrade. Je zahalená do najjemnejšieho hodvábu; cez to má oblečené šaty tak nádherné, že zatieňujú aj Princov odev. Nikdy nepoznala niečo tak krásne. Rukou prechádza po každom modeli jednotlivých šiat, takmer neschopná pochopiť, že sú jej. Každý kúsok je prehlásením Jeho lásky a jej kráľovskej pozície. S radosťou pri večernom stole Princovi predvádza každý kúsok. Žiari šťastím. Ale je tu niečo viac:

Ozdobil som ťa šperkami; dal som ti na ruku náramky i náhrdelník na krk. Potom som ti dal krížok do nosa i náušnice na tvoje uši i nádhernú korunu na tvoju hlavu. (Ez 16:11-12)

~ Princ ju nazýva lúbeznou.

Každý deň prináša nové prekvapenie. Na štihle paže a zápästia jej navlieka náramky.

Na jej vznešený krk pripína nádherný náhrdelník. Na nos krúžok a do uší náušnice. Nakoniec jej kladie na hlavu skvostnú korunu.

Princ ju nazýva lúbeznou. Nikto by nikdy neuhádol, aký je jej pôvod. Stala sa žiarivým odrazom Jeho nežnej starostlivosti a vášnivej lásky.

Ked' si sa vyzdobila zlatom a striebrom a твоjím odevom bol jemný lan, hodváb a pestrofarebné rúcho. (Ez 16:13a)

Je ozdobená zlatou žiarou slnka a strieborným mesačným svitom. Trblieta sa a tancuje na jej pokožke. Jej spodné prádlo bolo prekryté najjemnejším hodvábom a pestrofarebným rúchom. Všetko to bolo utkané špeciálne pre ňu. Tak to Princ prikázal. Nikto sa nemôže vyrovnat' jej kráse.

Ked' si jedávala jemnú múku, med a olej, preveľmi si opeknela a bola si súca na kráľovskú hodnosť. (Ez 16:13b)

Dáva jej jest' pečivo z najjemnejšej múky, najsladší med a najlepši olej. Plnými dúškami si užíva jeho dobrotu a jej krása ju pozdvihuje. Noc svadobnej hostiny je stanovená; hostia sú pozvaní, pretože nadišiel čas osláviť ich lásku. Každý si šepká a rozmýšľa, odkiaľ pochádza Princova nevesta. Odkiaľ pochádza... ako vyzerala? Mnohí spochybňujú, či sa Princ rozhodol múdro - prečo si nevybral nevestu s kráľovským pôvodom a úroveňou? Prečo táto? Potom ju uvidia a vedia. Ona je dokonalým odrazom Jeho lásky. Sedí po Jeho pravici a Jeho prápor má nad hlavou. Ked' vstane od hostiny, Princ ju berie do náručia a nesie ju do svojej kráľovskej spálne. Tam sa stane Jeho princeznou. Ich láska je nádherná, nežná a vášnivá. Miluje ju v skrytosti, ale čoskoro to bude zjavné

~ Nikto nemôže byť milovaný Princom tak, aby to ostalo v tajnosti

všetkým, lebo nikto nemôže byť milovaný Princom tak, aby to ostalo v tajnosti.

Šíril sa o tebe chýr medzi národmi pre tvoju krásu, lebo bola dokonalá, pre nádheru, ktorou som ťa ja vystrojil,‘ znie výrok Pána, Hospodina. (Ez 16:14)

Túžbou každej ženy je... byť dokonalá a byť dokonale milovaná. Nebolo to niečo, čo by mohla dosiahnuť sama. Áno, bola krásna, ale Princ zväčšil jej krásu tým, že pridal niečo, čo môže dať len On... *nádheru*. Nádhera je akoby z iného sveta; je to záblesk neba, kým sme tu na zemi. Slovo *nádhera* zahŕňa veľkoleposť presahujúcu ľudské chápanie. Vyráža nám dych svojim leskom, majestátnosťou a ušľachtilosťou. Bola to rovnaká krása, ktorá prikrývala Evu v záhrade Božieho stvorenia? Ostala snáď nahá a zahanbená so snahou sa zahaliť práve preto, že sa z nej vytratila žiara a lesk? Možno. Toto je príbeh Popolušky, ktorý má oveľa hlbší rozsah. Nie sú v ňom mŕtvi rodičia, iba tí, ktorí sa nechceli starať; nie je v ňom zlá macocha, ktorá dcéru od popola iba toleruje, pretože naša Popoluška neležala pri teplom kozube. Nie je tu žiadna rozprávková kmotrička, ktorá by ju obdarovala krásou, aby zaujala Princa. Je objavená bez mena vtom najúbohejšom stave, v akom len mohla byť a je milovaná ešte predtým, ako je na to nejaký dôvod.

Nie je tu žiadne polnočné obmedzenie, ale nekonečná zmluva. A namiesto krehkej sklenenej črievičky je tu nevýslovná nádhera... odev zo svetla, aby nikto nepochyboval o tom, komu Popoluška patrí.

~ Toto je príbeh Popolušky, ktorý má oveľa hlbší rozsah

Aj keď väčšina z nás nebola po narodení ponechaná zomrieť na poli, do istej miery sa každá s týmto snom stotožňujeme. Som si tým istá, pretože Boh vložil svoj sen do srdca každej ženy. Tento príbeh je oveľa viac než len príbeh o opustenom, odmietnutom dievčatku. A je to dokonca viac ako len prorocký pohľad na Izrael a cirkev. Aj teraz k nám hovorí a prikazuje nám, aby sme *žili* s Princom a nezomreli vo svojom hriechu. On pred nás predkladá život a smrť,

požehnanie a prekliatie, a kričí: „Vyber si život!” Ako by sme mohli zaváhať s tak milostivou ponukou života? Táto opustená dcéra určite chápe hĺbku Jeho milosti a milosrdenstva. Určite bude žiť so svojim kráľovským Princom šťastne naveky vekov. Ale ja nenávidím, ako sa tento príbeh skončí. Pretože je to viac srdcervúcejšie ako jej narodenie.

Avšak spoliehala si sa na svoju krásu, smilnila si pre svoj chýr a zahrňovala si smilstvom každého. Oddala si sa každému, kto šiel okolo. (Ez 16:15)

Stalo sa niečo zlé! Ako sa mohla odvrátiť od takej veľkej, ušľachtilej a čistej lásky, keď bola tak bezhranične milovaná a zahrnutá nežnou starostlivosťou?

Prečo by mala dôverovať kráse vypestovanej Princom, keď mohla dôverovať Jemu? Prečo by mala použiť česť a slávu, aby upútala mužov a znížila sa z princeznej na prostitútku? Prečo by mala plytvať priazňou na tých, ktorí jej nič nedali, na tých, ktorí ju obišli, keď zomierala, škaredá a nahá?

Ak sme k sebe úprimné a preskúmame svoje srdcia, vyhodnotíme naše skutky, tak väčšina z nás zistí, že sme nášmu Princovi neverné. Možno sme nedôverovali našej kráse alebo sláve, ale pomaly sme sa odvrátili od našej prvej a vernej lásky, aby sme hľadali uistenie v tomto falošnom svete.

Náš Princ stále túži očistiť a skrášliť odmietnuté a opustené ženy. Každú z nás zachránil od hriechu a zvrátil náš rozsudok smrti. Popretŕhal naše spojenie s minulosťou a milostivo jednal s našimi problémami... problémami promiskuity, potratov, neistoty, pôvodu. Bude nám stačiť Jeho láska? Alebo sa poohliadne inde po naplnení? Dovoľíme, aby nás Jeho požehnanie od Neho odvieďlo? Aby sme odvrátili hlavu i srdce od Toho, ktorý nás posvätil a obliekol nás svojou nevýslovnou nádherou? Aká bude naša reakcia na Jeho

dobrotu a milosť? Odložíme rúcho odmietnutia a dáme prednosť duchu prijatia?

Alebo budeme hľadať svoje naplnenie v početných sexuálnych zážitkoch, ktoré nás uistujú o našej príťažlivosti? Koľko paží nás musí objasť, než konečne povieme: „Stačí... Som v poriadku?“ Pokiaľ budeme spoliehať na svoju krásu, budeme neustále potrebovať, aby nás niekto uistoval o našej hodnote i o tom, aké sme žiadúce. Naša sebahodnota bude ohrozená a oslabená inými ženami okolo nás.

~ *Náš Princ je vždy ochotný očistiť a skrášliť odmietnuté a opustené ženy.*

Znova sa pozrime na zaopatrenie opustenej dcéry: Je hojné, veľkolepé a viac ako štedré.

Považovali by sme ju za blázna, že odhodila tak obrovskú lásku a usúdili by sme, že jej nie je hodná... ale než na to dôjde, vezmeme si najskôr z jej príbehu ponaučenie.

Toto je príbeh vykúpenia a v ňom nie je nikto nájdený hodný. Je to túžba Princa nájsť nevestu, ktorú by zahrnul láskou a darmi. Nevestu, ktorá bude vďačná za Jeho dobrotu a opätuje ju vrúcnou láskou... nevestu, ktorá zbadá Jeho žiariacu tvár a už viac netúži po nikom inom.

Je to príbeh o nás. Už od chvíle, kedy sme prišli na svet, sme boli bez nádeje a na ceste k smrti. Ale Princ počul váš plač na poli plnom bolesti, utrpenia a hriechu. Videl vás, keď ste boli bezmocné a bez nádeje, v špiny odmietnutia a krvi hriechu. Bol pohnutý súcitom a zvrátil prekliatie smrti, potom vás očistil od hriechu a špiny minulosti. Zaopatril nás a nežne sa o nás staral a my sme rozkvitali v Jeho láske. Ale niekedy sa nám zdá, že je príliš ďaleko, ako keď čakáme, až sa sen splní.

Práve vtedy prichádza pokušenie obrátiť sa k niekomu inému. Chceli sme radšej občasný dotyk, než radšej čakať. Vyzliekame si odev nádhery a obliekame si nevkusné šaty, aby sme pozbierali lacné čačky v podobe milostných pletiek a zabudli sme na sľúbené prekrásne šperky. Príliš často sa stáva, že zradnosť okamžitého bohatstva a žiadostivosti po iných veciach zatienia Princove zaslúbenia. A tak sa niektoré z nás vyzliekli pred mužmi, s ktorými sme ale nemali žiadnu manželskú zmluvu, dúfajúc, že ich telá nás uspokoja, ale ich ruky nás iba znova zašpinili na miestach, ktoré Princ tak starostlivo očistil.

Ja však verím v lepší koniec pre každú jednu z nás. Držite v rukách túto knihu, pretože je do vášho srdca vpísané Jeho meno.

~ *Drahý nebeský Otče,*

som premožená krásou Tvojej milosti a hĺbkou Tvojej lásky. Ty si ma vyhládal, keď som umierala vo svojom hriechu a priniesol si ma do svojho paláca. Zakryl si moju nahotu odevom a očistil si môj život od krvi a hriechu. Ďakujem Ti za Tvoje odpustenie, milosť a nežnú starostlivosť. Odpusť mi, že som použila krásu, ktorú si mi dal Ty, aby som hľadala svoje uistenie u mužov na zemi, aj keď už mám zmluvu o nádhere. Zriekam sa svojich ostatných milencov a vyznávam, že chcem iba Teba. Ďakujem Ti za to, že ma miluješ v mojej slabosti a nielen v mojej kráse. Som Popoluška, ktorú si vyťahol z popola. Upínam k Tebe svoje srdce, pretože Ty si môj jediný pravý Princ.

*S láskou,
Tvoja dcéra*

7 Čo robiť, keď sa prebudí romantická láska

Hovorili sme o výhodách toho, keď dovoľíme romantickým a sexuálnym hlasom odpočívať a zostať v stave snenia, až kým nie sú prebudené bozkom Princa, ale čo keď už sú prebudené niekým iným a dychtia vyraziť von? Čo ak sexuálna túžba odmieta ísť spať bez boja? Ak je toto tvoj prípad, potom vieš, aké ťažké je znova ju uložiť k spánku po tom, čo bola prebudená, najmä keď bola prebudená náhle, nasilu alebo predčasne. Vzbudzuje v nás adrenalín, zobúdzva vzrušenie alebo strach.

Pridajte k tomu skutočnosť, ako je ťažké znova zaspať, keď všade, kam sa pozriete, číhajú lákadlá a zvoní budíky, ktoré volajú, nech zostanete hore, inak o niečo prídete!

Aby ste mohli znova blažene zaspať, musíte byť obklopení atmosférou, ktorá má v sebe nejaký tlmič, ktorý zaistí pokoj a ticho.

S prebudenou túžbou je potrebné jednať opatrne, aby sme mohli obnoviť prostredie pre pokojné sny, pretože keď už sa raz túžby alebo úzkosti prebudia, je ťažké ich utíšiť. A má to svoje opodstatnenie: Naše túžby nikdy nemali byť prebudené a potom zanedbávané. A to platí o každej ľudskej chuti.

~ *Naše túžby nikdy nemali byť prebudené a potom zanedbávané.*

Pamätám si, keď boli moji chlapci ešte dojčatá; prvých šesť mesiacov som ich iba dojčila, až potom som do ich stravy začala pridávať aj ďalšie jedlo... a keď ho prvýkrát ochutnali, všetko sa zmenilo. Pred týmito ich prvými skúsenosťami s jedlom si pokojne sedeli na mojich nohách v reštaurácii a nikdy nevenovali veľkú pozornosť jedlám na stoloch okolo nás. Jednoducho sa v šťastnej nevedomosti usmievali na čašníkov a ostatných zákazníkov. Všimli si rôzne lahodné pachy, ale nejavili o ne záujem, pretože vôbec netušili, o čo prichádzajú. Až pokiaľ, samozrejme, nechutnali jedlo, potom už to bol celkom iný príbeh!

Vôňa jedla ich rozdivočila. Keď sa ich chuť prebudila, už sa viac pasívne neusmievali na ľudí okolo (iba ak ako druh úplatku), Zamerali sa na získavanie jedla! Keď som ich držala na kolenách, keď som jedla, siahali po mojej vidličke alebo lyžičke bez ohľadu na to, čo na nich bolo, alebo potiahli za obrus v snahe prisunúť si jedlo k môjmu lonu, aby naň dosiahli. Vyvýšená stolička s popruhmi ich síce izolovala, ale nezabránila im v ich poslaní, pokiaľ na ich tácke nebolo jedlo. Boli sústredení na jediný cieľ. Ochutnali a zistili, že jedlo chutí dobre. Rozvinuli si chuť do jedla a neboli spokojní, kým ho nezískali!

Preto som bola vždy opatrná, aby som im nedala ochutnať jedlo a neprebudila túto chuť do jedla, kým na to neboli fyzicky pripravení a po druhé, kým som nebola pripravená im ho dávať pravidelne. Nemalo to nič spoločné s túžbou po jedle... Som si istá, že aj pred šiestym mesiacom by si užili jedlo, ale ich citlivý metabolizmus by to nemusel zvládnuť. Jedlo je samozrejme dobré a nevyhnutné pre našu výživu, rast a vývoj, ale ak jedlo začneme podávať príliš skoro, môže to viesť k alergiám a potravinovej neznášanlivosti. Pokiaľ dáme jedlu v našom živote nesprávne miesto, chuť a túžba po ňom nás môže ovládať a viesť k poruchám, aj keď samo o sebe je dobré a chutné. Môžeme si vypestovať nezdravú chuť na určité potraviny, ktoré síce uspokoja naše chuťové bunky, ale nemajú žiadnu skutočnú výživovú hodnotu.

Nakoniec nás vyhovenie takémuto typu chuti povedie k zneužívaniu jedla. Zneužívanie znamená nesprávne používanie niečoho. Preto *jedlo* samo o sebe nie je zlé, ale jeho nesprávne používanie je zlé. Keď zneužívame alebo *nesprávne používame* to, čo je dobré, stane sa to deštruktívnym a získa to moc v našich životoch.

~ Keď zneužívame alebo nesprávne používame to, čo je dobré, stane sa to deštruktívnym.

V takomto prípade už nám nie sú naša túžba alebo chuť k jedlu k úžitku, ale stávajú sa pánom, ktorý vyžaduje uspokojenie.

Naša sexuálna túžba sa od túžby po jedle nijak nelíši... tiež nejaký čas spí, až kým nie je prebudená vonkajšími stimulmi.

A rovnako, ako nemôžeme žiť bez jedla, nemôžeme sa rozmnožovať a dať nový život bez sexuálneho spojenia. Preto je v oboch prípadoch

~ Naša sexuálna túžba sa od túžby po jedle nijak nelíši... tiež nejaký čas spí, až kým nie je prebudená vonkajšími stimulmi.

túžba dôležitá a nevyhnutná k podpore života.

Ale rovnako, ako nás môže poháňať túžba po jedle, tak nás môže poháňať aj naša prebudená sexuálna túžba, pokiaľ ju nebudeme ovládať a usmerňovať. V tejto kapitole sa zameriame na duchovné i praktické rady, ako čeliť rozbúreným sexuálnym túžbam.

Pozrime sa opäť na príklad s jedlom, aby sme mohli prejsť od každodenných záležitostí k citlivejším. Začneme s rozvíjaním chutí alebo povzbudením chuti na určité potraviny. Použijem tu seba ako príklad. Zaujímalo by ma, či by som niekedy siahla po dobrej tmavej čokoláde, ak by som ju nikdy predtým nechutnala. A čo tak káva? Keby som si raz ráno v zúfalej snahe zostať hore neprimiešala do javy (hovorový výraz pre kávu, pozn. prekladateľa) vrchovatú lyžičku kávovej zmrzliny Breyer's a neposypala ju škoricou, pila by som dnes po dvanástich rokoch mocha latte?

Samozrejme, že nie! A ani by som nevedela o čo prichádzam. Nevypestovala by som si chuť pre tieto chutné veci. Kým som poznala kávu iba ako hustú, čiernu, horkú tekutinu, nechcela som ju. Kým bola čokoláda iba biela alebo mliečna, nemala som problém jej odolať.

V skutočnosti nejde o boj! Nebránim sa občasnému nutkaniu dať si čokoládu alebo rannému rituálu s ochutenou kávou... Vychutnávam si ich! Nie sú mojimi pánmi, ale istým upokojujúcim rituálom, ktorý si užívam. Môžem byť aj týždeň alebo viac bez tmavej čokolády a nikto nepríde k úrazu. Nebudem nevrlá, ale užívam si ju, keď ju mám. Čo sa týka kávy, keď sa chcem rýchlo prebudiť, namiesto pomalého ťahania sa z postele, dám si ju.

Možno to nie je odo mňa úplne fér, že používam tieto príklady. Sú to síce chutné, ale nie nevyhnutné výživové doplnky, ale prosím, dožičte mi ich. Čo keby som im dovolila, aby moja chuť na ne zatieňila chuť na ostatné a zdravé jedlá? Čo ak by som sa rozhodla, že zmyslový pôžitok (poskytovaný tmavou čokoládou) a zvýšený stav bdenia (dodávaný kávou) sú v mojom živote dôležitejšie než všetky ostatné pocity? Možno by som už potom nemala chuť na zeleninový šalát, pretože by mi neprinášal také pocity ako čokoláda. Koniec koncov je šalát predsa chrumkavý a studený, zatiaľ čo tmavá čokoláda je zamatovo jemná a teplá. Ani voda by ma zrejme neuspokojila, pretože by ma tak nenakopla ako káva a nepriniesla by mi ten hrejivý pocit a nabudenie, ktoré očakávam od kávy.

Pomaly, ale určite by mi všetko ostatné jedlo začalo pripadať nudné a obyčajné, pretože by nemalo rovnakú chuť a vzhľad a nevyvolalo by rovnaké pocity. Čo ak by som vypadla z reality a po dobu dvoch týždňov by som žila iba z čokolády a kávy? Bola by som šťastná, štíhla a nebola by som ospalá... teda aspoň na chvíľku. Potom by sa všetko vychýlilo z rovnováhy a ja by som musela svoje chute dostať späť pod kontrolu.

Mám na mysli to, že my si sami rozvíjame chute a túžby.

~ *My si sami rozvíjame chute a túžby.*

Môžeme zvýšiť alebo znížiť ich vplyv tým, akú im pridáme dôležitosť. Môžeme ich vplyv kontrolovať tým, že obmedzíme ich príjem. Tu je typický príklad.

Keď som písala svoju prvú knihu *Be Out of control and loving it* (Nemám veci pod kontrolou a milujem to, pozn. prekladateľa), práve sa mi narodil štvrtý syn Arden a káva sa pre mňa stala až príliš dobrým priateľom. S dvoma predškôlkami v dome som zistila, že najlepší čas na písanie knihy je medzi desiatou a druhou v noci. Vstávala som s veľkým hrnčekom a pol kávy, a keď na mňa popoludní prišla únava, dala som si ďalšiu rundu (moja verzia anglického čaju). To mi pomohlo vydržať hore do druhej, niekedy do tretej v noci. Potom som sa zvalila na posteľ a zobudila sa o 6:30, a začala celý kolobeh odznova. Pamätám si, že najhoršie to bolo, kým sa káva uvarila, ale po niekoľkých dúškoch už bolo všetko jednoduchšie. Trvalo to celé týždne, potom sa z týždňov stali mesiace. Moja tvár sa už ani nezdala byť tá istá, ak káva nepretekala mojimi žilami.

Jednú noc sa všetko zmenilo. Držala som sa svojho pravidelného programu, a práve som dokončila o desiatej večer dojčenie Ardena, a úspešne som ho uložila do postieľky. (Na rozdiel od iných dní, keď som ho nechala priloženého k prsníku a písala som). S povzdychom a modlitbou som si sadla k písaniu. Slová prichádzali rýchlo a zbesilo, a potom zrazu okolo druhej v noci som si náhle uvedomila, že moje telo sa drasticky nakláňa na jednu stranu. Vystrela som sa a znova som začala písať, keď som cítila, ako moje telo opäť padá na ľavo. Pomyslela som si: „Čo sa to tu deje?“ Postavila som sa, aby som sa vystrela a v tom sa celá izba okolo mňa zatočila, hoci moja myseľ bola stále bdela a jasná. Usúdila som, že som možno unavenejšia, ako som si myslela, a tak som zavrela počítač a šla dole do spálne.

Zistila som, že mám problém zdolať schody, a potom som narazila rovno do zárubne dverí na našej spálni, hoci som chcela vojsť rovno do dverí. Zvalila som sa do postele a mala som pocit, že sa so mnou točí celý svet a myseľ mi uháňala všetkými možnými smermi. Pomyslela som si: „*Niečo nie je v poriadku.*“ Moje telo bolo očividne vyčerpané, ale moja myseľ sa nevedela zastaviť. Ležala som tam celé hodiny, neschopná zaspáť a ani utíšiť myseľ. Bola som unavená, ale akonáhle som začala zaspávať, moja myseľ sa rozbehla a znova ma prebrala. Keď sa potom ranné svetlo dostalo cez naše okná, bolo mi jasné, že to muselo byť tou kávou.

Nikdy sa o mne nedalo povedať, že by som bola rozvážna, s pitím studeného turka som prestala zo dňa na deň. Celý deň som mala v hlave zahmlene a bola som veľmi podráždená. Moji malí ma prehovárali, aby som si dala hrnček kávy, ale odmietala som. Niekedy k večeru sa potom dostavili také bolesti hlavy, aké som si ani nevedela predstaviť. Bolesť hlavy ma hneď tak z miery nevyvedie a predtým som si tajne myslela, že je to prostriedok hypochondrov, ako pritiahnúť pozornosť.

Teraz som bola ja tá, ktorá prechádzala všetky šuplíky a zúfalo hľadala liek proti bolesti, ktorý som si niekde odložila na horšie časy. No veľmi mi to nepomohlo, skôr som mala pocit, že mám zverák pripevnený k hlave. Už nikdy som nechcela mať abstinénčné príznaky z kofeínu, tak som sa vzdala kávy na ďalšie tri roky. Potom jedno studené ráno v Colorade som znovu uchlipkávala kávu z hrnčeka a bola som schopná ju znovu zaradiť do svojho života bez toho, aby sa stala každodennou náhradou spánku.

Teraz zájdem až do krajnosti a pre ilustráciu spojím dohromady pojmy sex, káva a čokoláda. Rovnako ako káva, aj sex v nás spôsobuje pocit, že prekypujeme životom a sme aktívni, vlastne viac ako čokoľvek iné v našom živote. A sex je lahodný ako čokoláda.

Sex prináša opojenie, ktoré nemožno dosiahnuť žiadnym iným spôsobom. Je to súčinnosť mnohých vzrušujúcich pocitov naraz, pričom sa v tele zbesilo vyplavujú endorfíny. A keď sme to raz ochutnali, je ťažké byť bez toho. Je to záplava vzrušujúcich pocitov a zároveň letný náznak neba.

~ *Keď sa prebudí v nesprávnom čase, stane sa túžba žiadostivosťou a žiadostivosť nebude chcieť spať.*

Vo svetle toho všetkého je pochopiteľné, že by sme chceli spočiatku svoju túžbu uspokojiť, než ju uložiť k spánku, obzvlášť, keď nám

prináša toľko potešenia a kedy cítime, ako v nás prúdi život, ako sme žiadané a momentálne naplnené. Ale je tu aj druhá stránka, ktorú musíme preskúmať: keď nie je ten správny čas na lásku, je sexuálna túžba vždy nesprávna, bez ohľadu na to, ako príjemné sú pocity. Keď sa prebudí v nesprávnom čase, stane sa túžba žiadostivosťou a žiadostivosť nebude chcieť spať a bude zahalená hanbou.

Láska musí odpočívať, aby sa mohla neskôr prebudiť, nie vo forme žiadostivosti, ale v pravdivejšej a nádhernejšej podobe. Tento dodatočný spánok umožňuje, aby sa prebudila v správnu hodinu, odpočinitá a schopná lepšieho potešenia a vášne. Potom nebudeme sklamané, opustené a strápené. Chceme, aby žiadostivosť zomrela a na jej mieste vzkriesila lásku bez stopy viny alebo hanby, ktorá by jej ubrala na kráse. Ako to dosiahnuť?

Je to podobné, ako keď musíte znovu uspať nepokojné alebo vystrašené dieťa. Keď sú moje deti vystrašené, zranené, choré alebo prehnane nadšené, pritiahnem si ich bližšie k sebe, aby som ich utíšila. Keď to robím, hojdám ich alebo si k nim ľahnem do postele, alebo ak je už neskoro, tak si ich vezmem k sebe do postele. Nech urobím čokoľvek, chcem aby vedeli, že som im nablízku. Akonáhle sa uvelebia v mojej náručí, načúvam ich strachom. Podelia sa so mnou o to, ako sa poranili alebo čoho sa v noci boja a ja ich hladím

po vlasoch alebo sledujem ich črty. Keď sa im uľaví od toho, čo ich trápi alebo usúdím, že ďalšie rozprávanie by nikam nevedlo, začnem na nich hovoriť tichúčko, aby som upokojila ich napäté hlasy.

V takomto šepote ich uisťujem o Božej láske a mojej, a pripomením im Jeho vernú ochranu. Potom im hovorím pravdy o veľkej moci a vykresľujem obrazy, ktoré sú krajšie než strašidelné tiene klamstva a strachu. Spievam im uspávanky, až kým podľa ich dychu neusúdím, že už tvrdo spia.

Tieto aspekty matkinej nežnej starostlivosti o jej vystrašené deti vychádzajú z Božieho srdca. Sú iba malým

~ Keď trpíme, keď zlyháme, keď máme strach, Boh nás chce vždy pritiahnúť bližšie k sebe, nie nás odohnať.

odrazom Jeho túžby upokojiť

nás v búrkach a odohnať náš strach. Keď trpíme, keď zlyháme, keď máme strach, Boh nás chce vždy pritiahnúť bližšie k sebe, nie nás odohnať. Vyzýva nás, aby sme ako Jeho deti pribehli do Jeho náruče, kde je láska a bezpečie. A tam nám ukazuje krásne obrazy, ktoré nás znova dokážu upokojiť a uspať.

Milujem obraz bezpečia, keď Otec v náruči nežne hojda svoju dcéru a uspáva ju, aby si mohla odpočinúť a byť uzdravená. Viem, že sa môžete obávať, že keď uspíte svoju túžbu, už sa znova neprebudí alebo nebude naplnená. Strašia nás tieto otázky: Ak pustím túto oblasť svojho života, uvidím ju ešte niekedy? Skutočne Boh naplní tieto potreby v mojom živote? Ak sa teraz Bohu podriadiť, bude verný a splní zaslúbenie, že mi dá nádej a budúcnosť?

Celým svojim srdcom verím, že Otec Boh chce skrze Ducha Svätého a skrze túto knihu urobiť nasledovné:

- pritiahnúť vás bližšie
- zmyť z vás každú stopu viny a hanby

- zahnať vaše strachy tým, že na ne zasvieti pravdou
- dať vám budúcnosť a nádej
- hojdať vás, kým sa vaša búrka neupokojí
- vrátiť vám spánok
- obnoviť sen vo vašom srdci

Raz, keď som rozprávala na túto tému, prišlo za mnou na modlitbu krásne mladé dievča. Vyznala, že robila kompromisy v oblastiach čistoty, aby si získala náklonnosť a pozornosť chlapcov a nevedela, ako sa zotaviť a vrátiť sa k svojmu snu. Objala som ju a modlila sa za ňu, počas modlitby som začula, ako Boh šepká svoje zaslúbenie. Slúbil jej, že keď sa Mu priblíži piesňami chvály a uctievania, On nad ňou bude spievať uspávanú, ktorá uspí to, čo v nej bolo prebudené.

~ Slúbil jej, že keď sa Mu priblíži piesňami chvály a uctievania, On nad ňou bude spievať uspávanú, ktorá uspí to, čo v nej bolo prebudené.

Bola som premožená láskou v Jeho hlase. Nebola v ňom žiadna hanba alebo odsúdenie, iba sľub, že odplaví jej strach, vinu a

hanbu. Zaslúbil jej, že keď sa k Nemu priblíži, On sa priblíži k nej a ukryje ju bezpečne v tieni Jeho krídel. Tento verš nám dáva nádherný obraz o Jeho nežnosti:

V tvojom strede je Hospodin, tvoj Boh, hrdina, čo zachraňuje, radostne nad tebou jasá, svojou láskou ťa tíš, zvučne nad tebou plesá. (Sof 3:17)

Tento obraz je veľavravný. Boh nie je neprístupný a rezervovaný, ale rýchlo nám príde na pomoc a s Jeho veľkou mocou nás zachráni. On nás neodmietne a neodsúdi, keď k Nemu voláme v strachu a bezmocnosti. Teší Ho, keď môže upokojiť svoje deti, rovnako ako matka upokojuje zase svoje. Ale v matkinom tíšení sú obmedzenia...

moja schopnosť zmôže len niečo, ale Jeho je neobmedzená, rovnako ako Jeho láska. Jej hĺbka nás upokojuje a potom nám Boh spieva. Je to taký presvedčivý obraz, ktorý pozýva každú z nás, aby sme sa priblížili k Nemu a nechali Ho utíšiť búrky, ktoré my upokojiť nedokážeme. Na tomto mieste môžeme odpočívať a skoro zistíme, že spievame s Ním.

~ *Existuje iba jediný spôsob, ako odstrániť túžbu alebo chuť... musíte ich nechať vyhladovať*

Veď tvoja milosť je lepšia ako život, moje pery ťa budú velebíť. Budem ťa žehnať po celý život, v tvojom mene budem dvíhať ruky. Tukom a olejom sa sýti moja duša, moje pery jasajú, moje ústa ťa chvália. Na svojom lôžku myslím na teba, pri výmene stráži o tebe rozjímam. Veď si mi pomáhal, v tóni tvojich krídel môžem plesáť.
(Ž 63:4–8)

Nikdy nemôžeme dostatočne zdôrazniť, ako je dôležité, aby sme Ho chválili. V hudbe je úžasná moc a nikdy predtým sme nemali na výber z takého množstva mocných chvál a uctievania ako teraz. Ako sme už vraveli predtým, hudba je jazykom nášho srdca, pretože má moc obísť naše mysle. Keď Ho chválime, oslavujeme Jeho vernosť On nám pripravuje stôl s najbohatším výberom drahého jedla, aby sme sa posilnili. Keď si Ho budeme na svojom lôžku pripomínať, On s nami zostane aj počas nočných hodín.

Často keď uspávam jedno zo svojich detí, opakovane sa budí, aby sa uistilo, že som tam. Musím priznať, že počkám až tvrdo usne a potom sa vytratím z jeho poschodovej postele do pohodlia svojej. Ale Boh nie; On zostáva.

Keď spievame, ukryje nás do tieňa Svojich krídel. Keď Ho chválime, naše duše sa prilnú k Nemu a potom nás Jeho pravica podopiera. Radosť Pánova sa stáva našou silou a Jeho sila je niečo, čo budete potrebovať, keď budete bojovať s chuťami.

Rovnako ako Ester si musíme oddeliť čas na pôst a vzdať sa našich túžob, keď pripravujeme hostinu pre Jeho potešenie. Predkladáme Mu prestretý stôl, ktorý predstavuje našu vôľu a naše potešenia a túžby meníme za tie Jeho. Naša chvála a uctievanie je hostina na Jeho počesť a On nám prestiera stôl pred našimi nepriateľmi. Ako Ester, aj ja volám na dcéry tejto generácie, aby mohli byť ušetrené skazy od nepriateľa ich duší, ktorý ich chce poslať na smrť. Môžete urobiť to isté. Je načase, aby sme ako ženy položili naše životy a zachránili tak životy mnohých dcér, aj keď ich nepoznáme.

Existuje iba jediný spôsob, ako odstrániť túžbu alebo chuť... musíte ich nechať vyhladovať. Musíte ich zničiť a vysiliť tým, že im odstrihnete prísun potravy. Poznáte to príslovie - *armáda pochoduje vďaka svojmu žalúdku?* (vládu len toľko, koľko sa najedia, pozn. prekladateľa) Takže musíte nepriateľský tábor odstrihnúť od prísunu jedla. Budete musieť čeliť svojej duši a povedať jej, kto je tu šéf.

V Žalme 35:13 sa kráľ Dávid podelil o to, ako sa pokoril, keď sa postil. Keď naše telá a duše vyvádžajú, musíme ich zraziť o stupienok nižšie a pripomenúť im, že tu vládne Boh. Je to iba telo a my sa nenecháme ovládať jeho chuťami.

Kedykoľvek som potrebovala veľké prerazenie, hlavne keď som bojovala s mojim telom, obrátila som sa k pôstu. Vlastne si ani neviem predstaviť, že by som mohla viesť duchovný boj bez určitej miery pôstu, pretože pôst je veľmi mocná a účinná zbraň. Dokonca Ježiš, Boží Syn, sa postil. Obávam sa však, že dnešní kresťania sa skôr priklonia k diéte ako k pôstu. Dúfajú, že zmenia svoj zovňajšok, kým vnútri sú zviazaní, ale to sem teraz nepatrí. Teraz sa chcem s vami podeliť o pravdy, ktoré majú moc vás oslobodiť:

Toto je pôst, ktorý sa mi páči: Uvolňovať nespravodlivo nasadené putá, rozlámať jarmo otroctva, prepustiť utláčaných na slobodu a rozbiť každé jarmo. (Iz 58:6)

Bohom vyvolený pôst rýchlo dosiahne nasledovné: uvoľní putá neprávosti, rozláme jarmo otroctva, prepustí utláčaných a rozbije každé jarmo – nielen to ľahké, ale každé. Žiadne jarmo nevydrží pred mocou pôstu. Je sexuálny hriech jarmo? Určite! Jarmo určuje smer a obmedzuje pohyb a konanie tých, ktorí ho nesú. Jarmo uväzňuje a núti vás ísť tam, kam nechcete ísť. Jarmo pod svojou váhou vyčerpáva. Ale keď si na seba oblečieme odev chvály, namiesto ducha ťažoby, pocítíme úľavu, lebo Boh nám bude dávať svoju silu, aby sme sa mohli postaviť a oslobodiť sa z pút!

Určite si spomeniete na môj príklad s kávou. Vtedy som to riešila radikálne a prestala piť kávu zo dňa na deň. Pokiaľ sa oddávate sexuálnym chůtkam, tak by som vám doporučila, aby ste ich drasticky a okamžite zarazili.

*A prilož si nôž na hrdlo, ak máš priveľkú chuť.
(Prís 23:2)*

To znie dosť vážne. Tu je zopár ďalších veršov:

Vyhýbajte sa smilstvu! Každý hriech, ktorého sa človek dopustí, je mimo tela. Kto však smilní, hreší proti vlastnému telu. (1Kor. 6:18)

Utekaj pred mladíckymi žiadosťami, ponáhľaj sa však za spravodlivosťou, vierou, láskou, pokojom spolu s tými, čo z čistého srdca vzývajú Pána. (2Tim 2:22)

Slovo *utekaj* je silné a naliehavé. Prvýkrát ho vidíme použité pri Lótovi, keď mu anjeli povedia, že má utiecť z mesta (Gn 19:17). Znamená to zdesene pred niečím utiecť. Na tejto výstrahe nie je nič bežné. Ak chcete utiecť, musíte rýchlo!

Určite nechcete skončiť ako Lót, utekal z mesta nemorálnosti, ktoré bolo pod Božím súdom a skončil v jaskyni, kde sa opil a ležal so svojimi dcérami. Keď utekáte, nemôžete sa obzerať späť. Bežte do

~ Chystáte sa oddávať Kráľovi, nie svojmu telu

útočiska Boha, nie útočiska opilosti alebo nejakej inej formy otroctva. Keď utekáte, odhodte záťaž!

Preto aj my, obklopení takým veľkým zástupom svedkov, odhodíme všetku príťaž a hriech, čo nás opantáva a vytrvajme v behu, ktorý máme pred sebou. (Heb 12:1)

Pôst je v našom živote základ k znižovaniu záťaže. Strháva z tela a duše veci, ktoré nás držia dole a pútajú k zemi. Keď sa postíme, naše bremená sa zmenšujú a náš duch je oslobodený. Pôst je dôležitý príklad a vyjadrenie podriadenosti sa Bohu, a keď sa podriaďujeme Bohu, už viac neutekáme v hrôze; bežíme so zámerom a uteká nepriateľ!

Podriadte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablovej a ujde od vás. (Jk 4:7)

Keď sa pokoríme a ukryjeme sa v tieni Jeho krídel, nepriateľ nás hľadá, ale vidí iba Jeho, pretože my sme ukrytí. V útočisti Jeho krídel nie je nedostatok autority alebo moci. Keď prestaneme kŕmiť iné oblasti nášho života, staneme sa viac hladní a smädní po Ňom. On premení našu chuť a nakŕmi nás Jeho dobrotou a láskavosťou, čo je pre nás oveľa lepšie ako pozemské potešenia. (Dokonca lepšie než čokoláda a káva!)

Tu sú moje rady k pôstu. Po prvé, zapamätajte si, že to neodopierate sebe, ale svojmu telu. Pamätajte, že váš duch je ochotný... ale telo sa bude cítiť nepríjemne. Duchovne je to teda čas oslavy, hostiny a radosti! Nezabudnite, že keď sa Ester postila, pripravovala štedrú hostinu pre kráľa. Chystáte sa oddávať Kráľovi, nie svojmu telu. Keď ctíte Kráľa, bude vás ctíť On svojou prítomnosťou. Považujte to za privilegium, nie za trest. Po ďalšie si uvedomte, že je to otázka života a smrti, pretože proste to tak je. Usmrcujete zviazanosť.

Lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť. (Rím 8:13)

Keď už má niečo zomrieť, nech je to hriešna prirodzenosť a zlé skutky tela. Rovnako ako Ester to berte vážne. Ak je to len trochu možné, začnite s trojdňovým pôstom. Dokonca aj keď pracujete, môžete začať vo štvrtok večer a skončiť v nedeľu večer. Doporučovala by som počas týchto dní piť iba vodu alebo džús. Môžete si na túto tému vyhľadať materiály v hocijakom obchode so zdravou výživou. *Zámerom tejto knihy nie je poskytnúť medicínske rady alebo nahradiť lekárske poradenstvo či liečbu vášho osobného lekára. Pokiaľ máte nejaké obavy, doporučujem, aby ste pôst konzultovali so svojim lekárom alebo iným kvalifikovaným lekárske odborníkom. Ak máte menej ako osemnásť rokov, nepostite sa bez toho, aby ste sa o tom neporadili so svojimi rodičmi.* Ja osobne pijem počas pôstu džúsy bez obsahu kyselín a destilovanú vodu.

Nemá zmysel odopierať si jedlo, ak sa neoddávat Bohu. Vopred si zhromaždíte všetky potrebné informácie, aby ste potom boli počas pôstu v pohode. Vypnite si telefón, televíziu a odložte časopisy. Nastavte si do prehrávača iba hudbu s chválami a uctievaním. Nepočúvajte svetské piesne o láske a buďte len samé v dôvernom vzťahu s Ním.

~ Nemá zmysel odopierať si jedlo, ak sa neoddávat Bohu.

Je to čas odpočinku, takže sa nevenujte iným veciam. Odpočívajte, spíte a priblížte sa k Nemu. Čítajte Slovo, vrátane knihy Ester a zaslúbení pre pôst alebo iné kresťanské knihy, ktoré vás oslovujú.

Počas pôstu nedochádza len k hladovaniu tela, ale tiež posilňujete svojho ducha. Píšte si vlastný modlitebný zápisník, do ktorého si zaznamenáte svoje prosby. Predložte tieto žiadosti Bohu. Vylievajte svoje srdce pred Bohom. Povedzte Mu o svojom strachu a nádeji, buďte k Nemu otvorené a úprimné. Zaznamenajte si, čo vám zjaví

cez Písmo a modlitbu. Príďte pred Neho smelo ako Ester, oblečte si kráľovské rúcho (z Kristovej spravodlivosti) a vojdite do vnútorného nádvorja paláca pred Kráľovu sieň (Est 5:1). Vezďte, že bude vašou prítomnosťou potešený a vystrie svoje kráľovské žezlo vašim smerom vo váš prospech. Keď sa vás opýta, čo žiadate, povedzte Mu, že Ho pozývate na hostinu chvál a uctievania, a keď sa budete spoločne hostiť, dajte Mu na známosť svoje žiadosti.

V tom čase prejdite po celom svojom dome a zbavte sa všetkého nečistého a nemilého Pánovi. Duch Svätý vám ukáže, čo to je, tak buďte citlivé a poslušné Jeho vedeniu. Môžu to byť nevhodné videá, knihy, listy, hudba alebo dokonca fotky bývalých frajerov.

Podozrivé je všetko, čo povzbudzuje k nečistote. Keď prinesiete svoju sexualitu ako voňavú obeť pred Pána, spýtajte sa Ho, či nie sú aj iné oblasti vo vašom živote, ktoré by chcel a ponúknite Mu ich tiež. Milujte Ho celým svojim bytím a On vám dá na oplátku živé vody a výživu, ktorú ste si predtým ani nevedeli predstaviť.

Chcem sa s vami modliť, kým nastúpíte na toto veľké dobrodružstvo.

~ *Drahý nebeský Otče,*

moja sestra prichádza k Tebe a ja sa k nej pripájam z celého srdca v modlitbe. Pritiahni ju k sebe a zmy každú stopu viny a hanby, zbav ju obáv a zažeň ich na útek svetlom Tvojej pravdy. Obnov jej nádej a daj jej budúcnosť. Drž ju pevne v Tvojej náručí a boj daj ju, kým sa každá búrka neutiší. Daj jej odpočinutie a obnov v nej Tvoj sen pre jej život. Ukry ju v tieni Tvojich krídel a vlož pieseň do jej srdca. Zaspievaj nad ňou pieseň a utíš ju svojou láskou. Vymeň akýkoľvek odev hanby krásnou a slávnou róbou spravodlivosti. Zasad' pre ňu zábradu potešenia a nech je toto začiatok špeciálneho a intímneho času spoločenstva s Tebou. Zatiaľ čo v Tebe odpočíva, bojuj za ňu. Milujeme ťa, Otče, a dakujeme Ti za to, že si nás oslobodil! Znič každé jarmo a uvoľni každú oblasť otroctva. Pozdvihni nás, aby sme žiarili ako majáky v tejto generácii.

*S láskou,
Tvoja dcéra*

Neváhajte a pridajte svoje vlastné slová k mojim, ale vedzte, že túto modlitbu som sa už s vami modlila ... naše srdcia sa spojili v tejto piesni.

8

Cti svojho otca

Nedávno mi volala jedna zúfalá matka. Jej dcéra priznala, že sa sexuálne zaplietla s nejakým nebezpečným mladým mužom. Jej matka bola vydesená a chcela svoju dcéru za každú cenu ochrániť. V minulosti ju nevedomky vystavili ujme. Prišla o panenstvo. A teraz sa to stalo znova. Žena dúfala, že sa s nimi stretnem a budem sa za jej dcéru modliť, aby nedošlo k ďalšej tragédii. Bola som však trochu na pochybách. Už dávno som sa naučila, že keď niekto vie, čo je dobré a čo zlé, a predsa sa rozhodne pre to zlé, môžete s ním hovoriť a modliť sa koľko chcete, ale nič sa nestane, pokiaľ nedôjde k zmene v srdci.

Takže som sa vypytovala ďalej. „Ten muž nie je kresťan a vaša dcéra vedela, že je nesprávne sa s ním zapliesť. Musí sa mu vyhýbať. To ste jej určite povedali. Prečo by sa malo niečo zmeniť, keď sa porozpráva so mnou? Pokiaľ o to stretnutie skutočne stojí, prídem, ale pokiaľ nie, bude

~ *Keď ľudia vedia, čo je dobré a čo zlé, a predsa sa rozhodnú pre to zlé... nič sa nezmení, pokiaľ nedôjde k zmene v srdci.*

to len strata času.“ Žena znela zúfalo a zlomene. Uistila ma, že jej dcéra to myslí úprimne a vysvetlila mi, že sa dokonca ospravedlnila zo školy v nádejí, že sa so mnou stretne. Súhlasila som, že sa o niečo neskôr stretneme.

Kmitala som, aby som do svojho prepchatého programu vtesnala stretnutie, ktoré som neplánovala.

Osprchovala som sa a čo najrýchlejšie som vyrazila z dverí. Po ceste na stretnutie som prosila Boha o múdrosť, vedenie a pomazanie. Matka a dcéra na mňa čakali v reštaurácii. Posadila som sa a dcéra mi vyrozprávala, ako sa s tým chlapcom pred dvoma týždňami stretla na „benzínke“ a vedela hneď od začiatku, že s ním budú ťažkosti. Počula, ako jej nejaký hlas hovorí *Drž sa od neho ďalej*, ale ona to neurobila. Už sa mu podarilo ju zvieť a získať prístup do jej bankového účtu. Vyhodili ho zo školy, a dokonca i jeho otec ju varoval, nech sa mu vyhýba. Ale ona neposlúchla. Chcela ho prevychovať a nejako mu pomôcť. Teraz má strach, že sa možno zaplietla do niečoho protizákonného a ju by s tým mohli spojovať. Bola pod veľkým tlakom, a tak všetko povedala svojej matke. Bála sa, že pred ním neutečie, pretože jej stále volal na mobil.

Zastavila som ju: „Vieš, vyzerá to tak, že tento chlapec by mohol byť skvelý pasák. Vieš, že väčšina prostitútok sa snaží svojich pasákov zachraňovať a pomáhať im? Máš sedemnásť a on má dvadsať aj niečo. Bez urážky, on ale nechce, aby si mu pomáhala tak, ako chceš ty. Musíš najskôr dovoliť Bohu, aby ťa uzdravil a musíš zistiť, prečo máš taký zlý vkus na mužov.“ Matka a dcéra prikývli na súhlas, a tak som pokračovala. „Musíš zrušiť účet. Zmeň si telefónne číslo a povedz mu, že už sa s ním nebudeš schádzať.“ Dievča zapochybovalo: „Ja neviem... keď som s ním ťažko sa hovorí nie.“ „Už sa s ním nestretnieš. Pred smilstvom musíš utiecť. Pokiaľ to nezvládneš po telefóne, popros otca nech to urobí za teba. Som si istá, že pre neho nebude nič ťažké povedať tomu mladíkovi, že už sa s tebou nemôže stretávať. Možno by ho pri tom mohol privítať so zbraňou v ruke, keď sa ukáže vo dverách. Nech ťa tvoj otec ochráni. Od toho otcovia sú.“

Matka a dcéra si vymenili pohľady a v tú chvíľu mi došlo, že otec o tom nemá ani tušenie. „Váš muž o tom ešte nevie?“ opýtala som

sa matky. Vysvetlila mi, že sa to sama dozvedela len nedávno a hoci o tom prvom mladíkovi jej muž vedel, o tomto zatiaľ nevie nič. Vedeli, že sa mu tento chlapec od začiatku nepáčil a bol by sklamaný a zdrtený, keby sa o tejto situácii dozvedel. Požiadala som dcéru, aby mi slúbila tri veci. Za prvé musí povedať svojmu otcovi celú škaredú pravdu, po druhé ho musí požiadať, aby sa zachoval ako jej ochranca, a ďalej si musí kúpiť jednu knihu a Bibliu, a každý deň ju čítať, a Boh ju tým prevedie. Dala som jej uvoľnený drahokam. Povedala som jej, že ak sa z toho poučí, táto škaredá a desivá ťažká chvíľa sa v jej živote môže premeniť na drahokam. Potom sme šli k môjmu autu a modlili sa. Nepocítila som žiadnu úľavu. Bolo to, akoby som mala čarovným prútikom zlomiť niečo, čoho sa sama chcela držať, ale bála sa, že sa jej to jedného dňa vymkne z rúk. Cítila som rozčarovanie, aj keď mi slúbila, že urobí všetko, o čom sme hovorili. Už sa mi neozvali. Ale na ďalší týždeň šli za mojou priateľkou. Vyzeralo to, že matka je znova zúfala; dcéra šla s tým chlapcom v sobotu znova von a vôbec neprišla domov. Ste rovnako zmätené ako ja? Ja mám iba synov. Keby za mnou moji chlapani prišli a vyrozprávali by mi rovnakú vec o nejakom dievčati, myslíte, že by som ich s ňou pustila v sobotu von? Verím, že dokiaľ s vami bývajú pod jednou strechou, ste povinní ich chrániť, obzvlášť pokiaľ sú neplnoletí. Nie som si istá, ako to bolo s tým dievčaťom.

~ *Rodičia, chráňte svoje deti. Ženy, naberte silu a kráčajte v zbožnosti.*

Neviem či sa vytratila z domu bez vedomia svojich rodičov alebo či to v skutočnosti nikdy jej otcovi

nepovedali. Alebo či tam hral rolu pocit viny a oni sa cítili bezmocní, pretože ju sklamali už v minulosti, a tak ju nemohli ochrániť v budúcnosti. Ale nie je neskoro. Musíme zakričať. Rodičia, chráňte svoje deti. Ženy, naberte silu a kráčajte v zbožnosti. Začína to tak, že uplatníme Božiu múdrosť a radu. Musíme sa pokoriť a uznať, že Jeho cesty sú skutočne vyššie než naše.

Koniec koncov naše myšlienky a múdrosť sú vo svetle Jeho rady iba bláznovstvom.

Generácia otcov by mala byť zdrtená a pobúrená nad obchodom so ženami, zneužívaním a znásilňovaním ich dcér. Potrebujú činiť

Generácia otcov by mala byť zdrtená a pobúrená nad obchodom so ženami, zneužívaním a znásilňovaním ich dcér.

pokánie z toho, že boli slabí a potom povstať, chrániť ich a priniesť uzdravenie na miesta, ktoré nechali zraniteľné. Ženy by mali byť ochraňované a nie vystavované násiliu zo strany mužov. Otcovia by mali chrániť počestnosť svojich dcér. Dievčatá, ktoré majú zdravý, plnohodnotný vzťah so svojimi otcami, sú oveľa menej náchylné podľahnúť mužom, ktorí so ženami zaobchádzajú zle. Pretože sa mohli tešiť zo zdravého vzoru v ich domovoch, rozpoznejú nezdravý vzťah, keď hovidia. Dievčatá, s ktorými sa jednalo ako s kráľovskými dcérami, pravdepodobne nedovolia niekomu inému, aby sa k nim správal horšie.

Otcovia, ktorí chvália a povzbudzujú svoje dcéry, ochraňujú ich od toho, aby to hľadali u iných mužov. Otcovia, ktorí si pamätajú, akí boli oni alebo ich priatelia, keď boli tínedžeri, pravdepodobne nevystavia svoje dcéry situáciám, v ktorých môžu byť ohrozené. Otcovia, ktorí otvorene vychovávajú a učia svoje dcéry v oblasti vzťahov medzi mužmi a ženami, vystroja svoje dcéry poznatkami, ktoré potrebujú, aby sa mohli správne rozhodnúť vo chvíľach pokušenia. Naopak, dievčatá s nahnevanými otcami, ktorí s nimi nikdy nie sú spokojní, budú hľadať mužské ocenenie niekde inde.

Spomínam si, ako sa všetko zmenilo, keď som odišla na vysokú školu. Cestovala som zo svojho vzdialeného domova v stredozápadnej ľadovej Indiane do slnečnej Arizony. Bola som nadšená, že sa celkom oslobodím spod rodičovskej kontroly a očakávaní mojich rovesníkov. Mohla som za sebou nechať svoju neohrabanosť a začať odznova. Prešla som výberom dievčenského spolku, a než začal prvý semester, k jednému dievčenskému spolku som sa aj pripojila. Tým som automaticky na začiatku školského roka získala skupinu priateľov. Tešila som sa z mnohej pozornosti

chlapcov, a to bol celkom rozdiel od mojej strednej školy, kde som bola prakticky ignorovaná. Keď som vošla do triedy alebo šla po školskom dvore, flirtovali so mnou, písali na mňa a dopytovali sa po mne. Zo všetkej tej pozornosti sa mi točila hlava, pretože posledné štyri roky som poznala len nadávky a posmech.

Predstierala som, že to znášam dobre, ale vo vnútri som sa triasla a bola som si sebou neistá. Začala som hľadať silu vo vzbudzovaní mužskej pozornosti, aj keď ma to do určitej miery desilo. Bála som sa, že ak sa dostanú príliš blízko, tak zistia, že som vlastne nula, ktorá predstiera, že je super. S väčšinou chlapcov, s ktorými som chodila, som sa kvôli tomu len zahrávala. Keď ma začali mať príliš radi, vykašľala som sa na nich. Chvastala som sa, že môžem strieďať mužov ako svoje spodne prádlo... jeden na každý deň. Za jeden semester som vystriedala 45 chlapcov! To len dokazuje, ako som sa desila intimity.

Ale ku koncu roka som stretla sebe rovného. Mala som osemnásť a on mal dvadsaťsedem. Bol vysoký, krásny a životom ostrieľaný, a neskôr som zistila, že je sexuálny dravec. Sledoval prváčky a zameral sa na mňa. Dokonca nebol ani študentom školy, len chalan, ktorý sa bavil po nociach v areáli školy, kým sledoval a vyčkával. Nejako asi vytušil, že som zraniteľná. Pravdu o ňom som, nanešťastie, zistila až príliš neskoro. Zopár mojich kamarátok zo sesterstva ma pred ním varovalo, keď si všimli, že sa o mňa zaujíma. Ale ja som neposlúchala, pretože mi lichotilo, že som padla do oka niekomu tak uhladenému a svetáckemu. Cestoval po Európe a bol skvelý atlét. Kamkoľvek prišiel, ženy sa za ním otáčali. Párkrát ma pozval na rande, ale odmietla som ho, a tak bol ešte vytrvalejší. Z bezpečnej vzdialenosti som si užívala jeho pozornosť. Raz večer som zavolała svojej mame a podelila som sa s ňou o svoje nadšenie z toho, že som upútala pozornosť niekoho, kto ma toľko priťahuje. Koniec koncov bol múdrejší, starší a príťažlivejší, než som si o sebe myslela ja. Zverila som sa jej, že ma pozval na rande, ale nie som si istá, či mám ísť. Nejako som čakala, že mi povie nie. Nikdy som si od nej nepýtala

povolenie, či môžem ísť von s ostatnými chlapcami, s ktorými som už randila. Na chvíľu zaváhala a potom ma uistila, že verí, že sa o seba viem postarať.

~ *Keby som bola odvážna a opýtala sa svojho otca, viem, že by odpovedal nie.*

Spomínam si, že ma jej odpoveď prekvapila. Zavesila som a pomyslela som si, že ak mama hovorí, že je to v pohode... potom to v pohode je. Prijala som jeho pozvanie a neskutočne som to ľutovala. Keby som bola odvážna a opýtala sa svojho otca, viem, že by odpovedal nie. Nikdy by to neschválil, pretože by okamžite vedel, že niečo nie je v poriadku. Keby som bola dosť múdra a venovala pozornosť tomu, o čom som vedela, že by povedal môj otec, bola by som v bezpečí. Ale nebola som.

Tento muž ma v nasledujúcich mesiacoch systematicky zvädzal, a krátko po mojich devätnástych narodeninách som prišla o panenstvo. Mala som v pláne stráviť leto v Arizone, ale nakoniec som utiekla domov k mojim rodičom, aby som mu unikla. Nepovedala som im, čo sa stalo. Môj otec mi ho neschvaľoval; keď zistil, že chodím s niekym o deväť rokov starším ako som ja, naštvál sa, ale vtedy už bolo príliš neskoro. V tom čase už bol jeho vplyv na mňa príliš veľký. Vďaka Bohu, že som mala domov, do ktorého som mohla utiecť, pretože veľa dievčat v mojej situácii často nevie, že existuje spôsob úniku.

V tom čase som ani ja, ani môj otec neboli kresťania, ale v nejakom bode môj otec vedel, že tento vzťah je nebezpečný. Verím, že otcovia sú vystrojení, aby jednali ako ochrancovia a strážcovia cnosti svojich dcér, a to sa môže diať, aj keď nie sú kresťania. Ale čo keď ste v ťažkej pozícii? Váš otec nie je ochranca. Možno nemáte otca alebo je to násilník. Možno vás sám zneužil sexuálne a je to tá posledná osoba, s ktorou by ste sa cítili v bezpečí. Ak je toto váš príbeh, potom je čas sa tomu postaviť... Ak nemáte žiadny zdravý mužský vzor v pozemskej sfére, stále máte toho nebeského Otca. Váš nebeský Otec

by nikdy nechcel vidieť, ako s vami zle zaobchádzajú: Chcel by, aby ste boli ochraňované a aby o vás bolo dobre postarané.

~ *Váš nebeský Otec by nikdy nechcel vidieť, ako s vami zle zaobchádzajú: Chcel by, aby ste boli ochraňované a aby bolo o vás dobre postarané.*

To znamená, že v akejkoľvek situácii by ste sa mohli oprávnenne opýtať otázku: *Ako by nebeský Otec chcel, aby so mnou jednali? Dovolil by, aby sa to*

stalo, keby to vedel? Buďte si isté, že by nechcel, aby s vami jednali ako s prostitútkou. Potom si buďte isté, že bude stáť pri vás, aby vás podopieral, keď sa proti niečomu postavíte. Nech vám ani nenapadne, že by odvetil poznámku ako „Ty si tam chcela byť “... On by nikdy takú vec nepovedal. Povedal by: „Uteč odtiaľ, choď domov, buď v bezpečí!”

Ak ste sa zaplietli s niekym, kto vás kontroluje a zistíte, že sa mu nemôžete postaviť tvárou v tvár, odmietnite sa s ním stretnúť osobne. Keď som bola v treťom ročníku na vysokej, vážne som sa zaplietla s ďalším starším mužom. Bol na postgraduálnom štúdiu a omotal si ma okolo prsta. Bol to veľmi nezdravý vzťah, ale ja som si osobne myslela, že to je výhra. Matka s otcom boli veľmi znepokojení, ale ja som bola v Arizone a oni boli v Indiane. Pretože sa im nepáčilo, ešte viac som si zaumienila, že to bude fungovať. Moja mama sa začala vážne modliť, aby sa mi otvorili oči a aby som z tohto vzťahu nejako unikla. Po niekoľkých týždňoch úprimných modlitieb a prosieb sa veci začali meniť. Namiesto toho, aby sme sa rozišli, urobili sme v jeho bratstve špendlíkový partnerský sľub. Ale keď som mu odovzdávala svoju sviečku, pomyslela som si: *Niečo nie je v poriadku.*

Za pár dní sme sa spolu zúčastnili formálnej zábavy a ja som nebola schopná sa baviť. Všade, kam sme sa pohli, nám ľudia gratulovali k záväzku, ale ja som sa sotva mohla usmiať. Pamätám si, že som pila veľa, ale aj tak som sa nemohla opiť. Ale môj frajer nemal

žiadny problém s pitím, čo zvyčajne nerobil. Vždy sa veľmi ovládal a nechcel riskovať, že stratí nad sebou kontrolu tým, že sa opije. (Samozrejme, keď som sa opila ja, to mu nevadilo!) V tú noc k nemu prišlo podsadité dievča, aby mu bozkom zablahoželalo a zhodilo ho na zem. Skončil na zemi, chrptom na podlahe a na ňom bola žena väčšia ako on, a ja som si to zrazu uvedomila: „Aha!”

~ Skončil na zemi, chrptom na podlahe a na ňom bola žena väčšia ako on, a ja som si to zrazu uvedomila: „Aha!”

Pomyslela som si: „Čo tu robím s tou nulou?”

Pozorovala som ich, ako sa kľžu spolu po podlahe a snažia sa vstať, a pomyslela som si: „Čo som na tomto chlapíkovi predtým videla?”

Chcela som okamžite odísť. Chcela som sa od neho dostať, čo najďalej. Nanešťastie na našej zábave bol každý z našej šesťčlennej skupiny opitý okrem mňa, takže som musela každého zaviesť domov. Keď sme prišli k jeho domovu, pozrela som sa na neho a povedala: „Vypadni!”

Bol zaskočený a zamumlal: „Nejdeš do vnútra a nestráviš so mnou noc?” Odmietla som s naprostou istotou a rýchlo som odišla. Behom polhodiny búchal na dvere nášho sesterstva a dožadoval sa, že ma chce vidieť. Pretože bol veľmi šarmantný, prehovoril jedno dievča zo sesterstva, aby po mňa prišlo, aby sme sa mohli porozprávať. Povedal jej, ako veľmi ma miluje a nechce, aby som urobila nejaké unáhlené rozhodnutie, ktoré by som neskôr oľutovala. Prišlo za mnou a snažilo sa ma presvedčiť, aby som zišla dole, ale nemala som záujem a povedala som, aby ho poslala domov.

Ďalšia kamarátka zo sesterstva, ktorá všetko na chodbe počula, prišla za mnou potom, čo tá prvá odišla.

Povedala: „Lisa, tento chalan je chudák. Nevidela som tá šťastnú, odkedy si sa s ním zaplietla... vykašli sa na neho!”

Pozrela som na ňu v šoku, že pozná moje myšlienky.

Súhlasila som s ňou. „Vieš, nebola som šťastná! Čo vlastne robím s týmto chalanom? Vrátim mu jeho partnerský špendlík! Pôjdeš so mnou?”

Objala ma a súhlasila. Počkali sme, kým sme si neboli isté, že odišiel a potom sme išli k nemu. Zabalila som jeho špendlík bratstva do kúska papiera, kde bolo napísané „Je koniec“ a vhodila som mu ho do schránky. Potom sme sa vrátili do domu nášho sesterstva.

Nasledujúce ráno, keď som sa prebudila, som bola iný človek... Cítila som sa slobodná! Najprv som sa čudovala, prečo sa cítim takto a potom som si spomenula, čo som urobila predchádzajúcu noc. Nepocitovala som žiadnu ľútosť. Rozbehla som sa, našla svoju vernú priateľku a objala som ju so slovami: „Som slobodná!”

Na raňajky som išla s tým, že som si poskakovala. Zatiaľ čo som jedla, mala som telefonát. Vedela som, že to je on, tak som len povedala: „Nech nechá odkaz.” Každou minútou som sa cítila silnejšia. Osprchovala som sa a pripravila sa na pohovor ako poradcu zodpovedného za skladanie prísahy pre novo prijatých členov. Prijali ma hneď na mieste. Ale keď som sa vrátila do domu sesterstva, iná sestra ma zastavila. „Videla som ho v právnickej knižnici, Lisa, je taký smutný... poprosil ma, aby som ti dala tento lístok.

V lístku mi napísal, že vie, že som nevedela, čo minulú noc robím, a že pokiaľ ide o neho, nie je pripravený sa rozísť. Chcel, aby sme sa večer stretli a mohli sa porozprávať. Plánoval, že mi neskôr zavolá, aby sme sa dohodli. Ale v žiadnom prípade som s ním nechcela ísť nikam sama. Zvyčajne vedel všetko prekrútiť tak, až som z toho bola zmätená a prikývla na všetko, čo chcel. Bolo to prvýkrát za deväť mesiacov, čo som mohla rozmýšľať sama za seba a nechcela som sa toho vzdať. Keď zavolať, nebrala som mu to. Potom ma začal prenasledovať v areáli internátu. Postupoval od prosíkania,

cez kričanie až k zastrašovaniu a späť k ospravedlňovaniu, a znova k prosíkaniam, zatiaľ čo ja som kráčala po chodníku a odmietala mu odpovedať. Vstúpila som do triedy, on čakal za dverami, kým neskončila hodina a potom celé toto obťažovanie začalo odznova. Ale v mojej triede bol úžasný, inteligentný a nehovoriac o tom, obrovský futbalista. Tento chlapec sledoval moju situáciu a nakoniec sa rozhodol, že už toho má dosť. Po zvyšok školského roka ma odprevádzal z triedy do triedy. Môj bývalý chlapec sa na neho iba raz pozrel a bol dosť chytrý na to, aby si uvedomil, že on je iba taký veľký ako jedna jeho noha! Nechal ma na pokoji, napokon som odišla domov na letné prázdniny mimo jeho dosah.

Násilníci, despotickí muži budú rešpektovať iba niekoho alebo niečo, čo je väčšie než oni samotní. A verte mi, rovnako ako všetci násilníci, sú zbabelci. Násilníckym zbabelcom nedlhujete žiadne vysvetlenia. Ak sa rozhodnete, že je koniec... je koniec.

~ *Násilníckym zbabelcom nedlhujete žiadne vysvetlenia. Ak sa rozhodnete, že je koniec... je koniec.*

Keď som toho leta odišla domov, moja mama sa so mnou podelila o to, ako sa za mňa modlila, aby som bola voľná. O dva mesiace neskôr

som odovzdala svoj život Ježišovi a stretla som Johna, ale veľmi som sa bála vrátiť sa do školy, pretože môj ochranca promoval a odišiel zo školy, aby si našiel prácu. Kto ma teraz bude chrániť? Bola to moja najvrúcnejšia modlitba. Ako som sa obávala, narazila som na svojho bývalého priateľa hneď prvý týždeň školy. Ale už som nebola pod jeho vplyvom. Povedala som mu, že som sa cez leto stala kresťankou. Vyzeral vystrašene a povedal mi, že mal sen, ktorý sa naplnil. Dokonca sa ma spýtal, či by som s ním nechcela začať študovať Bibliu, poďakovala som sa mu, ale ponuku som odmietla.

Povedala som mu, že by pre nás bolo najlepšie, keby sme sa od seba držali čo najďalej. Nesúhlasil so mnou, ale usiloval sa už len zopár týždňov, kým to konečne vzdal. Boh sa stal mojím ochrancom,

a dokonca dal tomuto chalanovi sen. Viem, že to muselo byť od Boha, pretože predtým ako som bola spasená, mala som od kresťana na míle ďaleko. Váš nebeský Otec chce bojovať za vás aj tieto bitky. On vás prikryje a ochráni od zlého... tak Mu to dovoľte.

~ *Drabý nebeský Otče,*

ďakujem Ti, že si skutočne môj Otec a neprekonateľný ochranca a strážca mojej cnosti. Verím, že sa vždy staráš o moje najlepšie záujmy. Verím, že v žiadnej situácii nikdy nebudem sama. Mám anjelov, ktorí ma ochraňujú a Tvoje Slovo, ktoré ma drží. Ty si Otec, ku ktorému môžem utekať s najhlbšími a najtmavšími tajomstvami a strachmi, pretože si si ma preskúmal a poznáš ma. Daj sa mi poznať ako Kráľ, ktorý ma chráni a dozerá na mňa. Chcem sa približovať do bezpečia Tvojej rady a neísť podľa mojej vlastnej múdrosti. Prikry ma v útočisku Tvojich krídel.

*S láskou,
Tvoja dcéra*

9 Živá obet'

Pamätám si, kedy mi došlo, že moja sexualita je oblasť, o ktorú sa Boh do veľkej miery zaujíma. Pretože z nejakého dôvodu som túto oblasť považovala za zlú, iba pre zlé dievčatá. Niekoľko rokov svojho života som bola vynikajúcim “zlým dievčaťom”, a preto som predpokladala, že moja sexualita je oblasťou, ktorú musím nechať za sebou v domnienke, že patrí do časti života predtým, ako som sa stala kresťanskou. Nechcela som o tom už nikdy hovoriť, a pokiaľ to bolo možné som to chcela ignorovať a nehovoriť o tom s nikým... nie to ešte s Bohom! Koniec koncov som si to odôvodňovala tým, že dobré kresťanské dievčatá sa nezapodievajú vášňou. Neuvedomila som si však nebezpečenstvo a neznalosť môjho uvažovania. *Oblasti,*

~ *Oblasti, ktoré priamo nekonfrontujete, nikdy nezostanú ticho.*

ktoré priamo nekonfrontujete, nikdy nezostanú ticho.

Musíme ich priniesť tvárou tvár ku krížu. V tom čase, keď som rozmýšľala o “kresťanských dievčatách”, mojou myslou prechádzali obrázky svätých, hľadiacich smerom k nebu so svätožiarou nad hlavami. Túžila som byť taká svätá, ale stále som zápasila s myšlienkami, ktoré ma dosť sťahovali k zemi. Kráčala som po areáli školy, kde nebol problém pre mňa stretnúť tých, s ktorými som na rôznych leveloch zhrešila na rôznych miestach a rôznymi spôsobmi. Samozrejme, oni si stále mysleli, že naše minulé stretnutia neboli len

ok, ale aj hodné zopakovania. Bolo to, akoby sa mi ich prítomnosť vysmievala: „Ahoj, pamätáš si ma? Počul som, že si teraz kresťanka... Ja ťa poznám lepšie! Viem, aká naozaj si. Neoklameš ma. Odhoď tú masku a uvoľni sa! Páčila si sa mi viac predtým. Už s tebou nie je zábava.”

Toto bol, samozrejme, iba môj dojem, ale mala som dobrý dôvod domnievať sa, že je správny. Prvý týždeň späť v škole v jednej z mojich triačkových skupinových hodín, kde boli stovky študentov, sa náš predseda, predtým než prišiel profesor, postavil a volal na mňa z prednej rady, kde sedel: „Hej, Lisa! Je pravda čo som počul? Skáčeš teraz pre Ježiša? Ale my ti na to neskočíme! Unesieme ťa z tvojho internátu a prinútíme ťa pridať sa k nám v sexe, drogách a alkohole!” Každé oko sa na mňa buď pozeralo alebo ma hľadalo pohľadom. Niektorí sa dokonca smiali a prikyvovali, pretože vedeli, aká som bola. Moja tvár horela a očervenela. Zúfalo som sa snažila zastaviť triašku, ktorú som cítila, ako postupuje z vnútra navonok. Ale v srdci mi zazneli slová:

Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. Toho však, kto by ma zaprel pred ľuďmi, zapriem aj ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. (Mt 10:32–33)

Postavila som sa zo stoličky do stredu terasovitého auditória a ukázala som sa všetkým, ktorí ma chceli vidieť. Nášmu predsedovi som odpovedala, pričom som mu uprene hľadela do očí: „Je to pravda.” A vyskočila som, aby som to potvrdila! Predseda sa začal smiať, ako aj väčšina triedy. Potom som si sadla. Prišiel profesor a moje trápenie sa skončilo. Zvyšok hodiny som strávila pozeraním priamo pred seba, rozmýšľajúc, ako utečiem. Viem, že som vykročila na tenký ľad, ale tiež som vedela, že to je pre mňa jediné bezpečné miesto. Uvedomila som si, že ma budú pozorovať, pretože som zašla tak ďaleko. Cítila som toto “sledovanie” prenikavo zakaždým, keď som vošla do alebo von z triedy.

Predtým bol internát nebo plné priateľov, zábavy a frajerov. Teraz sa stal miestom skúšky a kontroly a hanby z minulosti. Bola som spasená zhruba dva týždne predtým, ako som sa vrátila do školy a, úprimne, nevedela som, ako sa mám správať. Na dôvažok som bola veľmi zmätená prijatím od iných kresťaniek zo sesterstva. Zdalo sa, že mi stále hovoria to isté: „*Upokoj sa, nehovor stále o Ježišovi a buď „normálna” kresťanka, pretože tým všetkých privádzaš do rozpakov.*“

Tie, o ktorých som si myslela, že ma povzbudia v mojom kráčaní za Bohom, mi vraveli, aby som bola ticho a nepodali mi žiadnu pomocnú ruku. A samozrejme tí, ktorí neverili, ma silno povzbudzovali, aby som robila kompromisy vo svojej viere. Snažila som sa nejako utíšiť moje kresťanstvo. Kúsok po kúsku som začala robiť kompromisy vo svojej viere, ale cítila som, že s každým z nich po kúsku zomieram. Začala som si myslieť, že kompromis je pre mladých ľudí jedinou alternatívou. Väčšina kresťanov, ktorých som poznala, stále počúvala tú istú hudbu, ktorú som počúvala aj ja predtým, než som sa stala kresťankou a chodili na rovnaké párty ako ja predtým. Ja som na druhej strane vyhodila moje “B. C.” cédečko,

~ *Začala som si myslieť, že kompromis je pre mladých ľudí jedinou alternatívou.*

pretože som vedela, čo vo mne ich texty vyvolávajú. Pokúšala som sa chodiť na tie isté párty aj potom, čo som

sa stala kresťankou, aby každý vedel, že kresťania nie sú nudní, ale cítila som sa tam nepríjemne, pretože teraz som tam chodila triezva. Bez alkoholu sa to zdalo hlúpe. Tá hra už pre mňa nebola zábavou. Tak som začala vyhľadávať kresťanské vzťahy mimo môjho sesterstva a zapojila som sa do organizácie Campus Crusade.

Cez túto organizáciu sa ma ujala milá sestra z toho sesterstva, ktorá bola pred pár rokmi kráľovnou zrazu absolventov. Začali sme spolu chodiť na obedy a tráviť čas nad Bibliou. Väčšinu času sme strávili trénovaním toho, ako svedčiť ľuďom o Kristovi. Modlili sme sa spolu a oslovovali jednotlivcov, ale aj skupiny v areáli internátu. Bol to skvelý čas učenia. Ale pamätám si, že jedno poobedie sa stalo

niečo veľmi divné, keď sme sa stretli s dievčaťom, ktoré si čítalo vonku na slnku. Ako sme sa k nej približovali, uvedomili sme si, že číta Bibliu a pravdepodobne už bola kresťanka. Napriek tomu sme sa pri nej zastavili a porozprávali sme sa s ňou. Keď sme odchádzali, obom nám dala veršičky. Na mojom bolo:

Ozval sa môj milý a povedal mi: „Vstaň, moja priateľka, kráska moja, a pod! Pozri, ved' zima prešla, dážď ustal, odtiahol preč. (Vl'p 2:10–11)

Pamätám si, ako som sa jej neisto poďakovala, keď sme odchádzali. Moje srdce vo mne horelo: Čo znamenajú tieto slová? Bola som odhodlaná stráviť víkend o samote čítaním Biblie a zistiť to. Nedeľňajšie ráno bolo teplé a slnečné, a na vysokoškolačku som sa prebudila neobvykle skoro. Vykradla som sa do kuchyne, kde pre nás boli pripravené žemle na raňajky. Nedele sme si jedlo chystali samé s výnimkou raňajok. Vzala som si jednu a už som si ju chcela dať do úst, keď som počula Ducha Svätého zašepkať: „*Počkaj.*“ Najprv som sa otočila, či za mnou niekto nevkĺzol do kuchyne... ale bola som sama. Zabalila som si žemľu do servítky s tým, že si ju odložím na neskôr, keď budem oveľa hladnejšia a vzala som si ju do izby. Ale ako som išla po schodoch, cítila som, ako ma Duch Svätý vedie ďalej. Mala som žemľu odložiť, ísť do potravín a kúpiť hroznový džús. Boh ma pozýval dať si s Ním Večeru Pánovu! Moje nadšenie rástlo každým krokom, ktorý som spravila. Význam toho verša mi začal dávať význam. Volal na mňa, aby som s Ním odišla. Vzala som si Bibliu a poznámkový blok, a dala si ich do vaku so žemľou a zopár drobnými. Utekala som do obchodu, a kúpila som džús a potom som sa vytratila na moje obľúbené odlahlé miesto v areáli.

Bola to lavička takmer ukrytá pred zrakmi pod korunami starých stromov. Vybala som si všetky veci môjho božského pikniku a otvorila si Bibliu. Vyrastala som v cirkvi, v ktorej sme mali Večeru Pánovu každý týždeň, ale odkedy som sa stala kresťankou, ešte som

ju nemala. Dokonca som si ani nebola istá, či ju môžem dať sama sebe bez služobníkov, tak som prebehla Bibliu, aby som vedela, čo tá o nej hovorí.

*„A keď vzdal vdáku, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás. Toto robte na moju pamiatku!“
Podobne po večeri vzal aj kalich a povedal: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku!“ (1Kor 11:24–25)*

Prišla na mňa posvätná bázeň a ja som po prvýkrát pochopila význam Ježišových slov. Toto pozvanie prešlo cez veky a On teraz hovoril priamo ku mne, a hovoril mi: „Toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás.“ Nebrala som Večeru Pánovu ako nejaký sterilný rituál, ale skôr ako intímny vzťah so vzkrieseným Pánom a Vykupiteľom mojej duše. Osobne ma pozval, aby som sa zúčastnila na obeti Jeho tela pribitého na kríži tým, že som lámala chlieb na svedectvo Jeho pamiatke. Dobrovoľne sa obetoval, aby som ja mohla žiť. Nebola to malá vec! Tiež mi podal pohár novej zmluvy vykúpený Jeho krvou, naplnený rozdrvenými plodmi viniča. Chlieb a hroznový džús, ktoré ležali predo mnou, boli symboly noci, ktorá sa odohrala dávno a ďaleko a stola, ku ktorému som sa priblížila vierou. Keď som čítala ďalej, zachvela som sa pod váhou ich významu.

Preto ktokoľvek by nehodne jedol chlieb alebo pil kalich Pána, previní sa proti telu a krvi Pána. Nech teda skúma človek sám seba, a tak nech je z chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, je a pije si odsúdenie. (1Kor 11:27–29)

Toto ma rozplakalo, pretože som si spomenula, koľkokrát som to tak robila. Iba som cez to prešla bez skutočného rozsudzovania Pánovho tela a preskúmania vlastného srdca. On položil svoj život za mňa a ja som sa ani raz nepozastavila nad tým, aká v skutočnosti som. Počas Večere Pánovej v našom zbore som sa pozerala okolo

seba, kto tam je a kto nie, ale nikdy som neobrátila svoj pohľad dovnútra. Dokonca si pamätám, ako som zízala na sochy, aby som videla či krvácajú, a pritom som si nevšímala Jeho krv, ktorá sa vyliala za mňa.

*Keby sme však sami seba súdili, neboli by sme súdení.
(1Kor 11:31)*

Zavrela som oči a modlila sa, aby sa osvietili oči môjho porozumenia a aby sa otvorila každá oblasť môjho života. Potom som pozvala Ducha Svätého, aby ma preskúmal, dovoliac Božiemu Slovu, aby jednalo ako sudca mojich skutkov a motívov. Mohla som tam byť celé hodiny alebo možno iba pár minút. Ale bolo to na tomto nadčasovom mieste pri

Večeri Pánovej, kedy sa čistota stala dôležitou. Keď som sa modlila za rôzne

~ Ježiš ma požiadal o celý môj život a to zahŕňalo aj moje telo.

veci predou mnou, vyznala som svoj hriech a cítila som očistenie a uvoľnenie môjho srdca. Ježiš ma požiadal o celý môj život a to zahŕňalo aj moje telo.

*Povzbudzujem vás teda, bratia, pre Božie milosrdenstvo,
aby ste odovzdávali svoje telá ako živú, svätú, Bohu
príjemnú obeť, ako vašu rozumnú službu Bohu.
(Rím 12:1)*

Vzhľadom na Božie milosrdenstvo sme vyzývané k čistote. Nie sme nabádané z pohľadu strachu, ale sme pozvané reagovať vo svetle milosti, ktorá nám už bola preukázaná. Sme nabádané len vtedy, keď je k tomu dobrý dôvod alebo príčina. Chcela som uchopiť význam týchto veršov, tak som kopala hlbšie a nechala si ich prejsť hlavou. Moje telo tu bolo odovzdané Bohu ako živá obeť. Ako kresťanka, môj život už nie je viac môj, pretože za mňa bola zaplatená cena, bola som kúpená. Tento verš nám zároveň sľubuje, že Boh prijme túto obeť ako svätú a príjemnú, bez ohľadu na to, ako nás poznačil a poškrvnil tento svet. Pre mňa to bolo mocné zjavenie. Nikdy som

nepovažovala svoje fyzické telo za nástroj uctievania pred svätým Bohom, a že sa to pred Bohom považuje za sväte a príjemné. Chcela som sa ukryť pred svojim fyzickým ja a utiecť jeho nástrahám a jeho zovretiu, a Boh mi povedal, ako to dosiahnuť. Ak Mu predložím svoje telo a chopím sa Kríža ako živá obeť, On bude počítať moju obeť za spravodlivú kvôli Jeho Synovi.

Uvedomila som si, že čistota nie je len príkaz daný pre všeobecné dobro a potom odhodená ako nemožná záležitosť počas dospievania. Naopak, je to akt duchovného uctievania. Čistota bola neodmysliteľnou súčasťou zapierania seba, vkladania svojho života denne do Jeho vedenia a nesenia svojho kríža. Túžila som byť kosťou z Jeho kostí a telo z Jeho tela, aby sa Jeho Slovo stalo telom v mojom živote. Výklad Matthewa Henryho na List Rímskym 12 opisuje predkladanie našich tiel ako živých obetí ako praktickú definíciu zbožnosti: „Naše osoby a jednanie ponúknuté Bohu cez Krista nášho kňaza sú ako obeť uvedomenia si vďaka a uctievania Boha.”¹

Obeť je prinesená do Božej prítomnosti cez nástroj našej vôle. Rovnako, ako sa približujeme vierou a rovnako, ako sme prijali spasenie. Naša reakcia na Jeho milosť je uctiť si milosrdného Boha vo svojich životoch. Tým aj prehlasujeme ľuďom okolo nás, že už nepatríme sebe, ale že sme kúpení niekým iným. Výklad pokračuje výrokom: „*Boh chce vaše telá, nie vašu zver.*”²

Milujem toto napomenutie: *Boh chce vaše telá, nie vašu zver.* On nechce mŕtve krvácajúce karikatúry zvierat. Chce srdcia, ktoré bijú láskou a vďakou, a telá zasvätené Jeho zámeru a potešeniu. Dávid to vedel, a aj keď pred Pána prinášal aj zvieracie obeť, vždy vedel, čo Boh chce po celý ten čas.

*Ved' nemáš záľubu v obeť a keby som priniesol spalovanú obeť, nepáčila by sa ti. Skrúšený duch, to je obeť Bohu; skrúšeným a zdrveným srdcom nepohrdaš, Bože.
(Ž 51:18–19)*

Boh vždy túžil po tých, ktorí vidia za oponu náboženstva a skutkov tela, tých, ktorí sa približujú vierou a chvália Ho v duchu a v pravde. *Túži po tých, ktorí chcú viac, než len byť dobrými; Túži po tých, ktorí chcú byť Jeho.* Niektorí na to povedia, že my už nemusíme nič iné robiť. Ježiš bol konečná obeť, takže to je ukončené. Ale my nehovoríme o predkladaní obete za hriechy. Žiadna naša obeť, ktorú by sme mohli priniesť, by nemohla zaplatiť zapísaný zákon vyrieknutý proti nám. Ježiš bol Baránok zabitý, aby od nás zobral naše hriechy, ale tiež je Veľkňaz a náš príklad vo všetkom. Poďme sa spolu pozrieť na toto spojenie:

Boh vždy túžil po tých, ktorí vidia za závoj náboženstva a skutkov tela.

Veríme, že ak sme zomreli s Kristom, spolu s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus, vzkriesený z mŕtvych, už viac nezomiera, smrť už viac nad ním nepanuje. Totiž smrťou, ktorou zomrel, zomrel pre hriech raz navždy, ale život, ktorý žije, žije Bohu. (Rím 6:8–10)

Tým, že sa stotožňujeme s Kristovou smrťou, sme schopní žiť skrze Jeho vzkriesenie. Ježiš zlomil moc hriechu a smrti. Dokonca aj teraz život, ktorý žije, žije pre Boha, nie pre samého seba. Ak by niekto mohol o sebe tvrdiť, že dokončil svoj zápas a beží Jeho smerom, bol by to Ježiš. Ale nehovorí toto: „Skvelé! Som rád, že je to už za mnou. Teraz môžem žiť, ako sa mi zachce, pretože je práca skončená.” Jeho život je skrytý v Bohu, ako ten náš má byť skrytý v Ňom.

Rovnako aj vy usudzujte, že ste mŕtvi hriechu, ale žijete Bohu v Ježišovi Kristovi. Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele. Neposlúchajte jeho žiadosti ani neodovzdávajte hriechu svoje údy ako nástroje nespravodlivosti, ale odovzdajte sa Bohu ako tí, ktorí boli mŕtvi a ožili, a svoje údy odovzdajte Bohu ako nástroje

spravodlivosti. Lebo hriech nebude panovať nad vami, ved' nie ste pod Zákomom, ale pod milosťou. (Rím 6:11–14)

Slovo “rovnako” znamená... nuž, rovnako. Nemusíme preliať svoju krv, lebo On ju preliat. Ale naše telá majú byť živou obeťou.

~ *Prinášame obeť čomukoľvek, čo poslúchame a to čo poslúchame sa stáva naším pánom.*

Máme žiť tak ako On, mŕtvi pre hriech, ale živí pre Boha! Hriech už nepanuje v našich telách... Boh panuje. Už viac neposlúchame naše telá, ale Boha. Tu je poslušnosť

dôležitý princíp. Pavol nás napomína, aby sme nedávali svoje údy ako nástroje nespravodlivosti, ale Bohu ako nástroje spravodlivosti. Všimnite si, že prinášame obeť čomukoľvek, čo poslúchame a to čo poslúchame sa stáva naším pánom. Poslušnosť je obeť spravodlivosti a neposlušnosť je obeť nespravodlivosti. Pavol končí prehlásením “hriech nebude panovať nad vami.” Hriech už viac nedostane naše obeť alebo uctievanie, lebo sme unikli zákonu a sme pod milosťou.

Pamätajte, že na začiatku Listu Rímskym 12 sme boli vyzvaní, aby sme pre Božie milosrdenstvo odovzdávali svoje telá ako živú obeť. Milosrdenstvo nás stavia pod milosť nie pod zákon, a ako odpoveď na tento milostivý dar my nasledujeme Kristov príklad na kríži. Denne sa poddávame Bohu a spravodlivosti, a nie telu a hriešnosti. Skutkom našej vôle skladáme svoj život a predkladáme svoje telá. Potom sme vierou priťahované bližšie k Božiemu srdcu. Toto je súčasť prijatia Kríža.

„Všetkým potom povedal: „Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by chcel svoj život zachrániť, stratí ho. Ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho. Ved' čo osoží človeku, keby celý svet získal a samého seba by stratil či poškodil?” (Lk 9:23–25)

Všimnite si, že kríž je niečo, čo si vezmeme denne. Nie je to niečo, čo urobíme raz a potom na to zabudneme. Nie je to prívesok na našom krku alebo zápästí. Je to každodenná ozdoba na našom srdci. Kňazi v chráme prinášali obeť Pánovi každý deň.

Šalamún obetoval zápalné obeť Pánovi, podľa každodenného poriadku prinášania obetí podľa Mojžišovho príkazu. (2Krn 8:12-13)

Križ je našou každodennou obeťou. Nie je to príkaz daný Mojžišovým zákonom, ale samotným Pánom života. Obávam sa, že si neberieme k srdcu Jeho slová dosť vážne, ale ak im budeme veriť a prijmeme ich, budú živé a mocné, aby nás oslobodili a zachránili.

Vráťme sa k pozvaniu na Večeru Pánovu. Križ je našou dennou obeťou. Čo to znamená byť pozvaný za stôl s Kristom? Aby sme na to odpovedali, musíme poznať význam slovného spojenia *Večera Pánova* (dosl. preklad z anglického jazyka je spoločenstvo, pozn. prekladateľa).

Večera Pánova je definovaná ako *jednota, duchovné spojenie, súciti, úzke spojenie, a nakoniec vzťah*. Kombinácia týchto slov nám vykresľuje najhlbšiu túžbu každej ženy byť úplne poznaná a aj tak totálne milovaná.

Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade, ale potom z tváre do tváre. Teraz poznávam sčasti, ale potom budem poznávať tak, ako som bol spoznaný. (1Kor 13:12)

Byť plne poznaná znamená úplné a intímne zjavenie každej chyby a zlyhania, každého sna a túžby, každého strachu a nádeje. Vidí za skutky a vníma aj skryté motívy srdca. Vidí veci, ktoré my nedokážeme vidieť. A predsa sa Jeho láska nezakolíše a zostáva verná, dokonca aj vtedy, keď sú naše chyby zjavné na prvý pohľad. Láska vidí všetko, pretože láska je tá sila za každým pravým poznaním.

Pozvanie na Večeru Pánovu je ponukou, aby sme boli súčasťou živej sily, ktorá je oveľa väčšia než my samé. Je to príležitosť jesť, piť a nabrať život z iného zdroja. Sme pozvané piť zo živých vôd, ktoré uhasia náš smäd. A ešte úžasnejšie je, že sme pozvané nielen stolovať, ale aj spočinúť, zostať a prebývať v Ňom.

Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť. ...Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske! Ak budete zachovávať moje prikázania, zostanete v mojej láske, ako aj ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske. (Jn 15:5, 9–10)

Tu nachádzame krásny obraz vzťahu medzi Kristom a Jeho ľudom. On je vinič, z ktorého získavame život, výživu a silu. Ak zostaneme v Ňom, je tu napísané, že budeme prinášať mnoho ovocia. Čo je to ovocie?

No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Proti takýmto veciam nie je zákon. (Ga 5:22–23)

Ako zostaneme v Ňom, pripojené na vinič? Ján 15:9 nám hovorí, že ak budeme poslúchať, zostaneme. Poslušnosť Kristovým príkazom nás drží v bezpečí rovnako, ako On poslúchal príkazy Svojho Otca. Preto poslušnosť vytvára atmosféru pre milujúce spoločenstvo s Kristom.

Lebo láska k Bohu je v tom, že zachováваме jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké. (1Jn 5:3)

Viem, že som v tejto kapitole veľmi zdôrazňovala poslušnosť, ale verím, že to je cnosť, o ktorej dostatočne nehovoríme. Ale je to jedna z tých vecí, o ktorých Ježiš opakovane hovoril. Iba v Novej zmluve sa poslušnosť spomína šesťdesiat sedemkrát. Všetci

z nás sme boli sem-tam neposlušní a vieme, ako nás to odvádza od svedomia spravodlivosti do svedomia hriechu, ktoré nás oddeľuje od Boha. Chcem vás pozvať, aby ste sa tlačili za oponu tela a zbavili sa tieňa, ktorý by vám prekrížil cestu za Princom. Sme pozvané k odhodneniu...

Preto aj my, obklopení takým veľkým zástupom svedkov, odhodíme všetku príťaž a hriech, čo nás opantáva a vytrvajme v behu, ktorý máme pred sebou. Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Miesto radosti, ktorá sa mu ponúkala, pretrpel muky na kríži, pohrdol potupou a teraz sedí po pravici Božieho trónu. (Heb 12:1–2)

Boh napísal váš lúboštný príbeh a sľúbil, že cez ten proces pôjde s vami, nakrími vás a posilní na vašej ceste. Chcem, aby ste sa k Nemu pripojili pri Jeho večeri a mali spoločenstvo s Ním. Keď začnete túto cestu kŕmenia sa Jeho Slovom a Jeho vernosťou, dovoľte Mu, aby bol zdrojom vášho života a zmocnenia.

~ Drahý nebeský Otče,
prichádzam k Tebe v mene Ježiša. Prijímam Tvoje pozvanie jest' za Tvojím stolom, hostiť sa na Tvojej láske a vernosti. Tak ako Ježiš predložil seba ako obeť za hriech na Večeri Pánovej, ja prijímam Božiu milosť a nasledujem Jeho príklad. Predkladám svoje telo ako živú obeť, svätú a prijateľnú pred Tebou, pretože som bola obmytá krvou Tvojho drahého Syna. Už viac nevydám svoje telo neposlušnosti a moje údy hriechu. Predkladám Ti ich nanovo. Ďakujem Ti za Kristov život, ktorý preteká mojimi žilami. Ježiš, Ty si živý vinič a ja som ratolesť. Ďakujem Ti, že skrze Teba môžem niesť ovocie. Ty si môj život a moja sila, a ja teraz čerpám z tej studne, ktorá nikdy nevyschne. Odkladám všetku ťarchu a hriech, ktorý sa ma pokúšal zadržať. Dovoľ mi, aby som si uvedomila Tvoju lásku ako nikdy predtým. Pomôž mi, aby som Ťa milovala so všetkým čím som. Prijímam život v Duchu, ktorý znamená denne zapierať seba, vziať svoj kríž a nasledovať Ťa.

S láskou,
Tvoja dcéra

10 *Lámanie prekliatia*

Zobudila som sa od ľaku. Srdce mi bilo ako o závod a lapala som po dychu. Donútila som sa vstať, aby som unikla ďalšej hroznej nočnej more. Pomaly som otvorila oči a pozrela sa na strop, kde svietilo sivé svetlo skorého rána a uvedomila som si, že John nebol so mnou v posteli. Snažila som sa zachytiť jeho pohyb niekde v byte, ale nepočula som nič okrem suseda, ktorý už sa pohyboval hore na poschodí. Aj tak som na neho zakričala.

“John!”

Môj hlas znel vystrašene a detinsky dokonca aj mojim vlastným ušiam. Jeho tón mi pripomenul spomienky z detstva, keď som po strašidelnom sne zakričala na matku... najprv šeptom, potom keď som sa uistila, že nič v izbe sa na mňa nevrhne, volala som hlasnejšie a hlasnejšie, až kým som sa nedostala k môjmu plnému revu a mama pribehla. Ale tentokrát nikto neodpovedal.

Znova som zavolala Johnovo meno a sadla som si, aby som sa pozrela na hodinky, všimnúc si, že som zaliata potom. Tentokrát sa môj hlas ozval trochu tichšie, trochu pokojnejšie, skoro ako otázka, ale s istotou som vedela, pretože už bolo dosť neskoro, že John už je preč. Ako som mohla spať počas jeho rannej rutiny, keď som mala taký nepokojný a zdrvujúci sen?

Pokúšala som sa zo seba striasť jeho lepkavý závoj, pretože by sa z neho mohol stať strach, ktorý by ma sprevádzal po zvyšok dňa. Posledných pár mesiacov som mávala opakujúcu sa nočnú moru. Jednu z tých, ktoré som mávala ako dieťa. Jej chladný stisk ma zvyčajne prepadol raz za rok a potom to zmizlo. Ale teraz ma to húževnato prenasledovalo a zvyšovalo intenzitu z ročných návštev na mesačné prerušenia spánku, neskôr na týždenné nepokoje a pokračovalo to, až kým som tie sny nemala každú noc.

V posledných niekoľkých týždňoch som sa bála zaspieť, bála som sa zatvoriť oči a odpočívať, lebo v nočnej tme som s tým snom bojovala sama. Boli sme s Johnom novomanželia a každú noc som ho poprosila, aby sa za mňa modlil, aby ten sen v spánku znova neprišiel. Každú noc som zaspávala v jeho pevnom objatí, aby zahnal prípadných narušiteľov, ale keď Johnovo telo začalo relaxovať a sklzol do spánku, cítila som, ako sa približuje šepot strachu. Stále dookola som citovala Žalm 91, až kým som konečne nepodľahla ťaživému spánku. Spánok začal ako šťastný sen, potom sa rýchlo zmenil na iný, ako keby som prepínala program v televízii. Vtedy sa program zasekol a začal sen, z ktorého som nemohla utiecť. Každú chvíľu sa to menilo, ale téma zostávala rovnaká a ja som vždy ten príbeh rozpoznala hneď, ako sa začal. Dokonca aj v sne som protestovala... *tento sen už nie! Neznášam ten sen.* V sne sa to vždy začalo v dome mojich rodičov. Šťastná a nadšená som odišla z domu navštíviť priateľku, išla som do školy alebo do obchodu (na tom kam som išla nezáležalo). Potom sa zrazu všetko zmenilo. Zahla som za roh a obloha predou mnou zosivela. Ako som vstupovala do šera, videla som, ako sa blíži čiernota noci. Za mnou, iba o pár krokov, slnko stále svietilo. V tej chvíli som stála medzi dňom a nocou a uvedomovala som si, že temnota nie je záležitosťou času, ale prítomnosti tmavej alebo zlej dimenzie.

Otočila som sa a utekala späť do svetla a domova. Ale vyzeralo to tak, akoby som sa zasekla v šedom a tmavnom súmraku. Utekala som zo všetkých síl, ale posúvala som sa len veľmi málo, pretože

slnečné svetlo zostávalo mimo môjho dosahu. Moje telo sa hýbalo pomaly, ako keby išlo cez niečo husté. Kým som stále utekala, obzerala som sa cez rameno do hlbokaj tienistej tmy za šedou.

~ *V tej chvíli som stála medzi dňom a nocou a uvedomovala som si, že temnota nie je záležitosťou času, ale prítomnosti tmavej alebo zlej dimenzie.*

A tam som ich videla kráčať... vždy kráčali. Tri tienisté postavy, ktoré sa ľahko približovali zmenšujúc tak vzdialenosť medzi nami. Každým krokom zmenšili vzdialenosť medzi nami, ktorú som nedokázala zväčšiť svojim behom. S hrôzou som od nich odvrátila tvár a snažila sa ešte viac, aby som sa oslobodila zo šedej hmly, ale moje zúrivé pokusy napredovať boli stále pomalé v porovnaní s ich stabilnou chôdzou. V diaľke som videla náš dom, ale bolo to, akoby bol sto míľ ďaleko. Nezdalo sa, že sa približujem.

Znova som sa obzrela dozadu a zistila som, že tie tienisté postavy sa približujú a čoskoro boli dosť blízko na to, aby som videla viac ako len ich obrisy. Boli to traja muži, ktorí ma prenasledovali, každý bol mŕtvý, ale chodili a každý bol v inom štádiu rozkladu. Jeden zomrel iba nedávno; pohyboval sa bez života. Ďalší už bol v čiastočnom rozklade a posledný nebol viac než kostra s vlasmi. Ich oblečenie odrážalo ich štádium rozloženia; jeden bol úplne oblečený, druhý bol oblečený v roztrhaných šatách a kostlivcovo roztrhané oblečenie vyzeralo ako handry na stožiaroch kostí. Kráčali plece pri pleci perfektným synchronizovaným krokom. Bez jediného slova alebo pohľadu jeden na druhého sa hýbali s jediným cieľom: Chceli ma dostať.

V sne som toto všetko zaregistrovala jediným pohľadom do tmy. Ako sa približovali, moje pohyby boli nemotornejšie a ja som začala byť ešte viac vystrašená a premožená panikou. Potkla som sa alebo zakopla o chodník, po ktorom som ako dieťa denne chodila. Nakoniec som na nich začala kričať, stále bežiac, pretože som si uvedomila, že sa mi samej nepodarí uniknúť im.

„Kto ste? Chodte preč! Ste mŕtvi. Nechajte ma na pokoji!”

Nikdy mi neodpovedali a ani na moment nezaváhali. Bolo to, akoby môj hlas vôbec nepočuli. Viedol ich hlas nejakého neviditeľného veliteľa. Bežala som ďalej, a oni ďalej kráčali a približovali sa bližšie každým krokom. Potom zrazu boli príliš blízko, veľmi hrozni na pohľad a ja som do nich začala hádzať kamene a palice, ale nič ich nespomalilo. Koniec koncov, prečo by ich niečo z toho poranilo, keď už boli mŕtvi? Moje márne pokusy iba spomalili moje vlastné napredovanie. A potom sa to stalo. Boli nado mnou, vystierali sa, aby ma chytili. Tá hrôza bola tak omračujúca, že som sa strhla a zobudila.

Odišla som zo spálne a namierila si to do kuchyne v našom malom byte. V hlave mi blúdilo množstvo otázok, na ktoré som nevedela odpovedať.

Prečo sa mi toto dialo, keď som prehlasovala Písmo a modlila sa? Nie je Boh mocnejší ako tento sen? Prečo to nezastavil? Ako môžem mať tak málo sily a ochrany, keď som kresťanka?

Zazvonil telefón a ja som takmer vyletela z kože. Vyrhla som telefón z nabíjačky.

„Haló?” odpovedala som trochu podráždena.

„Ahoj miláčik. Nechcel som ťa budiť, keď som odchádzal. Spala si tak tvrdo a viem, že máš za sebou zopár ťažkých nocí, tak som chcel, aby si si pospala,” povedal John. „Radšej si ma mal zobudiť. Znova som mala ten sen.”

„Prepáč, zobudil by som ťa, keby som to vedel.”

„John, prečo to neprestane? Včera sme sa modlili!” spýtala som sa.

„Ja neviem,” John úprimne odpovedal. V jeho hlase som počula, že bol skoro tak frustrovaný ako ja. Ešte sme sa chvíľu rozprávali, potom zavesil a ja som odkráčala do obývačky, aby som si prečítala Bibliu. Ale mala som pocit, akoby bola moja myseľ v hmle, zatiaľ čo som bojovala s tým, aby som nezaspala a pokúšala sa sústrediť na význam slov, ktoré som čítala. Mala som pocit, akoby som sa znova snažila uniknúť tomu snu.

Dolahla na mňa ťažoba spánku a ja som sa dostávala do horšej a horšej pozície, aby som nezaspala, ale hmle v mojej hlave sa nezdvíhala. Modlila som sa: „Bože, prosím Ťa, ukáž mi niečo alebo niekoho, kto mi môže pomôcť!” Takmer okamžite prišla odpoveď. Napadol mi muž, ktorý si ma adoptoval ako svoju “dcéru”, keď som sa presťahovala do Dalasu. Zdvihla som sa zo sedačky a zavolała mu z kuchyne. Akurát bol dostupný a ja som mu cez slzy vyrozprávala celý príbeh, ktorý som zakončila sťažnosťou: „Ako kresťanka nemôžem uveriť, že toto je život, život v hojnej miere!” Povedal mi, že so mnou súhlasí a vysvetlil mi, že mi pošle tri nahrávky, ktoré chce, aby som si vypočula, keď budem sama a potom mu mám zavolať, aby sme sa porozprávali. Donútila som ho sľúbiť mi, že ich pošle čo najskôr a zavesili sme. Po prvýkrát som pocítila záblesk nádeje. Rozhrnula som závesy, aby som pozvala dovnútra texaské slnko a skočila do sprchy.

Nočná hrôza sna pokračovala, ale po pár krátkych dňoch prišiel balík s nahrávkami. Bola som nadšená, akoby to bol narodeninový darček. Išla som do jedálne a urobila som si kompletnú študovňu so zápisníkom, Bibliou, zväzňovačom a magnetofónom. Modlila som sa: „Otče, daj mi poznať pravdu, ktorá ma oslobodí! Otvor moje oči, aby som videla, uši, aby som počula a srdce, aby som verila. V mene Ježiš. Amen.”

Pustila som prvú nahrávku. Bola nekvalitná a ja som musela poriadne natrčiť uši, aby som počula stlmené slová. Bol to starší muž, ktorý vyučoval o veciach, o ktorých som nikdy predtým nepočula, ale zároveň akoby vedel, s čím práve zápasím. Začal vysvetľovať,

že väčšina kresťanov sa bojí rozprávať na tému duchovného boja, pretože veria, že tak urobia zlé sily mocnejšími. Výsledkom je, že nestojíme pevne v odolávaní zlu, ale so strachom ustupujeme. Vysvetlil, že satan už operuje v plnej sile a odhaľovaním jeho skutkov tmy zmenšujeme jeho moc a nie ju zväčšujeme. Vysvetlil, že satan je zákonník, ktorý sa stavia do roly žalobcu bratov. Musíme mu vytrvalo odporovať vo viere a s mečom Božieho Slova. Potom išiel hlbšie do vyučovania generačných hriechov a prekliatí. Prvé dve nahrávky pozostávali z vyučovania a tretia poskytovala čas modlitieb. Čítala som si zároveň v mojej Biblii a zbadala som pravdy, ktoré teraz boli do oči bijúce, ale predtým som ich prehliadla alebo nebrala do úvahy. Vám sa nemusia zdať ako nejaké nové pravdy, ale vtedy v roku 1982 to boli celkom radikálne koncepty. Jednou z najmocnejších a najradikálnejších právd, ktorú som sa v ten deň naučila a s ktorou sa chcem s vami podeliť, je princíp osvojenia si Božích zaslúbení do našich životov.

~ Väčšina kresťanov sa bojí rozprávať na tému duchovného boja, pretože veria, že tak urobia zlé sily mocnejšími.

Lebo všetky Božie prisľúbenia, koľkokoľvek ich je, v ňom sú „áno“; a preto prostredníctvom neho znie aj „amen“ Bohu na slávu skrze nás. (2Kor 1:20)

Toto je úžasné zaslúbenie. Bez ohľadu na to, koľko Božích prisľúbení máme, Jeho odpoveď je vždy áno v Kristovi. Dovoľte mi, aby som vám to znázornila príkladom zo Starej zmluvy. Boh postavil pred Mojžiša a deti Izraela požehnanie aj kliatby. Zhromaždenie sa vyslovilo za „amen“, potvrdzujúc zoznam požehnaní po každom prečítaní. Slovo amen znamená „nech sa tak stane.“ Tento príklad sa nachádza v knihe Deuteronomium (5. kniha Mojžišova).

Pozrite, dnes vám predkladám požehnanie a kliatbu: Ak budete

~ Bez ohľadu na to, koľko Božích prisľúbení máme, Jeho odpoveď je vždy áno v Kristovi.

poslúchať prikázania Hospodina, vášho Boha, ktoré vám dnes predkladám, získate požehnanie. Ak však nebudete poslúchať prikázania Hospodina, vášho Boha, ak odbočíte z cesty, ktorou vám dnes kážem ísť, a pôjdete za inými bohmi, ktorých nepoznáte, stihne vás kliatba. (Dt 11:26–28)

Podľa zákona každé požehnanie so sebou nesie aj prekliatie, v prípade porušenia príkazu. Ale Kristus zlomil moc zákona.

Kristus nás vykúpil spod kliatby Zákona tým, že sám sa stal kliatbou za nás, lebo je napísané: Prekliaty je každý, kto visí na dreve, aby v Kristovi Ježišovi prišlo Abrahámovo požehnanie na pohanov, aby sme skrze vieru dostali prislúbenie Ducha. (Ga 3:13–14)

V Kristovi dedíme Abrahámovo požehnanie. Aby sme prijali požehnanie Mojžiša, museli by sme byť potomkovia Izraela, ale Abrahámovo požehnanie je rozšírené aj na pohanov. V Kristovi aj tí, ktorí sú mimo zákona, boli skrze vieru prinesení pod novú a živú zmluvu. Takže v Kristovi počujeme “áno” - a nie “ak dodržíš zákon, tak áno,” ale “v Kristovi áno.” Všimnime si ešte raz našu úlohu v 2 Kor 1:20:

Lebo všetky Božie prislúbenia, koľkokolvek ich je, v ňom sú „áno“; a preto prostredníctvom neho znie aj „amen“ Bohu na slávu skrze nás.

My hovoríme “amen” alebo “nech sa tak stane!” Pozeráme sa na Slovo a potom sa vierou približujeme, aby sa Slovo stalo telom v našich životoch. My si Slovo prisvojujeme do našich životov vierou. Podriaďujeme svoju vôľu a teda aj naše životy Jeho pravde tým, že hovoríme: „Prijímam Tvoje zaštepené Slovo do môjho srdca. Nech vládne v mojom živote.”

Keď nás Slovo usvedčuje, činíme pokánie a podriaďujeme sa Jeho rade. Keď nás Slovo vyzýva, povieme: „Ja verím... Pane, pomôž mojej nevere!” Prehlasujeme: „Nech Pánovo Slovo trvá naveky a nech je oslávené v mojom živote!” V ten deň, keď som počúvala tie nahrávky, videla som veľmi jasne, cez zrkadlo Slova, oblasti v mojom živote, v ktorých som sa potrebovala zriecť mojej bývalej angažovanosti s temnotou a vyznať hriechy mojich otcov, ktorí boli predou mnou. Videla som tmavé tieňe kliatby v mojom živote, živote mojich rodičov a mojich starých rodičov. Súčasne som videla Kristovo požehnanie vznášajúce sa nado mnou a budúcimi generáciami, ktoré iba čakalo na niekoho, kto sa postaví do medzery a povie: “Áno!”

~ Videla som Kristovo požehnanie vznášajúce sa nado mnou a ďalšími generáciami, ktoré iba čakalo na niekoho, kto sa postaví do medzery a povie, “Áno!”

Keď som sa sklonila pred Bohom, cítila som takú úžasnú zodpovednosť, vyznala a zriekla som sa svojich hriechov a generačných hriechov mojej rodiny. Cítila som, akoby som opakovala slová Ezechiáša:

*Teraz zamýšľam uzavrieť zmluvu s Hospodínom, Bohom Izraela, aby od nás odvrátil svoj prudký hnev.
(2Krn 29:10)*

Ezechiáš práve vyznal chyby svojich otcov a potom prehlásil svoje vydanie sa Bohu. Ja definitívne pochádzam z dlhej línie pohanov, s dlhým zoznamom priestupkov. Samozrejme, že som nemohla vyznať ich hriechy po jednom, ako som to mohla urobiť s vlastnými, keď som si uvedomila, že som hriešna pred Bohom, ale bolo tam niekoľko konkrétnych vecí, o ktorých som vedela, že som vinná.

- Angažovanosť v okultizme cez astrológiu, rovnako ako cez iné pochybné knihy, hračky a filmy
- Užívanie drog a alkoholu

- Sexuálny hriech

Neuvedomila som si, že i príležitostné spojenie s týmito vecami je potenciálne smrteľné. Pamätám si, ako som čítala knihu mojich rodičov, v ktorej boli charakterizované všetky astrologické znamenia. Tiež som rada čítala horoskopy – aj keď to bolo iba pre zábavu, čítala som ich. Na Vianoce som dostala špiritistickú tabuľku, s ktorou som sa dosť hrávala, kým ma nevystrašila, lebo sa začala sama hýbať. Predtým, než som sa stala kresťankou, veľmi rada som si čítala hororové príbehy a fascinovalo ma hocičo nadprirodzené. Samozrejme, teraz verím, že to bol vnútorný hlad po Božích veciach, ktoré som hľadala, aby ma uspokojili správnym spôsobom, ale aj tak ma to priviedlo pod kliatbu, nie pod požehnanie.

Moja babka a otec boli alkoholici, a ja sama som začala piť, keď som mala štrnásť, a neprestala som pravidelne piť, kým som nemala dvadsať jeden rokov. Niekoľkokrát som skúšala marihuanu a na výške som experimentovala s kokaínom. Všetko to boli skutky rebélie a otvorili v mojom živote dvere pre kliatbu, nie pre požehnanie. Boli aj iné veci, ktoré som si všimla, keď som sa pozrela bližšie na predchádzajúce generácie. Moja stará mama mala rakovinu, moja mama mala rakovinu a aj ja som mala rakovinu. Tri generácie. Moja prastará mama sa vydala dvakrát. Moja stará mama sa rozviedla a potom sa znova vydala za svojho prvého manžela a potom sa s ním znova rozviedla a potom si vzala druhého muža, a rozviedla sa s ním, a vydala sa tretíkrát, ten však zomrel na infarkt počas veľmi vášnivej hádky. Mama môjho otca sa vydala dvakrát. Moja mama a otec sa rozviedli, znova sa vzali, rozviedli a nakoniec otec odišiel s inou ženou, ktorú si ale nikdy nevzal. Moja stará mama potratila jedno dieťa a skoro zomrela pri pôrode druhého. Moja mama potratila tri deti medzi mojím a bratovým narodením. Prečo sa to všetko dialo a opakovalo?

Hospodin prechádzal pred ním a volal: „Hospodin, Hospodin! Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh! Preukazuje milosť tisícom, odpúšťa vinu,

zločin a hriech, ale nič nenecháva nepotrestané. Trestá vinu otcov na synoch a vnukoch do tretieho a štvrtého pokolenia.“ (Ex 34:6–7)

Cítila som, akoby sa tieto veci opakovali aj v mojom živote, v mojom manželstve a ak by som to dovolila, aj pri mojich ešte nenarodených deťoch, kým by sa s tým niečo neurobilo. Boh mi ukázal, ako zastaviť pokračovanie týchto kliatob. Keď som sa pozrela do Písma, videla som oboje, dôvod aj sľub. Ja som bola tretia, niekedy štvrtá generácia v kolobehu týchto hriechov. To bol definitívne ten dôvod, ale v podobných veršoch som našla aj sľub:

Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh žiarlivý, ktorý trestá viny otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia tých, čo ma nenávidia, ale milosť preukazujem tisícom tých (generácií), čo ma milujú a zachovávajú moje prikázania. (Ex 20:5–6)

Chcela som byť začiatkom tisícov generácií, ktoré milovali Boha a dodržiavali Jeho prikázania. Toto bola moja možnosť činiť pokánie aj z hriechov predchádzajúcich generácií a uzavrieť zmluvu s milostivým Bohom. On len čakal, kedy na Neho zavolám, aby sa mohol láskou vystrieť k tisícom ďalších generácií. Chvela som sa nadšením, keď som si uvedomila vplyv, aký bude mať voľba zmluvy a poslušnosti na môj život a životy tých, ktorí prídu cezo mňa.

Cez tie nahrávky sa moje oči otvorili aj iným formám otroctva, ktorých som si predtým nebola vedomá. Bol to princíp duševných väzieb a ja som skutočne mala zopár nezdravých, ktoré potrebovali byť prestrihnuté.

Verím, že môžeme konfrontovať oblasti zotročenia bez preceňovania toho, aké sú zložité. Ježiš vyháňal démonov a oslobodzoval ľudí bez vedenia seminára o

Chvela som sa nadšením, keď som si uvedomila vplyv, aký bude mať voľba zmluvy a poslušnosti na môj život a životy tých, ktorí prídu cezo mňa.

démonológii. Keď videl putá, zlomil ich; keď videl démonov, vyhnal ich; keď videl choroby a neduhy, uzdravil ich; keď videl tých, ktorí sú zviazaní hriechom, odpustil im a zmocnil ich, aby išli a už viac nehrešili.

Milujem Ježiša, pretože je taký reálny, relevantný a praktický. Vedel, že som bola spútaná, a tak dal do mojich rúk pravdy, ktoré mali moc ma oslobodiť. Ja som na oplátku vložila tieto pravdy do vašich rúk. Ich moc nie je zmenšená, pretože pravda si nectí osoby, ale je osloboditeľom všetkých, ktorí sa obrátia a uctia si ju.

Takže, čo je duševná väzba? Pretože sme ako deti, keď ide o takéto veci, veľmi jednoducho povedané, objavuje sa vtedy, keď sa naše duše spletú s inými. To samozrejme môže byť aj dobrá aj zlá vec. Matkina duša môže byť spletená s jej dieťaťom. Ale keď rastie a stáva sa mužom, vzťah s mamou sa musí zmeniť, aby mohol dať svoje srdce svojej manželke. Manželova duša má byť zviazaná s manželkinou, aby sa dvaja mohli stať jedným telom. On opúšťa matku a otca a príľne ku svojej žene. Toto sú dobré a zdravé väzby, ktoré spájajú a splietajú naše duše dokopy v láske. Takéto zdravé zväzky sa môžu vytvoriť aj v priateľstve .

Dávid a Jonatán mali taký vzťah. Nájdeme ho opísaný v nasledujúcich veršoch:

Keď Dávid skončil rozhovor so Šaulom, Jonatán prilipol celou dušou k Dávidovi. Jonatán ho miloval ako samého seba. V ten deň si ho vzal Šaul k sebe a znemožnil mu návrat k rodine. Jonatán uzavrel s Dávidom zmluvu, pretože ho miloval ako samého seba. (1Sam 18:1, 3)

Jonatán povedal Dávidovi: „Jonatán povedal Dávidovi: Chod' v pokoji a pamätaj, čo sme si obaja prisahali v Hospodinovom mene. Nech je Hospodin natrvalo svedkom medzi mnou a tebou, medzi mojím a tvojím potomstvom.“ (1Sam 20:42)

Toto spojenie a spletenie priateľstva ochránilo Dávidov život a neskôr životy Jonatánových potomkov. Títo dvaja muži sa spolu zviazali v zmluve, dokonca aj napriek tomu, že ich to stálo vlastný komfort alebo pozíciu. Jonatán sa vzdal svojho kráľovského práva na trón kvôli láske k Dávidovi a tomu, že rozpoznal Božiu ruku na Dávidovom živote. Som si istá, že aj ty máš taký vzťah vo svojom živote. Môže to byť so sestrou alebo blízkou priateľkou. Medzi vami je niečo nevy povedané, a predsa to viete. Ja to určite mám s mojimi chlapcami - sú chvíle, kedy nielen že viem, čo si myslia, ale to aj cítim.

Doteraz sme hovorili o zdravých väzbách medzi priateľmi a rodičmi. Ale pozrime sa bližšie na väzby vytvorené medzi manželmi. Tento zväzok začal pri Adamovi a Eve. Je to tajomstvo toho, keď sa z dvoch stane jedno... jeden muž, jedna žena, jedno telo. Ježiš to opísal takto:

„No už na začiatku ich Boh stvoril ako muža a ženu. Preto opustí človek svojho otca i matku a prilne k svojej žene a budú dvaja jedno telo. Takže potom už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje..” (Mk 10:6–9)

Očividne je toto odvolávka na originálny plán v knihe Genesis, zámer čistoty od úplného začiatku. Manžel a manželka už viac nie sú dvaja, ale jedno. Toto splynutie je mocné a život dávajúce. Najprv sú duše utkané dokopy láskou, potom ich láska pokročí do zmluvy sľubu a slávnostnej prísahy pred Bohom. A vrcholí to sexuálnym spojením, kedy sú aj ich telá spletené dokopy. Napokon je semienko muža zasadené do maternice matky a môže vzniknúť život. Sú zviazaní mentálne, fyzicky a duchovne cez sexuálne spojenie. Je to ten najvyšší stupeň zmluvy, pretože sa vyskytuje na všetkých troch stupňoch intimity. Pred týmto spojením je každý z nich úplný sám o sebe, ale keď sa utvorí zväzok, tí dvaja už viac nie sú oddelení, ale sú jedno. Teraz sú spolu silnejší, než keby boli oddelení. Nie je to obmedzenie, naopak, je to dovŕšenie. Tiež to vysvetľuje, prečo je

také devastujúce, keď dvaja, ktorí sú jedno, prechádzajú cez zradu cudzoložstva alebo rozvodom. Je to šklbanie a trhanie ich duší. Iba manželia a manželky by mali byť spojení týmto spôsobom na všetkých troch úrovniach. Toto spletenie duší sa môže sexuálne vyskytovať aj mimo manželstva tak isto ako v manželstve. Keď majú žena a muž sexuálny pomer, vytvára sa medzi nimi sexuálna duševná väzba. Inými slovami, v skutočnosti neexistuje taká vec ako príležitostný sex. Takéto stretnutie nezanechá ani jednu stranu bez zmeny - nielen v ich dušiach, ale aj fyzicky. Nedávno som v televízii počula zaujímavú informáciu o AIDS: Keď máš s niekým sex, máš biologicky zároveň sex s ním a každým ďalším, s ktorým dotýčný spal posledných sedem rokov. Fyzické zvyšky týchto stretnutí zostávajú neporušené po dobu siedmich rokov!

V Genesis nájdeme stretnutie medzi Dinou (dcéra Ley a Jakoba) a princom.

Keď ju videl Šechem, syn Chivvija Chamóra, kniežata toho kraja, uniesol ju, ležal s ňou a zneuctil ju. Potom však celou dušou

~ V skutočnosti neexistuje taká vec ako príležitostný sex. Takéto stretnutie nezanechá ani jednu stranu bez zmeny.

prilipol k Jákovovej dcére Dine, zalúbil sa do nej a chcel si získať jej srdce. Nato Šechem

povedal svojmu otcovi Chamórovi: „Vezmi mi to dievča za ženu!”(Gn 34:2–4)

Potom, čo bola Šechemova duša prepletená s Dininou, chcel ju za manželku. Všimnite si, že je tam napísané, že ju “zneuctil”. Jeho túžba vziať si ju po tom, čo urobil, nezrušila predchádzajúce zneuctenie. Sex mimo manželstva bude vždy zneuctením, dokonca aj vtedy, keď už ste zasnúbení. Ak by si ju najprv zobral za ženu a po svadbe by s ňou spal, potom by neprišlo k zneucteniu. Keby sa celý ten scenár otočil, všetko by bolo ináč. Ale pozrime sa na to, ako sa to stalo: Videl ju, bol k nej fyzicky priťahovaný, uniesol ju, spal s ňou, zneuctil ju a potom k nej prilipol dušou. Miloval ju, bol k nej

milý a potom poprosil otca, aby si ju mohol vziať za manželku. Zdá sa, že všetko to mal obrátené.

Ak by Šechem najprv hovoril so svojim otcom a požiadal ho, aby mohla byť jeho nevestou, všetko mohlo byť ináč. Zaujímalo by ma, že keď hovoril s Dinou nežne, či jej povedal: „Neboj, všetko bude v poriadku, vezmem si ťa a napravím to zlé na

~ Jeho túžba vziať si ju po tom, čo urobil, nezrušila predchádzajúce zneuctenie. Sex mimo manželstva bude vždy zneuctením, dokonca aj vtedy, keď už ste zasnúbení.

dobré.” Je zaujímavé, že nemáme žiaden záznam Dininou pocitov v celej tejto záležitosti. Bola znásilnená alebo zvedená? Chcela vôbec byť jeho nevestou? Kvôli tomu, ako sa veci ďalej odohrali, máme dojem, že bola iba obeťou, nemala účasť na tom, čo jej urobil ani na rozhodnutiach, ktoré boli urobené bez nej. Keď sa vytvoria nezdravé vzťahy, je tam ovládanie a strach, a nie jednota a priateľstvo. A v týchto nezdravých vzťahoch zvyknú byť ženy častejšie obeťami. Tento príbeh samozrejme nemá šťastný koniec; princa zabijú a Dina zostane sama.

Ideálne by si mala byť sexuálne spojená iba s jednou osobou, pretože sex je vyčlenený pre zväzok dvoch v zmluve manželstva. Vtedy sex nie je zneuctením, ale pravým opakom toho, keď niečo znásilňujeme, zneuctujeme, znesväcujeme alebo to aj špiníme.

Sex mimo manželstva zneuctuje manželstvo, každého účastníka a Boha, ale sex v rámci manželstva ctí Boha a aj manžela a manželku. Preto sme napomínaní udržiavať manželskú postel' svätú.

Manželstvo nech majú všetci v úcte a manželské lôžko nech je nepoškvrnené, lebo smilníkov a cudzoložníkov bude súdiť sám Boh. (Heb 13:4)

Ctíme si naše manželstvá tým, že zostávame čistými a oddelenými pre našich budúcich partnerov. Po svadbe si ctíme naše manželské postele tým, že nedovolíme iným (cudzoložstvo) alebo ničomu inému, aby znižovalo krásu sexuálnej intimity (ako pornografiu, masturbáciu, perverznosti alebo nečistote).

Nuž, toto všetko pre mňa boli novinky. Mala som celkom pestrú minulosť a teraz, keď som bola vydatá, škaredé tváre a spomienky z mojej bohatej minulosti sa mi prehánali hlavou. S Johnom sme boli spolu osamote a zrazu sa mi vynoril hrozný záblesk z minulosti, obraz z nejakého filmu s hviezdíčkou, ktorý som pozerala pred piatimi rokmi na internáte. Alebo som sa sexuálne uzatvárala kvôli hanbe zo spomienok z minulosti na sexuálne styky, ktoré som mala s bývalým priateľom. Bolo to hrozné. Samozrejme, nič z toho mi nevadilo, keď som bola slobodná pohanka, ale teraz, keď som bola vydatá kresťanka, bolo to ako sexuálna časovaná bomba.

Keď som mala byť schopná oddať sa slobodne svojmu manželovi s totálnou odovzdanosťou, našla som sa pripútaná k minulosti. Bola som zviazaná v manželstve, ale predtým som bola bez zábran v smilstve. Aké strašné! John si ma zaslúžil celú, ale ja som už nebola schopná sexuálnej slobody kvôli mojím predošlým zneucteniam. Zápasila som s nečistými myšlienkami, obrazmi, porovnávaniami a hanbou. Bojovala som proti nim, ale zdalo sa, že to nepomáha... pokiaľ, pokiaľ som sa nenaučila lámať moc duševných väzieb a

~ *Keď som mala byť schopná oddať sa slobodne svojmu manželovi s totálnou odovzdanosťou, našla som sa pripútaná k minulosti.*

vyznávať generačné hriechy. Pozrime sa na verše z Novej zmluvy, ktoré o tom hovoria:

Neviete azda, že vaše telá sú Kristovými

údmi? Mám teda vziať Kristove údy a urobiť z nich údy neviestky? Rozhodne nie! Alebo či neviete, že kto sa oddáva neviestke, je s ňou jedno telo? Veď sa aj hovorí: Budú dvaja jedno telo. (1Kor 6:15–16)

Nenazývam mojich bývalých partnerov prostitutmi, ale ten princíp je rovnaký. Bola som s nimi jedno, ale teraz mám zmluvu s iným. S každým spojením a oddelením sa moja duša trieštila, kým som už viac nebola celá, ale sexuálne roztrieštená. Keď ste sexuálne roztrieštené, je pre vás neuveriteľne ťažké dať samé seba bezvýhradne svojmu manželovi, pretože už viac nie ste kompletné.

Tento istý princíp spôsobuje, že sexuálne roztriešené ženy alebo zneuctené ženy nestoja pevne, keď čelia pokušeniu. Je im ťažké povedať nie, aj keď to chcú.

Sú premožené buď žiadostivosťou alebo vinou, často oboma, čo pre nich robí takmer nemožné odolať sexuálnej príležitosti. Stávajú sa obeťami a magnetom pre sexuálne zneužitie a promiskuitu. Dejú sa im veci alebo nájdu samé seba zapálené žiadostivosťou, kvôli styku s inými partnermi. Ale to, čo je nemožné bez Boha, sa s Ním stáva možným.

~ Keď ste sexuálne roztriešené, je pre vás neuveriteľne ťažké dať samé seba bezvýhradne svojmu manželovi, pretože už viac nie ste kompletné.

Aby sme mohli kráčať v čistote, musíme byť uzdravené a iba Boh nás môže obnoviť a uzdraviť tam, kde prišlo k zlomeniu. Iba Boh môže obnoviť úctu k našej sexualite na miestach, kde bolo zneuctenie a hanba. Iba Boh vie vziať to nečisté a poškvرنené a znova z toho spraviť sväté a čisté. Iba Boh nám vie dať krásu za popol, ktorý mu prinášame.

V ten deň som sa rozhodla, že si oddelím nejaký čas a pozbieram všetky ohňové obeť sexuálneho hriechu a hanby. Ďalší večer som mala možnosť predložiť ich pred Boha. John nebol doma a ja som mala dosť času na to, aby som strávila čas pred Pánom v modlitbe. Verím, že Boh vyplaví tieto veci na povrch, keď sme pripravené s nimi jednať a ja som bola pripravená! Možno držíte túto knihu vo svojich rukách ako Jeho pozvánku, aby ste urobili to isté.

Máme verného a súcitného Veľkňaza, ktorý nás pozná úplne. Chce použiť svoj meč, aby prestrihol hocičo, čo vás drží od Neho. On chce každý nezdravý zväzok prestrihnúť tak, aby zostalo iba to, čo je zdravé. On pošle svoje Slovo, aby uzdravilo a obnovilo tvoju dušu. Jeho anjeli pôjdu na miesta vášho strachu, aby vstúpili a vrátili každý rozštiepený kúsok späť do vašej duše.

Vari nie sú všetci služobnými duchmi poslanými slúžiť tým, čo majú zdediť spásu? (Heb 1:14)

Anjeli sú ochrancovia našich duší. Nemajú byť uctievaní, ale určite sú zapojení v práci pre tých, ktorí majú zdediť spásu. Nie je dôvod na to, aby sme sa obávali ich angažovanosti, pretože je to prikázané samotným Bohom.

Chcem vás pozvať, aby ste si oddelili nejaký čas na modlitbu a dovolili Bohu, aby dovŕšil očistenie vo vašom živote. On, ktorý to sľúbil, je verný. On vás vytiahne z blata a postaví vás na pevnú zem. Ale vy si preto musíte nastaviť srdce pre Neho, aby to mohol spraviť vo vašom živote.

Nie je to niečo, čo môžeme brať na ľahkú váhu. Možno sa budete chcieť predtým postiť a stráviť nejaký čas v uctievaní, než k tomu pristúpite. Chcem, aby ste boli citlivé na vedenie Duchu Svätého, keď vás bude jemne sprevádzať týmto procesom a pomôže vám zriecť sa každej tmavej a tienistej pevnosti nepriateľa. A čo moja nočná mora? Potom, čo som sa zriekla týchto vecí v modlitbe, už nikdy som ju nemala.

~ *On vás vytiahne z blata a postaví vás na pevnú zem. Ale vy si musíte pre Neho nastaviť srdce.*

Predtým ako budete pokračovať, prosím, dajte si čas, aby ste sa zastavili a oddelili. Môže to byť hneď

teraz; ak je to tak, uistite sa, že ste samé alebo iba s jednou blízkou

priateľkou alebo modlitebným partnerom, pretože budete musieť nahlas predostierať Bohu svoje žiadosti, zriekania a svoje odpovede, “áno a amen”.

Snažila som sa čo najviac zosnovať túto modlitbu kombináciou Písma, pretože Slovo je ostrým a mocným dvojsečným mečom Ducha. Pridala som aj odvolávky na záver tejto kapitoly pre vaše ďalšie štúdium.

~ *Drabý nebeský Otče,
prichádzam k Tebe v mene Tvojho vzácneho syna Ježiša; vstupujem do Tvojich brán s vdakou a prichádzam do Tvojich dvorán s chválou. Som premožená Tvojou láskavou milosťou a láskou ku mne a vopred Ti dakujem za tú veľkú prácu vykúpenia, ktorú si vyryl do môjho života.*

Zaumienila som si urobiť zmluvu s Pánom Bohom Izraela. Ty si Pán, Boh neba a zeme, veľký a úžasný Boh, ktorý zachováva zmluvu lásky s tými, ktorí Ťa milujú a poslúchajú Tvoje príkazy. Daj, nech sú Tvoje uši pozorné a Tvoje oči otvorené k tomu, aby počuli modlitbu Tvojej služobníčky. Vyznávam svoje hriechy a hriechy mojich predchodcov, každé previnenie, ktoré sme urobili proti Tebe. Odpusť nám, pretože sme sa zachovali hriešne voči Tebe. Boli sme prikrytí hanbou, pretože sme hrešili proti Tebe. Ale ty, Pane, náš Bože si milostivý a odpúšťajúci, aj keď sme my boli tí, ktorí sa vzbúrili voči Tebe a neposlúchli sme Pána, nášho Boha, alebo sme nezachovávali zákon, ktorý nám dal skrze svojich služobníkov, prorokov. Prosíme Ťa, obrež naše srdcia a odvaľ od nás hriech, hanbu a potupu z nášho pobytu v Egypte.

Vyznávam a zriekam sa môjho hriechu a hriechov mojich predchodcov, z hocijakej a všetkej angažovanosti v okultizme, čarodejníctve alebo veštení. (Tu sa zastavte a buďte citlivé na to, čo vám Duch Svätý hovorí a pridajte to k modlitbe. Vyznajte to konkrétne predtým, ako budete pokračovať. Môže to zahŕňať astrológiu, seanse, hororové filmy, hry knihy, ... ale aj iné.) Zriekam sa svojich hriechov v týchto oblastiach a lámam kliatbu nad mojim životom a životom mojich detí, ich detí a detí ich detí.

Vyznávam a zriekam sa môjho hriechu a hriechov mojich predkov v oblasti drog a alkoholu. Otče, zatvor akékoľvek dvere, ktoré by mohli v duchovnej oblasti otvoriť priestor pre hriech, poviažanie alebo útlak. Zriekam sa svojej angažovanosti v... (pomenujte konkrétne drogy, ak sa dá) a lámam moc ich prekliatia v mojom živote, živote detí a ich detí, a detí ich detí.

Otče, ja vyznávam a zriekam sa hriechu a hriechov mojich predchodcov za akúkoľvek a každú angažovanosť v sexuálnom hriechu a všetkej nečistote, perverzite, inceste a promiskuite. (Buďte vnímavé pomenovať konkrétne hriechy, ktorých sa zriekate. Vyslovte ich pred Ním bez hanby. Nie je nič ukryté, On už vie o každom jednom a túži odstrániť ich ťarchu viny a hanby z vašich pliec. Keď budete pripravené, pokračujte.)

Otče, vezmi meč svojho Ducha a odrež každú bezbožnú sexuálnu duševnú väzbu medzi mnou a... (počúvajte Ducha Svätého a povedzte každé meno, ktoré budete počuť. Je možné, že budete počuť aj mená, s ktorými ste nemali pohlavný styk, ale boli ste s nimi sexuálne alebo emocionálne angažované spôsobom, ktorý mal byť rezervovaný pre vášho manžela alebo Spasiteľa samotného.)

Potom, čo poviete každé meno nahlas, modlite sa takto: Otče, uvoľni svojich anjelov, aby získali čiastočky mojej duše späť od týchto mužov (alebo žien). Obnov ich pre mňa svojim Duchom. aby som mohla byť celá, svätá a oddelená pre Tvoje potešenie.

Otče, ja sa zriekam každého perverzného a promiskuitného obrazu. Robím zmluvu na základe Žalmu 101:3 a budem strážiť túto oblasť v mojom srdci skrze bránu svojich očí. Nedovolím žiadnu zlú vec pred svojimi očami. Zriekam sa každého nečistého ducha a prikazujem mu a jeho vplyvu, aby opustil môj život. Otče, umy ma očisťujúcou krvou Ježiša, lebo iba tá má moc očistiť a odčiniť. Zasväcujem sa ako Tvoj chrám; mocou Tvojho Svätého Ducha odstráň každú nečistotu ducha, duše a tela z tejto svätyne. Naplň ma pretekajúcou prítomnosťou Svätého Ducha, ktorý mnou bude pretekať. Otvor mi oči, aby som videla, uši, aby som počula a srdce, aby som prijala všetko, čo pre mňa máš. Som Tvoja. Vládni v mojom živote.

*S láskou,
Tvoja dcéra*

Odvolávka: Žalm 100:4, 2 Kronická 29:10–11,
Nehemiáš 1:5–7, Daniel 9:8–10, Jozue 5:9, Matúš 10:34,
Hebrejom 4:12, 2 Kronická 29:5–6

11 Vyvolená vášnivým, svätým Bohom

Uvedomujete si, že vášnivý, svätý Boh o vás usiluje? Čaká a sleduje, kedy sa pozriete Jeho smerom. Túži po tom, aby ste si prečítali riadky plné lásky, ktoré napísal. Modlí sa, aby ste opätovali Jeho náklonnosť. Chce vás priviesť zo sveta temnoty do Jeho slávneho sveta svetla. Chce vás vytrhnúť z náručia falošných milencov a priniesť vás do Jeho verného, večného náručia. Oslobodzuje vás

Chce vás vytrhnúť z náručia falošných milencov a priniesť vás do Jeho verného, večného náručia.

z rúk tvrdých dozorcov a krutého Egyptského otroctva a namiesto nich vám ukazuje Jeho nežnú lásku a milosť.

Nevyslobodzuje nás z Egypta iba preto, aby nás doviedol do zaslúbenej zeme, Jeho cieľom je priviesť nás k Sebe samotnému. V Starej zmluve sú iba pozemské tiene vecí, ktoré majú prísť. Príliš často premýšľame rovnako ako deti Izraela. Tak sa nám ulavilo, že sme zachránené a unikáme súdu, že zabúdame na Jeho pôvodný zámer spásy, a to návrat k Nemu. Milované, vykúpenie je oveľa viac ako len poistenie majetku proti požiaru a životná poisťka!

Avšak rozumiem, prečo ste sa mohli takto pozeráť na vykúpenie. Koľké z nás počuli tú otázku: „Ak by si dnes umrela, vieš s istotou, kam by si išla?“ Zámer tejto otázky je, aby sa publikum samo zamyslelo: „Viem iste, že pôjdem do neba?“ A ak nie, majú možnosť sa modliť a uistiť sa o ich večnej pozícii. Ale spasenie nie je len cieľ

po smrti; je to spôsob života, a to života v hojnosti. Vypočujte si, čo bolo najhlbšou túžbou a zámerom pre oslobodenie Izraelitov z Egypta:

Sami ste videli, čo som urobil Egyptanom, ako som vás niesol na orlích krídlach a priviedol k sebe. (Ex 19:4)

Milujem krásu a moc tohto verša. Mocný Kráľ neba sa skláňa, aby po štyristo rokoch zachránil svoje deti z otroctva. V tomto procese raní Egypt, najmocnejšiu ríšu tej doby, a zmení ju na ponížený vrak. Izraelskí otroci olúpia Egyptanov o striebro a zlato.

Kto z nás by nechcel byť vytrhnutý z drsného zajatia tohto sveta a prenesený na Boží vrch, kde je bezpečie a dôverný vzťah, akému sa nič nevyrovná? Obávam sa, že oveľa viac ľudí, ako si môžeme všimnúť, takúto túžbu v srdci nemajú. Aj keď mnohí privítajú východisko zo zajatia a súdu, v skutočnosti nechcú takéto spojenie: Všetko je to o tom, že sa staneme Jeho. Ak už viac nepatríme tomuto svetu, koho sme?

„Oznám celej pospolitosti Izraelitov a povedz: ‚Budte svätí, lebo ja, Hospodin, váš Boh, som svätý.‘” (Lv 19:2)

Svätosť nie je len popisom práce pre služobníkov alebo navrhovaná alternatíva životného štýlu, je to príkaz pre všetkých, ktorí sa zhromažďujú pred Bohom. Sme svätí, pretože On je svätý. Nevyžaduje sa od nás, aby sme sa iba správali sväto alebo vyzerali sväto, sme pozvaní, aby sme boli svätí. Slovo *byť* znamená, že sa to stane súčasťou našej podstaty alebo životnej sily. Náš duch určuje, ako žijeme, takže máme byť plnené a vedené Duchom, ktorý je svätý, teda Duchom svätým.

~ Svätosť nie je len popisom práce pre služobníkov alebo navrhovaná alternatíva životného štýlu, je to príkaz pre všetkých, ktorí sa zhromažďujú pred Bohom.

To zahŕňa naše súkromné ako aj verejné správanie, ale ja sa chcem zamerať na oblasť, ktorá je neviditeľná, a teda súkromná. Slovo *byť* nejaká znamená, že to definuje celú vašu samotnú existenciu. Môžeme sa *správať* sväto, ale *nebyť* svätí; môžeme *vyzerat'* sväto, ale *nebyť* svätí. Toto nie je len nejaké starozákonné nariadenie. Aj v Novej zmluve sme upozornení na to, aby sme boli svätí:

No rovnako, ako je svätý ten, čo vás povolal, aj vy budete svätí v celom svojom počínaní. Veď je napísané: Budte svätí, lebo ja som svätý! (1Pt 1:15–16)

Ak sa podrobnejšie pozrieme na tento novozákonný odkaz, ktorý sa odvoláva na napomenutie z 3. knihy Mojžišovej, zistíme, že je ešte konkrétnejší a nariaďuje, aby sme boli svätí vo *všetkom*, čo robíme, pretože aj Boh je svätý vo *všetkom*, čím je.

Čo to znamená *byť svätý*? Tento ďalší verš nám ponúka hlbší náhľad:

Budete mi svätí, lebo ja, Hospodin, som svätý. Ja som vás oddelil od národov, aby ste boli moji. (Lv 20:26)

Boh povedal Izraelitom, aby boli svätí, pretože boli oddelení od ostatných národov, aby boli Jeho. V podstate im Boh povedal: „Oddelte sa pre Mňa, pretože som si vás vyvolil ako svoje vlastníctvo. Vyberte si Mňa, pretože Ja som si vás vybral.” Izrael bol vybraný spomedzi množstva národov, aby bol Jeho. Kde do toho zapadajú pohania? Kedy sme boli vyvolení my?

Veď ešte pred stvorením sveta si nás vyvolil, aby sme boli pred ním svätí a nepoškvrnení v láske. (Ef 1:4)

Predtým, ako nás vôbec uvidel, boli sme v Ňom vyvolení. V Kristovi sme boli vybraní, nie spomedzi mnohých národov, ale ešte pred samotným založením sveta. To by znamenalo, že na nás myslel, už keď tvoril zem. Boli sme vybraní Bohom v Kristovi, zabitom

Baránkovi predtým, než boli položené základy zeme. Boli sme predurčení byť svätými a bezúhonnými v Kristovi.

Čo to znamená byť svätými v Jeho očiach? V Kristovi nás Boh urobil svätými alebo oddelenými pre Neho, pre Jeho potešenie, zámer a slávu. Predtým sme boli vo vzťahu k týmto zaslúbeniam cudzincami, pretože tí, ktorí boli mimo Izraelského národa, nemohli byť svätí alebo oddelení. Pohanovia museli zachovávať všetky zákony a pravidlá, aby mohli byť súčasťou zmluvy.

Ale dnes už je opona roztrhnutá na dvoje. Pravidlá, ktoré boli proti nám, boli pribité na Kristovom kríži a my už viac nie sme oddelení od Boha (Kol 2:14). Svätosť nie je Božia požiadavka na to, aby sme boli "dobrí", je to pozvanie, aby sme boli "Jeho".

~ Svätosť nie je Božia požiadavka na to, aby sme boli "dobrí", je to pozvanie, aby sme boli "Jeho".

Nevydala som sa za Johna preto, aby som už nebola slobodná a mohla mať deti...

Vydala som sa za Johna, aby som mohla byť jeho. Kvôli nášmu zmluvnému vzťahu zdieľame mnoho spoločných vecí. Delíme sa o tajomstvá, deti, financie, autá, priateľstvá, domov, posteľ, atď. Ale v mojom živote sú miesta, ktorých sa John nikdy nemôže dotknúť, pretože sú vyhradené pre Boha, rovnako, ako sú miesta a potreby, ktoré ja nemôžem naplniť v Johnovom živote, pretože patria iba Bohu. Každá žena je predurčená, aby patrila svojmu Princovi a v jej živote sú miesta, ktoré sú vyhradené iba pre Neho.

Byť sväté, znamená byť oddelené pre Neho, v našom duchu, duši a fyzických telách. Najprv sa oddelíme tým, že zareagujeme na Jeho volanie, potom tým, že podriadime svoju vôľu Jeho Slovu a poprosíme Ducha Svätého, aby nás viedol.

Vy však ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste oznámili veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla. Kedysi ste neboli ľuďom, ale teraz ste Boží ľud; prv ste boli bez milosrdenstva, ale teraz ste milosrdenstvo dosiahli. (1Pt 2:9–10)

Sme vyvolení ako kráľovské kňazstvo, Jeho svätý národ. Patríme Bohu, a preto Ho oslavujeme pred týmto svetom, a to z lásky a vďaky za Jeho smrť, ktorá nás vyslobodila zo sveta temnoty a preniesla do Jeho slávneho svetla. Pamätám si, ako sme na univerzite po prijatí do sesterstva boli všetky sestry nadšené z toho, že patríme k niečomu väčšiemu, než sme my samé, a oslavné piesne nášho spolku sme spievali na všetkých školských akciách.

Ak sme boli také šťastné kvôli spoločenskému klubu, o čo viac by sme mali oslavovať Boha, ktorý nás privítal vo svojom kráľovstve? Prvý list Petrov nám hovorí, aká je naša pozícia v Kristovi: Sme vyvolený rod, kráľovské kňazstvo. V Starej zmluve bola kňazom zverená zodpovednosť za predkladanie obetí a kráľovskí kňazi prinášali svoje obety pred kráľa. Čo je naša obet', keď sme kňazi? Je to život, ktorý Ho oslavuje slovom, skutkom, aj vzhľadom.

Aby sme tomu lepšie porozumeli, pozrieme sa na Árona:

Nakoniec urobili kvet, posvätnú členku z rýdzeho zlata, a vyryli naň nápis tak, ako sa zhotovuje pečatidlo: „SVÄTÝ HOSPODINOV“. Na ňu podľa Hospodinovho príkazu Mojžišovi pripevnili šnúru z fialového purpuru, aby sa dala priviazať na turban. Tak bola dokončená všetka práca na príbytku v stane stretávania. Izraeliti vykonali všetko presne podľa Hospodinovho príkazu Mojžišovi. (Ex 39:30–32)

Áron bol oblečený do nádherného kňazského rúcha. Každý kúsok, ktorý ho zdobil, mal konkrétny význam, ale všimnite si, že

poslednou konečnou ozdobou bola svätá koruna z čistého zlata, na ktorej bolo napísané: SVÄTÝ HOSPODINOV.

Bol vlastne korunovaný svätosťou. Celý kňazský odev a krásna veľkoleposť mali prehlasovať, že Áron patrí Bohu. Všimnime si, že čelenka bola vyrytá ako pečatidlo; toto je dôležité. Pečatné prstene majú odtlačok zvnútra aj zvonku a mali schopnosť nechať odtlačok na veciach. Keď bolo vydané nariadenie alebo zákon, bol zapečatený potlačou alebo odtlačkom pečatného prsteňa, čo symbolizovalo, kto za tým zákonom stál.

Pozrime sa na chvíľku na jednoduchý príklad. Na národných alebo medzinárodných súťažiach krásy sú víťazky korunované a každá má cez seba prevesenú šerpu, ktorá nesie názov krajiny alebo štátu, ktorú reprezentuje. Čo by sa stalo, keby sa v polovici súťaže Miss Universe účastníčka Miss Amerika rozhodla, že bude reprezentovať Japonsko? Dovolili by jej to? Samozrejme, že nie! Bola vybraná ako vyslankyňa Ameriky, nie Japonska; je to americká kultúra a ľudia, ktorých má zastupovať a inšpirovať.

Ako kňazi sme rovnakí. Na všetkých tých, ktorých stretneme, máme zanechať dojem, ktorý komunikuje to, komu patríme a aké kráľovstvo reprezentujeme.

Peter vysvetľuje, ako to máme spraviť:

Kedysi ste neboli ľuďom, ale teraz ste Boží ľud; prv ste boli bez milosrdenstva, ale teraz ste milosrdenstvo dosiahli. Milovaní, povzbudzujem vás ako cudzincov a pútnikov, aby ste sa zdržiavali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši. Vaše správanie medzi pohanmi nech je vzorné, aby tí, čo vás teraz osočujú ako zločincov, videli vaše dobré skutky a v deň navštívenia za to oslavovali Boha. (1Pt 2:10–12)

Kedysi sme neboli Boží, ale teraz sme. Kedysi sme boli pod Božím súdom, ale teraz zakúšame Jeho milosť. Inými slovami, kedysi sme boli v tomto svete a pod rozsudkom súdu, ale teraz nie sme z tohto sveta, sme z Božieho kráľovstva. To z nás robí cudzincov a prišielcov na tejto zemi, kde sme boli kedysi občanmi. Ako kňazi sme Božími vyslancami a reprezentantmi na tejto zemi.

Prinášame obete hodné kráľovej milosti: naše chvály a naše životy.

Svätosť je o vlastníctve; my už viac nevlastníme svoje životy, On ich vlastní. Môžete povedať: „Nepáči sa mi myšlienka, že ma niekto vlastní!“ Či ste si toho boli vedomé alebo nie, nikdy ste v skutočnosti neboli slobodné. Narodili ste sa pod vládou kráľovstva tmy a žili ste tam ako Boží nepriatelia a deti určené pre hnev. Ale milujúci Princ vás vykúpil. Boli ste kúpené za veľkú cenu a vaša chvála má

~ Boli ste kúpené za veľkú cenu a vaša chvála má prehlasovať Jeho slávu.

prehlasovať Jeho slávu spolu s nebeskými svätými, ktorí spievajú pieseň Baránkovu.

A spievali novú pieseň: „Hoden si vziať knihu a otvoriť jej pečate, lebo si bol zabitý a svojou krvou si Bohu vykúpil ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu i národa, urobil si ich kráľovstvom a kňazmi nášmu Bohu, oni budú kralovať na zemi.“ (Zj 5:9–10)

Všimnime si, že hovorí, že Jeho krv nás vykúpila pre Boha, nie pre nebo. Tento Ženích vykúpil svoju nevestu svojim vlastným životom. Ale aby sme mohli pochopiť hĺbku tejto nádhernej romance, musíme sa vrátiť späť v čase do dávnej minulosti a cestovať do dialav, kde sa dodržiavajú zvyky, ktoré sú pre nás možno čudné.

Cestujte so mnou späť do starovekého Izraela a sledujte ich svadobné zvyky a rituály. V tom čase neexistovalo žiadne randenie; boli iba nevesta a ženích. Páry si dočasne neskúšali jeden druhého, či si navzájom vyhovujú a potom si každý šiel vlastnou cestou. Dlh predtým, ako vôbec začala svadba, išlo o vážny záväzok a vieru.

Keď bol syn vo veku na ženie, poprosil otca, aby mu našiel nevestu. Syn už mohol mať na mysli nejakú, ale zvyčajne to bol otec, ktorý sa po nej poobzeral ešte predtým, ako jeho syn pomyslel na ženie. Spoločne by preberali prednosti jednej či druhej dcéry, ale bol to otec, ktorý nakoniec vybral domácnosť a dcéru, ku ktorej by prišli, aby získal nevestu pre svojho syna.

Ak bol počiatkový návrh prijatý priaznivo, mladý muž odcestoval ku nej domov a stretol sa s jej otcom,

~ Páry si dočasne neskúšali jeden druhého, či si navzájom vyhovujú a potom si každý šiel vlastnou cestou.

prípadne aj s jej staršími bratmi, aby prebrali možnosti a detaily. Samotné dievča sa nezúčastnilo počiatkového vyjednávania. Som si istá, že čakalo za dverami a napäto počúvalo a pozeralo, čo sa deje vo vedľajšej miestnosti. Možno nadšene zašepkalo, keď sa kúsočky konverzácie dostávali do jej uší. „Je ochotný dať toto za mňa!” Ale jej otec už mal premyslenú cenu. Dievčatá boli takmer vždy vymenené za peniaze, pretože boli pre rodinu považované za finančnú stratu; nepracovali na poliach ako synovia, a preto neprodukovali zisk v domácnosti. Ak sa nenaplnili otcove očakávania týkajúce sa návrhu, navrhnutie manželstva ani neprichádzalo do úvahy a vyjednanie bolo ukončené. Aj keď to pre nás môže znieť ziskuchtivo, bol to vlastne spôsob ochrany dievčata. Otec chcel mať istotu, že dostane cenu, ktorú si žiada, ale tiež, že o jeho dcéru bude dobre postarané. V tej dobe otcovia neodovzdávali dievčatá zadarmo, museli byť najprv vykúpené, potom vzaté. Vyjednanie trvalo celé hodiny s otázkami, príslubmi dôvery, sľubmi, a tiež i argumentmi.

Keď bolo medzi otcom nevesty a ženíchom všetko dohodnuté, vypracovali spolu dokument alebo manželskú zmluvu, ktorá obsahovala svadobnú cenu, požiadavky a sľuby ženícha a práva nevesty. Bol to zasnubný dokument, a keď bol dokončený, nalial sa pohár vína a dcéra, potenciálna nevesta, bola privedená dovnútra. Celé hodiny vyjednávania a zapisovania každého zdlhávavého detailu by bez jej súhlasu boli mrhaním času. Na stole jej bola predložená

~ Odišiel od nej so slovami: „Idem pre teba pripraviť miesto, odídem, ale potom sa k tebe vrátim.”

ponuka. Pred ňou stál pohár vína, ktorý reprezentoval svadobnú zmluvu. Mala na výber z dvoch možnosti. Mohla odmietnuť víno, ktoré bolo pred ňou, otočiť sa a odísť z izby. Ak by to spravila, svadba by sa neuskutočnila, ani keby boli všetky otcove požiadavky naplnené. Alebo mohla povedať: “Áno.” Ak by to spravila, podala by pohár ženíchovi, ktorý by sa z neho napil a on by ho zase podal neveste. Keď sa napila z pohára zmluvy, zmluva bola spečatená. Ženích potom dal neveste niečo hodnotné, čo reprezentovalo jeho úprimnosť voči nej a ich zmluve. Chvíľu s ňou zostal, aby sa mohli bližšie spoznať, ale vždy to bolo pod dohľadom rodiny. V našej kultúre je táto vec zvyčajne symbolizovaná zásnubným prsteňom. Títo dvaja boli legálne zasnúbení alebo viazaní manželstvom, aj keď spolu ešte nežili.

Nevesta potom podstúpila krst vodou. Išlo o rituálny akt umývania a očisťovania. Znamenalo to oddelenie alebo opustenie jej predchádzajúceho spôsobu života a očisťovanie ako príprava na jej nový život s manželom. Považovalo sa to za obraz jej duchovného znovuzrodenia. Už nebola sama; bola jeho. Po chvíli ženích odišiel a vrátil sa do otcovho domu. Tam začal pracovať na ich domove, čo bolo súčasťou prípravy na svadbu. Odišiel od nej so slovami: „Idem pre teba pripraviť miesto, odídem, ale potom sa k tebe vrátim.” Toto sú rovnaké slová, ktoré Ježiš riekol v Jánovi 14. Aj keď bolo ťažké sa od seba oddeliť, rozumeli tomu, že nemôžu byť úplne spolu, pokiaľ on najprv nešiel pripraviť miesto.

Nevesta zostala so zmluvou a pohárom, plne uhradenou cenou a darom, ktorý ju uistoval, že jej ženích sa vráti. Ona zostala v dome svojho otca a pripravovala sa. Ak by išla na verejnosť, dala by si závoj, ktorý naznačoval, že už niekomu patrí. Ženy so závojom boli označované ako *oddelené, posvätené, zasvätené alebo vykúpené*. (Znie to povedome, však?) Jej život bol zviazaný zmluvou k niekomu. Jej

krása bola zachovaná pre neho. Netrpezlivo čakala na jeho návrat a trávila čas prípravami na ich spoločný život. Často naňho myslela, keď si zhromažďovala veno, hlavne keď čas pokročil a vedela, že každým dňom je k nemu bližšie. Nechcela zmeškať ženíchov návrat; chcela byť pripravená.

Skôr ako sa pohneme ďalej, na chvíľku sa tu zastavme a preskúmame, ako tieto staroveké rituály odrážajú náš vzťah s Kristom, pretože manželstvo je opakovane pripodobňované k tomuto vzťahu.

*Toto je hlboká záhada - hovorím o Kristovi a cirkvi.
(Ef 5:32)*

Ježiš opustil svoj nebeský domov, aby si priviedol nevestu, ktorú mu Jeho Otec vybral. Zaplatil požadovanú cenu, aby ju vykúpil a prijal ju za svoju. V tomto prípade Ho to stálo všetko, čo mal: Jeho vlastný život. Zapečatil túto zmluvu, keď sa napil z pohára pri poslednej večeri a potom ho podal svojim učeníkom. Súhlasil s vyjednanou cenou v Getsemanskej záhrade a v plnosti ju zaplatil na kríži. Potom predložil svoju vlastnú krv ako obeť a poumýval svoju nevestu vo vode Slova. To je proces obnovenia mysle, ducha a duše, ktorý nás preniesie z kráľovstva tmy do kráľovstva svetla.

*Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval
Cirkev a vydal za ňu samého seba, aby ju posvätil
očistným kúpeľom vody a slovom; aby si pripravil Cirkev
slávnou, na ktorej niet poškvŕny ani vrásky, ani nič
podobné, aby bola svätá a bez poškvŕny. (Ef 5:25–27)*

Všimnite si, že Kristus je ten, ktorý nás robí svätými. Vykupuje nás, aby sme boli Jeho. Nemôžeme sa vykúpiť samé, ani sa nemôžeme spraviť svätými. Ale môžeme sa pripraviť, kým On pre nás pripravuje miesto.

Radujme sa, plesajme a vzdávajme mu slávu, lebo nadišla Baránkova svadba a jeho nevesta sa pripravila. (Zj 19:7)

Nevesta bola zodpovedná za udržiavanie atmosféry a postoja pripravenosti. Ako Kristova nevesta si zhromažďujeme šatník, ktorý na nás bude čakať, keď tam prídeme:

„Bolo jej dovolené obliecť sa do čistého žiariaceho kmentu — lebo tým kmentom sú spravodlivé skutky svätých.“ (Zj 19:8). Čistý žiariaci kment znamená spravodlivé skutky svätých.

Vráťme sa späť k nášmu páru. Nevesta ako dáma stále vyčkáva, zatiaľ čo ženích usilovne pracuje na tom, aby pre ňu pripravil svadobnú izbu, ktorú pristaval k otcovmu domu. To si vyžadovalo veľa času a príprav, pretože v tom čase neboli žiadne bytové sklady, kde by si mohol zaobstarať materiál. Musel spraviť obchod alebo niečo vymeniť za stavebné drevo, alebo vyrábať stromy a pripraviť si tak miesto sám. Celý čas pracoval s nadšením, pretože vedel, že ho to približuje k nej. Jeho otec pozorne sleduje, ako jeho syn postupuje a povzbudzuje ho a inštruuje ho v priebehu stavby. Otcovou úlohou bolo tiež skontrolovať obydlie a povedať synovi, keď bol presvedčený, že miesto je už pripravené pre nevestu. Aj nevestina rodina mohla vyslať poslov, aby sa uistili, že ženích dodržal slovo, ktoré dal svojej neveste. Oni jej potom oznámili: „Už to nebude dlho trvať. Buď pripravená!“

Nakoniec, keď práca prešla otcovou kontrolou, obrátil sa k svojmu synovi a povedal mu: „Choď si po svoju nevestu!“ Ženích zhromaždil svojich priateľov a s veľkou oslavou sa vybrali po nevestu. Svoj odchod si naplánovali tak, aby k nej mohli prísť v noci. Keď vošli do mesta, zatrúbili na trúbku, aby upozornili nevestu, že jej milý sa blíži. Samozrejme, že tento zvuk prebudil každú zasnúbenú nevestu a všetci s nadšením vstali. Pripravili si olejové lampy tak, že pridali olej a orezali knôty. (Myslím, že si aj umyli zuby a vyštafirovali sa!) Potom pozorne počúvali oznámenie ženíchových priateľov. Títo

priatelia pripravili cestičku pred domom nevestiných rodičov a zavolali na ňu: „Hľa, ženích! Vyjdi mu v ústrety!” (Mt 25:6)

Jej otec a bratia vyšli von skontrolovať a uistiť sa, že to bol ten správny chlapík, ktorý volá ich dcéru. Určite by ju nechceli poslať preč s nesprávnym ženíchom! Po potvrdení jeho totožnosti sa pri jej odchode otočili chrbtom. Skoro to vyzeralo ako únos. Nevesta utekala k svojmu milovanému, v ruke horiaca lampa a jej slúžky ju nasledovali. Ženích ju vzal a okamžite sa vrátili do domu jeho otca, kde obaja vstúpili do svadobnej izby. Ďalších sedem dní si užívali svoju lásku za zapečatenými dverami.

Ženíchovi priatelia sedeli vonku pred dverami a čakali na radostnú chvíľu, kedy bude manželstvo skutočne naplnené. Keď začuli ženíchov hlas, oznámili

~ Nevesta utekala k svojmu milovanému, v ruke horiaca lampa a jej slúžky ju nasledovali. Ženích ju vzal a okamžite sa vrátili do domu jeho otca.

radostnú správu ostatným prítomným a oslava pokračovala. Postelnú plachtu zo svadobnej lôžky podali cez okno. Dali ju jej otcovi ako dôkaz o počestnosti jeho dcéry pre prípad, že by v budúcnosti vyvstali nejaké pochybnosti. Preliata krv jej panenskej blany reprezentovala konečné spečatenie zmluvy. Po siedmich spoločne strávených dňoch si odokryla závoj, vyšla so ženíchom a začala sa svadobná hostina. Víno a jedlo pretekalo potokmi pri oslave ich radosti. Vyslovovali sa nad nimi požehnaná a dávali sa im dary.

Toto je slávny a romantický obraz Ježiša a Jeho nevesty. On skutočne šiel pripraviť pre nás miesto. Vráti sa skoro a Jeho odmena príde s Ním. Musíme sa pripraviť na Jeho návrat.

„Bdajte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!” (Mt 25:13)

~ Drahý nebeský Otče,

odhaľ svojim Duchom všetky oblasti, ktoré ešte neboli oddelené pre Teba. Chcem byť svätá a úplne Tvoja. Nauč ma, čo znamená byť nevestou, aby sa mohlo moje srdce radovať v neustálom stave pripravenosti. Daj, aby bola moja lampa vždy pripravená a naplnená olejom. Otvor oči môjho srdca, aby som mohla toto obdobie vidieť jasne. Chcem kráčať ako verná nevesta, nie ako falošný sluha, ktorý vo svojom srdci šepká: Pán mešká so svojim príchodom. Chcem, aby oddelenie a zasvätenie môjho života zanechalo dojem na ostatných. Aby vedeli, že patrím Tebe a Ty patriš mne. Zahal ma svojim Duchom, kým sa nebudem radovať a vidieť Ťa tvárou v tvár.

S láskou,
Tvoja dcéra

12 Moc čistoty

Môžu byť mladí ľudia silní a slobodní? Pavol si to určite pomyslel:

Nikto nech tebou nepohŕda pre tvoju mladosť. Ty sa však staň pre veriacich vzorom v reči, správaní, láske, vo viere a mravnej čistote. (1 Tim 4:12)

Tento verš si takmer odporuje. Pavol tu nabáda mladého muža, aby bol príkladom pre veriacich? Dnes len zriedkavo myslíme na mladých a slobodných ako na svetlý príklad viery a čistoty. Avšak, Pavol tu vyzýva Timoteja, aby držal hlavu vzpriamene a nedovolil, aby sa jeho mladosť stala faktorom pohŕdania. Ak je mladý človek nabádaný k tomu, aby bol príkladom v reči, živote, láske, viere a morálnej čistote, o koľko viac by sme mali my, ktorí sme už zrelí, žiť svätý život? Máte Božiu milosť, Jeho zmocnenie, aby ste kráčali v tomto napomenutí. Bez ohľadu na vek, môžete žiť život, ktorý je príkladom čistoty pre tých, ktorí nás pozorujú. Na prvý pohľad sa môže zdať, že čistota je to isté ako svätosť, ale nie je. Pamätajte, že svätosť znamená byť oddelení, kým čistota je to, ako si počínate, pretože ste boli zasvätení.

Čistota je vedľajším produktom svätosti. V tejto kapitole si predostrieme niektoré záležitosti často vynechávané v náboženských

kruhoch, ale otvorene oslavované mimo cirkev. Poradím vám múdrosťou a varovaniami, ktoré som našla v Božom slove, ako aj z vlastných skúseností z dlhoročnej praxe v službe. Chcem vám pomôcť postaviť základ, ktorým nič neotrásie, takže sa pevne držte: budeme pátrať v mnohých biblických veršoch.

Boh chce byť zdrojom nášho života. Ak ste skutočne odvážne, pozvite Ducha Svätého, aby preskúmal vaše srdcia a motívy svojim Božím prenikavým a prerážajúcim Slovom. Toto nie je pre slabochov.

~ *Môžete žiť život, ktorý je príkladom čistoty pre tých, ktorí nás pozorujú.*

Veď Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca. A nieto tvorstva, ktoré by bolo preň neviditeľné. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať. (Heb 4:12–13)

Božie Slovo nie sú iba obyčajné listy papiera... je živé. Verte a pristúpte k Nemu bližšie, pretože ono túži tancovať vo vašom srdci a potme vám v noci šepkať. Je také ostré, že dokáže oddeliť dušu od ducha a v tomto procese odhaliť naše skryté myšlienky a postoje.

~ *Božie Slovo nie sú iba obyčajné listy papiera... je živé. Verte a pristúpte k Nemu bližšie, pretože ono túži tancovať vo vašom srdci a potme vám v noci šepkať.*

Pamätajte si, že nič (žiadna vec) nie je pred Bohom skryté. On vidí všetko, ale my nie. Častokrát nás zvádžajú naše vlastné srdcia, ale ak si žiadame pravdu, Boh ju s nami bude zdieľať skrze Jeho Slovo.

Ja nechcem radu od človeka... chcem múdrosť a náhľad od Boha. Ľudská rada je vždy ovplyvnená kultúrou a štandardom obdobia, v ktorom sa nachádzame. Je to bláznovstvo, ktoré sa

samo prispôsobuje každej nadchádzajúcej dekáde a odráža morálnu teplotu spoločnosti. Ale Božie slovo stojí naveky, a to je aj štandard, voči ktorému sa budeme zodpovedať.

V tejto kapitole budete konfrontované s pravdami, ktoré sa vám najprv môžu zdať nemožné alebo nereálne... ale nie sú. Veriť tomu, že On nie je schopný naplniť svoje sľuby, je lož a On nám zaslúbil, že nás uchráni od pádu a privedie nás bez poškvrny pred trón. Poznáme pravdu a pravda nás oslobodí. Najprv sa pozrieme na niektoré vybrané verše a potom si zodpovieme na pár otázok vo svetle pravdy. Chceme sa vyhnúť smerovaniu k pravidlám, pretože Božie povolanie do svätosti je o tom byť Jeho.

*Smilstvo však a akákoľvek nečistota alebo lakomstvo
nech sa medzi vami ani len nespomenú, ako sa patrí na
svätých. (Ef 5:3)*

Aký silný je tento verš? Nie je nám dovolený ani len náznak sexuálnej nemorálnosti, nečistoty alebo lakomstva! Prečo? Čo je také zlé iba na malom náznaku, ak vlastne nerobím nič až také hrozné? Nuž, čo je zámerom náznaku, ak nie to, že dáva náznaky, ktoré nás vedú k tomu, že existuje niečo viac ako len to, čo práve v danej chvíli vidíme. Tento druh správania (alebo dokonca aj jeho náznak) nie je prijateľný pre tých, ktorí patria Jemu. Podľa slovníka Microsoft Word výraz „*nevhodný*“ je definovaný ako “drzý, šokujúci, neslušný, nevhodný, urážajúci,” a úplne nakoniec ako “nie ukončená vec!”

Tento typ správania vysiela ľuďom okolo nás zmiešané signály, a to je mätúce. Napríklad nosenie hlbokých výstrihov, tričiek odhaľujúcich dekolt sa nazýva „*dvojzmyselným*“ (dosl. budiacim dojem, pozn. prekladateľa). Aký dojem to vzbudzuje? Že je tu niečo viac, než čo je teraz vidieť a môžem ťa dokonca nechať pozrieť sa aj bližšie, keď som ochotná ti už teraz ukázať toho toľko. (K tomuto sa neskôr ešte vrátíme.) Ako Božie, sme označené pre Neho a máme si Ho ctiť všetkým, čo hovoríme a robíme. To znamená, že oboje - slová, ktoré hovoríme a naše správanie sa, by mali niesť Jeho obraz.

Je nám viac, než len odpustené; sme posvätené pre Neho. Máme byť svetlom v tom, v čom sme boli predtým tmou. Pokračujme v liste Efežanom:

Viest' mrzké, dvojsmyselné a hlúpe reči sa nepatrí, radšej vzdávajte vďaky. (Ef 5:4)

Doplňme si zoznam nevhodného správania: žiadne mrzké, dvojsmyselné alebo hlúpe reči. Tuším, že aj v tej dobe mali nevhodné vtipy, takže to nie je nič nové pod slnkom (Kaz 1:9). Až príliš často si neuvedomujeme silu našich slov, ktorá má moc požehnať alebo pošpiniť iných. Poďme rozlúsknuť všetky z týchto kategórií, aby sme už nemali otázky ohľadom ich významu:

- **Mrzké reči** sú také, ktoré sú nečisté a oplzlé vo svojom prejave slovami, gestami alebo obrázkami.
- **Dvojsmyselné reči** sú skazené, hriechne reči bez ohľadu na Boží poriadok, Božiu slávu alebo večné šťastie jednotlivca. (Jejda!)
- **Hlúpe reči** sú tie, ktoré sú nechutné, nečisté, vulgárne, drsné, surové alebo protivné.

Namiesto okoreňovania našej konverzácie takýmito typmi rečí, máme radšej neprestajne vzdávať vďaku. Máme si pestovať postoj vďaky za priazeň a milosť Božiu, ktorú nám už daroval. Toto samo o sebe by malo byť dostačujúce, aby sme mali o čom hovoriť dosť dlhú chvíľu. Nemáme byť kruté, drzé vyrývačky a sťažovateľky. Máme sa správať ako sa správa Boh, žehnať a prinášať cez naše rozhovory život, chodiac v Duchu a s vďačným srdcom. Pavol pokračuje:

Ved' dobre viete, že nijaký smilník alebo nečistý, alebo lakomec, ktorý je modloslužobník, nemá dedičstvo v Kristovom a Božom kráľovstve. Nech vás nikto nezvedie prázdnyimi rečami, lebo na neposlušných synov za to prichádza Boží hnev. Nemajte s nimi nič spoločné. (Ef 5:5-7)

~ *Nech vás nikto nezvedie prázdnyimi rečami. Prázdne slová sú prázdnotou života.*

V prípade, že sme to nepochopili po prvýkrát, Pavol sa uisťuje, že kontextu tohoto varovania a príkazu jasne porozumieme. *Nech vás*

nikto nezvedie prázdnyimi rečami. Prázdne slová sú prázdnotou života. Nemajú žiadnu ozajstnú moc, ktorá by vo vašom vnútri vypôsobila akúkoľvek zmenu, ale majú v moci vás zviest'. Zapamätajte si, že Božie slovo je ostré a živé a privádza nás k pokániu. Prázdne slová sú tupé a mŕtve a ukolísavajú nás do spánku samolúbosti, klamú tých, ktorí nepoužívajú meč Božieho slova, aby správne rozlíšili pravdu od lži. Bez ohľadu na to, ako pekne môžu prázdne slová znieť, v konečnom dôsledku vás neprivedú k životu. Zopár príkladov prázdnych slov, ktoré ste už možno počuli:

“Je to v pohode,... všetci sme v procese rastu.”

„Boh pozná tvoje srdce.“

“Nikto nie je dokonalý.”

“Všetci to robia.”

“Držíš sa lepšie ako väčšina ľudí.”

Toto sú slová kompromisu, a aj keď môžu byť pravdivé, nie sú živými slovami pravdy. Pravda nás inšpiruje k zmene, aby sme zanechali staré spôsoby a usilovali sa rásť bližšie k Božej perspektíve. Jeho spôsob myslenia je úplne odlišný od toho nášho. Prázdne slová nás povzbudzujú, aby sme zostali aj naďalej rovnaké a ponúkajú nám výhovorky pre naše správanie sa vo vzťahu, ktoré vychádzajú z nášho súčasného kultúrneho štandardu. Ale my už viac nie sme vo vzťahu s našou kultúrou; my sme vo vzťahu s Bohom.

Cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha. (Jk 4:4)

Naša múdrosť nemôže byť dôvtip a múdrosť súčasného sveta, ale Božie Slovo. Kresťania sú povolaní, aby povzbudzovali jeden druhého. To znamená, že si navzájom dodávame odvahu tým, že vyznávame Božie zaslúbenia. Aby sme vedeli, ako odpovedať na tieto prázdne reči, máme rady od Boha:

Je to ok... všetci sme v procese rastu. *Sme v procese? Áno! Ale naša destinácia nie je samotný proces; je to premena a Boh nám zaslúbil, že ten, čo vo vás začal dobré dielo, ho aj dokončí, až do dňa Krista Ježiša. (Flp 1:6).*

Boh pozná tvoje srdce. A Biblia na to vraví: *Lebo ústa hovoria to, čím je naplnené srdce. Zatiaľ čo dobrý človek vynáša dobré veci z dobrého pokladu, zlý človek vynáša zlé veci zo zlého pokladu. (Mt 12:34–35).* To, čo hovoríš, odhaľuje tvoje srdce.

Nikto nie je dokonalý. *Budte dokonalí, rovnako ako je váš Otec v nebi dokonalý. (Mat.5:48) Au! Ved' spravodlivý, aj keď sedemkrát padne, opäť vstane, ale bezbožníci sa budú v nešťastí potkýnať. (Prís 24:16).*

Každý to robí. *Hovorím teda a dosvedčujem v Pánovi toto: Nežite už tak, ako žijú pohania v márnosti svojho zmyšľania, so zatemnenou myslou, odcudzení Božiemu životu pre ich nevedomosť, ktorá sa ich zmocnila, a pre zatvrdenosť ich srdca. (Ef 4:17–18).*

Darí sa ti lepšie než väčšine. *My sa však neodvažujeme zaradiť sa medzi tých, či porovnávať sa s tými, čo odporúčajú samých seba; ved' sú nerozumní, keď sa merajú podľa seba a porovnávajú sa sami so sebou. No my sa nebudeme nadmerne chváliť, ale podľa miery, ktorú nám vymedzil Boh, aby sme prišli až k vám. (2Kor 10:12–13).* Kto by chcel byť hlúpy, keď môže byť múdry? Prestaňme sa pozeráť na ostatných a hľadme na dokonalý zákon slobody!

Toto si musíme ujasniť: Boh a Jeho Slovo sú pravda a ľudská rada je lož. Božie Slovo sa nemá riediť, až kým sa nenápadne nezmieša s ľudskou múdrosťou alebo s názormi nejakých guru z hnutia New age.

~ *Božie Slovo sa nemá riediť, až kým sa nenápadne nezmieša s ľudskou múdrosťou alebo s názormi nejakých guru z hnutia New age.*

Slovo Božie vždy stálo samo a samo aj pretrvalo test času. Bolo nám odovzdané ako slávny poklad múdrosti a vedenia. Budme teda

vernými svedkami pravdy a tlačme a nabádajme jedni druhých vpred k cieľu.

Pred desiatimi rokmi som s Johonom navštívila Izrael. Stále si pamätám, čo nám náš arabský sprievodca povedal o Rimanoch. Tvrdil, že to boli benevolentní dobyvatelia, a dokonca dovolili Židom, aby si ponechali svoje vlastné *náboženské presvedčenie*; chceli iba, aby na seba prevzali ich rímsku *kultúru*. Chceli, aby vyzerali, žili a správali sa ako Rimania. Nie som si istá, či sa invazívne taktiky odvtedy až tak zmenili.

Môžeme počuť rady súčasnej doby, ako volajú: „Majte si svoje náboženstvo, ale nech sa páči, užívajte si aj tento svet! Uvoľnite sa. Prispôbte sa! Prečo by ste mali zápasíť so silami dnešnej doby? Môžete veriť čomu len chcete... iba sa správajte ako my!” Ale samozrejme, toto pre nás nefunguje. Boh nás nikdy nepovolal, aby sme zapadli. Znova sa pozrime na Jakubov list:

Cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha. (Jk 4:4)

Keď kráčame jednou nohou v oboch svetoch, zažívame boje, pretože naše srdcia sú rozpoltené. David a prorok Ezechiel rozumeli potrebe nemať rozpoltené srdce:

Ukáž mi, Pane, svoju cestu a budem kráčať v tvojej pravde. Daj, aby moje srdce bolo prosté a malo bázeň pred tvojím menom. (Ž 86:11)

Keď tam prídu, odstránia z nej všetky jej mrzké a ohavné modly. Potom im dám jedno srdce a nového ducha vložím do ich vnútra. Odstránim kamenné srdce z ich tela a vložím im srdce z mäsa, aby chodili podľa mojich ustanovení, aby zachovávali moje nariadenia a plnili ich. Oni budú mojím ľudom a ja budem ich Bohom, (Ez 11:18–20)

Verím, že máte túto knihu vo svojich rukách, pretože chcete slúžiť Bohu celým, nerozpolteným srdcom. To znamená, že vaše telo bude nasledovať smer, ktorý určí vaše srdce. Nikdy predtým nebolo volanie po čistote také urgentné, naliehavé alebo zložité.

A toto robte, ved' viete, aký je čas, že už nastala hodina, aby ste sa prebudili zo spánku. Teraz je totiž naša spása bližšie, ako keď sme uverili. Noc pokročila a deň sa priblížil. Vyzlečme teda skutky tmy a oblečme si výzbroj svetla. (Rím 13:11–12)

V duchu pociťujeme naliehavé volanie, aby sme sa prebudili do spravodlivosti. Ako to urobíme? Použijeme meč Ducha, Božie Slovo, aby sme preťali každé poviažanie, ktoré zväzuje naše srdcia s týmto padlým svetom. On chce, aby sme nemali žiaden zápas v našich pocitoch. Pozýva nás vložiť svoje srdcia do bezpečia Jeho starostlivosti a potom rozpútať vojnu proti nepriateľovi našich duší.

~ V duchu pociťujeme naliehavé volanie, aby sme sa prebudili do spravodlivosti.

Umrťvujte teda to, čo je vo vašich údoch pozemské: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť a lakomstvo,

ktoré je modloslužbou. Pre tieto veci prichádza Boží hnev na neposlušných synov. (Kol 3:5–6)

Tu to máme znova: zaslúbenie Božieho hnevu za sexuálnu nemorálnosť, nečistotu a lakomstvo. Boh nás nabáda, aby sme preťali putá s vecami, ktoré sú objektom Jeho hnevu. Ak máme pevne držať meč, musíme si to uvedomiť a podriaďiť sa Jeho moci. Božie Slovo má moc uvoľniť nás z moci hriechu.

Vychádzam tu z predpokladu, že ak ste zobrali túto knihu do rúk, naozaj hľadáte odpovede na niektoré otázky. A ja sa budem snažiť najlepšie ako viem, aby som vám odpovedala priamo. Samozrejme, že so mnou môžete nesúhlasiť, pretože moje odpovede nie sú ani mierne, ani žiadna zlatá stredná cesta, ale verím tomu, že sú biblicky triezve. V tejto kapitole budeme hovoriť o čistote v oblasti našich slov a skutkov. V nasledujúcej kapitole o nej budeme rozprávať vo svetle nášho vzhľadu a obliekania.

Pamätáte si na niektoré otázky, ktoré sme otvorili na začiatku prvej kapitoly? Začnime s otázkou “Ako ďaleko je príliš ďaleko?” Pravdepodobne si pamätáte moju odpoveď. So svojimi frajermi môžete zájsť tak ďaleko, ako by ste zašli aj pred zrakmi svojich otcov. Toto bol môj pokus vytiahnuť túto problematiku z krabice pravidiel do sféry vzťahu. Poďme sa touto otázkou zaoberať hlbšie... kedy sa vlastne sexuálna angažovanosť mimo manželstva stáva hriechom?

Je to prvým horúcim bozkom; je to obchytávaním sa poprsia cez oblečenie? Alebo porušujeme hranice hriechu, až keď je nadvihnuté tričko a spodné prádlo ide dole? Možno všetko nad pás je dovolené, ale keď už ste pod hranicou pásu, potom už máte veľký problém. Alebo je dotýkanie sa pod pásom cez oblečenie v poriadku? Ale keď je bariéra oblečenia odstránená, kráčame po nebezpečnom území? Keď sú raz prekročené tieto fyzické hranice a všetko súkromné je vystavené zraku a dotyku, sme stále čisté, ak nedošlo k sexuálnemu vniknutiu? Alebo je v poriadku tu ešte pridať aj orálnu stimuláciu,

pretože, koniec koncov, toto nie je sexuálny styk? A ak sme už zašli takto ďaleko, nebolo by to kruté, nedopriať partnerovi trochu sexuálneho uvoľnenia, keď už je takýto nažhavený? Toto by znamenalo posun z čírej orálnej stimulácie priamo k orálnemu sexu. A aké neskutočné je, že toto všetko sa môže odohrávať bez straty fyzického panenstva! Napriek tomu, že takáto dvojica, ktorá praktizuje toto sexuálne správanie, nestratila svoje fyzické panenstvo a technicky sú stále panica a panna... je ktokoľvek z nich čistý?

~ Hriech nezačína vo fyzickej sfére; začína v oblasti túžby.

Keď sa vydáte týmto chodníčkom, každý skutok so sebou prinesie aj dôvody a argumenty, ktoré sa vás budú snažiť presvedčiť, aby ste sa posunuli ďalej vo svojich túžbach a skutkoch. Máte pocit, ako keby sa otvorila priehrada a teraz musíte čeliť silnému prúdu, silnejšiemu, než ste vy obaja. Je to neskutočný, nadčasový a vášnivý príval, ktorý tu zúri už od počiatku vekov.

Vráťme sa k prvotnej otázke... V ktorom bode sa skutok stáva hriechom? Je to bozkávanie, dotýkanie, vyzliekanie alebo to prichádza so sexuálnym uvoľnením? Dost' prekvapujúco to nezačína so žiadnym z týchto menovaných. Hriech nezačína vo fyzickej sfére; začína v oblasti túžby. Preto Ježiš povedal, že ten, kto pozrie na ženu so žiadostivosťou, je vinný z cudzoložstva.

Ale každého pokúša vlastná žiadostivosť, ktorá ho zvádza a láka. Žiadostivosť potom, keď počne, porodí hriech a vykonaný hriech splodí smrť. (Jk 1:14–15)

Pozrime sa na to: Je zvádzaný a lákaný! Kto to robí? Je to vtedy, keď chlapec odvedie dievča a zvedie ju alebo keď žena zvedie muža? Nie! Naša vlastná žiadostivosť nás odláka od svetla pravdy, izoluje nás od múdrosti a zároveň si nárokuje uspokojenie. Ak sa jej oddáme, žiadostivosť splodí hriech. Tehotenstvo je, keď v nás niečo žije a

rastie, aj keď to ešte len má prísť na svetlo. Jeho prítomnosť už je tu, silnie každým ďalším dňom, až pokiaľ to, čo je vo vnútri, už viac nemôže byť zadržané a vychádza to z tmavej maternice na svetlo.

Podme sa smelo obrátiť k ďalšej význačnej otázke, ktorá je často obchádzaná v kresťanských kruhoch. Čo masturbácia? Je v poriadku, aj keď nie je konkrétne zakázaná v Biblii?

Nuž, aj keď masturbácia nie je konkrétne menovaná v Písme, verím, že Biblia o nej hovorí. Je to niečo, čo môžeme posudzovať podľa jej ovocia. Masturbácia je vo svojej podstate návyková a jednoznačne kŕmi a zosilňuje účinok túžby. Môže sa začať iba ako fyzické uvoľnenie alebo potreba, ale zriedkavo to tam aj zostane. Po nejakom čase sa začne prelínať s fantáziou a častokrát aj pornografiou. To môžu byť minulé, ale aj súčasné zábery z filmov, videí, fotiek alebo dokonca aj predošlých sexuálnych aktivít. Učí tých, ktorí to praktizujú, sebauspokojovaniu a je to úplný protiklad intimity, pretože jej zameranie je iba na seba samého. Je nám prikázané, aby sme usmrcovali to, čo patrilo k našej svetskej prirodzenosti a nasledovali prirodzenosť kríža, čo znamená denné sebazapieranie.

Vo svojej otupenosti sa oddali necudnostiam, aby nenásytne páchali každú nečistotu. (Ef 4:19)

~ *Kedykoľvek sa poddáme zmyselnosti, je to ako by sme znova hodili ďalšie poleno do ohňa žiadostivosti.*

Výraz *oddali sa* hovorí o vzdaní sa a kladení našej vôle na oltár prianí a naplnenia toho druhého. Kedykoľvek

sa poddáme zmyselnosti, je to ako by sme znova hodili ďalšie poleno do ohňa žiadostivosti a zo slabnúceho plameňa začne hroziť, že sa vymkne spod kontroly.

Najprv len otupujeme svoje zmysly a potom stratíme všetku citlivosť na veci Ducha. Povedú nás rozmary zmyselnosti alebo zmyslová oblasť a nebude nás viesť Duch Svätý. Každý skutok

pôžitku posilňuje žiadostivosť a upevňuje pevnosti alebo opevnenia tohto zvyku; to ochraňuje a predlžuje jej život a posilňuje jej zovretie. Počas devätnástich rokov služby som sa nikdy nerozprávala so sexuálne závislým človekom alebo dvojicou, ktorá zápasila so sexuálnou dysfunkciou, u ktorých by nebola masturbácia hlavným problémom, aj keď už boli manželmi.

Počula som, že masturbáciu obhajujú argumentom, že čistému srdcom je všetko čisté. Ale my nemôžeme nazvať čistým niečo, čo vedie k nečistote, bez ohľadu na to, aké čisté naše srdcia môžu byť. Rovnako nemôžeme do kategórie zákonného zaradiť niečo, proti čomu Božia rada namieta pravý opak. Verím tomu, že masturbácia je porušenie ovocia ducha, ktorým je *sebakontrola* (Ga 5:23, 2Pt 1:6) a čistoty myšlienok (Flp. 4:8).

Aby jeden každý z vás vedel zaobchodiť so svojou nádobou v posvätení a v česti. (1 Tes 4:4, ROH)

Naopak, ovocie odloženého uspokojenia prináša trpezlivosť, vytrvalosť a sebakontrolu.

Tieto potom ďalej rozvíjajú fyzické, emocionálne a duchovné túžby. Ak dovolíme takýmto túžbam, aby v nás pracovali, vytvoria

~ Ovocie odloženého uspokojenia prináša trpezlivosť, vytrvalosť a sebakontrolu. Tieto potom ďalej rozvíjajú fyzické, emocionálne a duchovné túžby.

v nás zápal zdieľať túto vášeň s niekým iným. Ak odmietneme naplniť to miesto samé, uchopíme tú podstatu túžby a intimity, pretože intimita je niečo spoločne zdieľané, nie niečo, čo môžeme zažívať samé.

Sebauspokojenie a masturbácia, ak sa im oddávame, nakoniec kímia sebeckosť. Tá na oplátku pestuje žiadostivosť a vy začnete naberať dojem, že všetci ostatní existujú len na to, aby nasýtili vaše túžby.

Dlho sa predpokladalo, že všetci chlapi masturbujú. Toto uvažovanie vychádzalo z pornografie, ktorej boli často vystavovaní. Ale v súčasnosti sa k týmto privilegovaným radom pripájajú aj dievčatá so všeobecným predpokladom, že dievčatá to robia tiež. Ženy si začali myslieť, že s nimi nie je nič v poriadku, ak nie sú zaangažované v tejto forme sexuálneho uvoľnenia. Mnoho ženských magazínov nielen povzbudzuje k masturbácii, ale často aj inštruuje ich čitateľky, ako na to. Kam tým smerujeme? Stratili sme už toľko krásy. Samozrejme, ak budeme takto ďalej pokračovať, niektoré ženy si z toho vyvodia záver, že potrebujú mužov iba vtedy, keď chcú otehotnieť.

Na záver, ja neverím, že masturbácia podporuje čistotu, a preto to nie je prostriedok k zdravej túžbe kráčať v čistote pred svätým Bohom. Je to pokus, ako naplniť oprávnené ľudské potreby neoprávneným spôsobom, ktorý vedie po ceste k sebeckosti. Vziasť na seba svoj

~ *Vziať na seba svoj kríž je o zapieraní nášho tela, nie o oddávaní sa jeho žiadostiam.*

kríž je o zapieraní nášho tela, nie o oddávaní sa jeho žiadostiam. Ak si slobodná, vylej svoju vášeň do vzťahu s Bohom alebo do pomoci

iným. Ak si vydatá, manželky sú povinné mať počestné správanie dokonca aj v manželstve. Čistota je aj v manželstve dôležitou otázkou. Máme strážiť a zachovávať manželské lôžko čisté.

Manželstvo nech majú všetci v úcte a manželské lôžko nech je nepoškvrnené, lebo smilníkov a cudzoložníkov bude súdiť sám Boh. (Heb 13:4)

Toto nie je všeobecný veršik, ktorý hovorí o tom, že v manželstve sa smie všetko. Hovorí o tom, že má byť v úcte, slobodné od cudzoložstva a sexuálnej nemorálnosti. To zahŕňa aj pornografiu a sexuálne fantázie o iných. Jedna vzácna žena sa mi raz priznala, že si neužívala s manželom sex, kým si nepredstavovala, že sa to odohrávalo predtým, ako sa vzali. Mali sex aj pred svadbou a takmer

po dvadsiatich rokoch sa stále vracia do tej lôžie hriechu, aby našla inšpiráciu. Modlili sme sa a ona sa toho hriechu zriekla a poprosila Boha, aby urobil ich manželskú posteľ čistou a vášnivú.

Ďalšou veľkou otázkou je prípad orálneho sexu. Samozrejme, že to je hriech, keď sa deje mimo manželstva, ale čo v manželstve? Je orálny sex ok? Viem, že ostatní so mnou nebudú súhlasiť, ale ja si osobne nemyslím, že ženské hrdlo bolo stvorené na mužské semeno. Sexuálny styk je, keď sa dvaja stanú jedno a sú schopní z tejto jednoty vyprodukovať život. Je to jedinečné vo vzťahu muža a ženy. Orálny sex túto schopnosť nemá. Môže sa odohrať aj v homosexuálnom vzťahu, ale samozrejme ozajstný sexuálny styk nie. Adam poznal svoju ženu. Vnikol do jej vnútra a zasadil tam svoje semienko.

Pokiaľ ide o otázku homosexuality, ja verím, že Boh stvoril muža ako muža a ženu ako ženu, inými slovami heterosexuálov. Nebolo to tak, že sa potom rozhodol urobiť ešte druhú rasu a nazvať ich homosexuálmi. Nič také nie je. Sú iba ženy a muži, ktorí zápasia s homosexuálnymi túžbami, ale nie sú nijakou novou rasou alebo druhom ľudí. Bolo by klamstvo ich nechať, aby si mysleli, že nemajú na výber. Boh zastáva na homosexuálne správanie jasný názor:

Keby niekto súložil s mužom, ako sa súloží so ženou, dopustili by sa ohavnosti a obaja musia zomrieť. Sami ponesú vinu za svoju krv. (Lv 20:13)

Tento verš sa zdá byť trochu drsný, ale nezabúdajme, že v zákone Boh nariadil za smilstvo trest smrti, rovnako ako aj za homosexualitu. Je to otázka čistoty. Homosexualita a cudzoložstvo zneuctujú pôvodný plán z Genesis, že jeden muž a jedna žena sa stanú pred Bohom jedno.

~ Homosexualita a cudzoložstvo zneuctujú pôvodný plán z Genesis, že jeden muž a jedna žena sa stanú pred Bohom jedno.

Existuje niekoľko prípadov homosexuality v Starej zmluve, ale

nikdy to nie je považované za alternatívny životný štýl. Takúto zmenu v spôsobe myslenia vidíme až vtedy, keď Pavol hovorí o posledných časoch.

*Preto ich Boh vydal napospas hanebným vášňam. Lebo ich ženy zamenili prirodzený styk za protiprirodzený. Podobne aj muži zanechali prirodzený styk so ženou a rozpálili sa rozkošníckou vášňou jeden voči druhému; muži s mužmi páchali hanebnosti a sami na sebe si odniesli zaslúženú odplatu za svoje poblúdenie.
(Rím 1:26–27)*

Neprirodzené túžby a hanebné skutky sú výsledkom kultúry, ktorá zamieňa Božiu pravdu za klamstvo človeka. Ak Boh nazýva niečo neprirodzeným, hanebným a neslušným, znamená to, že to nikdy nebolo zahrnuté v Jeho pôvodnom pláne. Boh nie je zmätený v tejto problematike; to my sme. On túži oslobodiť tých, ktorí sú poviazaní žiadostivosťou, či už je to zo smilstva, pornografie, cudzoložstva alebo homosexuality alebo prehnanej náklonnosti. Nevravím, že utiecť pred homosexuálnymi túžbami je jednoduché, ale je to možné.

Samozrejme, aj pornografické obrázky sú zneuctením čistoty. Keď sa pozeráte na pornografické obrazy, bez ohľadu na to cez čo, máte podiel na hanbe druhého. Stanete sa toho súčasťou a ten obraz sa na vás prichytí ako žiaden iný, ktorý kedy uvidíte. Možno vám dá veľa námahy spomenúť si na akékoľvek iné obrazy, ktoré ste vo filmoch videli, ale veľmi ľahko si zapamätáte tie, ktoré obsahovali sexuálnu nahotu. Sú uschované v vašej

~ *Nám nikdy nebolo určené, aby sme sa dívali na hanbu iných.*

mysli a len dúfajú, že ich znova vytiahnete. Sú veľmi neústupčivé, pretože je to zdieľaný hriech. Pamätáte si

Noachových dvoch synov, ktorí sa odmietli pozrieť na nahotu ich otca, a otočení chrbtom vošli do stanu, aby otca zakryli odevom?

Toto je veľká vec. Nám nikdy nebolo určené, aby sme sa dívali na hanbu iných.

Neupriamim pohľad na vec ničomnú. Počítanie odpadlíkov nenávidím, nezláka ma. (Ž 101:3)

A opäť:

Preto povedz domu Izraela: Takto vraví Pán, Hospodin: ,Či sa budete poškrvňovať podľa spôsobu svojich otcov a či chcete smilne nasledovať svoje ohavné modly? (Ez 20:30)

~ Musíme si vybrať, koho slová budeme počúvať: Slová nášho Spasiteľa alebo slová pokušiteľa, ktorý sa nás snaží dostať.

Pornografia bude mučiť vaše svedomie a rozpúta vojnu proti vášmu manželskému lôžku. Ak ste na tomto mali účasť, čiňte pokánie a potom poprosť Boha, aby vám pomohol strhnúť tieto obrazy skrze modlitbu, čas v Jeho prítomnosti, Slovo a chválenie Ho.

Nie sme povolaní k hanbe, ale k čistote. Pretože sme sa chceli za každú cenu vyhnúť pocitom hanby, prijali sme hanbu za svoju.

Radšej sme pristúpili ku kompromisu, ako by sme mali pritlačiť na pílu. Mojou túžbou je vidieť moc čistoty vládnuť v živote každej ženy, či už je vydatá alebo slobodná, mladá alebo stará. Počujte Pavlovu vášeň a jeho poverenie a prijmite to za svoje:

Ved' horlím za vás Božou horlivosťou a zasnúbil som vás jednému mužovi, aby som vás predviedol Kristovi ako čistú pannu. Bojím sa však, aby sa vaše mysle neodvrátili od úprimnosti a čistoty voči Kristovi tak, ako zviedol had Evu svojou lstivosťou. (2Kor 11:2–3)

Zdá sa, že hriech sa vždy snaží vrátiť späť ako hadov pokus odvieť nás od našej čistej oddanosti Kristovi. Musíme si vybrať koho slová budeme počúvať: Slová nášho Spasiteľa alebo slová pukušiteľa, ktorý sa nás snaží dostať. Našou najvyššou autoritou nie je slovo kazateľa, poradcu alebo učiteľa, ale je to Božie Slovo. Ak Boha poprosíte, On vezme meč Ducha a odreže od vášho života každú lož.

Dokonca aj so všetkými vonkajšími obmenami sa musíme vrátiť späť ku koreňu problému; čistota mysle vypôsobuje čistotu v skutkoch, vzhľade a rozhovoroch. Bez ohľadu na to, ako veľmi zápasíme, ak je na nás vyvíjaný dostatočný tlak v akejkolvek situácii, nakoniec v boji zoslabneme, ak sme ho už predtým nevyhrali v našom vnútri. Pokúsila som sa vám tu odovzdať to, čomu verím, podľa celkovej rady Božieho Slova. Viem, že niektoré veci z tohto vyučovania sa môžu zdať ako ťažko uchopiteľné pravdy, takže to chcem uzavrieť so zopár ďalšími veršami, ktoré si môžete preštudovať. Nech sa nikdy nestane, že budete kázať múdrosť a kompromis človeka a nazývať to múdrosťou Božou.

Neviete azda, že vaše telá sú Kristovými údmi? Mám teda vziať Kristove údy a urobiť z nich údy neviestky? Rozhodne nie! Alebo či nevíete, že kto sa oddáva neviestke, je s ňou jedno telo? Ved' sa aj hovorí: Budú dvaja jedno telo. Kto sa však oddáva Pánovi, je s ním jeden Duch. Vyhýbajte sa smilstvu! Každý hriech, ktorého sa človek dopustí, je mimo tela. Kto však smilní, hreší proti vlastnému telu. A vari nevíete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele. (1Kor 6:15–20)

A skutky tela sú zjavné: smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už skôr povedal, že tí, ktorí robia také veci, nebudú dedičmi Božieho kráľovstva. (Ga 5:19–21)

Lebo toto je Božia vôľa: vaše posvätenie, aby ste sa zdržiavali smilstva a každý z vás aby vedel žiť so svojou vlastnou ženou sväto a s úctou, nie s náruživou žiadostivosťou ako pohania, ktorí nepoznajú Boha.
(1 Tes 4:3–5)

~ *Drabý nebeský Otče,*

chcem Ťa poznať v každej oblasti svojho života. Ty si tá číra podstata pravdy, svetla, lásky, čistoty a svätosti. Som Tvoja, ja sa zaväzujem, že budem mať bázeň pred Tvojim Slovom. Dávam mu úctu, popredné miesto a autoritu v mojom každodennom živote. Pozývam Jeho meč do každej oblasti a prosím Ťa, aby si jednal ako mocný Lekár a oddelil vzácne od hanebného. So zručnosťou Majstra chirurga odstráň každé poviazenie z môjho srdca a každú poškvrvnu v mojej sexualite, aby som mohla byť celá Tvoja, oddelená pre Tvoje potešenie a Tvoj zámer. Prijímam Tvoje Slovo pravdy a odvraciam sa od štandardov tohto sveta. V mene Ježiš. Amen.

*S láskou,
Tvoja dcéra*

13 Nebezpečne oblečená

Či to chceme, alebo nie, stále niečo komunikujeme. Naše posolstvo prinášame jedným z troch kanálov: *čo povieme* (naše slová a tón), *čo robíme* (naše správanie a skutky), a *ako vyzeráme* (naš vonkajší vzhľad alebo vystupovanie). V predchádzajúcej kapitole sme hovorili o našich slovách a skutkoch, ale pôsobenie nášho vzhľadu má rovnakú váhu ako ostatné a neradno ho zanedbať. Je to nesmierne dôležitá záležitosť, pretože ľudia sú často viac ovplyvnení tým, čo vidia, než tým čo počujú. Platí to viac u mužov ako u žien, pretože muži sú oveľa viac zrakovo orientovaní a vizuálne prepojení.

Keď tomuto porozumieme, môžeme to využiť ako našu výhodu a komunikovať naše zámery efektívne. Nechceme vysielat' zmiešané signály a sabotovať tým to, čo skutočne chceme povedať. Som si istá, že ste už v nejakej podobe počuli staré príslovie: *Nikdy nedostaneš druhú príležitosť urobiť dobrý prvý dojem*. Možno je to staré, ale nikdy to nebolo pravdivejšie. V našej kultúre je vzhľad všetkým, obrazy sa stali veľmi explicitnými a extrémnymi a sebavyjadrenie nikdy nebolo také široké vo svojom rozsahu. Napríklad farba vlasov môže byť od zelenej až po fialovú. Pery už nie sú obmedzené len prirodzenými odtieňmi ružovej, červenkastej alebo červenej... v súčasnosti je čierna štýlom módy. V našej skrini fičí každá dĺžka aj štýl. Nikdy nebolo tak veľa možností vyjadrenia sa, ale čo nimi vlastne hovoríme? Komunikujeme efektívnejšie so všetkou touto slobodou vo vyjadrení sa?

Ak napríklad chcete, aby vás chlapec ocenil pre vašu inteligenciu, neohromte ho hneď výstrihom a holým pupkom. To, čo mu chcete povedať sa stratí. Ak ho zmätiete signálmi alebo popletiete správu, veci sa zaručenie stratia v preklade. Chlapci sa budú márne snažiť pozrieť za vaše najviac viditeľné atribúty, aby si všimli vaše úžasné, očiam neviditeľné IQ. To, ako sa obliekate a prezentujete, nielenže vysieľa okamžité signály iným, ale môže to naznačovať omnoho viac, než ste v skutočnosti chceli, aby iní vedeli. Môže to prezradiť to, čo si v skutočnosti sama o sebe myslíte. Alebo čomu skutočne veríte. Alebo odkiaľ si myslíte, že pochádza vaša sila. Alebo, samozrejme, *komu patríte.*

~ *Ak chcete, aby vás chlapec ocenil pre vašu inteligenciu, neohromte ho hneď výstrihom a holým pupkom.*

Na moment o tom porozmýšľajte. Moji chalani rozprávajú o rôznych skupinkách v škole, ktoré sa veľmi jasne odlišujú štýlom obliekania. Gotici sa obliekajú do gotického oblečenia a fajnovky do uhladeného oblečenia.

Keď nakupujeme, spýtam sa synov: „A čo toto tričko?“ a počujem: „Nie, to je skejtácka značka.“ Ako som to mala vedieť? Tieto decká v tom systéme majú jasno; ak nie sú skejteri, určite sa neoblečú ako oni a nebudú sa tak tváriť. Iný príklad, ktorým si to môžeme priblížiť, sú výrazy *biele goliere* a *modré goliere*. Jeden výraz sa používa na opis profesionálnych pracovníkov v kancelárii; ten druhý opisuje tých, ktorí patria do manuálne pracujúcej triedy. Tieto názvy opisujú určitý štýl obliekania a zahŕňajú v sebe aj určité ich sprievodné signály a predsudky.

Čo práve teraz komunikujete? Aké správy vysielate? Je to správny odraz toho, kým skutočne ste alebo to iba hráte? Toto sú veľmi dôležité otázky a potrebujeme sa pri nich na moment zastaviť a úprimne si na ne odpovedať. Váš vonkajší odev a vzhľad môžu pravdivo odrážať to, kým ste. Môžete si povedať: „Som profesionál

a moje šaty sú vhodné pre moju pozíciu.” Alebo môžete byť študent a cítiť, že patríte medzi “fajnovky”, čo tiež bude vaše oblečenie odrážať. Ale poďme sa na to pozrieť trochu z bližšie.

Ako vplývate na druhých spôsobom, akým sa obliekate? Povzbudzujete chlapcov, aby mali bohabojné myšlienky alebo túžby? Vidia ľudia vás alebo iba to, čo máte oblečené? Keď sa na vás iní pozerú, čo uvidia?

Môžete si teraz siahnuť do svojej pamäťovej banky biblických veršov a obhajovať sa, že výzor nie je dôležitý, pretože Boh sa pozerá na srdce a my nemáme súdiť podľa vzhľadu. Nuž, vďaka Bohu, že sa pozerá na srdcia, ale my stále žijeme na tejto zemi a každý tu sa díva na zovňajšok, pretože iba Boh vidí vnútro.

Človek sa pozerá na vonkajší vzhľad, ale Pán hľadí na srdce. (1Sam 16:7)

Tento verš uvádza takýto fakt: Sme pohnutí tým, čo vidíme. Nabáda nás, aby sme si dali pozor, aby sme nemiati ostatných tým, do akého obalu sa dáme. Varuje nás, že márnivosť je prchavá nádej, a je preto hlúpe spoliehať sa a klásť dôraz na to, ako vyzeráme.

~ Vždy je ľahšie jednat' extrémnym spôsobom, či už je zákonnicky alebo veľmi voľnomyšlienársky. Chcem vás vyzvať, aby ste trochu zodpovednejšie premýšľali nad tým, čo si oblečiete.

Vráťme sa späť k otázke, ktorú sme si položili v prvej kapitole: Je v poriadku, ak sa obliekame zvodne? Ako veľa by sme mali ukázať v takom a onakom čase? Chcem k

tomu pristúpiť z bližšej perspektívy. Spôsob, akým vábime mužov, je aj spôsobom, ktorý budú očakávať, že budeme zachovávať aj naďalej. Napríklad zvodný out-fit vizuálne sľubuje sex. Spôsob, akým sa obliekame, nie je obmedzený iba na spôsob sebayjadrenia, to ako komunikujeme naše osobné a profesionálne hodnoty. Je to oveľa viac. Zvýšme si trochu latku... ako Božie deti si musíme

uvedomiť, že všetko v našom živote má vždy v konečnom dôsledku ctiť nášho Otca.

Prosím, teraz so mnou neskončíte, ani na mňa nechodte s náboženskou a nemyslite si, že teraz sa prihovám za beztvare oblečenie ako stany zo závesov... Nie, to nemám v úmysle. Ja verím tomu, že môžeme byť moderné a atraktívne bez toho, aby sme boli zmenené na svetské obrazy. Ale na to potrebujeme trochu vlastnej šikovnosti, pretože vždy je ľahšie jednať extrémnym spôsobom, či už je zákonnícky alebo veľmi voľnomyšlienkársky. Chcem vás vyzvať, aby ste trochu zodpovednejšie premýšľali nad tým, čo si oblečiete.

Pretože hranice sú deň čo deň pomaly stierané, zdá sa, ako keby kresťania už ani neboli protiváhou tejto kultúry, ale skôr len nejakou imitujúcou subkultúrou.

Stalo sa mi, že som pri písaní tejto knihy zachytila dennú diskusnú reláciu, v ktorej hovorili o zúfalstve matiek, ktorých dcéry boli v totálnej rebélii. Zdalo sa, že tieto dievčatá odmietali na verejnosti nosiť slušné vrstvy oblečenia. Milovali pozornosť, ktorá sa im kvôli tomu dostávala. Jedno z dievčat malo na sebe iba horný diel plaviek a mini sukňu, a takto vystavovalo svoje prednosti. Ďalšie si dalo oranžovú parochňu, obťahnutý top so zaväzovaním okolo krku a super krátke šortky na svoje rozmernejšie telo. Tieto dievčatá mali iba štrnásť a pätnásť rokov a obe sa chválili tým, že už vyskúšali sex, drogy a alkohol.

Vyzerali ako použité prostitútky. Akákoľvek čerstvosť a nevinnosť mladosti bola preč. Ich matky plakali, ako keby ich dcéry boli mŕtve, taká dokonalá bola ich premena z detí na šľapky.

Matky cez slzy hovorili o zašlej kráse ich dcér a bolesti z hanby, ktorú dievčatá priviedli na celú rodinu. Zdieľali sa o tom, ako sa obávajú, že sa raz zobudia a nájdu svoje dcéry mŕtve niekde v uličke. A počas toho všetkého sa ich dcéry smiali a nadávali svojim matkám

alebo komukolvek z obecnstva, kto im oponoval. Ich jazyk bol taký vulgárny, že takmer každé druhé slovo, ktoré vyšlo z ich úst, muselo byť cenzurované. Začala som plakať nad tým, aké boli zvedené a nad hroznou frustráciou ich bezmocných, zúfalých matiek.

Tieto matky museli byť na konci so silami, keď dúfali, že tým, že dajú svoje exhibicionistické dcéry do národnej televízie ich privedú k rozumu. Prečo boli tieto matky také bezmocné? Ako to mohlo zájsť tak ďaleko? A kde vôbec boli ich otcovia?

Na týchto dievčatách nebolo nič, čo by som nazvala ženské. Chcelo by to riadnu dávku predstavivosti, ak by sme ich chceli označiť za “sexi”; ja by som ich vzhľad kategorizovala skôr ako “obscénny”. Hanbila som sa za ne. Viem, že vo svojej pomýlenosti si mysleli, že sa vyrovnajú nejakej popovej speváčke, ale opak bol pravdou. Ako žena som sa cítila zneuctená už len tým, že som sa na ne pozerala. Nemali hanbu, ani krásu, pretože v nich neostal ani kúsok cudnosti či múdrosti. Bol tam iba totálny vzdor, hodený do tváří ich plačúcich matiek.

Bolo zrejmé, že ich odev (teda jeho nedostatok) im dodáva silu. Ony sa mylne domnievali, že ich schopnosť inšpirovať žiadostivosť sa rovná sebavedomiu.

Kráčali po ulici a predstavovali si, že tí chtiví muži ich naozaj

~ *Ony sa mylne domnievali, že ich schopnosť inšpirovať žiadostivosť sa rovná sebavedomiu.*

chcú. Ale ak by boli o trošku múdrejšie, uvedomili by si, že žiaden z týchto mužov ich v skutočnosti nechce; oni iba chcú úľavu od sexuálneho

napätia. Ale tieto malé dievčatá si pomýlili čo to je byť dobíjané s mocou. Nie je to tak, že títo chlapi by s nimi chceli zdieľať život. Chceli ich iba zneuctiť a potom odhodiť, ale týmto nerozumným

~ *Ich oblečenie reprezentuje hlbší boj o moc prebiehajúci v ich životoch.*

dievčatám to nedochádzalo. V minulosti, keď jedna krajina bojovala proti druhej,

vítazi sa potom oddávali šílenému rabovaniu a brali korisť. Tento posledný úder bol tou najpotupnejšou odplatou, krutejšou než akýkoľvek útok rozpútaný na bojisku. Devastovali bezpečie a česť domova a rodiny tým, že pálili domy a znásilňovali ženy. Toto bolo považované za najväčšie poníženie porazeného nepriateľa. A istotne nie je žiaden historický záznam o tom, že si ženy takéto rabovanie užívali. Utekali s hrôzou a skrývali sa pred týmito bojujúcimi mužmi.

Ale tieto dievčatá, ktoré som videla v diskusnej relácii, by nikdy nerozpoznali, že tu ide o znásilnenie a zneuctenie, alebo by si ani zďaleka neuvedomili, že v skutočnosti nejde o sex, ale otázku cti. Namiesto toho by stáli vonku na uliciach a vítali by tých mužov, mysliac si, že tým získavajú cenu, že ich krása bola tým, čo pritiahlo týchto predátorov k nim. Neuvedomovali si, že s každým sexuálnym stykom sú ponížované viac a viac. Ich obraz krásy a ženskosti sa rýchlo zredukoval na atraktivnosť päť dolárovej prostitútky, čisté sexuálne uvoľnenie.

Podme sa pozrieť na obraz zvodnosti, ktorý sa mnohé snažia napodobniť, ten, ktorý sľubuje moc. Čo nám tento obraz hovorí? V tomto tábore je množstvo poslov, ktorých odkazom môžeme načúvať. A tí siahajú od tínedžerov až po chirurgicky vylepšenú generáciu „baby boomers“ (ľudí narodených v období na konci 2. svetovej vojny a po nej, v období zvýšenej pôrodnosti, pozn. prekladateľa).

Tieto obrázky na nás opovržlivo hľadia z obálok časopisov na každom letisku, v potravinách alebo v každom obchode. S hlavami povýšenecky zdvihnutými vysoko ponad prehnane veľké prsia hovoria: „Som mocná! Načúvaj mojej múdrosti!“ *Cosmo*, *Allure*, *In Style* alebo hocikajáký iný časopis sľubujú odhaliť tajomstvá štíhlych stehien a dychvyrážajúceho sexu. Tieto veci z vás urobia tú najlepšiu prostitútku, akou len môžete byť.

Raz, keď sme prechádzali okolo neprehliadnuteľného výkladu časopisov v rade pri pokladni, môj deväťročný syn sa ku mne nahol a zašepkal: „Mami, myslím, že tá žena vyzerá, ako keby ma chcela zjesť!” Myslím si, že mu zhýralosť tej ženy prišla desivá. Vlastne si myslím, že viacero mužov to cíti rovnako, dokonca aj keď si nie sú vedomí týchto pocitov tak ako môj nevinný syn.

Takýto bezohľadný, agresívny, do očí bijúci zvodný vzhľad dokáže ohroziť chlapeckú mužnosť tým, že sa spojí ponajprv s jeho najzákladnejšou úrovňou vzrušenia. Vo vzduchu môže pocítiť potenciálny úlovok a jeho hladina testosterónu sa zdvihne, aby sa stretol zoči voči s výzvou svojho oponenta. Potom musí znovu nadobudnúť svoju silu tým, že tú ženu zloží na lopatky. Je to ako keby sa sexuálne agresívne ženy neustále vysmievali mužom, všade od obálok časopisov až po billboardy, a to sa ani nezmieňujem o divách víriacich sa v hudobných klipoch, ktoré tancujú všetky rovnako a odvážne: *Chceš kúsok zo mňa? Môžeš sa na mňa pozerat', ale aj tak ma nikdy nedostaneš.* Tieto obrazy zostávajú v ich hlavách, ale pretože sa tých žien v časopisoch alebo televízii nemôžu dotknúť, siahajú po pozérkach.

Ak by muži verili každej obálke časopisu a pornografickému časopisu, mysleli by si, že každá žena v skutočnosti chce sex, dokonca aj keď hovorí nie. Mysleli by si, že naozaj nemyslíme to, čo hovoríme; že je to len súčasť nejakej hry či sexuálnej fantázie. Dokonca aj vo filmoch sa pomaly črtá spojenie medzi sexom a mocou silnejšie, než aké bolo to staromódne ponímanie sexu a lásky. Dokonca tam je aj spleť sexu a smrti. Nikdy ste si nie isté: Chcú mať spolu sex alebo sa chcú zabiť?

Zobud'te sa! Nepočúvajte tie klamstvá! Kde je tá moc, ktorú vám sľubovali? Bola mizivá. Nevyhrávate; ste porazené. Ste vyzlečené donaha a znásilnené. Kde je vaša úcta? Kde je vaša sila? Kde je vaša dôstojnosť? Utekla od vás. Keď sa pozriem na tieto ženy, vidím pochabosť. Navonok môžu vyzerat' krásne, ale pochybujem o hĺbke skutočnej krásy v ich vnútri.

Pravá krása inšpiruje k túžbe chrániť ju a zachovávať. Pravá ženská krása skrášľuje oboje - mladé aj staršie ženy svojou ľúbeznosťou. Tieto obrazy, ktoré sú nám predvádzané, by sotva polichotili niekomu, okrem mládeže, ktorá má odvahu sa odhaliť. V náručí týchto zvodkýň nenájdeme žiadnu jemnosť, žiadne bezpečie a žiaden prísľub útechy uprostred búrok života.

~ *Zobudte sa! Nepočúvajte tie klamstvá!
Kde je tá moc, ktorú vám sľubovali?*

Možno si myslíte, že jednoducho žiarlim, pretože som staršia, ale nie je to tak. Ja rozumiem tej počiatocnej príťažlivosti tohoto obrazu a jeho prísľubu moci. Bola som tam a zakúsila som to, a zanechalo ma to prázdnu a hladnú po niekom, kto by ma skutočne miloval a ochraňoval ma.

Unavovalo ma byť bojovníčkou alebo výzvou, namiesto toho som túžila byť zbožňovaná.

Ako sme už spomenuli, ak sa žena vo svojom detstve a mladosti neprepojí vzťahovo so svojim otcom zdravým spôsobom, bude to mať nepriaznivý dopad na jej reakciu na mužov. (Teda dovedy, kým ju nezastaví princ, ako aj mňa.) Otcovia majú zbožňovať svoje dcéry a jednať s nimi akoby to boli vzácne poklady. Ja som prišla o jedno oko, keď som mala päť rokov a s ním som stratila aj všetku nádej cítiť sa krásnou a ženskou. V škole ma volali “jednoočko” a “kyklop” a pri žiadnom z týchto mien som sa necítila žiadúcou. Po strate oka sa odo mňa vzdialil aj môj otec, tak som sa naučila byť drsná, aby som prežila. Keď sa so mnou nakoniec môj otec zblížil, bolo to cez jeho hrdosť na moju drsnáckosť. Jeho prezývky pre mňa boli “tiger” a “malý bojovník”. Nejako mi šaty a ženské veci nešli dokopy s týmito obrazmi. Tak aby som sa chránila, rozhodla som sa, že nikdy nebudem padavka alebo jemné dievča. Potom v jednu sobotu asi v piatej triede, pri pozieraní filmu, som našla obraz ženy, s ktorou som sa vedela identifikovať. Nebola oblečená v ružovom a

nebolo na nej nič naberané alebo krajkové. Jej život bol vzrušujúcim dobrodružstvom.

~ *Jednoznačne som bola viac v pohode s týmto obrazom zvodných kočiek, ktoré majú oblečené kraťasy, nosia zbrane a behajú s chlapcami.*

Bola jedným z elitných dievčat, tzv. Bondovo dievča. Jednoznačne som bola viac v pohode s týmto obrazom zvodných kočiek, ktoré majú oblečené kraťasy, nosia

zbrane a behajú s chlapcami. Dokázali udržať krok s mužmi a nikto si nedovolil ich odstrkovať. Nečakali na nejakého muža, aby ich ochraňoval... zvládali to samé.

Už som videla takýto typ žien aj predtým v jednom časopise. Bol to časopis otca mojej priateľky, ktorý sme našli schovaný v jeho šuplíku. Volal sa *Playboy*. Vysvetľovala som si to tak, že toto boli typy žien, ktoré všetci muži tajne chceli, a preto si ich nosili domov. Dovoľte, aby som vám tu dala popritom všetkom jedno upozornenie. Mami, ocko, nemyslite si, že môžete v dome pred deťmi čokoľvek schovať - nemôžete. Tento typ materiálu má hlas, ktorý volá na vaše deti, až kým ho nenájdu.

Vráťme sa k môjmu príbehu: Mala som trinásť, keď som pozerala ten film a už vtedy som sa rozhodla, že mužom sa nedá veriť. Koniec koncov aj môj otec sa rozviedol a odišiel od nás a ja som predpokladala, že všetci muži skôr či neskôr odídu. Tento predsudok spôsobil, že som urobila veľmi závažnú chybu, ktorá ovplyvnila chod môjho života v tomto mladom veku. Ale kultúra v mojom okolí ma aj naďalej utvrdzovala v prítlačivosti môjho rozhodnutia so zvyšujúcou sa popularitou televíznej relácie *Charlieho anjeli*, keď som bola ešte na základnej škole.

Bola jedna udalosť, ktorá sa stala na mojej strednej škole, keď sa naša skupinka dievčat dala dokopy a urobila paródiu piesne "Kalifornské dievčatá!" Aby bolo jasné, ja som mala úplnú hrôzu z

vystupovania pred viac ako dvoma ľuďmi, ale nejako som sa do tej paródie zapojila a moje slová boli: "A dievčatá zo severu bozkom, aký vedia dať len ony, v noci zohrievajú svojich chlapcov." Nedokázala som si predstaviť, ako by som to mohla zvládnuť bez toho, aby som odpadla. Ale všetko sa to zmenilo noc pred vystúpením, keď som si skúšala kostým: mamine kožené čižmy na vysokom opätku, ktoré mi siahali až po kolená, čierne sexi kraťasy a obopnutý sveter. Pozrela som sa na seba do zrkadla s úžasom. Vyzerala som takmer ako Bondova baba! Na druhý deň sme sa s mojimi blond kamoškami (ja som bola vždy tá s tmavými vlasmi) stretli v šatni, aby sme sa prezliekli do kostýmov. Jedno dievča malo overal, ďalšie si oblieklo chutné letné kraťasy a ďalšie malo rifľovú bundu a džínsy. A potom som tam bola ja. Stále som bola nervózna, kým sme na chodbe čakali, kedy budeme na rade, ale keď som vstúpila do telocvične a počula, ako chalani šaleli, všetko sa zmenilo. Byť drsnou ženou so sexuálnou mocou bola jednoznačne tá pravá cesta, akou by som sa mala vybrať! Začala som sa viac a viac približovať k tomuto obrazu, ale s každým ďalším krokom som stratila viac, než som získala.

Vráťme sa späť a pozrime sa trošku realistickejšie na Bondove dievčatá, tie, ktoré bežali s Jamesom. Ak si správne pamätám, najmenej jedna z týchto žien bola zlikvidovaná, v zmysle, že ju zabili, a to v každej bondovke 007. Nakoniec sa James vyspal s tou, ktorá bola na konci stále nažive, ale už nikdy potom sme ich nevideli spolu. On bol súčasťou ďalšieho dobrodružstva, ale ony už viac nie. Vždy prišla ďalšia kráska, o ktorú sa bolo treba usilovať; a keď sa už raz vyspal so ženou, skončil s ňou. Asi to boli ozaj "bondwomen" (v preklade „spútané ženy, otrokyne, pozn. prekladateľa), dcéry, ktoré stratili svoju moc, keď sa mu odovzdali.

~ Všetky bondwomen“ sa do určitej miery boja... hlavne keď nemajú kontrolu. (Prečo si myslíte, že si balia zbrane?)

Ja viem, že takáto tvrdá, drsná a sexuálne sebavedomá žena vám môže na prvý pohľad pripadať odvážna, ale nie je. Všetky

„bondwomen“ sa do určitej miery boja, hlavne keď nemajú kontrolu. (Prečo si myslíte, že si balia zbrane?)

Veľa z nich nikdy nedostalo ochranu a lásku, ktorú potrebovali od svojich otcov, keď boli malé dievčatká, tak sa rozhodli, že už nikdy nebudú dôverovať mužom.

Iné boli milované a bolo o ne postarané, ale poslúchli kultúru, ktorá ich povzbudzovala, aby dôverovali svojej kráse, namiesto toho, aby dôverovali Bohu, takže hľadali uistenie od množstva mužov. Ale nakoniec sa všetky Bondove ženy ocitli vonku, ako hľadajú dovnútra. Len preto, že sú sexuálne žiadúce, neznamená to, že boli niekedy slobodné.

*Čo však hovorí Písmo: Vyžehň otrokyňu (v angličtine bondwoman, poznámka prekladateľa) a jej syna, lebo syn otrokyne nebude dedičom so synom slobodnej. Preto, bratia, nie sme deťmi otrokyne, ale slobodnej.
(Ga 4:30 - 31)*

Naša kultúra nám dáva viac príležitostí spájať sa so sebeckými, zajatými dcérami než slobodnými ženami. Ako mnohé iné mladé dievčatá, aj aj som strávila jedno dlhé sobotné popoludnie v kine a pozerala ságu *Odviate vetrom*. Viem, že nebudete prekvapené, keď vám poviem, že som chcela byť Scarlett... čo je šokujúce, pretože nakoniec stratila všetko! Nikdy som nechcela byť tá ufňukaná Melanie. Ak by som si mala vybrať z týchto dvoch, určite by som nechcela byť tá, ktorá neustále smrká a omdlieva. Ale samozrejme ich snahou bolo, aby sme si mysleli, že máme na výber len tieto dve možnosti: buď ste boli milé, slabé, omdlievajúce, poddajné, kvetinkové žieňa, ktoré umrelo mladé alebo ste boli silná nahnevaná žena, ktorá zabíjala, kým sa hnala za tým, čo chcela, aby nakoniec zistila, že je už príliš neskoro a že stratila všetko to, čo skutočne milovala.

Sú aj iné možnosti a je najvyšší čas, aby sme sa o nich dozvedeli.

~ Sú aj iné možnosti a je najvyšší čas, aby sme sa o nich dozvedeli.

Pre ženy existuje dôstojnejší a mocnejší spôsob, ako sa skrásliť. Nevyžaduje si to žiaden kostým (ako ja v scénke s čizmami) alebo zbrane sebaobrany. Takáto žena je oveľa odvážnejšia než akákoľvek predstava vykresľovaná sexuálnym agresorom. Muži ju nechcú napadnúť; chcú, aby jej boli hodní. Táto dáva život, neberie ho. Je oblečená v múdrosti a má vždy vhodný odev. Nepozýva mužov, aby boli prízemní a agresívni, ale povzbudzuje ich, aby boli nežní, opatrní a rozumní.

Obávam sa, že takéto imidž ženskej mystiky nedávajú pravidelne na obálky ženských časopisov, takže skutočné, všeobecne známe príklady z bežného života je ťažké nájsť. Takáto žena je ušľachtilá a zriedkavá, úplne iná ako nablýskané, obyčajné obrázky v potravinách. Ak by som pre ňu mala vybrať príhodný šatník, musela by som sa vrátiť v čase do príjemnejšieho prostredia. Krása jej róby by lichotila každej, ktorá by si ju obliekla, bez ohľadu na vek alebo postavu. Ľahko by som vybrala róbu z filmu Jane Austinovej alebo príbehu modernej Popolušky s názvom *Večný príbeh*, alebo dokonca kostým z historického románu *Ben Hur* by pokojne ušiel. Bola by to vec úplne vzdialená od unisex oblečenia a priam by stelesňovala esenciu ženskosti. Najviac, ako som sa kedy priblížila k oblečeniu ako toto, boli moje svadobné šaty.

Mnohokrát, keď pozerám filmy z iného obdobia, si povzdychnem a kladiem si otázku: *Prečo nemôžu robiť takéto šaty aj dnes?* Som si stá, že poznáte ten typ šiat a možno máte aj svoje obľúbené. Sú také krásne; máte takmer strach sa ich dotknúť a zašpiniť ich.

Na týchto out-fitoch nič nekričí... ale od hlavy až po päty jemne spieva - krásne! Lákavé, ale cudné. Keď si čítam opis odevov, ktoré majú svätí v nebi, zisťujem, že sú rozžiarené svetlom a slávou a

utkané svetielkujúcou tkaninou. Nie je na nich nič pozemské alebo nevkusné; celkovo sú nádherné.

Vráťme sa do Božieho Slova pre radu v oblasti čistoty vzhľadu. Pretože sme Jeho, mali by sme sa obliekať tak, aby Ho to tešilo, bez ohľadu na to, či sme slobodné, vdovy, rozvedené alebo vydaté. Boh nás volá, aby sme boli krásne a nebojácne dcéry zaslúbenia. Aby sme zostali slobodné, vyberáme si žiť Duchom, pretože to je motív za tým, čo nám Božie Slovo prikazuje. Zhrňme si zopár veršov z Novej zmluvy, ktoré hovoria o obliekaní. Prvý nachádzame v Pavlových pokynoch Timoteovi:

Podobne aj ženy nech sa ozdobujú slušným odevom s cudnosťou a zdržanlivosťou, bez výstredných účesov, bez zlata a perál, bez drahocenných šiat; ale nech sa ozdobujú dobrými skutkami, ako sa sluší ženám, ktoré sa rozhodli pre zbožný život. (1Tim 2:9–10)

Podľa môjho názoru, je tu zopár veľkých myšlienok. Prvá a najdôležitejšia, ženské oblečenie má byť *cudné*; to znamená bez pýchy a bez zámeru, aby na seba pútala pozornosť. Po druhé, má byť *slušné*, čo znamená čisté, morálne a cnostné. Už sme dobre oboznámené s jeho opakom... neslušné.

Musím byť k vám úprimná - niekedy spochybňujem oblečenie, ktoré vidím na mladých dievčatách a slobodných ženách v zbore. Pamätám si, ako som najprv nezapadala, keď som sa obrátila, pretože som mala iba "pohanské" oblečenie, ale toto nie je to o čom hovorím. Máme tu alarmujúci nedostatok cudnosti pri dcérach, ktoré vyrastali v cirkvi. Často za mnou chodia matky mladých chlapcov a prosia ma: „Povedz tým mladým dievčatám, že to, ako sa obliekajú, veľmi pôsobí na mladých mužov!” Tretím opisom šiat v tejto pasáži je slovo *zdržanlivosť*. Najlepšie to definujeme slovami vhodné a s ohľadom na prostredie. Rovnako ako hosť na svadbe v tepláčkoch by svojím vzhľadom znevážil ženícha aj nevestu, takýmto

spôsobom potrebujeme byť citlivé na to, aby sme si uctili ostatných výberom nášho oblečenia.

~ Potrebujeme byť citlivé na to, aby sme si uctili ostatných výberom nášho oblečenia.

Pavol odtiaľ prechádza do kontrastu medzi vonkajšími

ozdobami a ozdobou dobrými skutkami. Má takéto nadpozemské zmýšľanie, pretože bol v nebi a vie, že to, čo je tu na zemi, nemôžeme porovnať s tým, čo je v nebi. Radí ženám, aby nemíňali čas a peniaze na pozemské poklady. Ukladajte si radšej poklady v nebi, tým, že sa ozdobíte dobrými skutkami.

Ďalších niekoľko rád ohľadom šatníka kresťanskej ženy nájdeme v 1. Petrovom liste:

Vaša ozdoba nech sa nezakladá na vonkajšku: na nápadne zapletaných vlasoch, v navešanom zlate a na honosných šatách, ale ozdobou nech je to, čo je skryté v srdci a je neporušiteľné, totiž tichý a pokojný duch, ktorý má veľkú cenu pred Bohom. Tak sa kedysi ozdobovali aj sväté ženy, ktoré dúfali v Boha a boli podriadené svojim mužom.
(1Pt 3:3–5)

Peter hovorí, že naša ozdoba by nemala byť iba vonkajšia, hlavne ak by sme zanedbávali tú vnútornú krásu. Potom nám dáva náhľad do krásy svätej ženy, a to je rozvíjanie tichého a pokojného ducha. Hlavným faktorom v tomto ozdobovaní sa je učiť sa dôverovať Bohu. Pavol povzbudzuje ženy, aby sa ozdobovali dobrými skutkami. A Peter ich poučuje, aby sa zamerali na neviditeľné bohatstvo. Ak zbudujeme svojho ducha tak, ako to robili kedysi sväté ženy dávnych čias, ozdobíme sa odevom milosti a chvály. Tieto nikdy nevyjdú z módy, ale naopak, budú časom žiariť čím ďalej tým viac.

Chráňte sa zla v akejkoľvek podobe! (1Tës 5:22)

Naše oblečenie by sa nikdy nemalo ani zdať byť neslušným. Toto vylučuje väčšinu zo šatníka Bondových dievčat. Som si istá, že vám to nemusím rozoberať podrobne, ale pre ujasnenie budem. Ukazovanie výstrihu, pupka alebo príliš veľa z nôh nie je vhodné na bohoslužby, mládežnícke stretnutia alebo výlety. Rovnako ako priveľmi priliehavé tričká, nohavice alebo šaty, ktoré nezanechávajú už nič pre predstavivosť. V skutočnosti ani nie je veľa vhodných príležitostí, kedy by ste si takéto oblečenie mohli dať na seba. Takéto oblečenie nie je cudné, pretože jeho celým zámerom je upútať pozornosť k prsiam, pupku, nohám alebo zadku. Nie je slušné, pretože iných môže priviesť do pomykova... predovšetkým hormónmi burácajúcich, vizuálne orientovaných chalanov. A nie je to vhodné pre tých, ktorí vyznávajú, že patria Bohu. Chcem vás vyzvať, aby ste sa znova pozreli na svoj šatník a poprosili Ducha Svätého, aby On bol váš módnny poradca. Pomôže, ak sa spýtate samé seba, keď sa obliekate: „Je to cudné? Je to slušné? Je to vhodné na miesto, kam sa obliekam? Ctí to Toho, komu patrím? Ako vplývam na mužov v mojom okolí týmto oblečením? Ctím si ich a povzbudzujem ich na ich na ceste k čistote?“

Váš nepriateľ vás chce vyzliecť, urobiť si z vás posmech, obchodovať s vaším telom, ale nebeský Otec vás chce obliecť do krásy, sily, dôstojnosti a úcty, ktorá pretrvá.

~ *Váš nepriateľ vás chce vyzliecť, urobiť si z vás posmech, obchodovať s vaším telom.*

~ *Drabý nebeský Otče,
obleč ma do Tvojho Syna. Chcem kráčať v odeve dôstojnosti, sily a cti. Daj mi múdrosť a náhľad nekráčať podľa tlaku tohto sveta, ale v súlade so zámerom neba. Zahaľ každú oblasť, ktorú som odkryla v hanbe nahoty. Ja chcem byť slobodná dcéra podľa zaslúbenia. Ja sa oddeľujem od vplyvu a držania obrazov sexuálnej agresie a zvodnosti. Obnov moju nevinnosť a krásu mojej ženskej mystiky. Nechcem byť nahá a zahanbená, ale chcem byť tá, ktorá môže vonku slobodne tancovať na svetle.*

*S láskou,
Tvoja dcéra*

14 Život bez ľútosti

Na to, aby sme mohli žiť život slobodný od ľútosti, musíme žiť život s jasným zámerom, s očami upriamenými na budúcnosť. Nemôžete kráčať životom bez akéhokoľvek sna alebo destinácie, ktorú máte v mysli a očakávať, že sa nejako dostanete presne tam, kam ste chceli ísť.

Príliš často sa ocitáme na mieste, kde sme ani nechceli byť a dostávame sa tam dopravnými prostriedkami, ktoré sa nám vôbec nepáčili. Môžeme byť zamotané v perinách nepohodlnej postele, divi sa, ako sme sa vôbec ocitli v tejto pochmúrnej krajine ľútosti. Ľútosť je hrozná destinácia a cesta tam nám dokáže vziať veľmi veľa zo života a sily. Preto nám Biblia ponúka množstvo rád,

~ Nemôžete kráčať životom bez akéhokoľvek sna alebo destinácie, ktorú máte v mysli a očakávať, že sa nejako dostanete presne tam, kam ste chceli ísť.

ako sa tejto nočnej more vyhnúť, múdrosť, o ktorej budeme hovoriť neskôr v tejto kapitole.

Ľútosť je emócia s neveriteľnou schopnosťou spôsobiť nevýslovnú bolesť. Vie zahaliť vaše srdce do oloveného plášťa zúfalstva a spôsobiť, že sa ponoríte do hlbín beznádeje. Ako deťom nám nie je až tak známy pocit ľútosti, ale skôr poznáme, čo znamenajú následky. Detstvo je tým jednoduchším obdobím nášho života, kedy veľmi jasne funguje rovnica príčiny a následkov... *ak urobím toto, prídem o tamto*. Voľby sú deťom predostierané s čo

najstarostlivejšie premyslenými detailmi tak, aby sme im pomohli robiť triezve, inteligentné rozhodnutia. Keď je vám všetko jasne predostreté, zlé rozhodnutie urobíte len vtedy, ak si myslíte, že vám to prejde. A práve to si myslíme až príliš často. Pamätám si, že ako päťročná som mala zakázané prechádzať cez cestu, pokiaľ so mnou nebola mama alebo nejaké staršie dieťa. Toto bol pre mňa zdroj nevýslovnej hanby, a to aj napriek tomu, že mi mama vysvetlila, prečo je tak dôležité, aby som poslúchla jej príkaz.

Rozumela som tomu, že sme bývali na rušnej ulici a autá by zo mňa mohli urobiť placku... *ale* ostatné deti sa len museli pozrieť na obidve strany, kým ja som musela mať svoj súkromný eskort.

Jedného dňa som sa zúfalo chcela hrať u Jennifer, ktorá bývala cez cestu oproti, tak ma tam moja mama odprevadila držiac ma za ruku celú cestu až po prah ich dverí. Zaklopala som na dvere a počula chichot prichádzajúci z vnútra. Bola som si istá, že sa smiali zo mňa a môjho osobného strážcu. Zakývala som mame na rozlúčku a vošla dnu užiť si pár hodín bezstarostného šťastia. Keď bolo na čase ísť domov, Jenniferina mama mi ponúkla jej najstaršiu dcéru ako doprovod, ale ja som už toho mala dosť! Dala som jej najavo, že už som dosť veľká na to, aby som prešla cez cestu sama. Klamala som a povedala som jej, že moja mama mi dovolila ísť domov sama. Narovнала som sa a pochodovala po ich príjazdovej ceste smerom domov, ale hneď ako som to spravila, mala som hrozný sklúčujúci pocit v žalúdku. Ignorovala som to, pozrela som sa na obidve strany a úspešne som prešla cez cestu. Dala som si pozor, aby som cez cestu neprechádzala na mieste, kde by ma mohli vidieť z domu, a keď som bola na našej strane cesty, priplachtila som sa popri stromoch a potom rýchlo utekala k našim dverám. Vošla som dovnútra práve, keď mama zavesila telefón.

„Ahoj mami, som doma!“ oznámila som a trielila do izby.

„Počkaj chvíľku,“ mama ma zastavila v polovici mojej cesty. „Sadni si. Musím sa ťa niečo spýtať. Kto ťa dnes odprevadil domov?“

Ten skľučujúci pocit v žalúdku sa stupňoval. Nenápadne som sa pozrela za seba cez okno, aby som sa uistila, že mama nemohla vidieť kadiaľ som prechádzala cez cestu a až potom som mame odpovedala: „Cindy ma odprevadila domov.”

“Si si istá, že tá odprevadila Cindy?” mama ma ďalej skúšala.

Len som prikývla, lebo som už nechcela znova povedať lož nahlas.

„Mám zavolať pani Hoffmanovej a spýtať sa jej?”

Silno som pokrútila hlavou: „Nie!”

Moja mama mi potom oznámila, že pani Hoffmanová jej povedala, že som išla cez cestu sama. Prichytili ma. Nielen že som neposlúchla, ale klamala som. Mama ma poslala do izby, kým sa domov nevrátil otec.

Vždy, keď ma poslali za trest do izby, nemala som dovolené ľahnúť si na posteľ, ani sa hrať s hračkami. Musela som sedieť na drevenej stoličke, ktorá bola tým nepohodľnejšia, čím dlhšie som na nej sedela. Obávala som sa návratu môjho otca. Každé auto, ktoré prešlo okolo, vo mne vzbudilo vlnu hrôzy... otec mal prísť skoro a ja som vedela, že si to zlíznem. Počas toho, ako som tam sedela osamote, som si predstavovala všetky možné scenáre. Možno mi nedá na zadok... možno bude môj otec súhlasiť, že už som dosť veľká na to, aby som prechádzala cez cestu sama. Toto čakanie trvalo celú večnosť.

Potom konečne prišiel. Za normálnych okolností, vždy keď jeho auto zaparkovalo, bola som tam, aby som ho privítala, takže moja neprítomnosť mohla znamenať iba dve veci: buď som nebola doma alebo som niečo vyviedla. Počula som, ako sa mama s otcom potichu rozprávali. Vedela som, že hovorili o mojom zločine. Žalúdok sa mi stiahol a ja som sa začala cítiť veľmi nevoľno. Potom som počula kroky na chodbe. Dvere sa otvorili a zbadala som otcovu vážnu tvár.

„Môžeš vyjsť, Lisa. Musíme sa s tebou porozprávať.“

Utrela som si slzy a nasledovala ho po chodbe ako ovca na porážku. Súd sa odohrával v obývačke. Sadla som si sama na zelenú stoličku a moji rodičia sedeli spolu na druhej strane izby na bielom gauči. Dali mi prednášku, ktorú som ale nebola schopná počuť, pretože ich hlasy zatienovala oveľa dôležitejšia otázka v mojej hlave: *“Dostanem po zadku alebo nie?”*

Precitla som do reality až v okamihu, keď sa ma môj otec priamo spýtal: „Neposlúchla si a klamala o tom, ako si prešla cez cestu?“

„Áno, áno!“ plakala som srdcervúco a kajúcne, dúfajúc, že si nakloním sudcu a bude mi milostivý. Ale o treste sa už rozhodlo.

„Vieš čo teda musím urobiť, však?“ spýtal sa môj otec.

„Áno,“ odpovedala som otupene. Vedela som, že dostanem.

„Poď sem, nech to máme za sebou,“ kývol mi, aby som prišla k nemu.

To znamenalo, že som musela prejsť cez celú obývačku, ktorá sa mi zrazu zdala obrovská. Na chvíľku som sa zastavila v strede izby a rozmyšľala nad tým, že utečiem prednými dverami, vediac, že keď urobím ďalší krok, potom už pre mňa nebude úniku. Tak som sa doterigala bližšie, postavila sa pred otca a potom som sa ohla nad jeho kolenom. Capol mi párkrát po zadku, a keď to skončilo... bol koniec.

Môj otec ma potom držal na kolenách a mama mi rozprávala, ako mi vždy verila. A ako mi znova chcela dôverovať a že aj bude. Z môjho žalúdka náhle zmizla všetka stiesnenosť a ja som sa cítila očistená, milovaná a prijatá. Už nikdy potom som nepočula o mojom previnení. A keď som nabudúce opäť prechádzala cez cestu,

necítla som strach ani hanbu. Poučila som sa z mojej chyby a bola som potrestaná za moje previnenie. Často si prajem, aby to bolo takéto jednoduché aj dnes.

~ Poučila som sa z mojej chyby a bola som potrestaná za moje previnenie. Často si prajem, aby to bolo takéto jednoduché aj dnes.

Až príliš často ľútosť siaha hlbšie a pretrváva dlhšie než samotné dôsledky príčiny a následku. Ľútosť sa naďalej ozyva v našich životoch, až

kým s ňou konečne nejednáme priamo. Pre malé dieťa je ľútosť mizivá: *nemal som to urobiť alebo povedať to*, a často sa objaví hneď po prehrešku. Ale v dospelosti sa ľútosť môže správať ináč, pretože už nad sebou nemáme rodičov, ktorí by pre nás robili pravidelné pátracie a záchranné akcie. Príliš často sa z nás v mladosti stávajú experti v maskovacích operáciách a veľmi obratne skrývame to, čo robíme.

Odôvodňujeme si to tým, že *čo iní nevedia, to im neublíži*. Hlúpo veríme, že sa o našich tajomstvách nik nedozvie. Ale nevedomujeme si, že zrnko ľútosti už bolo zasiaté a bude si rásť nepovšimnuté v pôde našej mladosti. Počká si, kým rastlinka vyrastie a až potom vystúpi z tieňov minulosti a otvorene sa predstaví v tom najnevhodnejšom čase.

Tie z nás, ktoré poznajú ľútosť, si sú dobre vedomé jej bolestivého zovretia. Zviaže nám ruky a nepustí nás, kým neoznami našu pochabosť každému vôkol nás. „*Pamätáš si, ako...?*” A napokon vynesie na svetlo pred všetkých veci, ktoré sme už dávno potlačili do úzadia a do skrytosti alebo tie, ktoré už aj sám čas pochoval pod prikrývkou mnohých rokov, možno dokonca ukryl aj pred našimi vlastnými spomienkami. Ale teraz je to zrazu tu, odkryté pred zrakmi všetkých, ako keby sa to stalo včera. A my len počujeme naše srdcia stonať: „*Keby len...!*”

Ľútosť má tiež vo zvyku nasledovať vzápätí po našich chybách. Niečo, čo sme včera povedali alebo urobili v skrytosti, je zrazu dnes nečakane vystavené vo svetle. Nepremyslené slovo, neopatrný skutok, ľahkovážne vyrieknutá poznámka má vždy tým väčšiu váhu, čím viac sa o tom rozpráva a nabera silu s každým ďalším opakovaním. Vo svetle dneška to vždy znie drsnejšie a vyzerá to oveľa okatejšie, ako sa zdalo v tlmenom svetle včerajších úmyslov.

Chceli by sme to nejako obhájiť: *Nemyslela som to tak. Nerozumieš tomu. Bolo to ináč.* Vždy budeme zažívať ľútosť, ak žijeme zameraní len na prítomný moment a nezvažujeme svoje slová a skutky predtým, než im dáme život.

Ja viem dobre, čo to je ľútosť a neprajem zažívať jej bodanie nikomu z vás. Sama som zažívala takúto bolesť v súčasnosti, pretože

~ *Vždy budeme zažívať ľútosť, ak žijeme zameraní len na prítomný moment a nezvažujeme svoje slová a skutky predtým, než im dáme život.*

som niekedy v minulosti kráčala podľa hlúpych rád. Nedokázala som veriť veciam, s ktorými sa teraz s vami zdieľam. Keď som bola mladá, mala som len malé alebo žiadne porozumenie následkov a verila som tomu, že veci, ktoré robím pod rúškom tmy, na mňa nebudú mať takmer žiadny dopad neskôr. Ako vaša priateľka vás nechcem vidieť kráčať tými istými chodníkmi, akými som išla ja.

Verím, že každá generácia má príležitosť a zároveň poverenie, vykúpiť sa zo svojich chýb tým, že bude hovoriť pravdu a bude pred nimi varovať ďalšiu generáciu. Dcéry, ktoré sa stanú matkami, majú možnosť odovzdať dedičstvo toho, čo sa naučili, takže vďaka nim, budú môcť ich dcéry stáť vyššie, vidieť jasnejšie a budú sa tak môcť vyhnúť nástrahám, ktorým sa ich matky nevyhli. To znamená, že musíme priniesť tajomstvá svojej minulosti do súčasnosti, aby ich iní mohli počuť a poučiť sa z nich.

Toto je pozvanie pre vás ženy, ktoré ste zažili, čo je to sexuálna lútosť, aby ste zasvietili svetlom pravdy na tmavé chodníčky tak, aby po nich tie ďalšie už nemuseli blúdiť. Je to varovanie pre ostatné, ktoré možno zvažujú cestu promiskuity: *Vyhni sa jej. Cena je príliš vysoká a pôžitok časom klesá.* Pre tie z vás, ktoré ste sa rozhodli, že si vyberiete cestu svetla, požehnaní a poslušnosti, vám toto môže poslúžiť na ustráženie a posilnenie vášho rozhodnutia.

Tak či onak, keď už budete na svete žiť dostatočne dlho, zistíte, že jedna vec je istá: Neexistuje nič také ako tajomstvo.

Lebo nič nie je skryté, aby nevyšlo najavo, ani také utajené, aby sa neprezradilo a nedostalo sa na verejnosť.
(Lk 8:17)

Všimnime si spolu slovo *nič*. Pri tomto slove nie je veľa priestoru na pomýlenie sa; *nič* znamená *nič, nijaká vec*. Až príliš často, keď si čítame verše ako tento, myslíme si o sebe, že sme buď múdrejšie alebo nejakým spôsobom od nich ospravedlnené, a preto odmietame skutočne uchopiť ich význam. Pri čítaní Biblie ich preskakujeme a odôvodňujeme si to tým, že Boh by nás predsa nikdy takto nezahanbil.

~ Ale keď hovoríme alebo robíme v tajnosti hlúpe alebo briešne veci, nie je to Boh, ktorý nás strápnuje, my sa strápnujeme samé.

Je to ako keby sme potajme sadili semenka a potom sa hnevali na Boha, keď sa objaví rastlinka. Možno si vo vnútri do určitej

miery myslíme, že sme schopné skrývať niektoré veci dosť dobre a tento verš sa nás potom netýka. Ale ak Písmo hovorí, že žiadna vec neujde, znamená to bez výnimky, všetko skryté alebo utajené bude vykopané a vnesené von na svetlo.

Majúc toto porozumenie, je pre nás dôležité, aby sme žili s oveľa väčšou uvedomelosťou nášho správania. List Efežanom to nazýva

žiť tak, aby sme dbali dôkladne na to, ako si počíname (výraz „circumspectly“, ktorý je použitý v origináli, doslovne znamená obozretne, rozvážne, opatrne, pozn. prekladateľa).

No všetko, čo svetlo odhalí, stáva sa zjavným. Ved' všetko, čo je zjavné, je svetlo. Preto je povedané: „Prebud' sa, ty, čo spíš, a vstaň z mŕtvych a zažiari ti Kristus.“ Dbajte teda dôkladne na to, ako si počínate; nie ako nemúdri, ale ako múdri. (Ef 5:13–15)

Žiť dôkladne, obozretne znamená žiť s uvedomením si, že všetko v našom živote je prepojené a skôr či neskôr príde čas, kedy nás nejaká udalosť z našej minulosti dobehne v našej budúcnosti. Korëň slova „circum“ (z angl. slova „circumspectly“) znamená „ísť dookola, obopnúť“ alebo „obkrúžiť“. „Spec“ znamená „vidieť alebo pozerat' sa na niečo“, v podobnom význame, ako keď stavebný znalec robí posudok domu, aby potenciálny záujemcovia vedeli prešetriť kvalitu domu a urobenú remeselnú prácu predtým, ako ho kúpia. Rovnakým spôsobom sme aj my povolaní žiť naše životy tak, aby sme zvažovali každé naše rozhodnutie a každý skutok z akéhokoľvek možného uhla pohľadu. Potrebujeme si prejsť všetky naše rozhodnutia, zájsť do každej izby a uistiť sa, že sa nám páči to, ako to tam vyzerá a ako sa tam cítime, predtým, ako urobíme nejaký záväzok. Ale nie som si istá, že väčšina z nás verí tomu, aké je to pre náš život nevyhnutné.

Keď som sa presťahovala do Colorada, vybrala som sa kúpiť gauč do obývačky. Pamätám si, že som našla jeden, ktorý sa mi fakt páčil. Pomyslela som si, že *toto je presne perfektný gauč*. Vyzeral skvelo opretý o stenu toho obchodu s nábytkom, obklopený krásnymi doplnkami a obrázkami. Ale potom som si spomenula, že u mňa gauč nebude mať za sebou žiadnu stenu. Boló dôležité, aby vyzeral dobre, aj keď bude stáť samostatne, rovnako spredu ako aj zozadu. Keď som odtlačila ten gauč od steny, zistila som, že to nebude fungovať. Ak by som sa vtedy pozrela iba na predok gauča, vzala by som si ho domov, posadila by som sa na neho a pogratalovala si

k tomu, aký je krásny a pohodlný. Milovala by som ho, až kým by som nešla do kuchyne a nezazrela pohľadom jeho zadnú časť.

Väčšina sa díva iba na tú lákavú časť vecí. Páči sa nám, ako vyzerajú, aké sú na dotyk a hovoríme si, že *koniec koncov si zaslúžime všetko možné potešenie a uspokojenie, ktoré nám môžu ponúknuť. A berieme to!* Až neskôr si skontrolujeme aj zadnú časť gauča a zažívame zahanbenie.

Keď som bola neviazané mladé dievča, nahovárala som si, že by som si mala slobodne dopriať čokoľvek, po čom som zatúžila. Koniec koncov bola som študentkou, dospelou, schopnou voliť, šoférovať a vybrať si celoživotnú kariéru... život bol dobrodružstvom, ktoré na mňa hlasno volalo. Ani jediný raz počas tohto môjho divokého obdobia, som si nepredstavovala tú bolesť, ktorú zažijem o vyše dvadsať rokov neskôr, keď sa raz budem dívať do očí mojím dvom najstarším synom, ktorí má budú skúšať tou testovacou otázkou: „Mami, ty si bola panna, keď si si vzala ocka... však?” Ich sladké hlasy ma z ničoho neobviňovali, len hľadali potvrdenie tej cnosti, o ktorej si boli istí, že ju ich mama mala - práve tú jednu, ktorú som musela otvorene poprieť.

V zápale tých vášnivých momentov na vysokej škole, by mi

~ Ani jediný raz počas tohto môjho divokého obdobia, som si nepredstavovala tú bolesť, ktorú zažijem o vyše dvadsať rokov neskôr.

nikdy nenapadlo, že na mňa raz takáto otázka bude smerovať. Ak by som bola vtedy dostatočne bystrá na to, aby som brala do

úvahy budúcnosť, pravdepodobne by som sa hlúpo nepýšila svojimi sexuálnymi trofejami. A navzdory tomu, pýcha bola tá najvzdialenejšia emócia, ktorú som v tom momente pred svojimi synmi zažívala. Okamžite som sa cítila rozpoltená medzi niekoľkými voľbami. Mohla som im klamať a povedať im, že som bola do svadby panna alebo som im mohla povedať, že to nie je ich vec, a tak sa vyhnúť tejto téme a nemusela by som k nim byť úprimná.

Takisto som mala možnosť použiť pre môj skutok to klasické kresťanské ospravedlnenie: nebola som kresťanka, keď som prišla o svoje panenstvo. Nevedela som to lepšie! Alebo som si mohla vybrať tú najbolestivejšiu možnosť, nepeknú čistú pravdu. Zhlboka som sa nadýchla a pravdivo som im odpovedala: „Nie, nebola som a ľutujem to do dnešného dňa. Verím, že vaše dedičstvo bude úplne iné ako to moje.”

Pravda plodí slobodu, rovnako, ako hanba šíri klamstvo. Nemusíte sa zveriť so všetkými detailmi svojich činov, pretože je možné povedať pravdu aj bez toho, aby sme poskytli úplné odhalenie.

~ Čokolievka menej ako úprimné odpovede, budú len podkopávať silu a schopnosť našich detí kráčať v čistote.

V tejto chvíli môžete vytiahnuť námietku, že: „*Je mi odpustené a som novým stvorením. Staré veci pominuli a všetko je nové.*“ A samozrejme, toto je úplná pravda Božieho slova. Ja verím, že mi je odpustené. Verím, že moje hriechy boli obmyté, keď som ich vyznala. Verím tomu, že som novým stvorením a že som zažila premáhajúcu milosť Kristovu. Ale to neznamená, že všetky vedľajšie produkty mojich minulých rozhodnutí boli odstránené. Už viac nie som vinná a pod odsúdením, ale niektoré dôsledky zostávajú. Ak moje deti rozbijú vázu, ja im odpustím, ale váza zostane rozbitá.

V záujme ďalšej debaty zvažujme túto hypotetickú situáciu. Čo ak by som v dňoch mojej divokej fázy slobodného dievčaťa otehotnela? Možno by to pre mňa bolo zastavením sa. A počas tehotenstva by som sa stala kresťankou. Napriek tomu, že by som zakúsila Kristovu lásku a milosť, zmizlo by dieťa v mojom vnútri? Nie, samozrejme, že nie! Ale existencia dieťaťa by neznegovala odpustenie mojich hriechov, rovnako ako odpustenie hriechov by nevykazalo existenciu dieťaťa. Ovocie zo semienok, ktoré som zasiala, by naďalej zostalo, rovnako ako vedľajšie produkty rozhodnutí, ktoré som urobila. Ale ja by som život toho dieťaťa milovala a oslavovala aj napriek tomu, že k jeho počatiu došlo mimo manželstva.

Tu je príklad zo skutočného života. Keď som sa vydala, cestovala som ako propagačný zástupca pre kozmetickú firmu. Traja zástupcovia firmy boli v Dallase a traja v Houstone. Niektorí z nás boli kresťania a milovali sme, keď sme mali možnosť spolu cestovať a mať spoločenstvo pri obede alebo večeri.

Jedna z tých krajších kresťanských zástupkyň mala veľa zdravotných problémov a hrozné záchvaty úzkosti. Bála som sa, že stratí prácu, pretože opakovane volala, že je chorá a nestíhala si plniť povinnosti a ani nemala energiu na prácu.

Jeden večer sme boli spolu na reklamnej akcii a ja som sa jej spýtala, či sa spolu môžeme modliť. Obávala som sa, že to s ňou ide dole vodou, že prepadá zúfalstvu a skaze a naozaj som dúfala, že modlitbou je možné toto jej smerovanie zvrátiť.

Všetky veci v jej živote jej hrali do karát, mala zbor kam patrila, mala firemné auto, dobrý plat, skvelé benefity, množstvo zaujímavého cestovania, ale nikdy nebola šťastná. Spýtala som sa jej: „Prečo?“ A ona sa predomnou otvorila.

„Nerozumieš tomu. Si vydatá, ja nie. Nevieš, aké to je byť stále sama.“

Povzbudila som ju, aby sa zapojila aktívnejšie do života zboru, prestala sa sťažovať a začala byť vďačná za to, čo mala.

„To u mňa nefunguje. Skúšala som to, ale príliš veľa cestujem. Som taká unavená, že keď prídem domov, celý víkend sa zotavujem z uplynulého týždňa,“ povedala.

Po chvíli sa zdalo, že čokoľvek, čo som povedala ona otočila jedným alebo druhým smerom. Už bolo neskoro a ešte sme sa ani spolu nemodlili, ale ja som už takisto zostala znechutená a na jej situáciu som sa dívala už aj ja ako na bezvýchodiskovú.

„Podme sa modliť... ty prvá, “ navrhla som.

Chytili sme sa za ruky a ona sa začala modliť. Ale ako sa modlila, ja som ani nepočula, čo hovorila. Videla som niečo úplne iné. Duch Svätý mi niečo ukazoval tak jasne, že ma to trochu vystrašilo. Ak by som jej povedala, čo som videla a myšlila by som sa, bolo by to z mojej strany úplne nevhodné.

Sľúbila som Bohu, že jej to poviem, ak na to bude príležitosť.

Obraz sa stratil a ja som sa znova započúvala do modlitby svojej priateľky. Volala na Boha: „Prosím, prosím, odpusti mi!”

„Už ti odpustil,” odpovedala som jej.

„Nie,” oponovala. „On mi neodpustil. Ja Ho o to prosím a On to neurobil.”

Stisla som jej ruku, otvorila oči a pozrela sa do tých jej.

„Viem prečo si myslíš, že Boh ti neodpustil.”

„Nie, nerozumieš. Ja viem, že mi neodpustil!”

Zhlboka som sa nadýchla a pokračovala: „Myslíš si, že ti Boh neodpustil, pretože ti neuzdravil genitálny herpes.”

Bola v šoku a zašepkala: „Ako to vieš?”

„To nie ja. Boh mi to ukázal. Chcel, aby si vedela, ako veľmi ťa miluje. Iba preto, že si nebola uzdravená, neznamená to, že ti nebolo odpustené.”

Potom sa so mnou podelila o svoj smutný tragický príbeh a všetko zrazu dávalo zmysel. Celý svoj život vyrastala ako kresťanka,

ale raz večer sa ocitla na párty, o ktorej vedela, že by tam nemala byť. Cítila sa tam nesvoja, a tak začala piť, aby sa trošku uvoľnila v tejto neznámej atmosfére. Vidiac, že sa tam cítila nepohodlne, pristúpil k nej jeden atraktívny muž, spriatelil sa s ňou, venoval jej veľa pozornosti a povedal jej, aká je krásna. Skôr ako si uvedomila, čo sa deje, ocitla sa s ním sama. Atmosféra začala hustnúť, ale ona si myslela, že dokáže veci udržať pod kontrolou. Neuvedomila si, aké ťažké je udržať veci pod kontrolou, keď sú dvaja ľudia čiastočne vyzlečení, mierne opití a osamote. Ona mu síce povedala nie, ale on ju nepočúval a nebol tam nikto, kto by ho zastavil. V ten večer prišla o panenstvo a odišla s nevyliciteľným pohlavným ochorením, genitálnym herpesom.

~ *Tak dlho žila pod ťažobou ľútosti, že to otočila a obviňovala Boha.*

Odvtedy prešli už roky, ale ju stále sužovala vina a hanba.

„Prvýkrát, kedy som niečo také urobila a hneď som to dostala! Moje kamarátky si užívali celý čas a všetky sú v poriadku. Väčšina z nich je už dokonca vydatá,” plakala.

„Boh mi to neukázal, aby ťa odsúdil, ale aby si vedela, že počul tvoj plač, pozná tvoju bolesť a odpúšťa ti. Prečo by mi to inak ukázal, ak nie preto, že sa chce k tebe vystrieť?” ubezpečila som ju.

V tú noc zanechala svoj hnev na Boha a prijala Jeho odpustenie. Tak dlho žila pod ťažobou ľútosti, že to obrátila proti Bohu a obviňovala Ho. Predtým, zakaždým keď padla, bála sa, že to je Boží súd za jej hriechy a zase nanovo prežívala to zneuctenie. V tú noc sme sa modlili, aby od nej bola vzatá všetka vina, rovnako ako aj za jej uzdravenie – ducha, duše a tela. Stalo sa to pred mnohými rokmi. Nehovorila som s ňou už takmer dvadsať rokov. Nevieam, či bola fyzicky uzdravená alebo nie, ale viem, že v tú noc začalo uzdravenie jej srdca. Či verím, že Boh ju môže uzdraviť aj fyzicky? Áno, pre Boha nie je nič nemožné, ale keď je zlomené jej srdce, to je to prvé, o čo sa Boh zaujíma.

Teraz sa poďme pozrieť na inú osamelú osôbku. Sedí na konci vetrom ošľahaného móla. Vietor jej vháňa do tváre tmavé vlasy, kým sa ona snaží dať si ich za uši a odhrnúť si ich z očí plných slz. Nohy má prikrčené k hrudi v snahe ochrániť pred vetrom knihu, ktorú drží v rukách. Napriek jej snahe stránky knihy divoko poletujú a ona s nimi horúčkovo zápasi, aby v nich našla upokojenie alebo odpovede, ale nenachádza žiadne.

Vystrie sa zo svojho kľbka hanby a zdvihne tvár nahor, už viac nedáva nabok spurné vlasy, ale necháva ich, aby jej šľahali do tváre ako jej trest. V dvadsiatich dvoch rokoch je premožená realitou svojich rozhodnutí. Verí, že Boh je milostivý, ale zároveň sa bojí toho, že jej hriechy sú príliš veľké. Dnes večer sa bude musieť zodpovedať za veci, o ktorých si myslela, že sú už dávno pochované v hĺbinách mora.

Uvedomila si, ako veľmi čas pokročil a že už je neskoro, pomodlí sa ešte poslednú zúfalú modlitbu a odchádza preč. Ako kráča späť k autu, zaprisaháva sa, že bude odvážna a úprimná. Dnes sa musí postaviť pred muža, ktorého miluje. Je si istá, že ju chce požiadať o ruku, ale predtým než to urobí, musí sa o nej dozvedieť pravdu. Znova si predstavuje jeho sklamanie... pretože tento mladý muž je panic, ten, ktorý sa zachoval čistý pre svoju ženu až do manželstva. On si zaslúži ďaleko viac, než takú ako je ona, a dnes je rozhodnutá mu to povedať.

Tak sa vracia do svojho stiesneného prázdneho jednoizbového bytu, osprchuje sa a pripravuje sa na večer s ním. Už včera mu povedala, že sa s ním potrebuje porozprávať a poprosila ho, aby išli radšej na prechádzku, ako niekam medzi ľudí. Chcela byť preč od zrakov a sluchu cudzích ľudí, keď mu to povie.

Jeho byt je od jej vzdialený len pár ulíc a ona chcela ešte stráviť nejaký čas kráčaním osamote, predtým, než pôjdu na prechádzku spolu. Po ceste si polohlasom do vetra nacvičovala, ako mu tú smutnú

pravdu povie a celá sa chvela, keď počula slová, ktoré vyslovovala. Skôr ako je na to pripravená, už stojí pred jeho dverami.

Trocha váhavo zaklopala, rozmýšľajúc o tom, či to bude naposledy, kedy tu bude vítaná. Hlas z vnútra ju nabáda, aby vošla dnu a už pred ňou stojí ten najlepší priateľ, akého kedy poznala. Okamžite vycíti, že sa s niečím trápi a vstáva, aby ju vzal do náručia, ale ona k nemu vystrie ruku, aby medzi nimi udržala dostatočnú vzdialenosť. Bojí sa toho, že ak by mu dovolila objať ju, už by v sebe nenašla dosť odvahy, aby mu povedala pravdu. Nervózne sa rozhliada: „Kde je tvoj spolubývajúci?”

„Išiel von s kamarátmi... si v poriadku?”

„Nie, nie som. Budem sa cítiť lepšie, keď sa porozprávame.”

„Okej, len si dám topánky a pôjdeme... ale ešte predtým, nebude ti vadiť, keď ti prečítam jeden verš z Písma? Cítim, že ti ho mám prečítať.”

Otupene prikývne a úplne sa chveje pri pohľade na neho, ako listuje stránkami vo svojej Biblii. Čo jej len Boh mohol chcieť teraz povedať? Volala na Neho celý deň, aby k nej hoci len zašepkal, ale cez krik svojho svedomia nebola schopná počuť nič. Koniec koncov, ak ju odsudzovalo ono, neznamená to, že aj Boh ju odsúdil?

„Tu je to. Je to trochu nečakané. Dúfam, že ťa to neurazí.”

„Poď na to,” odpovedala.

„Nuž, ja viem, že to už poznáš, ale tu to je: *Preto ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením. Staré veci pominuli, nastali nové.*“ (2Kor 5:17).

Potom pokračoval ďalej: „Ja viem, že to bude znieť zvláštne, ale cítil som, akoby ti Boh chcel povedať, že On zo starých vecí robí nové, a že sa na teba pozerá ako na... pannu.”

Ona zakoktala v snahe odpovedať mu a jej oči sa naplnili slzami: „Nuž, ja už nie som panna. To je to, čo som ti chcela povedať.”

Teraz pred ňou stojí s rukami položenými na jej trasúcich sa ramenách: „Ak Boh hovorí, že si... kto sme my, aby sme Mu oponovali?”

Ona neveriacky, ale s veľkou úľavou, krúti hlavou a začne plakať. Privinie si ju k hrudi a nechá ju vyplakať sa, až kým tá búrka v jej vnútri neprejde a ona sa cíti byť očistená.

„Poďme sa poprechádzať.”

„Vďaka,” odpovie ona.

Tí dvaja sa v ten večer prechádzali hodiny a spolu pozorovali, ako slnko zapadalo nad tým hanebným tajomstvom, ktoré hrozilo, že ich rozdelí. Božia milosť skutočne trvá naveky. Toto sa stalo takmer pred dvadsiatimi rokmi a John a ja sme odvtedy spolu.

Teraz už viete, prečo si z celého srdca prajem, aby ste vy nemuseli zápasit' s vašimi duchmi minulosti tak, ako

~ Je čas odvrátiť sa od svojho hriechu v pokání, dovoliť, aby vám to zlomilo srdce a potom odovzdať tie kúsky Princovi.

som musela ja. Niektoré z vás už možno sú v mojej koži. Je čas čeliť tej búrke a obrátiť sa k pravde. Je čas odvrátiť sa od svojho hriechu v pokání, dovoliť, aby vám to zlomilo srdce a potom odovzdať tie kúsky Princovi. On je milostivý a má nežný súcit naproti ženám, ktoré boli odmietnuté a vyvrhnuté spoločnosťou.

Chcem sa s vami podeliť o jeden nádherný list, ktorý napísala mama pre svoju dcéru, pretože chcem, aby ste mohli zahliadnúť krásu sexuálnej čistoty, ktorá je bez výčítiek.

Je mojou túžbou, aby tá tieto pravdy motivovali zostať čistou Božou ženou ... Uvedomila som si, že jedným z dôvodov, prečo si vychutnávam intímne chvíle s tvojím otcom, je to, že som nikdy nepoznala hanbu. Je to preto, že som bola vedená a poznala som hodnotu čistoty už v mladom veku. Vedela som, že to je poklad. Boh mi dal muža, ktorý zostal tiež čistý a uctil si aj moju čistotu počas nášho zasnúbenia. Keď si vychutnávame spoločné intímne chvíle s tvojím otcom, svadobné šaty, ktoré visia na stene našej spálne, sú symbolom čistoty, ktorá pretrváva ešte stále aj dodnes. Chválim Boha za tento dar, z ktorého sa môžem slobodne radovať.

V jej slovách nie je žiadna ľútosť - iba radosť. Toto chcem aj pre vás. Ak ste už zhrešili, jediný spôsob, ako odstrániť tento tieň z vášho života, je dovoliť, aby zármutok od Boha prelomil všetku tvrdosť srdca a potom Mu dovoliť, aby vás moc pokánia viedla k spaseniu.

Veď zármutok podľa Božej vôle prináša pokánie na spásu, a to netreba ľutovať. Zármutok podľa sveta však prináša smrť. (2Kor 7:10)

Čo presne je zármutok podľa sveta? Je to oplakávanie straty vecí z tohto sveta, čo zahŕňa reputáciu, ktorú máme, peniaze, majetok, vzťahy alebo iné svetské veci. Takýto smútok je zameraný len na vlastnú stratu jedného človeka bez toho, aby bral ohľad na bolesť, ktorú spôsobuje iným alebo dokonca Bohu. Pokúša sa priniesť zmenu vo svojej vlastnej sile cez všelijaké náboženské snahy, bez toho, aby sa vôbec snažil prísť k pravým koreňom, motívom srdca. Najlepším príkladom zármutku podľa sveta z Písma je Judáš.

Je to ako roztrhnutie opony, aby sme mohli vidieť veci jasne

~ Boží zármutok siaha ďalej za obavy z následkov, ktoré to priniesie a je zameraný na náš vzťah s Bohom.

také, aké v skutočnosti sú. Dávid nám dáva ten najlepší príklad v Žalme 51:3:

Bože, zmiluj sa nado mnou podľa svojej milosti! Pre svoje veľké milosrdenstvo zotri moje ťažké priestupky!

Dávid pozdvihuje svoje oči k Bohu a odvoláva sa na Jeho nehynúcu lásku, aby mohli byť odstránené jeho prestúpenia. Potom vyznáva svoj hriech ako hriech proti Bohu.

Ved' ja viem o svojich previneniach, svoj hriech mám stále na mysli. Proti tebe samému som zhrešil, urobil som, čo pokladáš za zlé. Preto si spravodlivý v tom, čo hovoríš, čistý, keď súdiš. (Ž 51:5,6)

V týchto slovách nenachádzame žiadnu obranu jeho činov, ani obviňovanie ostatných ľudí. Otvorene priznáva svoj hriech. Ak otvorene priznáme zodpovednosť za veci, ktoré sme urobili, potom sme aj verejne očistené. Keď potrebujeme hĺbky Božej milosti (a úprimne, kto z nás ich nepotrebuje?), potrebujeme sa pokoriť, aby nás Boh mohol pozdvihnúť z našich okolností.

Zbav ma hriechu yzopom a budem čistý, umy ma a budem belší ako sneh! (Ž 51:9)

Dávid tu odchádza nabok od svojho syna, zatiaľ čo prosí o očistenie. Priznáva, že sám nie je schopný očistiť sa, ale zároveň sa obracia k Bohu, aby On odstránil nielen jeho hriech, ale každú stopu alebo tieň, ktorý tento hriech priniesol.

*Stvor mi čisté srdce, Bože, obnov vo mne pevného ducha!
(Ž 51:12)*

Jeho hriech je očistený a on si začína prosiť tú zmocňujúcu milosť čistého srdca a pevného ducha, aby v ňom bol znova oživený. Dávid porozumel tomu, že hriech si nachádza spôsoby, ako otupiť srdce a ako oslabiť rozhodnutie nášho ducha, že budeme slúžiť Bohu.

Potom ďalej pokračuje v prosbe:

Vrát' mi radosť z tvojej spásy a podopri ma duchom poslušnosti! Chcem učiť neverných tvojim cestám, aby sa hriešnici obrátili k tebe. (Ž 51:14,15)

Tieto posledné tri verše sú pravdepodobne moje najobľúbenejšie z tohto Žalmu. Obsahujú v sebe sľub nového začiatku, že Boh môže z niečoho škaredého urobiť niečo krásne. Ponúkajú príležitosť aj pre iných previnilých pútnikov naučiť sa viac o vernej milosti a Božej láske a vidieť ich rovnako obnovených. Nech náš nebeský Otec premení každé tmavé miesto ľútosti na žiariaci maják Jeho vernosti a pravdy.

~ *Nech náš nebeský Otec premení každé tmavé miesto ľútosti na žiariaci maják Jeho vernosti a pravdy.*

Nech triumfálne víťazí vo vašom vykúpení. Nech vy, potom na oplátku, zmeníte každé miesto bolesti na vzor

krásy a slobody tým, že budete vyučovať priestupníkov zákona o Slove, ktoré sa stalo telom vo vašom živote.

Podme si ešte raz zopakovať Žalm 51:

1. Odvolávame sa na Boha na základe Jeho milosti, nie podľa našich zásluh.
2. Vyznávame problém ako hriech proti Nemu.
3. Uznávame Jeho súdy ako spravodlivé.
4. Prosíme Ho o očistenie a prijímame to ako hotovú vec.
5. Žiadame Ho o očistenie od akejkoľvek poškvrný a obnovenie nášho ducha.
6. Pýtame si radosť z Jeho spasenia.
7. Zaväzujeme sa, že budeme učiť iných z našich chýb a kráčať v pokore.

Už si viac neprajem, aby som vtedy spravila iné rozhodnutia, ale prajem si inú skúsenosť pre každú Božiu dcéru, ktorá drží túto knihu. Som premožená milosťou nášho Otca, ktorý dovolil, aby moje hriechy boli vašim varovaním, moja obnova, aby sa stala vašou nádejou, aby moja sloboda priniesla vaše vyslobodenie. Modlime sa spolu s Dávidom:

~ *Drabý nebeský Otče,*

buď ku mne milostivý, Bože, podľa Tvojej nesmiernej lásky, podľa Tvojho veľkého súcitu, zahľad moje prestúpenia. Obmy moje nepravosti a očisti ma z mojich hriechov. Pretože viem, že moje prestúpenia a môj hriech sú stále predou mnou. Proti Tebe samému som zbrešila a urobila, čo je zlé v Tvojich očiach, aby si bol dokázaný ako spravodlivý v tom, čo hovoríš, v plnom práve, keď vynášaš súd... túžiš po pravde vo vnútri človeka; vyučuješ ma múdrosti na tých najhlbších miestach. Očisti ma yzopom a budem skutočne čistá; umy ma a budem belšia ako sneh. Daj mi počuť radosť a veselosť. Stvor mi čisté srdce, Bože, a obnov vo mne silného ducha. Nevyžeň ma z Tvojej prítomnosti a nevezmi odo mňa Svätého Ducha. Obnov vo mne radosť zo spasenia a udeľ mi ochotného ducha, ktorý ma utvrdí. Potom budem učiť počestných Tvojim cestám a hriešnikov navrátim k Tebe... môj jazyk bude spievať o Tvojej spravodlivosti. Ó, Pane, otvor moje pery a moje ústa Ti budú prehlasovať chvály. Obete Bohu sú skrúšený duch a zdrvené srdce, tými nepohrdaš. (Ž 51: 3 - 19)

15 Prečo prehrávame, keď sa podvolíme

Tá neférová, škaredá pravda o randení spočíva v tom, že tak veľa ženskej sexuálnej sily závisí práve od toho, ako dokáže byť zdržanlivá. Viac ako čokoľvek iné, toto je mimoriadne pravdivé v dobe, keď sú všetky ostatné dievčatá chlapcom prístupné.¹

—LISA SCHIFFREN, THE WOMEN'S QUARTERLY

Aké podnetné je nájsť takýto sentiment v článku svetského časopisu. Zdá sa, že všetky staré veci sa stávajú novými a Boh stojí na strane žien omnoho viac, ako sme tomu boli vedené veriť. Dokonca aj bezbožný svet sa prebúdzá na zvuk nahnevaného hlasu rozčarovanej generácie žien, ktoré priznávajú, že promiskuita im v skutočnosti nedala to, čo chceli. Ako ženy strácame oveľa viac než muži, keď sa podvoľujeme.

Samozrejme, tento výrok navrhuje zmeniť náš prístup len preto, aby sme takýmto spôsobom dostali to, po čom túžime. Ale toto nebude stačiť. My máme väčšie poverenie.

Toto nie je o zmene nášho správania preto, aby sme nakoniec dostali to, čo chceme. Je to o obnove dôstojnosti, úcty, sily a áno... aj o navrátení moci generácii žien, mladých aj starých, ktoré už viac nie sú ochotné prehrávať.

Počúvajte tento náhľad od autorky Danielle Crittenden, úryvok z jej knihy s názvom *Čo nám naše mamy nepovedali*, ktorá je skutočne oči otvárajúca:

~ *Je to o obnove dôstojnosti, úcty, sily a áno... aj o navrátení moci generácii žien, mladých aj starých, ktoré už viac nie sú ochotné prebrávať.*

V skutku, zo všetkých sľubov, ktoré nám boli dané o našej schopnosti dosiahnuť slobodu a nezávislosť žien, sľub sexuálnej emancipácie sa zdá byť tým najklamlivejším. V dnešnej dobe je on jedným z tých, na ktoré prichádzame tým najbrutálnejším spôsobom. Všetka sexuálna odvaha, ktorou môže dievča disponovať, vyprcháva v momente, keď jej chlapec, na ktorom jej skutočne záleží, dá jasne najavo, že po tom, čo jeho vlastné telo bolo uspokojené, už s ňou nemá viac žiadne úmysly. Žiadne množstvo feministických póz, žiadne množstvo uistení, že aj tak nepotrebuje takého muža, ju nedokáže ochrániť pred bolesťou a ponížením tých hrozných chvíľ, potom čo od nej odíde a ona je nechaná sama, a necíti žiadne sexuálne zmocnenie, práve naopak, len to, že je odkopnutá.²

Hrôza z toho, že budeme použité a potom odhodené je znepokojujúca hlavne vtedy, keď obyčajné mladé dievčatá zažívajú túto extrémnu mieru odmietnutia. Nikdy pre nás nebolo zámerom byť len tak odhodené, ale práve naopak, byť pevne zovreté v náručí, najmä po tom, čo sme sa niekomu celé dali a úplne sa pred ním odhalili. Nezaslúžime si byť opustené po tom, ako sme dovolili vstúpiť do nášho najintímnejšieho miesta. Sexuálne spojenie malo byť vyvrcholením, oslavou a stmelením dvoch, aby sa z nich stalo jedno. Nikdy to nemala byť tá posledná vec pred rozchodom. Aké je hrozné počuť: „Mám čo som chcel; teraz vypadnem... a mimochodom, vďaka.“

Naše maternice boli stvorené pre semienka života, ktoré do nich majú byť opatrne a s láskou vložené, a nie pre tie, ktoré sú tam len ľahkovážne hodené v tme. Naše loná sú ako záhrada, o ktorú sa treba

starat', aby mohla prevkitať. Boh prikázal mužom, novomanželom Izraela, aby zostali doma po celý prvý rok ich manželstva, aby mohli urobiť šťastnými svoje ženy (Dt 24:5). Tá mala byť opatrne zasadená v záhrade šťastia, kde mohla prevkitať a vytvárať život, aký z nej bude vychádzať.

Ako ženy sme boli stvorené pre ďaleko viac ako len nástroj pre sexuálne uvoľnenie potrieb mužov. Ako ženy chceme a zaslúžime si viac ako iba svoje sexuálne uvoľnenie... túžime po intimite,

~ *Túžime po intimite, romantike a vášni. Chceme poznať a byť poznané.*

romantike a vášni. Chceme poznať a byť poznané.

Intimita nemôže byť tam, kde nie je dôvera a pretrvávajúca dôvera nemôže byť tam, kde nie je zmluva. Ako môžete veriť niekomu, kto vám nedáva žiadnu záruku toho, že tu bude aj zajtra? Ak nie je ochotný na vás počkať dnes, odložiť nabok svoje sexuálne vášne, nebude na vás čakať ani zajtra. Muži sú prirodzenosťou dobyvatelia: Keď si naplno užili svoj lup, vyberú sa za ďalšou výzvou.

Vo vzťahu muža a ženy ale existuje ešte jeden osobitý háčik. Je takmer nemožné začať najprv so sexuálnym spojením a potom sa posunúť do hlbšej úrovne intimity. Muži nemajú záujem poznávať dôkladnejšie niekoho, koho sa im už podarilo spoznať až príliš rýchlo, bez ohľadu na to, koľko filmov to vykresľuje opačne. Načo si dávať námahu skúmať bližšie etiketu na fľaši od vína, ktoré sme už celé vypili?

Muž má rád dobrodružstvo, zápletku a ženu, ktorá ho vyzýva byť niekým viac, pretože verí, že má na viac. On chce veriť v niekoho, kto verí v neho. Chce vedieť, že jej môže zveriť svoje srdce, deti a aj peniaze. Hlboko vo vnútri dobrí muži túžia byť niekoho princom alebo rytierom v žiarivej zbroji. Ak čakáte na svojho princa, nikdy nezabudnite na to, že on bude hľadať princeznú.

Vráťme sa teraz späť a pozrime sa na to, čo ako ženy môžeme stratiť promiskuitou: *Straty*: úcta, panenstvo, sila, jedinečnosť, záhadnosť, nevinnosť, dôvera, dobrá povesť, kontrola, sexuálne zdravie, čistota, plodnosť, sloboda a budúcnosť vzťahu.

Z biologického hľadiska je to samozrejme žena, ktorá otehotnie, nie muž. On sa môže vzdať dieťaťa bez toho, aby preliat svoju krv, ale ona nie. Je to žena, ktorá buď donosí nemanželské dieťa do konca tehotenstva alebo ho zabije, kým v nej ešte rastie. Je to žena, ktorá musí v sebe nosiť dieťa, ktoré potom možno bude musieť dať preč. Je to žena, ktorá ak sa rozhodne, že si ho nechá, musí tomuto dieťaťku jedného dňa vysvetliť, prečo na ňom jej otcovi nezáležalo natoľko, aby pri nej alebo pri ňom zostal. Všetko toto sú bolestivé voľby.

Veľa STD (Sexuálne prenosných chorôb) devastuje ženský reprodukčný systém predtým, než sú vôbec zistené. To znamená, že pre ňu bude ťažké otehotnieť, ak už nie je neplodná. Potom je tu AIDS vírus, ktorý pripravuje ľudí o ich životy. Muži dokážu často prechádzať z jedného ľúbostného vzťahu k druhému oveľa rýchlejšie ako ženy, a pritom môžu prenášať ďalej omnoho viac ako len semeno, skôr než vôbec zistia, čo sa deje.

Stalo sa, že jednému veľmi usilovnému mladému mužovi sa podarilo v jednom týždni oplodniť mladé dievča, ktoré som poznala, a sestru jej najlepšej kamarátky. Porodili bábätká iba s odstupom pár dní. A kde bol tento mladý muž, kým sa ony zvíjali v pôrodných bolestiach? Držal ich za ruku? Nie, odsťahoval sa z mesta.

Teraz si poďme spočítať možný zisk, ktorý môže žena vyťažiť zo sexuálnej promiskuity:

Zisk: dočasné potešenie, sexuálna skúsenosť

Poďme sa pozrieť na zisky a straty u muža:

Straty: panenstvo, sexuálne zdravie

Zisk: dočasné potešenie, sexuálna skúsenosť, vzrušenie z úlovku, sloboda presunúť sa k niekomu ďalšiemu

Takúto drámu môžeme vidieť odohrávať sa každé popoludnie v televízii. Nedávno som v televízii zahliadla jednu talk show a titulok pod ustarostenou tvárou pätnásťročného dievčaťa znel: „Myslí si, že on je otcom jej dieťaťa.” Vyzeralo to, že ide o zisťovanie otcovstva. Chlapec súhlasil s krvnými testami, aby preukázal svoju nevinu a v priamom prenose sa mala zverejnením výsledkov buď preukázať jeho vina alebo sa malo jeho meno očistiť. Otvorili obálku, ako keby to bolo vyhlasovanie víťaza prestížnej ceny. „A výsledok je... (poprosím bubny) ... *nie ste otec!*” Ten mladý muž vyskočil zo stoličky a začal skákať hore-dole od radosti! „Idem domov slobodný! Som slobodný! Vidíš, vravel som ti, ty-----, že to nie je moje dieťa!” Potom, čo si tľapol s niekoľkými priateľmi v hľadisku, pokračoval s oslavou v zákulisí, zatiaľ čo to všetko ukazovala veľká obrazovka za chrbtom dievčaťa a moderátorky.

To, čo ma zasiahlo, bola hrôza v tvári tohto mladého dievčaťa. Vyzeralo byť celkom stratené a bezradné. Dokonca aj moderátorka si všimla jej strach a naklonila sa k nej, vzala ju za ruku a povedala: „Zabudni na neho. My ti pomôžeme.” Dievča stípnuto prikývlo, zatiaľ čo za ňou ďalej bežal obraz vyskakujúceho a škeriaceho sa chlapca, ktorý bol práve oslobodený.

Musím sa priznať. Sledovala som to a rozplakala sa. Ako by jej život mohol byť znova taký ako predtým? Predniesla svoj prípad pred médiá celého národa v nádeji, že zabezpečí pre svoje dieťa otca, ale zistila, že žiaden nie je. Samozrejme sa tu natíska otázka: Prečo neprivedla všetkých chlapcov, s ktorými spala počas toho obdobia? Možno on bol jediný, na ktorom jej záležalo dosť na to, aby si s ním bola ochotná zaviazat život. Pravda, ktorú hľadala, jej nepriniesla žiadnu ochranu. Bola zahanbená a ponechaná celkom bezmocná

pred zrakmi milióna nezainteresovaných cudzincov. Bezprostredná reakcia divákov v hľadisku bola zmiešaná. Niektorí boli otrasení, niektorí krútili hlavami a iní sa jej opovržlivo smiali. Ja som si len priala, aby som ju mohla držať v objatí.

Pre ňu to nemôžem spraviť, ale môžem varovať vás. Cena promiskuity pre mužov je len minimálna v porovnaní s cenou, ktorá je vyčíslená pre ženy.

Verím, že toto je súčasť zápasu, ktorý sme na seba priviedli pri našom previnení v rajskej záhrade.

~ *Cena promiskuity pre mužov je len minimálna v porovnaní s cenou, ktorá je vyčíslená pre ženy.*

Je to len ďalší príklad toho, ako ženy trpia, keď sú zákony lásky znesvätené. Tieto zákony neboli nikdy dané preto, aby ukradli vašu radosť a potešenie, ale preto, aby ich ochránili. Hriech nám s určitosťou prinesie potešenie na určitý čas. Som si istá, že to mladé dievča si užilo chvíľkové potešenie v náručí tohto mladého muža, rovnako ako si zjavne užívala aj v náručí iných, ale táto prchavá extáza nebola nič v porovnaní s tým, čo musela prežívať v ten deň v televízii.

Keď hneď začnete s tým, čo malo byť vyvrcholením vášho spojenia, všetko odtiaľ pôjde už len prudko dole kopcom. Ak sa vzťah buduje najprv na tej najintenzívnejšej úrovni (sexuálna rovina) na úkor ostatných oblastí, ktoré sú potom zanedbávané, bude v ňom chýbať tmel, ktorý by ho udržal pohromade. Muž vôbec nemusí ísť ďaleko a s námahou hľadať ženu, ktorá bude otvorená pre sex. V dnešnej dobe muž už ani nebude musieť za jej služby zaplatiť.

Chcem sa s vami podeliť o jeden komiks, ktorý som čítala dávno na vysokej škole v mužskom pornografickom časopise. Muž a žena sú spolu v posteli a chystajú sa mať sex. Ona mu položí ruku na hrud' a zastaví ho predtým, než bude pokračovať, kým jej neodpovie

na jednu otázku: „Budeš si ma vážit' aj ráno?” Na ďalšom obrázku má muž zmätený výraz: „Vážit' si ta ráno? Veď ja si ta nevážim ani teraz!”

Ak hľadáte rešpekt, nenájdete ho v promiskuite. Muži stále uprednostňujú ženy na vydaj, ktoré predtým s nikým iným nespali, a najmä nie s niekým, koho oni poznajú. Muži radi spia, flirtujú a niekedy dokonca aj dlhšie randia s divokejšími dievčatami, ale tieto ženy zvyčajne nie sú prvé na ich zozname manželstva alebo materstva. Nemorálnosť dáva ženám slobodu, aby sa sexuálne správali ako muži. Ale pravdou je, že bez ohľadu na to, ako sa správame, nikdy nebudeme mužmi... tak prečo by sme sa mali chovať rovnako ako oni? Ženy sú najsilnejšie vtedy, keď príjmu svoju ženskú tajuplnosť.

Naša kultúra, samozrejme, spravila všetko preto, aby spojila výraz *ženský* s obrazom padavky, slabocha a usmrkanca. Priznávam, že keď pridáme niektoré ženské aspekty mužom, vyzerajú trochu nezvyčajne. Ale ženskosť nie je nemiestna pre ženy. Keď si ženy pevne zastávajú svoju rolu ženy, muži sú vyzývaní, aby povstali do novej úrovne alebo štandardu v ich úlohách. Muži túžia po rešpekte, náklonnosti a pozornosti od tých žien, ktoré považujú za seba rovnocenné, ale zároveň za svoje chýbajúce polovičky. Nie je dobre pre muža byť samému, pretože jeho život a práca nemá skutočný význam, kým sa o to nemá s kým podeliť. Muži nie sú inšpirovaní ochraňovať ženy, ktoré sú obnažené, namiesto toho ich chcú dobýjať a zneuctiť; chcú ochrániť tie, ktoré sú odiate.

Ak chceme získať späť intimitu, musíme byť zmierené s pravdou. Ak chceme späť svoju dôstojnosť a úctu, musíme byť ochotné obliecť si späť svoje oblečenie. Všetka tá sexuálna sloboda nepovýšila, ale práve naopak degradovala obraz ženy.

Môžete mať zvodnosť bez vplyvu ženskosti, ale ženskosť so

~ Všetka tá sexuálna sloboda
nepovýšila, ale práve naopak, degradovala
obraz ženy.

sebou nesie pôvab ženskej
tajuplnosti.

Celé stáročia dcéry Evy volali na Adamových synov: „*Daj mi obetavú lásku. Zachráň a ochráň ma. Naplň moju najhlbšiu túžbu po bezpečí a istote.*” Keď syn Adama odpovedá, sľubuje vyhlásenie, ktoré nemôže dodržať, a to všetko v nádeji, že tým naplní jej túžbu, ktorú nevie pomenovať. Obaja sú odsúdení na neúspech, pretože sám Boh je ten, ktorý chce naplňovať tieto hlboké túžby v každom z nás.

V zúfalstve sme sa zapredali, zápasili a viedli vojnu so synmi Adama v snahe, aby nás požehnali a potvrdili našu hodnotu. Ale tento boj nás zanechal prinajmenšom frustrované. Až príliš často nás zanechal sklamané v prachu, znásilnené, zranené a opustené. Koniec koncov je to všetko iba nezmyselný a vyčerpávajúci proces, v ktorom obe strany strádaajú. Nie je to chyba synov Adama; oni nám nemôžu dať požehnanie, ktoré hľadáme a my sme ich vystrašili tým, že sme im dali príliš veľkú moc nad našimi dušami. Musíme sa naučiť, že požehnanie, ktoré skutočne potrebujeme, pochádza iba od Boha. Musíme dovoliť Bohu, aby nám dal nové meno, pretože už nie sme viacej dcérami Evy, skrývajúcimi sa v tieni, ale sme dcéry svetla a zaslúbenia, Jeho nevesta.

Vo svojej výbornej knihe *Divoký v srdci* (Vydavateľstvo Thomas Nelson, 2001), John Eldredge hovorí o tom, aké sú najbežnejšie sklamaná mužov, ktoré zažívajú, keď hľadajú svoje naplnenie v niečom, čo nazval “plavovlasá deva.” Ach, ale čo my ženy? Nie je naša vina ešte väčšia? Pretože sme sa až príliš dlho pozerali na Adama, aby sme boli zvedené. Adam bol pred Evou. A Adam je stále pred ňou. Adam reprezentuje prednosť, ktorú žena nikdy nebude poznať, pretože on bol prvý. Eva v Adamovi skutočne hľadala omnoho viac, ako len aby bol jej manželom. Bol pre ňu bratom a aj trochu niečo ako otec, pretože ona bola jediná žena narodená z muža. Bola veľmi sklamaná Adamovou voľbou, rovnako, ako bola sklamaná tou svojou. My skutočne chceme mužov, ktorých sila pochádza z niečoho väčšieho ako len z nás.

Adam nikdy nemôže zlomiť naše putá. Keď sa budete pozeráť iba na Adama, budete sa trápiť a budete sklamané.

~ *Adam nikdy nemôže zlomiť naše putá. Keď sa budete pozeráť iba na Adama, budete sa trápiť a budete sklamané.*

Ale keď sa pozriete na Boha, už viac nie ste nahé a zahanbené dcéry Evy, ale ste odiate a vykúpené dcéry zaslúbenia ... nádherná nevesta, ktorá spieva a tancuje, zatiaľ čo čaká na svojho princa. Môžete byť vášnivé, pretože ste vymenili zákon za túžbu, otroctvo za slobodu a pravidlá za vzťah. Ste kráľovské ženy.

Niektoré ženy poznali horkosť ľútosti predtým, ako zakúsili radostnú záplavu milosti.

Toto je naliehavé volanie pre ženy, aby sa navrátili k svojej pôvodnej pozícii sily, dôstojnosti a cti. S hlavami zdvihnutými hore môžeme prehlásiť slobodu našim sestram a dcéram; áno, môžeme ich uvoľniť, aby išli a nehrešili už viac!

Záver *Moc lásky*

Mám za sebou už dvadsať rokov manželstva, ale keď sa obzriem späť, stále si pamätám, aké to bolo byť nevestou. Nehovorím tu o únavných úlohách a finančnej záťaži pri plánovaní svadby - tie nikdy nemali byť na pleciach nevesty - pretože zámerom pre nevesty bolo, že mali byť vždy uchvátené a odnesené v náručí. Nie, ja hovorím o radosť z lásky, ktorá je očakávaná a otvorene oslavovaná všetkými. Pamätám si, ako som odpočítavala dni do doby, kedy môj život opustí to, čo som dovtedy poznala a ja sa vydám na cestu mojich snov. Bude môj život taký, aký si predstavujem? Keďže sme všetky Jeho nevestou, je dôležité, aby sme si uvedomili, ako nevesty zmýšľajú.

- Nevesta túži utiecť so svojim ženíchom na tajné a nádherné miesto, ďaleko od zrakov a hluku ostatných. V tomto tichom súkromí túži byť milovaná viac než len slovami.
- Nevesta túži po dotyku ženícha. On hlboko v nej prebúdzá pocity a vášeň, ktoré môže uspokojiť iba jeho dotyk. Túži byť objatá a opätovať to odovzdaním sa.
- Nevesta chce mať výnimočnú pieseň, o ktorú sa bude deliť iba so svojim ženíchom - melódiu, ktorá bude stelesňovať ich lásku a stane sa "ich" piesňou.

- Nevesta miluje zvuk hlasu svojho ženícha – hlavne, keď jej nežne šepká. Vtedy vie, že je to iba pre ňu.
- Nevesta túži byť nádherne oblečená, a keď nastane čas aj nežne vyzlečená.
- Nevesta túži stáť pred svojim ženíchom nahá a bez hanby. Chce cítiť, že každá časť jej tela je pre neho krásna a žiadúca... že jej postava a tvary sú presne to, v čo dúfal.
- Nevesta chce potešiť svojho ženícha vo všetkých oblastiach.
- Nevesta túži byť čistá a vášnivá vo všetkom, čo robí.
- Nevesta túži hovoriť a byť skutočne vypočutá, nielen samotnými slovami v tomto jazyku, ale skrze spleť jazyk svojho srdca. Túži po tom, aby jej porozumel do hĺbky, ktorú ani sama nevie vyjadriť.
- Nevesta sa potrebuje cítiť bezpečne, keď odhaľuje svoju zraniteľnosť.
- Nevesta miluje slobodu prejaviť sa bez strachu.
- Nevesta sa teší z prekvapení a neočakávaných darov.
- Nevesta sa miluje deliť o svoje tajomstvá so ženíchom.
- Nevesta miluje, keď sa za ňou jej milovaný ženie a ona sa potom na oplátku bude hnať za ním.
- Nevesta miluje radosť z toho, že pozná, že niekam patrí.
- Nevesta túži po tom byť pestovaná, ochraňovaná, smerovaná a dokonca aj citlivo napomínaná, ale nikdy nie kritizovaná. Keď sa cíti byť kritizovaná, prestane prekvitať a utiahne sa pred dotyk svojho milovaného.
- Nevestu nezaujímajú iné lásky, pretože je pohltená svojou prvou láskou.

Ak vám tieto výroky lámu srdce... dovoľte im to. Je to Boh, ktorý láme ľady a tvrdú pôdu, hovoriac: „Dovoľ mi, aby som ťa miloval.” Tieto túžby sa nachádzajú v každej žene... sú zapísané tak hlboko, že žiaden pozemský muž ich nedokáže uspokojiť všetky. Synovia Adama môžu občas uspokojiť niektoré z týchto potrieb, ale ostatné túžby zostanú zanedbané. Aj keď vám pozemská láska môže utiecť alebo vás sklamať, pravdou je, že vy túžite po niečom inom. Tento nebeský Princ vás nikdy nesklame a ani nezraní. On ukoval vaše najhlbšie túžby a vždy bol vašim snom, tak ako ste vy vždy boli tým Jeho.

Ako sa ženích teší z nevesty, tak sa bude z teba tešiť tvoj Boh. (Iz 62:5)

Pripravovanie sa na svojho ženícha nikdy nebolo tichým, pasívnym obradom - vždy to predstavovalo obdobie vášne, prechod zo sveta nevesty do sveta jej milovaného. Nevesty sa pripájali k starovekému sprievodu, ktorý sa raduje a chveje vzrušením... privilegované dcéry neba, ktoré túžia počuť Boží hlas a oslavovať v Jeho objatí.

Zašla som veľmi ďaleko, aby som vám ukázala starostlivosť, s akou Boh hľadá Jeho nevestu. Chcem, aby ste zachytili tú hĺbku a dialku, kam až by Boh zašiel preto, aby vás uchopil pre svojho Syna. Nikdy nemôžete byť skutočne Jeho, ak nespoznáte Jeho neochvejnú lásku. Musí sa zmocniť našich sŕdc, aby si nás mohol odvieť preč. Pretože tam, kde je náš poklad, tam je aj naše srdce.

Radostne budem jasat' v Hospodinovi, duša mi zaplesá v mojom Bohu, pretože ma zaodel rúchom spásy, plášťom spravodlivosti ma zahalil; ako ženícha, čo ako kňaz nosí plátený turban a ako snúbenicu okrášlenú skvostmi. (Iz 61:10)

Zakryte svoju nahotu Jeho spásou. Zahalte sa plášťom Jeho spravodlivosti. Ozdobte sa klenotmi Jeho obdivu. Vychutnávajte si Jeho objatie a nechajte svoje srdce tancovať pred Ním.

~ *Drahý nebeský Otče,
obživ ma. Som Tvoja. Daj mi uzrieť Tvoju lásku a poznať Tvoj
dotyk. Chcem Ťa vidieť a byť uchvátená Tvojim pohľadom. Polož ma
ako pečať na Tvoje srdce. Drž ma blízko a nikdy ma nezanechaj.
Milujem Ťa, môj nádherný a slávny Princ. Okrášli ma Tvojim
spasením. Príd' rýchlo, Pane Ježišu.*

*S láskou,
Tvoja dcéra*

Použitá literatúra

Kapitola 9

1. Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible: New Modern Edition, Electronic Database (Hendrickson Publishers, Inc., 1991).
2. Ibid.

Kapitola 15

1. Lisa Schriffen, *The Women's Quarterly* 1997, 97.
2. Danielle Crittenden, *Čo nám naše matky nepovedali* (New York: Touchstone, 1999), 31.

O autorke

Lisa Bevere je autorka bestsellerov *Out of Control and Loving It*; *The True Measure of a Woman*; *Be Angry, But Don't Blow It!* a *You Are Not What You Weigh*. Je populárnou rečníčkou a pravidelným hosťom v rádiu a televízii. Lisa žije v Colorade, kde vychováva svojich štyroch synov a užíva si čas so svojim manželom, Johnom, ktorý je tiež autorom bestsellerov.

PodĎakovanie

Ježišovi, môjmu neprekonateľnému Princovi a Spasiteľovi. Ty si odel moju nahotu dôstojnosťou a moju hanbu ctou. Moje obmedzené slová a skutky by nikdy nemohli primerane vystihnúť hĺbku mojej vďačnosti a náklonnosti. Daj nech je Tvoje Slovo vždy telom v mojom živote, aby aj ostatní mohli zazrieť Tvoju krásu.

Môjmu manželovi Johnovi. Pred dvadsiatimi rokmi si sa pozrel poza moju hanbu a uvidel krásu, potom si ma ukradol z nočnej mory a preniesol do sna ... ďakujem.

Mojim štyrom synom, Addisonovi, Austinovi, Alecovi a Ardenovi, za to, že ste sa o mňa podelili s ostatnými cez písanie a rozprávanie. Nech Boh rozmnoží všetko, čo ste zasiali a každému jednému z vás naplní sny vašich srdc, pretože každý jeden z vás je moja radosť.

Kristen Lucas, pre tvoje načúvajúce uši, slová povzbudenia a zručné editovanie.

Victor Oliver, pre múdrosť, ktorou si ma vyprovokoval ísť hlbšie.

Belinda Bass, za to, že si ma nechala odraziť sa od tvojich myšlienok.

Pamela Clements, za tvoj smiech, keď boli veci ťažké.

Mike Hyatt, za vyžadovanie “veľkej myšlienky”.

A všetkým tým nemenovaným, ktorí prepožičali svoje dary a talenty tomuto projektu ... nech sú zajatí oslobodení.

BEZKONKURENČNÁ

Objav svoju identitu v dobe,
v ktorej vládne zmätok a boj o uznanie

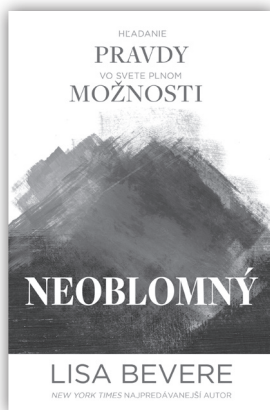

To, že vnímame druhých ako konkurenčných rivalov a vyčerpávame sa bojom o prestíž, má dôvod. Naša myseľ, vôľa a emócie sú pod neustálymi útokmi nepriateľa, ktorý dúfa, že sa mu podarí obrátiť nás samých proti sebe a jedného proti druhému. Táto vojna ničí vzťahovú intimitu, zahmlieva ľudskú identitu a obmedzuje životné možnosti.

V knihe *Bezkonkurenčná*, nám obľúbená spisovateľka Lisa Bevere ukazuje silu Božej lásky, ktorá dokáže zneškodniť zbrane nepriateľa. Naučí nás, ako skoncovať s rivalitou a vybudovať si vytúžený hlboký vzťah s Otcom – vzťah stratenej blízkosti so Stvoriteľom a obnovenej identity. Lisa nás s humorom a vášňou vyučuje o biblických pravdách a vyzýva k osobnostnej premene. Čitateľom ponúka prorocké rady do bežného života. Nastal čas vykročiť a žiť bezkonkurenčný život.

NEOBLOMNÝ

Hľadanie pravdy vo svete plnom možnosti

Ak by niekedy nastal čas byť neoblomný v láske a pravde, tak je to dnes. Boh je láska. Boh je pravda. Láska aj pravda sú nadčasové, presahujúce naše súčasné trendy a možnosti. Niekedy tá najlaskavejšia vec, akú môžeme urobiť je hovoriť pravdu. Avšak, ak chceme pravdu hovoriť, musíme ju najprv začať žiť.

Bestsellerová autorka Lisa Bevere nás prostredníctvom Biblie a príbehov zoberie na cestu k jedinému miestu, kde nielen, že môžeme zostať v neochvejnej Božej pravde a láske, ale kde sa z nás môžu stať neoblomní ľudia, ktorí sú nepohybní, rozhodní a neochvejní.

Boh nám zjaví svoj plán, ak budeme zotrvať v ňom. Práve na tomto mieste nás tvaruje a formuje. Ak zostávame v Kristovi, našom pevnom základe, formuje nás k neoblomnosti.

DIEVČATÁ S MEČMI

AKO NIEST' SVOJ KRÍŽ AKO HRDINA

Ak bol niekedy ten správny čas pre ženy, aby sa vyzbrojili, potom je to teraz. Celosvetovo sa ženy stali terčom predsudkov, sexuálnej turistiky, zneužívania a dokonca rodovej genocídy. Lisa Bevere popisuje, ako tieto útoky poukazujú skôr na to, čím by ženy mohli byť v budúcnosti, než o tom, akými boli v minulosti.

V knihe *Dievčatá s mečmi* vysvetľuje, ako sa nepriateľ snaží odzbrojiť ženy v každej možnej sfére. Je načase, aby sa ženy stali hrdinkami. Takými, akými ich Boh stvoril: odvážnymi, múdrymi, schopnými rozoznávať a odpustiť.

Tento materiál a iné vyučovania od Johna a Lisy Bevere sú k dispozícii na [CloudLibrary.org](https://www.cloudlibrary.org) voľne dostupnej internetovej stránke, obsahujúcej video-streaming a voľne stiahnuteľné materiály

Cloudlibrary.org

Prečo prehrávame keď sa podvolíme

Ženy boli stvorené k tomu, aby boli oveľa viac ako len byť objekt sexuálnej túžby mužov.

Je čas obnoviť dôstojnosť, úctu, silu... a áno, dokonca aj moc, v generácii žien, či už mladých alebo starších, ktoré už viac nechcú prehrávať.

- Objavte úprimné Bohom zmocnené odpovede na pulzujúce otázky
- Uspite to, čo bolo zobudené príliš skoro
- Príjmite Božie nezadržateľné odpustenie
- Kráčajte v slobode, moci a čistote

Zanietená. Ostrá. Trefná. Silná. Zábavná.

Všetky tieto slová opisujú *Lisu Bevere* - medzinárodnú rečníčku, autorku bestsellerov a moderátorku televíznej relácie "The Messenger", ktorá sa vysielala vo viac ako dvesto krajinách.

Svojim charakteristickým štýlom sa Lisa zdieľa s Božím Slovom pretkaným jej osobnými skúsenosťami, aby zmocnilo životy k slobode a k premene. Má zlomené srdce pre sociálnu nespravodlivosť a ako obhájkica zmeny povzbudzuje aj ostatných, aby sa stali odpoveďou na blízke i vzdialené zúfalé problémy.

Voľne stiahnuteľné materiály
a video streaming nájdete na stránke
CloudLibrary.org

Táto kniha je DAROM OD AUTORA
a NIE JE URČENÁ NA PREDAJ

SYLOM
WWW.SYLOAM.EU

M **MESSENGER**
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

CHCETE VIAC?
NAKENUJTE TU.

